

முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்

(நாடகங்கள்)

'முகத்தார்'
எஸ்.ஜெகந்நம்

✠ மணிமேகலைப் பூசா

ஐ

முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்

ஆசிரியர் :
'முகத்தார்' எஸ். ஜேகறட்ணம்

மணிமேகலைப் பிரகரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

4, தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராய நகர்,

சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 4342926

தொலைநகல் : 044-4346082

மின் அஞ்சல் : e-mail : tambhi@md2.vsnl.net.in (MANIMEKALAI)

நூல் விபரம்

நூல் தலைப்பு	➤ முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்
ஆசிரியர்	➤ 'முகத்தார்' எஸ். ஜேகதன்ணம்
மொழி	➤ தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	➤ 1999
பதிப்பு விபரம்	➤ முதல் பதிப்பு
உரிமை	➤ ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	➤ 11.2 கி.கி.
நூலின் அளவு	➤ கிரௌன் சைஸ் (12½ x 18½ செ.மீ.)
அச்ச எழுத்து அளவு	➤ 10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	➤ 208

நூலின் விலை ➤ ரூ. 39.00

அட்டைப்பட ஒவியம் ➤ திரு. ராமு

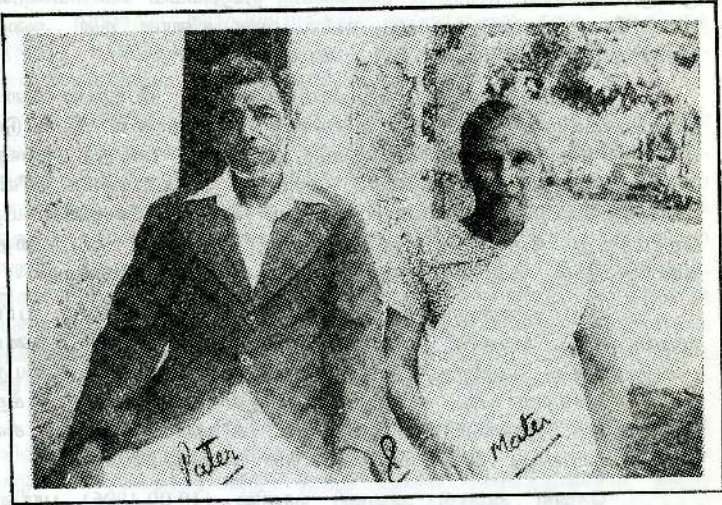
லேசர் வடிவமைப்பு ➤ கிறிஸ்ட் டி.டி.பி. சென்டர்,
சென்னை - 24.

அச்சிட்டோர் ➤ ஸ்கிரிப்ட் ஆப்ஸெட்,
சென்னை - 94.

நூல் கட்டுமானம் ➤ தையல்

வெளியிட்டோர் ➤ மணிமேகலைப் பிரசுரம்,
சென்னை - 17.

‘முகத்தார்’ வீட்டுப் பொங்கல்

சமர்ப்பணம்

பத்துத் திங்கள் சுமந்து, பக்குவமாய்ப் பெற்றெடுத்து
பாலாட்டித் தாலாட்டி, ஏணையிலிட்டு ஓராட்டி
பக்குவமாய் பள்ளியிட்டு, பாங்காய்ப் படிக்க வைத்து
பாசத்தின் கோபுரமாய் என்றும் கொலுவிருக்கும்
என் தெய்வங்களின் காலடிக்கு.

பாரிஸ்! புலம் பெயர்ந்து மூன்று வருடங்கள் முடிவதற்குள், மூன்று மாதங்கள், மருத்துவ மனையைத் தமதாக்கிக் கொள்கின்றன. நான் கொடுத்து வைத்தவன்! நவீன வசதியுடனான தனி அறை. அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றிக் கடனாளி!

தனிமை! சொகுசுக் கட்டிலில் மல்லாந்து கிடந்தபடி கலை வாழ்க்கையின் கடந்த காலங்களை ஐந்தொகை போட்டுப் பார்க்கிறேன். கண்ணாடியை எடுத்து முகம் பார்த்த போது “முகத்தா”ரைக் காணவில்லை. நாற்பது வருடங்களாக நீவி, வளர்த்த கொடுவா மீசைகூடப் பறிபோய் விட்டது. சோதனையைத் தொடர்ந்து வேதனை! முதுமை ஆட்கொண்டு விட்டதை, காலதேவனின் வடுக்கள் துலாம்பாரமாகத் தெரிவிக்கின்றன.

ஒரு கலைஞனால் நீண்ட காலம் மோகனம் பாட முடிவதில்லை. காரணம், முதுகோடு ஒட்டி வரும் முகாரி தருணம் பார்த்து முந்தி விடுகிறது. அமரர் கவியரசு கண்ணதாசன் கூறியது போல், மோகனம் பாட சாரீரம் இல்லாமலும், முகாரி பாட சக்தி இல்லாமலும், இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட சானா லயத்தில், சில சுருதிகளையாவது இனி மீட்போம் என எண்ணும்போது...

சென்ற ஆண்டு ஆவணி நாளில் (19.09.1996) பாரிஸ் கலைக்கோயில் எனக்களித்த பாராட்டு விழாவில் அருமைத்தம்பி நந்தினி கலைத் தென்றல் வண்ணைத் தெய்வம் படித்த பாமாலையில், “உங்கள் படைப்புக்களை நாங்களும் நடிப்பதற்காய் அவற்றை பொதுச் சொத்தாய் விட்டு விடுங்கள்” என்ற வரிகள் நெஞ்சைத் தொட்டுவிட அருமைத்தம்பி சிவலிங்கம் சிவபாலனின் கவிதைச் சரத்தில் “வானின் அலையினூடே வையகம் தனில் வந்து, வாடிய மாந்தர் மனதை வம்புக்கிழுத்தவனே” என்ற வரிகளும் முதுகைத் தட்டிக் கொடுக்க, பதின்மூன்று வருடங்கள் பின்னோக்கி நடந்து பார்க்கிறேன்.

வானொலி, மேடை, திரைப்படம் என்று வசந்தம் வீசிய காலமது! “முகத்தார் வீடு”, “சுதம்பம்”, அரங்கத்தில் “சண்டியன் சின்னத்தம்பி”, வெண்திரையில் “வாடைக்காற்று”, பல்லாயிரக்கணக்கான ரசிகர்களையும் நேயர்களையும் தேடித்தந்த காலமும் அதுதான்! கலையுலக நண்பர்கள் பலரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, இவற்றிற் சிலவற்றைத் தொகுத்து

நூலாக்கும் என் முயற்சி, 1983 சித்திரையில் ஆருயிர் நண்பர். அமரர். கே. எம். வாசகர் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் வீரகேசரி நிறுவனத்தோடு உதயமானது.

உதயமான அம் முயற்சி 1983 ஆடிக் கலவரத்தோடு அஸ்தமனத்தையும் தழுவிக்கொண்டது துர் அதிர்ஷ்டமே!

மீண்டும் இம் முயற்சியை, தமிழ்நாட்டில் நான் அகதியாக இருந்த காலத்தில் மேற்கொண்ட போதும் அது கைகூடவில்லை-பொருளாதாரமும் ஒரு காரணம்.

1993-ல் புலம் பெயர்ந்து பாரிஸ் வந்ததும், நூல் வடிவம் பற்றிய சிந்தனை எதுவும் எழுந்ததில்லை. மூத்த கலைஞர்கள், இளங் கலைஞர்கள், வளர்ந்துவரும் கலைஞர்களுடனும் இங்கு பாரிஸிலும் மற்றும் கவிஸ், கொலண்ட், போன்ற அயல் நாடுகளிலும் ஒருசில படைப்புக்களை எழுதியும் நடித்தும் நெறிப்படுத்தியும் வந்த வேளைகளிலும் நூல் வடிவம் பற்றிய எதிர்பார்ப்பும், இருந்ததாகவும் இல்லை. இது பற்றிய சிந்தனை மருத்துவமனையிலேயே மீண்டும் உதயமானது. கலையுலக நண்பர்கள் பலரின் உயிருட்டலும் உற்சாகமுமே இன்று உங்கள் கரங்களில் தவழும் “முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்”.

இலங்கை வானொலியில் விவசாயத் திணைக்களத்தின் விவசாய விவரணத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கற்பனைக் குடும்பம் “முகத்தார் வீடு”. ஐந்து குடும்ப அங்கத்தினரோடு ஐந்து வாரங்களுக்கென ஆரம்பிக்கப்பட்ட பதினைந்து நிமிட நிகழ்ச்சி ஐந்து மாதங்களுக்கு என நீடிக்கப்பட்டு அரை மணித்தியால நிகழ்ச்சியாக மாற்றப்பட்டு ஐந்து வருடங்களுக்கு நீண்ட தொடராக வாராவாரம் ஒலிபரப்பான ஒரு சாதனை நிகழ்ச்சியாக, வெள்ளிக் கிழமைகளில் வாரவிடுமுறை மாலை நிகழ்ச்சியாக இடம்பெற்று வந்தது இந்த முகத்தார் வீடு. உறவு முறைக் குடும்பமாக மைலர் குடும்பமும் இணைக்கப்பட்டு படிப்படியாக சட்டம்பியார் குடும்பம், பரியாரி குடும்பம், சாத்திரி குடும்பம், தரகர் குடும்பம் ஆகியோரையும் தனது சிறப்பு பரிவாரங்களாக அதனுள் பத்தொன்பது கதாபாத்திரங்களையும் உரித்தாக்கிக்கொண்ட வரலாறும் இந்த முகத்தார் வீட்டுக்கு உண்டு.

மண்வாசனை நிறைந்த நிகழ்ச்சி இது. கிராம மக்களின், குறிப்பாக விவசாய மக்களின் அன்றாட நிகழ்வுகள், விளைவுகள், ஏக்கங்கள், ஏமாற்றங்கள், எம்மவர்க்கே உரித்தான இயல்புகள்,

செயற்பாடுகள், அவர்தம் ஆசைகள், அபிலாஷைகள் இவற்றினை எமது கிராமிய வழக்கத் தேன் தமிழில் நகைச்சுவையின் ஆதிக்கத்தில் நாசூக்காகக் கொடுத்து விடுவது என் வழக்கமாகிவிட்டது. விவசாய விவரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, இதர ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சியான சில சங்கதிகளை, சங்கையாக ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வாராவாரம் இடம் பெற்று வந்த “கதம்பம்” நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்பு படுத்தி விடுவதுமுண்டு. எது எப்படியிருந்தபோதும் அந்தக் காலகட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு முக்கிய தகவல்கள், கருத்துக்களை “முகத்தார் வீடு” சுமந்து சென்றமையால் மக்களைக் கவர்ந்தது.

சில உண்மை நிகழ்வுகளை இந் நிகழ்ச்சிகள் சந்திக்கிழுத்தமையால், சில வேளைகளில் சொந்தங்கள், உறவுகள் மத்தியிலே மனக் கசப்புக்களும் ஏற்பட்டதுண்டு. எது எவ்வாறாயினும், மக்கள் மத்தியிலே அவர்களின் சிந்தனை வயல்களில் அவ்வப்போது தூவப்பட்ட சந்தன விதைகள் என்பதே என் கருத்தாகும். எனது “முகத்தார் வீடு”, “கதம்பம்” வானொலிச் சித்திரங்கள் 1985 வரை நேயர்களின் ஏகோபித்த ஆதரவைப்பெற்றிருந்தன. அவற்றிற் சிலவற்றை மேடைக்கென உருவாக்கி பல்வேறு அரங்கங்களையும் அவை சந்தித்திருக்கின்றன. “கோப்பாயிலிருந்து டுபாய் வரை”, “போச்சடி பத்தாயிரம்”, “சண்டியன் சின்னத்தம்பி”, “கலியுக அனார்க்கலி”, “சர்ச்சைகள்” இவை போன்ற மேடை நாடகங்கள் பல உருப்பெற்றிருக்கின்றன.

முகத்தார் வீடு மூலமாக முகத்தார் என்றொரு வழக்கப் பெயரும் மருவி நிற்பதனால், இத் தொகுப்பிற்கு “முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்” என்றே பேரிட்டிருக்கிறேன். பொங்கல், குறிப்பாக “தைப்பொங்கல்” “சித்திரைப் பொங்கல்” பல்வேறு சுவையுடையன. எனவே கோவிற் பஞ்சாயிற் தமாக ஐந்து வானொலிச் சித்திரங்களையும், எமது மண்ணின் முக்கனிகளாக மூன்று மேடை உருவகங்களையும் “முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்” மூலமாக உங்கள் விருந்தாகப் படைக்கிறேன். உங்கள் சுவை எப்படியோ?

நன்றிகளுடன் என்றும் உங்கள் அன்பில்
 “முகத்தார்” எஸ். ஜேகறடணம்
 பாரிஸ் 01.08.1999

பாரீஸில் முககத்தார் குடும்பம்

புவாடை வீசும் நீரோடை

என் பிரிய தம்பியே, அரிய கலைஞனே.

நீர் அனுப்பிய மடலைக் கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

முகத்தார் பொங்கலுக்குப் பச்சையரிசியும் பால் பழமும் அனுப்பாவிட்டாலும். பொங்கல் பானைக்கு இரண்டு சுள்ளி வைத்து அடுப்பையாவது ஊதிவிட ஆசைப்படுகிறேன்.

காலச் சருகுகள் சொரிந்து மூடினாலும் உமது கலை வாழ்க்கைக் கவடுகள் நிலை நிற்கும்.

காலக் குரலுக்குச் சேலை கட்டியவர் நீர்.

சாவும் பலமுறை உம்மைச் சந்திக்க வந்து தோற்றும் போனது.

சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்குமுன் நடந்து சென்றேன் இளவாலையில்.

அந்தி மாலை நேரம்.

வாய்க்கால் வழி ஓரம்.

இலங்கை வானொலி உமது நிகழ்ச்சியினை விரித்தது.

கமக்காரர்களோடு பயிர் பச்சையும் சிரித்தது.

இளமையில் என்றியரசர் கல்லூரி நாடகம் ஒன்றில் பங்கேற்றீர்.

'ஆயரின் மெழுகுதிரி விளக்குத்தான்' 'Bishop's Candle Sticks' என்பது அதன் பெயர்.

நாடக மாந்தரில் கள்வனே கதாபாத்திரம்.

கள்வனுக்கு நீர் நடித்தீர். கூரை ஓடுகள் கூடக் கை தட்டின.

இந்த நிகழ்ச்சியை நெஞ்சில் ஆணி அடித்து வைத்திருக்கிறேன்.

ஒரு காலத்தில் மின்னுகின்ற தாரகையாய் வருவார் என்று நான் போட்ட கணக்கு பொய்த்து விடவில்லை.

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 'கிளறிக்கல்' பரீட்சையில் சித்தி பெற்றீர்.

அந்த நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் 'கிளறிக்கல்' வெற்றி பாராளுமன்றத்துக்கு பிரவேசச் சீட்டு மாதிரி.

பலர் பெண் பேசி இருமடும் பெட்டி சாலியை நீட்டினார்கள் போன் முட்டை இடும் வாத்து என்று எண்ணினார்கள்.

நீர் பெற்றார் திருவுளப்படி அயறின் என்ற அழகுராணிக்கு மாலை சூட்டினீர்.

அரச சேவையில் அடி எடுத்து வைத்து, பல திணைக் களங்களில் உச்சக் கொம்பில் ஏறி இருந்தீர்.

*****

கல்லூரிக்கு அடுத்த வேலியில் உமது இல்லம் இருக்கிறது.

உமது அன்பான தாயார் மாதர்களில் ஒரு மாணிக்கம்.

செந்தாமரையால் முகம் கழுவிய தோற்றம்.

ஆசிரியப் பணிக்குப் பொட்டு வைத்தவர்.

பொன்மேனி; புல்லினில் நெருஞ்சி பூத்த மெல்லிய சிரிப்பு.

கூட்டிலே தேனீக்கள் சேர்த்து வைப்பதை -

வீட்டிலே தன் நாவில் பூசிக்கொண்ட சீதை.

கோபம். குமுறல். ஆத்திரம். அவசரம். புறுபுறுப்பு நச்சரிப்பு என்பனவற்றின் காற்றும் உள்ளே புகுந்தறியாத பதிவிரதை.

'மாயி' என்று என் மனையாள் அன்பொழுக அழைக்கும்போது, வாயால் தண்ணீர் ஊற்றுக்கிறதா? என்று நான் உற்றுப் பார்ப்பதுண்டு.

உமது பிரிய தந்தையார், தருமருக்குப் பிறந்தவர்.

எவரையும் மனம் நோகச் செய்யாத சற் பாத்திரம்.

உலக அனுபவங்களை உறிஞ்சிக் குடித்தவர்.

நூல்களைப் படித்த நுண்ணறிவும் சங்கீத நெஞ்சமும் கொண்டவர்.

அவருடைய உயிரணுக்களில் தெய்வ பக்தியே அதிகம்.

வெள்ளித் தட்டில் நெல்லுச் சோறு போட்டு அள்ளித் தீத்தி வளர்த்த செல்லப்பிள்ளை நீர்.

உமது பிரிய மாமனார் பூங்கொடி மாதவன் சபைத் தூறலி. ஆங்கில ஆசான். சபைக்கும், கல்லூரிக்கும் வச்சிரத் தூண்.

*****

கிளறிக்கல் வேலைக்குச் சேர்ந்த அகர வரிசையில் கொழும்புக்கு வந்தீர்.

கொழும்புச் சகவாசம், உமது இனிய போக்கு, மூன்று மொழிகளிலும் இருந்த தேர்ச்சி, குரல் வளம் என்பன உம்மை இலங்கை வானொலியில் வேலியால் உள்ளுக்குத் தூக்கி வீசின.

அடுத்தடுத்து பல நிகழ்ச்சிகளில் குரல் கேட்டது.

சண்டியன் சின்னத்தம்பி தொடக்கம் பல்வேறு நாடகங்களை எழுதி அவற்றிலும் பங்கெடுத்தீர்.

உமது ஆக்கங்கள் கறுத்தக்கொழும்பான் மாம்பழங்கள் போல எங்கள் இல்லங்களில் தொங்கின.

இல்லங்களில் மாத்திரமா?

தெருவீதிகளிலும், வயல் வெளிகளிலும், இலைகளிலும், கிளைகளிலும் கொஞ்சம் தமிழில் உமது குரல் கேட்டது.

பனை உச்சிகளில் கூடச் சிலர், வசனங்களைப் பாராயணம் செய்தனர்.

சிரிக்கின்ற நாட்கள் - ஆடையணியாத பூக்கள்.

உமது நாடகம் என்ற கொடிகளில் நகைச்சுவை கரைக்காய் போல் தொங்கும்.

தொடர் நாடகங்கள் பூவில் நெய்த சேலைகள்.

அவற்றை விரித்தால் இனிய பூஞ்சோலைகள்.

நகைச்சுவை அங்கே வாசமான முல்லைகள்.

நாடக பாத்திரமாய் நீர் தோன்றினால் அங்கே நவரசத்தின் கார்காலம்.

நீர் சிரித்தால் அது பூபாளம்.

உமது வசனங்கள் பெயர் வைக்காத புது இராகங்கள்.

அந்த வசனங்களில் வேர் கூடப் பூ மணக்கும்.

சந்தோஷம் அங்கே தாலாட்டும். மனதுக்குள் உட்கார்ந்து மணி அடிக்கும்.

சில கடிதங்கள் இடம் மாறிப் போகின்றன.

காதல்கள் தடம் மாறிப் போகின்றன.

முகத்தார் நாடகங்களில் அர்ச்சுனன் அம்பு மாதிரி இலக்குத் தவறுவதில்லை.

தாய் நாட்டுக்காகத் துளிர்விடும் தளிர்கள் அங்கே தெரியும்.

கரு மருந்துக்கு உடையாத கரும்பாறை புல்லின் மெல்லிய வேருக்குப் பொசுக்கென்று பிரிந்து விடும்.

முகத்தாரின் சொற்கள் உள்ளங்களை மயிலிறகால் தடவி விடுகின்றன.

இளவாலையில் இன்று பார்த்தால் வேர்க்கும்.

இருபது குடும்பங்களே அங்கு கோயிலைச் சுற்றி வாழ்கின்றன.

றோசா செடிகளின் பேரைச் சொன்னால் அங்கே குடி போன வீட்டு

முற்றங்களில் வளர்ந்து கிடக்கும் மஞ்சவண்ணா, புல்லாந்தி, எருக்கிலை

என்பவற்றுக்குக் காய்ச்சல் வரும்.

நாடு நாடாயிருந்தால் நடிகமணியாக உம்மை இருகரம் நீட்டி இன்று

வரவேற்கும்.

நாகசின்னம், நட்டுவமேளம், தெருத் தோரணங்கள், வெடிகள், குடைகள்.....

வசந்தம் பூக்கும்.

பழைய நினைவுகள் அலை அடிக்கின்றன.

பரிசளிப்பு விழாக்கள், வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டிகள், உதை பந்தாட்டப் போட்டிகள், நாடகங்கள், கதம்பங்கள், கீரிமலை, வேந்தான்குளம், மணல் கடலில் குளிப்பு, கத்தனின் கரும்புக் கள்ளு, கூவில் பனங்கட்டி, பனங்கிழங்கு... காயப்பட்டுப்போன சமுதாயத்துக்கு நாடகங்கள்தான் மருந்து பூ வேண்டும். பூமியை முத்தமிட வானம் துடிக்கிறது.

கரையை முத்தமிட அலைகள் துடிக்கின்றன.

தரையை முத்தமிட விழுதுகள் துடிக்கின்றன.

தமிழ் ஈழத்தை முத்தமிடப் புலம் பெயர்ந்த அகதிகள் துடிக்கின்றனர். ஈழம் சுதந்திர பூமியாயிருந்தால் உம்மைப்போன்ற கலைஞர்களுக்கு வெள்ளி நிலாவில் விருந்து வைப்பார்கள்.

சொர்க்கமே யன்னல்களைத் திறந்து பார்த்து வாயுறும்.

உமது சிறகுகளுக்கு ஆகாயம் அமைத்துக்கொடுக்க ஒருநாள் வரும். ஒரு நாள் ஈழம் பிறக்கும்.

தோய்ந்த துயரங்கள் பறக்கும்.

கனவில் விழித்து, நிலவில் குளித்த சகுந்தலை போல உமது கை வரிசைகள் எழுந்து நிற்கும்.

எனது நல் வாழ்த்துக்கள்.

கவிஞர் — அமுது.

அன்பரங்கம்.

லண்டன்.

அணிந் துரை

நிஜங்களின் தரிசனம்

அசத்திலும், புறத்திலும், அன்பும், பண்பும் நிறைந்த, அனுபவத்தோடு கூடிய என் சமகாலக் கலைஞன் " முகத்தார் " எஸ். ஜேசுரடணத்தின் பிரதி— நெறியாழக்கையில், இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்ட பல வானொலி, மேடை நாடகங்களிலும், இங்கு பாரீசில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் இவ் வேளையிலும், என் இனிய நண்பன் ஜேக. பாரீஸ் வானொலி—மேடைகளில் படைத்த நாடகங்களிலும், ஒரு பன்னிரெண்டைத் தொகுத்து "முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்" என்ற பெயரிட்டு "பஞ்சாமிர்தம்", "முக்கனிகள்", "பலதும் பத்தும்" என்ற தலைப்பிட்டு வெளியிடும் ஓர் நூல் வடிவத்திற்கு, அணிந் துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்!

முகத்தை இழந்து, முகவரியைத் தொலைத்து, முற்றத்து ஒற்றைப்பனையை மறந்து, முற்றிலும் வேறுபட்ட சூழலில், புலம் பெயர்ந்தும், இங்கு 1997 லைத் திருநாளிலிருந்து ஆரம்பமாகி "தமிழ்—வானொலி", "தமிழ் தொலைக்காட்சி", எனப் பெயரிட்டு, ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருக்கும் TRT-Radio Asia விற்காக நண்பனால் எழுதப்பட்ட ஏராளமான நாடகங்கள், மேடை நாடகங்களில் ஒரு சிலவற்றை "முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்" மூலமாக படைக்கும் நூலுக்கு என்னையும் அணிந் துரை எழுதுமாறு கேட்டுக்கொண்டதற்காக என் நன்றிகள்!

இந்த சிறந்த படைப்பாற்றல், நடிப்பாற்றல் கொண்ட ஒப்பற்ற சமகால கலைஞனோடு, ஆயுட்கால நண்பனோடு, நான் கலைத்துறையில் வாழ்ந்து பங்கெடுத்துக்கொண்ட அந்தநாள் ஞாபகங்களை, மீண்டும் ஒருமுறை இரமைட்டுப் பார்க்கிறேன்! தாயகத்தில், அக்கம் பக்கமாக அருகருகாக (ஆணைக்கோட்டை — இனவாவை) பிறந்து வளர்ந்து எம் கலைப் பயணத்தைத் தொடர, இலங்கை வானொலி களம் அமைத்துத் தந்துள்ளது. வானொலி, மேடை, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் என்று சகல வடிவங்களிலும் அங்கு நாம் கால் பதித்ததுமல்லாமல், இங்கு பாரீசில் புலம் பெயர்ந்தும், எம் கலைப்பயணம் தொடர்வதும் மகிழ்ச்சியே! நம் தாயகத்திலும் கலைச் சேவையாற்றினோம், புலம் பெயர் மண்ணிலும் ஆற்றுகின்றோம், கடைசி மூச்சுள்ளவரை சேவையைத் தொடர காத்திருக்கின்றோம்!!

1966ல் இலங்கை வானொலியில், கலைஞர்களாகத் தெரிவாகியபோது எமக்கேற்பட்ட அந்த அறிமுகம், நாம் தெரிவுசெய்து கொண்ட ஊடகங்கள்

மூலம். பல்லாயிரக்கணக்கான ரசிகர்களை நாம் சம்பாதித்ததுமல்லாமல். ஆயுட்கால நட்பினையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பெற்றுவர்களின் பெயரை முன்னால் காவித்திரியவேண்டிய மரபுவழிமாறி. எமக்கும் பின்னால் வந்த கலை உறவு முறைகள் "முகத்தார்" "அப்புக்குட்டி" என்பன முன்னிலை வகிக்கின்றது என்பதில் வியப்பேதும் இல்லை.

நம் மவர் கலையோடு ஊறிப்பிறந்தவர்கள். நம் மண. கலைப்படைப்புக்களை பல்வேறு கோணங்களில் வித்திட்டு, பாரம்பரிய புகழை அறுவடை செய்கின்றது. கற்பனைச் சித்திரமா, காவிய வரலாறுகளா, இலக்கியச் சிந்தனைகளா, இஸ்தாக்கியர் நாட்டுக் கூத்தா? அத்தனைக்கும், சடுகொடுக்கக் கூடியவர்கள் மத்தியில் பிறந்து வளர்ந்து இன்று புகழேணியின் உச்சியில் நிற்பவர்தான் இந்த "முகத்தார்"!

காலத்தின் கோலம். கலையென்றால் கில்லோ என்ன விலை என்று கேட்கும் பிறமொழி பேசும் இலங்கைச் சமுதாயத்தினர், பேரினவாதத்தை உருவாக்கியதால். ஊரை விட்டு, உறவை விட்டு, சொந்த பந்தங்களை விட்டு, புகலிடம் தேடியோடி, அகதி அந்தஸ்துடன் வாழும் இன்றைய காலகட்டத்திலும், ஒட்டிப்பிறந்த கலை உணர்வுகளை, ஒதுக்கித்தான் விட்டோமா. இல்லை. தட்டித்தான் கழித்தோமா?!

பயணங்கள் தொடர்ந்தன! ஆம்! கலைப்பயணங்களைக் கூறுகின்றேன்! "தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்" என்ற மகாகவி பாரதியார் கண்ட கனவு. இன்று நிஜமாக, நிஜங்களின் தரிசனங்களாக, மாறிக்கொண்டிருப்பதை, கண்கூடாகக் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். நம்மவர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில், எந்நாடாக இருந்தாலும், நாம் தமிழினம்! தனி இனம்! எம் தமிழ் மொழி தெய்வீக மொழி! எம்கலை தெய்வீகக் கலை என்று பறைசாற்றுமளவிற்கு, எம் கலை கலாச்சாரங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருகிறோம் என்று கூடியும் கூறும் நம் இனிய கலைஞர்களை நாம் ஊக்குவிப்பது, காலத்தின் கட்டளை!

இந்த வரிசையில், தனது தேடல்களை, நகைச்சுவையுடன், சிந்தனை வயல்களில் விதைக்கும் சந்தன விதைகளாக, மக்களைச் சென்றடையும் வண்ணம் பல நாடகங்களை அங்கும், இங்கும், எழுதியும், நடத்தும்படிக்கும் எனது ஆயுட்கால நண்பன்தான், இந்த "முகத்தார்"!

இலங்கை வானொலியில் 1966ல் இருந்து, 1985 வரையிலான காலப்பகுதியில் 1976/1977 ஆண்டென்று நினைக்கிறேன், தனது பிரதியாக்கத்தில் உருவான "முகத்தார் வீடு" என்ற படைப்பை தொடர்ச் சித்திரமாக, ஐந்தரை

(5½) வருடங்கள் பிரதி வாரமாக 268 வாரங்கள் ஒலிபரப்பாக்கியமை. இலங்கை வானொலி வரலாற்றில் ஒரு சாதனையே! இந்த தொடர் நவீனத்தில் "தரகர் தம்பையா" என்ற பாத்திரத்தை நானே பங்கேற்றிருந்தேன் என்று கூறிவைக்க ஆசைப்படுகிறேன்!

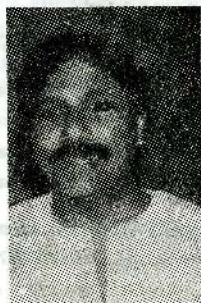
இது மட்டுமல்ல. இலங்கை வானொலியில், "கிராம சஞ்சிகை", சரித்திர சமூக நாடகங்கள், உரைச் சித்திரங்கள் போன்ற பலவற்றில் நாம்ருவரும் இணைந்து நடித்தமை, இங்கு குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்! இதற்கும் சற்று மேலாக "கதம்பம்", "குதூகலம்", "மத்தாப்பு" போன்ற உருவகங்களில், முகத்தானின் பிரதிகளில் அப்புக்குட்டியும், அப்புக்குட்டியின் பிரதிகளில் முகத்தானும், நடிப்புப் பரிமாற்றம் செய்துள்ளதை நேயர்கள் மறந்திருக்க முடியாது!

தொட்டகதை, விட்டகதை, இங்கும் தொடர்கதையாகிவிட்டதும் ஒரு விந்தையே! இங்கு நாம் புலம் பெயர்ந்தும், பிரான்ஸ் TRT தமிழ் வானொலி எம்மை ஆட்கொண்டு விட்டது என்றுதான் கூற வேண்டும். இங்கும் அநீத பரிமாற்றம்! முகத்தானின் "வில்லங்கம் செல்லப்பா", "இயமலோக தர்பார்" தொடர்ச் சித்திரங்கள், ஐரோப்பிய அண்டை, அயல் நாடுகள், எமக்கு மேடைகளும் அமைத்துத் தருகின்றன. ஏன், திரைப்படத் துறைகளும், அங்கும் இங்கும் எம்மை பயன்படுத்தாமலில்லை.

இவை அனைத்திற்கும் சிகரம் இட்டாற் போல் "முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்" வாசகர்களை மகிழ்விக்க வெளிவரப்போகிறது! முகத்தானின் ஆக்கங்களை நீங்கள் படிக்கும்போது, அவரின் சிந்தனைகள், சென்றடைய விரும்பும் இலக்குகளை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்வீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை! அன்றும், இன்றும், ஏன் இவிய நண்பன் இங்கு மூன்று முறை இயமனுக்கே டிமிக்கி கொடுத்தது வீணுக்கல்ல! வானொலி, மேடை, திரைப்படங்களில் தொடர்ந்தும் விளையாட!! வாழ்க "முகத்தான்" வெல்க அவன் கலைப் பயணம்!!!

அசையா நட்புடன்

"அப்புக்குட்டி" ராஜகோபால்

அனைவரும் சுவைப்பதற்காக!

புத்தகம் கிடைக்கும்படி கிடைக்க

(பயிற்சி) கருவியை மூலமாகக் கட்டி கொடுக்கிறது

நடைமுறைக்கு உட்பட்ட பஞ்சாயிந்தம்

1. முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்
2. "செயர்மன" (Chairman) செல்லப்பா
3. "புறோக்கர்" பொன்னம்பலம்
4. உயிரோடு காடாத்து
5. "கிறிமினல்" (Criminal) செல்லப்பா

நாற்கனிகள்

1. கராச்சியிலிருந்து கட்டார் வரை
2. காலங்கள் வாழ்த்தும் காவியமானவன்
3. ஆறாம் வாட்டில் ஆறுமுகத்தார்
4. இருட்டினில் குறுட்டாட்டம் (அரோகரா)

பலகும் பத்தும்

1. விண்ணோடு விளையாடும் மண்ணுலகம்
2. சத்தியமே ஜெயம்
3. இயம லோகத்தில் மூவர்

கலை வாழ்க்கைக் குறிப்பு

1. முகத்தாரின் நாடக அனுபவமும் ஈடுபாடும் (மேடை):
பாடசாலை-கல்லூரி காலத்திலிருந்து இற்றைவரை
2. முகத்தாரின் வானொலி அனுபவமும் ஈடுபாடும் :
1966 - 1988 வரை இலங்கை வானொலி
1994 - இற்றைவரை - France / London தமிழ்
வானொலிகள்
3. முகத்தார் நடித்த திரைப்படங்கள் (இலங்கை):
“வாடைக்காற்று” “கோமாளிகள்”
“ஏமாளிகள்”, “பொன்மணி” (குரல்)

(France): “சத்திய கீதை” “முகத்தார் வீடு”, “இன்னுமொரு
பெண்”, “புயல்”, “முகம்”, “ராஜாவின் ராகங்கள்”
4. முகத்தார் எழுதி, நடித்து நெறியாழ்க்கை செய்த
பிரபல்யமான நாடகங்கள்
(இலங்கை-புலம்பெயர்ந்த நாடுகள் உட்பட)
“சண்டியன் சின்னத்தம்பி”, “லண்டன் மாப்பிள்ளை”,
“மாடிவீட்டு மருக்கொழுந்து”, “Kopay to Dubai”,
“போச்சடி பத்தாயிரம்”, “Karachchi to Qatar”,
“மண்ணோடு விளையாடும் விண்ணுலகம்”,
“சத்தியமே ஜெயம்”, “பண்டாரவன்னியன்”,
“புறொக்கர் பொன்னம்பலம்”, “அரோகரா”, “உயிரோடு
காடாத்து”, “அசட்டு மாப்பிள்ளை”, “ஆசை
மச்சான்”, கறுப்பும், சிவப்பும்”, “பாசச் சுகமை”,
“நம்பிக்கை”, . . .

5. முகத்தார் நடித்த பிற நாடகங்கள்
(பிரபல்யமானவை)
“அசட்டுமாப்பிள்ளை”, “ஆசை மச்சான்”, “கறுப்பும் சிவப்பும்”,
“பாசச்சுமை”, “நம்பிக்கை”.
6. முகத்தார் எழுதிக் கொடுத்த நாடகங்கள் (வானொலி-மேடை)
- ஏராளம் -
7. முகத்தார் எழுதி, நடித்து, நெறியாழ்கை செய்த பிரபல்யமான வானொலி நாடகங்கள் -
“முகத்தார் வீடு”- தொடர் - 268வாரங்கள்
“கதம்பம்”- தனித்தனி - 123நாடகங்கள்
“பருவக்காற்று”-தொடர் - 52வாரங்கள்

ஒரு மணித்தியால நாடகங்கள்
“Julius Caesar” “Merchaut of Venice”,
“அகதி ஒருவன் ஊர்வலம் வருகிறான்”.

8. கிடைத்த விருதுகள்
1. 1979 “ஐனாதிபதி விருது”
  2. 1980 “கலைமுரசு விருது”
  3. 1981 “முகத்தார்” கௌரவ விருது
  4. 1982 “விவசாய மன்னன்” கௌரவ விருது
  5. 1993 “கலைப்பணிச் செல்வர்” திருச்சி/தமிழ்நாடு
  6. 1994 “கலைவேள்” கௌரவ விருது
  7. 1995 “கலைப்பூபதி” – Paris, France
  8. 1997 “கலைமாமணி” – Germany

இன்றைய ஈடுபாடுகள்
இடையிடையே. புலம் பெயர் ஐரோப்பிய நாடுகளில்,
சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் வேளைகளில்
கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்பதுண்டு.

பிற்குறிப்பு

(தவறவிடப்பட்டவை)

பிறர் வானொலி நாடகங்களில், நான் முக்கிய பாகம்
ஏற்று நடித்த பிரபல் நாடகங்கள்

அகஸ்தியரின்

1. அலைகளின் குமுறல்
2. எரிமலை வெடித்தபோது
3. கோபுரங்கள் சரிந்தன

கே. எம். வாசகர்

1. மனித வலை
2. தணியாத தூகம் (மூலம் சில்லையூர் செல்வராஜன்)
3. சுமதி (தொலைக்காட்சி)

அங்கையன் கைலாயநாதன் கடல் காற்று

பஞ்சாயி்தம்

1. பொங்கலோ பொங்கல்
2. "செயர்மன்" (Chairman) செல்லப்பா
3. "புறோக்கர்" பொன்னம்பலம்
4. உயிரோடு காடாத்து
5. "கிறிமினல்" (Criminal) செல்லப்பா

முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்

முகவுரை

“முகத்தார் வீடு” எனது கற்பனைக் குடும்பம்! இருநூற்று அறுபத்தெட்டு (268) வாரங்கள், இலங்கை வானொலியில், தொடர் நவீனமாக, விவசாயத்தை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டு, ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்துள்ளது. அவற்றிற் சில, மேடை நாடகங்களாகவும் உருப்பெற்றன. இங்கு பாரிசிலும்(பிரான்ஸ்), குறுந்திரைப்படமாக 1994ல் வெளிவந்துள்ளது. இதிற் சில அங்கங்கள், எனது வானொலிக் “கதம்பம்” நிகழ்ச்சிகளாகவும் மாற்றங்கள் பெற்றிருந்தன. அந்த வானொலி அங்கத்தில் ஒன்றுதான், இந்த “முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கல்”.

பாத்திரங்கள்

1. முகத்தார்
2. மனைவி தெய்வானை
3. மாமன் நாகநாதியர்
4. மச்சான் சரவணை
5. சோதரி பார்வதி
6. கணவர் மைலர்
7. சாத்திரி சதாசிவம்
8. பரியாரி நன்னியர்
9. தரகர் தம்பையர்

இடம் - முகத்தார் வீட்டு முற்றம்

காலம் - காலை வேளை

இசை - பூபாளம் - பட்சிகள் இரைச்சல் - கோயில் மணி ஒசை

- முகத் - (சிறு எரிச்சல்) இஞ்சேரும் தெய்வானை!
என்னப்பா செய்யிறியள்?! மணித்தியாலக்கணக்கா,
விழுந்து கிடந்து அடுப்பூதுறியள், இன்னும் பொங்கல்
பானை கொதிச்சதாய்த் தெரியேல்லை?!
- தெய் - (எரிச்சல்) ஊது ஊதெண்டால் என்னத்தை வைச்ச
ஊதுறது?! பச்சை விறகுகளை அள்ளிக்கொண்டந்து
போட்டிட்டு, ஊதடியெண்டால்?!
- பார்வ - (சமாளித்து) தெய்வானை மச்சாள்!
மண்ணெண்ணையிலை கொஞ்சம் பனுக்கி விடு,
பத்திப்பிடிச்சிடும்! ஏன்பெரியண்ணை (சிரித்து) விறகு
வேறை?!
- சரவ - (சிரித்து) . . . விறகு வேறை, கிடைக்கேல்லைப்
பெரியத்தாருக்கு! பார்வதிமாமி, பெரியத்தார் ஒரு
wrong Number?! உனக்குத் தெரியும்தானே?!
- முகத் - (ஆத்திரம்) ஆர்டா wrong Number?! இண்டைக்கு
பொங்கல் நாளாய்க் கிடக்குது, இல்லையெண்டால்,
தம்பிக்கு, நடக்கிறது வேறை!
- சாத்தி - (அதட்டி) டேய் முகத்தான்! ஆகவும் போட்டுக்
குலுக்காதை கண்டியோ?! பொங்கல் வருகுதெண்டு
தெரியும், வழமைபோலை, விலாசமாய்ப் பொங்கப்
போறாயெண்டு தெரியும், தெரிஞ்சும் பச்சை விறகு...
- முகத் - (ஆத்திரம்) பச்சை விறகோ?! டேய் மோட்டுச்
சாத்திரி, முத்தத்திலை காயவிட்ட விறகு, இரவிலை
கடும் பனியெண்டு தெரியும், தெரிஞ்சும், ஒரு பரதேசி
தன்னும், பொறுக்கி, பின்னேர்ப்பாட்டுக்கு கோடக்கை
அடுக்கியிருக்கலாம்.
- நாக - (சிறுகோபம்) அவன் தம்பி சரவணையும்,
எத்தினை பிராக்கெண்டு பாக்கிறது?! வீட்டிலை
எத்தனை உருப்படியள் இருக்கு, மோன்காறன்
வடிவேலன் இருக்கிறான், மோள்காறி
இலட்சுமியிருக்கிறாள், எல்லாத்துக்கும் சரவணை?!
- சர - (சிறு சிணுங்கல்). . . பொங்கலுக்கு,
கருஞ்சூளைப் பானை வேணும், துளாவுறதுக்கு பெரிய
அகப்பை வேணும், சூட்டடுப்பு, சுண்ணாம்பு,

மாவிலை, படைக்கிறதுக்குப் பதினெட்டுப் பணியாரம் தேடவேணும், எல்லாத்துக்கும் நான்தான்.

மைல - (சமாளித்து) தம்பி சரவணை சொல்லுறதிலையும் ஞாயமிருக்குது அத்தார்! முகத்தார் அத்தார்! நீங்கள் தானே முக்கியமா எல்லாத்தையும் நிண்டு கவனிச்சு, ஓவிசியர் வேலை பாத்து, பொங்கலை ஒப்பேத்தி முடிக்க வேணும்?!

முகத் - (கோபம்) எல்லாரும், என்னிலைதான் பிளை பிடிப்பியள்?! டேய் மைலு! நீங்களென்னடா, எல்லாரும் இஞ்சை, பேருக்கிருக்கிறியளே?! விட்டகுறை தொட்ட குறை, ஆளும் பேருமாக பாத்து முடிப்பமெண்டில்லை? . . . (பெருமூச்சு) இந்த முகத்தான் வீட்டுக் company முழுக்க, விசர்க் கூட்டங்கள்!

பரியா - (நக்கலாக) ஒரு உண்மையை, இப்பதான் சொல்லியிருக்கிறாய், டேய் முகத்தார்! உனக்கே முக்காவிசர், உன்ரை விசர், பாதிக்குப்பாதி, தெரியும் தானே?!

முகத் - (ஆத்திரம்) டேய் விசர்ப் பரியாரி! ஆருக்கடா விசர்?! இண்டைக்கு நாள் நேரம் சரியில்லை, இல்லாட்டி, விழுத்திப்போட்டு.

தம்பை - (சமாழிச்சு) சரி, சரி விட்டுத் தள்ளுங்கோ! விறகு மூண்டு பிடிச்சிட்டுது விடுங்கோ! எரிக்கிற மாதிரி எரிச்சால், அடுப்பெரியும் தானே?!

தெய் - (சினைந்து) முக்காப்போத்தல் மண்ணெண்ணையை ஊத்தினால், அடுப்பேன் எரியாது?! விழுந்து கிடந்து ஊதிப்பாத்தால்தான் அருமை தெரியும்.

தம்பை - இந்தத் தொழிலை வேளைக்கே பாத்திருந்தால், இத்தறிதிக்கு, பொங்கல் பானையிலை சூடு புடிச்சு, கொதிமானத்துக்கு வந்திருக்கும்! எங்கட பொம்பிளையளுக்கு,.....

தெய் - . . . எங்கட பொம்பிளையளுக்கென்ன?! தரகர் அண்ணை! விழுந்தபாட்டுக்கு குறி சுடாதேயுங்கோ!. பார்வதி மச்சாள், பானையை ஒருக்கால் பாரு!

முகத் - (சிரித்து) உனக்குச் சொன்னால் என்னடா தம்பையா, அந்தக் காலத்துப் பெம்பிளையள், நாலா வளைஞ்சு, புள்ளு மாதிரி வேலை வில்லட்டியள் செய்வினம்! இப்பத்தைப் பெம்பிளையளுக்கு, இடுப்பு வளைஞ்சு குடுக்காமல், நாரியோடை சேத்து Rivet பண்ணியிருக்குது! (சிரிப்பு)

தெய் - (சிறு எரிச்சல்) சிரிச்சுப் போடுவார் ஒரு கண்டறியாத சிரிப்பொண்டு!

தம்பை - இல்லை, முகத்தான் சொல்லுறதிலையும் ஒரு பொயின்ற இருக்குது! சூட்டடுப்புக்குப் பதிலா, எண்ணை அடுப்பு, உரல் உலக்கைக்குப்பதிலா, **Grinder, Rice Mill!** . . . துலாக் கொடிக்குப் பதிலா **Water Pump, Motor!** . . .

பார்வ - (சிறு எரிச்சல்) . . . ஏன்?

இதுகளைக்கண்டவுடனை, நாங்கள் என்ன பின்னடிக்கிறமே?! மாட்டுத் தரகருக்கு, இதுகளெங்கை விழங்கப்போகுது?! (இருமல்) தெய்வானை மச்சாள்! விறகுகளை உள்ளுக்குத் தள்ளி விடு!

பரியா - அவள் பார்வதிக்கு, கோபம் புட்டுக்கொண்டு வந்திட்டுது! வரும்தானே?! பொம்பிளையளை நாங்கள் குறைச்சு மதிப்பிடுறம், அப்ப வரும்தானே?!

தெய் - (சிரித்து) கலியாணம் கட்டுமளவுக்குந்தான், கையைப் பிடிப்பினம், காலைப்பிடிப்பினம், பிறகு, நிண்டால் அடி, இருந்தால் உதை!

சரவ - எதுக்கெடுத்தாலும் பெரியத்தார், தாட்டுப்போட்டு உழுக்கிறதும், தவிடு குளைச்சுத் தீத்துறதும் தானே! அடிவேண்டி வேண்டி, அக்காத்தைக்குத் தேகம் காச்சுப் போச்சுது பரியாரியார் அம்மான்.

நாக - எடி பிள்ளையள், பொங்கிற நேரம் நெருங்குது போலை, படைக்கிற சாமான்களை, ஒண்டொண்டாய் நெடி பண்ணுங்கோவன்.

தெய் - என்னம் நேரம் கிடக்கணை அப்பு! இப்பதான் சாடைமடையா நுரை தள்ளப்பாக்குது! தம்பி சரவணை! வடிவாய்த் துளாவடா.

- சரவ - (மகிழ்ச்சி) நீ விடக்கோய்! கொண்டா
அகப்பையை, நான் துளாவுறன். இது simple வேலை!
ஒத்தக்கையாலை விளையாடக்காட்டுறன்!
- சாத் - டேய் தம்பி சரவணை! அடிக்கு குடுத்துத் துளாவ
வேணுமடா! அப்பிடித்தான், அப்பிடித்தான்! அரை
வேக்காடெல்லாம், அடியிலை போய் வரவேணும்.
- முகத் - (சிரித்து) சாத்திரிக்கு! சமையல் பாகமும்
விழங்குது போலை?! ஏன்ரா நீ வீட்டிலையும்
சமையல் வேலைதானாக்கும்?! உன்ரை மனுசி
குடுத்து வைச்சவ!
- சாத் - (சிறு எரிச்சல்) இஞ்சேர் மோட்டு முகத்தான்!
சமையலறைக்கும், பள்ளியறைக்கும் தான்
பொம்பிளையள் எண்டிருக்கப்படாது கண்டியே!
- பரியா - சரியாச் சொன்னியள் சாத்திரியார்! கணவனே
கண்கண்ட தெய்வம் எண்டு நெடுகலும் இருந்தா,
கண் கெட்டுப் போகும் கண்டியனோ.
- சாத் - முகத்தானுக்கெங்கை இதுகள் விழங்கப் போகுது?!
தங்கையாகி, தாரமாகி, தாயாகி, தெய்வமாகி எண்டு
சொல்லி வைச்சிருக்கிறான்!
- தம்பை - “பெண்ணை பெரும் பேயடா” எண்டும் சொல்லி
வைச்சிருக்கிறான். இதுகளையும் முகத்தான்
அண்ணை, விழங்கித்தான் வைச்சிருக்கிறான்!
- நாக - விழக்கம் குறைஞ்ச மனுசன் தானே, மருமோன்!
அது பிறவிக் குணம்! கட்டையிலை போகும்
வரைக்கும், காய் அரக்காது!
- பரியா - நாகநாதி அப்பு! என்னதான் இருந்தாலும்,
இவையின்றை நாட்டாமை நெடு நாளைக்கு நிண்டு
பிடிக்காது! இருந்து பாருங்கோ பொம்பிளையளின்றை
கை ஓங்கத்தான் போகுது, தலை நிமித்தத்தான்
போகினம் அப்பு!
- முகத் - (சிரித்து) டேய் விசர்ப் பரியாரி, இப்ப என்ன
இவை நிமித்தாமலே இருக்கினம்?! தாலி
கட்டேக்கை மட்டும், தலையைக் குனிவினம், ஏன்?!
கட்டுற தாலி கழண்டு விழாமலுக்கு இறுக்கிக்

- கட்டட்டுமெண்டு! பேந்து நிமித்தினது
நிமித்தினதுதான்!
- சரவ - (பதட்டம்) பெரியத்தார்! பெரியக்கோய்!! போச்சுப்,
போச்சு, அகப்பையிச் சிரட்டை கழண்டு
அடிப்பானைக்கை போட்டுது பெரியத்தார்!
- முகத் - (ஆத்திரம்) பேந்தேன்ரா அகப்பைக்காம்பை மட்டும்
தூக்கிப் பிடிச்சாபோலை நிக்கிறாய் பரதேசி?! வலது
குறைஞ்சதொண்டை விட்டிருக்கிறாள் துளாவ?!
- சாத்தி - (அவசரம்) சரி, சரி, துளாவினது போதும் விட்டுத்
தள்ளுங்கோ! டேய் முகத்தார்! பொங்கல் பாளை
பொங்கப் போகுது, கிழக்குப்பக்கம் பாத்தாலை
வந்து நில்லு!
- முகத் - (அவசரம்) டேய் மைலு, ஓட்டா, ஓடு!
கொட்டிலுக்கை கட்டி நிக்கிற மாடுகளை
அவிட்டந்து, முத்தத்திலை கெதியாக் கட்டா ஓடு!
- நாக - (அவசரம்) பசுமாடு, எடுத்துமாடு, எல்லாத்தையும்
அவிட்டா மோனை.
- பரியா - (அவசரம்) சரி, சரி, பொங்க ஆயத்தம்,
தேவாரத்தைத் துவங்குங்கோ.
- தெய் - என்னாலை ஏலாது பரியாரியார்! பச்சை விறகுப்
புகை தொண்டையைக் கட்டிப் போட்டுது, மச்சாள்!
பார்வதி மச்சாள்! நீ.
- பார் - பள்ளிக்கூடம் விட்டதுக்குப் பிறகு,
எனக்கெங்காலை பாட்டு.
- பரியா - ஏன்ரா தம்பையா உனக்குத் தன்னும் தேவாரம்
வராத்தோ?!
- தம்பை - மாட்டுத் தரகத் தொழில் பாக்கத்
தொடங்கினதுக்குப் பிறகு, என்றை குரலும் மாட்டுக்
குரலாய்ப் போச்சது! ஏன் சாத்திரியார், நீங்கள்..
- சாத் - (இறுமாப்பு) பாடுவன், பாடினான்தான்,
பாடேலாமலில்லை, ஆனால் பழைய பாணியிலை
பாடினா எடுபடாது! "தோடுடைய செவியன்" mod style
லை பாடுவன், பாட்டோ, சொல்லுங்கோ?!

- முகத் - (எரிச்சல்) என்னடா, பத்துப் பேரும், பத்துநாள் பட்டினி கிடந்தவங்கள் மாதிரி, பொங்கல்ப் பானையையே சுத்தி நிண்டு பாக்கிறியள், ஒருத்தனுக்காவது, தேவாரம் பாட வராதோ?!
- சரவ - (மகிழ்ச்சி) பெரியத்தார்! **Three-in-one ready** யாக வைச்சிருக்கிறன், காரைக்குடியின்ரை நாதஸ்வரக் **cassette** போட்டோ?!
- முகத் - (மகிழ்ச்சி) டேய் சரவணை! நீ ஆயிரத்தில் ஒருத்தன்ரா! காரைக்குடியின்ரையை விட்டிட்டு, எங்கட தட்சணாமூர்த்தியின்ரை தவில்லைப் போடு!

(ஒரு இரண்டு நிமிடங்கள் தவில்லக் கச்சேரி ஒலிக்கின்றது)

- தெய் - (அவசரமாக) டேய் தம்பி சரவணை! டக்கெண்டு பட்டாசுகளைக் கொழுத்து.
- சரவ - (அவசரமாக) பரியாரியார் மாமா! இந்தாங்கோ கலவாசு-வெடிக் கோர்வை, கவனமாகப் பிடியுங்கோ, நான் கொழுத்திறன் சரியோ?! கொழுத்தட்டே?!
- பரியா - (பயம்) மருமோன்! இது கையைக் கொண்டுபோற சாமான் கண்டியோ, நீ பட்டதும், படாதுமாய் பிடி, நான் தலைப்பிலை கொழுத்திறன் ராசா!
(மாடுகள் சத்தம்-வெடிகளின் சத்தம் - பயங்கர வெடி ஓசை)
- முகத் - (பதட்டம்-ஆவேஷம்) . . . போச்சு, போச்சு, போச்சு! எல்லாமே நாசமாப் போச்சுது, பொங்கலும் போச்சடா, பொங்கல் பானையும் போச்சடா! . . . டேய் முள்முருக்கு, நிண்டுகொள் வாறன்.
- தெய் - (விம்மல்) பார்வதி மச்சாள், கலவாசுவெடி, பொங்கல் பானையிக்கை விழுந்து வெடிச்சிட்டுது - மச்சாள்! (பயம்) வெடிச்சத்தங்களுக்கு, மாடுகள் வெருளுதுகள்!
- முகத் - (ஆத்திரம்) எங்கையடா ஓடப்பாக்கிறாய்! அலுகோசு நிண்டுகொள்! கலவாசு கொழுத்திப்போட உனக்கு, பொங்கப் பானையோ கிடைச்சது?!

- பார்வ - (மாடுகள் சத்தம்) (குளறி) அண்ணோய், மாடுகள் வெடிச் சத்தத்துக்கு கட்டறுத்துப் போட்டுதுகள், விலத்துங்கோ அண்ணை.
- தம்பை - (பதட்டம்) டேய் முகத்தான், பின்னாலை மாடுகளடா, விலத்தடா, விலத்தடா, அழிவானே குத்து வேண்டப் போறாய், விலத்து.
- பரியா - (பதட்டம் - குளறி) போச்சு, போச்சு, போச்சு! (மாடுகளின் சத்தம்) முகத்தானை மாடுகள் குத்தி விழுத்தி உழக்கிப் போட்டுதுகள்!
- பார் - (குளறி) என்ரை அண்ணோய்! என்ன பேச்சு மூச்சில்லாமல் கிடக்கிறாய்?!
- தம்பை - (பதட்டம்) பேச்சு மூச்சு எப்படி வரும்?! கொம்பாலை தூக்கி ஒரு எறி, காலாலை சள்ளையிலை ஒரு உழக்கு! பேச்செப்படி வரும்?!
- நாக - (பதட்டம்) மருமோனுக்கு, மூச்சாவது வருகுதோண்டு பாருங்கோ!
- சர - (பதட்டம்) (அழுகை) என்ரை பெரியத்தார்! மாட்டோடை ஏன் போய் மோதினனியன்?! மனுசர் ஒருத்தரும் கிடைக்கேல்லையே?!
- முகத் - (வருத்தம்-அனுங்கல்) . . . தெய்வானை! நான் எங்கை யிருக்கிறனாம்?! மெய்யவும்?!
- தெய் - (அழுகை) என்ரை மடியிலைதான் மல்லாந்து கிடக்கிறியள்! (அழுகை)
- முகத் - (வருத்தம்-அனுங்கல்) . . . எனக்கென்னடா நடந்தது சரவணை?!
- சரவ - (அழுகை) நடக்கக் கூடாது நடந்து போச்சுது பெரியத்தார்!
- தம்பை - (பெருமூச்சு) பசுமாட்டுக்கும், எருதுமாட்டுக்கும் உள்ள பிரச்சனையை உன்னிலை தீர்த்திருக்குதுகள் முகத்தார்! கஸ்ரகாலம் கண்டியோ!
- பரியா - (பெருமூச்சு) தட்சணாமூர்த்தியினர் தவில், பசு மாட்டுக்கும் பிடிக்கேல்லை, எறிவெடி-கல்வாச வெடியள் எடுத்து மாட்டுக்குப் பிடிக்கேல்லை, அந்தளவுந்தான்!

- முகத் - (வருத்தம்-அனுங்கல்) . . அம்மான் பொங்கல் பானைக்கு, என்ன நடந்தது?!
- நாக - (கவலை). . . ம், பாதி அடுப்புக்கை, பாதி தரையிலை, சின்னாபின்னமாய் போச்சது!
- சாத் - (பெரு முச்சு) பொங்கல் பானைக்கு இப்ப எட்டிலை சனி! பொங்கு சனி நடக்குது! கலவாக வெடிக் கு பத்திலை வியாமுன், பானை பாத்திரங்களை பதம் பாக்கிற யோகம் அடிச்சிருக்கு முகத்தார், அந்தளவும்தான்.
- முகத் - (வருத்தம்-அனுங்கல்) . . தெய்வானை, தேவாரம் பாடுறாளே?! மெய்யா?!
- சாத் - (கவலை) . . இல்லை, திருவாசகம் படிக்கிறான் பிள்ளை! டேய் பரியாரி! என்னடா, முகத்தான்ர கதை பிளைக்குது, என்ன ஏதும் danger மாதிரி?!. . .
- பரியா - (கவலை) . . . . பிறப்பேச்சு துவங்கீற்றது, பிடரி அடிபடவெல்லே விழுந்திருக்கிறான் பாவி! டேய் சரவணை! ஓடடா, கறுத்தாற்ற காலை, கையோடை கொண்டா!
- தெய் - (அழகை-விம்மல்) . . . இஞ்சேருங்கோ! என்னைத் தெரியுதேயுங்கோ?!
- முகத் - ((வருத்தம்-அனுங்கல்) . . . . சரியாப்பிடிபடயில்லை. கிட்டவா! கொஞ்சம் கிட்டவாவன்!. . . ம்?! இதாரு, தங்கமணியோ, இல்லை, தவமணியோ?!
- நாக - (எரிச்சல்) . . . தாலிகட்டின மணி! பரியாரியார்! மூளை கலங்கிப்போச்சது, பழகுகள்தான் இப்ப ஞாபகத்தில் வருகுது பரியாரியார்.
- பரியா - (செருமல்) பழசுபட்ட எந்தப் பயித்தியத்தையும், என்றை வாகடத்தாலை நான் மாத்துவன், ஆனால் நாள்ப்பிடிக்கும், என்றை அந்தளவும்தான்!
- தம்பை - (எரிச்சல்) . . . டேய் விசர்ப்பரியாரி! நீயும் உன்ரை வாகடமும்! மூலிகையள் தேடி அனுமானம் கரைக்கமுந்தி, முகத்தான் முடிஞ்சிடுவான்!

சாத் - தொடப்படாது! முகத்தானை
ஆசுபத்திரிக்கேத்திறதுதான் வலு திறம்! அவனுக்கு
டாக்குத்தரமாரிலையிருந்நு, நேர்கமார் வரைக்கும்
வலு ஓட்டு!

பார்வ - (கவலை) அண்ணை, அடிக்கடி, ஆசுபத்திரிதானே
visit பண்ணுறவர்.

சாத் - (பெருமூச்சு) தெய்வானை! நீ யோசியாதை! இனி
இவன் முகத்தானுக்கு வியாழ திசை! வெற்றியினர்
அறிகுறிதான் இது! (கார் வந்து நிற்கும் சத்தம்)
டேய் முகத்தான்! எழும்பு மெல்ல எழும்பு!
ஆசுப்பத்திரிக்கு.. . .

முகத் - (வருத்தம்-அனுங்கல்) . . . ஆசுப்பத்திரிக்கோ?
ஏன், எனக்கேதும் வருத்தமே?! (பெருமூச்சு) இன்னும்
இரண்டைக் கையோடை கொண்டு போக வேணும்!
பொங்கல் பானையிக்கை, கலவாசு வெடி
கொழுத்திப்போட்டவன், மற்றது, முத்தத்திலை பசு
மாடு கட்டினவன்! (செருமல்) இரண்டு பேரும்,
பக்குவமாய் இருந்து கொள்ளுங்கோ,
ஆசுப்பத்திரியாலை வந்து விளையாட்டுக்காட்டுறன்!
ம்! முகத்தான் வீட்டுப் பொங்கல், இதோடை
முடியாது!

(கார் புறப்பட்டுப் போகும் ஒலி)

சுபம் - ௭௭

‘செயர்மன்’ செல்லப்பா

பாத்திரங்கள்

1. “வில்லங்கம்” செல்லப்பா
2. மனைவி சிந்தாமணி
3. மைலு (பெறாமகன்)
4. நாகமணி (மைத்துனர்)
5. அறிவிப்பாளர்

சிந் : (கெஞ்சல்) இஞ்சேருங்கோ! குறுட்டு வெளிச்சத்திலை இருந்து கண்ணை, கசக்கிச் கசக்கி வாசிக்கிறியுங்கோ, ஏதும் காதல் கடிதமே?!

செல் : 65 வயசுக்குப் பிறகு, எனக்கு ஆரடி காதல் கடிதம் எழுதப்போறாள்?! அரைவாசியை ஆசுப்பத்திரியிலை, வெட்டி எடுத்திட்டாங்கள்.

சிந் : உங்கட விளையாட்டுகளுக்கு, முழுக்கவல்லவோ வெட்டியிருக்க வேணும்! மெய்யப்பா?! என்ன வாசிக்கிறியள்?!

செல் : ஒரு கவிதையை, ரசிச்சு வாசிக்கிறன்! தமிழ்ஈழத்திலை இளவாலை எண்ட கிராமத்தைப்பற்றி, கவிஞர் “அமுது” எழுதின கவிதையை வாசிக்கிறன்!

சிந் : நான் ஏங்கிப்போனன், நீங்கள் எதை வாசிச்சாலும், எனக்கு ஹிஸ்ரீறியா வருமாப்போலை இருக்குதப்பா! ஏனெண்டால்,....

செல் : இதுக்கு ஹிஸ்ரீறியா வராதப்பா! இளவாலையைப்பற்றி, கவிஞர் “அமுது” எழுதியிருக்கிறார்! இளவாலையே! தேங்காய் வீழ்ந்தால், மாங்காய் சிதறும்! பலாக்காய் வீழ்ந்தால் பாக்குக் குலைகள் சொரியும்!

சிந் : அப்ப, தேங்காயும், பிலாக்கையும் ஒண்டாய் விழுந்தால்?!

செல் : (எரிச்சல்) உன்ரை மண்டை நொருங்கும்! கொஞ்சம் பேசாமலிரு!

சிந் : இதுக்கேனப்பா கோவிக்கிறியள்?! நான் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கும் தானே சோதினை குடுத்தனான்.

செல் : அதுக்குப் பிறகு, எனக்குச் சோதினை குடுக்கத் துவங்கீட்டியே?!..... “தேங்காய் வீழ்ந்தால் மாங்காய் சிதறும். பலாக்காய் வீழ்ந்தால் பாக்குப் பிஞ்சுகள் சொரியும்! வெற்றிலைக் கொடிகள், முருக்க மரத்தில் முதுகு சொறியும், முத்தத்து வாழைமரங்கள் சுற்றத்துக்கு கை நீட்டும்.

சிந் : டெய்யப்பா?! வாழைமரங்கள் எப்பிடியப்பா கைநீட்டும்?!

செல் : (எரிச்சல்) குலை இருக்கெல்லோ, வாழைக்குலை! வாறதுகள் வாய் “ஆ” வெண்டுகொண்டு வந்தால் வாழைப்பழத்தை, அப்பிடியே, ... ஒரு மண்ணும் உமக்கு விளங்குதில்லையப்பா!

சிந் : விளக்கம் குறைஞ்சதினாலை தானே, உங்களை முடிச்சனான்!

செல் : “மரவள்ளிக் கிழங்குகள், மண்வாசனை வீசும், நெல் அறுத்த வயல்களிலே, கிளிக் கூட்டங்கள் பூபாளம் பாடும்”! எப்படி கவிதை!

சிந் : கிளியளுக்கு புல்லாங்குழல் ஊதி, பூபாளம் பாடத் தெரியுமே, அப்பா?!

செல் : (எரிச்சல்) வீட்டிலை இருக்கிற கிளி, வடிவா வாசிக்குது, தமிழிலை பேசுது! வீட்டுக்காரன் குயிலைத் தேடிப் போயிடுறான், ஏன்?!

மைலு : (உரத்துக் கூப்பிட்டு) குஞ்சியப்பு! செல்லப்பா குஞ்சியப்பு! நீங்கள் உங்கைதான் இருக்கிறியளோ?!

செல் : சிந்தாமணி! இவன் மைலுவின்ரை, குரல் மாதிரிக் கிடக்குது! மூண்டு மாதம் மறியலுக்கெல்லே போனவன்?! எப்படி வெளியிலை வந்தவன்?

நாக : (உரத்துக் கூப்பிட்டு) அம்மான்! செல்லப்பா அம்மான்! குப்பி லாம்பிலை என்ன கள்ளக் கணக்குப் பாக்கிறியளோ?!

செல் : குப்பி லாம்பை அடிச்ச நாரடி, இவன் நாகமணி, நாலுமாதம் நல்நடத்தைப் பிணையிலை வந்தவன், இரண்டு வங்கோலையளும் வந்திருக்குதுகள். என்ன பிளானிலை வந்திருக்குதுகள் எண்டு!

மைலு : குஞ்சியாச்சி! வேளைக்கே படுத்திட்டியள் போலை? இருக்குது? எங்கை குஞ்சியப்பு?! குளிருக்கு, கம்பிளியிக்கை சுறுண்டிட்டார் போலை?!

நாக : சிந்தாமணி மாமி! அது நான் நாகமணி! செல்லப்பா அம்மான், வேளைக்கே படுத்த மாதிரி நடக்கிறார் போலை கிடக்குது, என்ன?!.....

சிந் : (மகிழ்ச்சி) என்னடா பிள்ளையாள்?! இந்த நேரம் கெட்ட நேரத்திலை வந்திருக்கிறியள், ஏதும் பிரச்சனையேடா மக்கள்?!

நாக : பெரிய பிரச்சனை மாமி! பிரச்சனைக்கு முகம் குடுக்க வந்திருக்கிறம்!

மைலு : குஞ்சியாச்சி! இந்த 10ம் வட்டாரத்துக்கு, இந்த வி.சி.யிலை வேறை ஒருத்தரும் இல்லையோ?!

நாக : ஏன்? செல்லப்பா அம்மானுக்கு, தகுதி போதாதோ? ஏன் ஆறாம் வகுப்புப் படிக்காதவன் கூட ஏழாம் வாட்டிலை கேக்கிறன்!

மைலு : படிப்பறிவு அதிகம் இல்லாட்டிலும், கையெழுத்துப் போட தெரிஞ்ச செல்லப்பாக் குஞ்சி, 10ம் வாட்டில் கேட்டால் என்ன?!

நாக : மாமி! நான் எதுக்குச் சொல்லுறெண்டால், இவன் கனகர் கொம்பனி, தன்ரை ஆக்களை எல்லா வாட்டிலும் போட்டு, வெண்டு, தான் சேர்மன் ஆக வரவேணுமெண்டு துடிக்கிறான். நாங்கள் பாத்துக் கொண்டிருக்கேலாது!

மைலு : எங்கட பிளான் என்னெண்டால், குஞ்சியை 10ம் வாட்டிலை போட்டு நான் மைலுவும் இவன் நாகமணியும் எங்கட சப்போட் கொம்பனியளும் மற்ற வாட்டுகளிலை நிண்டு வெண்டு செல்லப்பா குஞ்சியை வி.சி. சேர்மன் ஆக்கப் போறம்! இனி பண்டதரிப்பு வி.சி. சேர்மன் ஆரு?!

நாக : என்ரை அம்மான் வில்லங்கம் செல்லப்பா! வி.சி. சேர்மன் சரியோ! வெட்டாத கிணத்தை வெட்டின மாதிரி வி.சி யிலை இருந்து காசு கறந்திடுவம்! உங்களுக்கும் ஐஞ்சோ பத்தோ தள்ளுவம்! நீங்கள் வட்டிக்கு குடுங்கோ!

மைலு : இனி வி.சி. ஒழுங்கையிவை கல்லும் மண்ணும் போடமாட்டம் குஞ்சி! கிணத்து மக்கி போடுவம்! மழைக்காலத்திலை பொம்பிளையள் துடைவரைக்கும் சீலையைச் சிரைச்சுப பிடிச்சுக் கொண்டு நடந்து போகேக்கை?!.....

செல் : டேய்! எழும்பி ஓடுங்கடா! படலையைச் சாத்திப்போட்டு எழும்பி ஓடுங்கடா! வி.சி. க்கு கிணறு வெட்டிறியள், ஒழுங்கைக்கு கிணத்து மக்கி பறிக்கிறியள்!

சிந் : (எரிச்சல்) ஏன், எங்கட பிள்ளையளைக் கலைக்கிறியள்?! வெள்ள வாய்க்கால் அடைச்ச கேஸ், ஆடுகால் தறிச்ச கேஸ், எல்லையளை அரக்கின கேஸ், வரம்பு வாய்க்கால் அரக்கின கேஸ் இதுகளை மூடி மறைச்ச நீங்களும் வி.சி. மெம்பர், வி.சி. சேர்மன் ஆக.....

செல் : டேய் மைலு! உனக்கு மூண்டுமாதமெல்லே மறியல் தீத்தவங்கள்!

மைலு : நான் ஏன் ஒரு மாதத்திலை வந்தனான்?! என்றை நன்நடத்தை! செல்லப்பாக் குஞ்சி! நீங்கள் செய்யாதது எல்லாத்தையும் செய்து போட்டு வெளியிலை இருக்கிறியள்! உங்கட பலன் அப்பிடி!

செல் : (ஆத்திரம்) டேய் உன்னைப்போல நான் என்ன களவெடுத்து....

மைலு : நான் ஏன் களவெடுத்தனான்? இல்லாதவனுக்கு இருக்கிறவன் கொடுக்க வேணும்? கையிலை காசில்லை! கசிப்புக் கூட கடனுக்குத் தரமாட்டான் எண்டுறான்! அப்ப என்ன செய்ய?! கையை வைக்கக் கூடாத இடத்திலை வைச்சிட்டன்!!

நாக : செல்லப்பா அம்மான்! மைலன் என்ன வழியிலை போகேக்கை தட்டிப் பறிச்சவனே?! அப்பிடி லேசாகையை விட்டான், காசு கையோடை வந்திடிச்சு!

செல் : டேய் நாகமணி! நாலுமாதமெல்லோடா உனக்கு நல்நடத்தைப் பிணை தந்தவங்கள்?! பேந்தேன்ரா இவன் மைலனோடை .....?!

சிந் : (அதட்டி) இஞ்சேருங்கோ! இதுகள் எல்லாத்தையும் ஏன் போட்டுக் கிளறுறியள்?! பிள்ளையள் உங்களை வி.சி. சேர்மன் ஆக்கத் துடிக்கிறாங்கள்! சேர்மன் செல்லப்பா எண்டு.....

நாக : சேர்மன் செல்லப்பா எண்டு சொல்லேக்கை ஆருக்குப் பெருமை?!

மைலு : சிந்தாமணிக் குஞ்சி! பன்றெண்டு வாட்டுக்கும் 1200 ரூபா கட்டுக் காசு! நானும் நிக்கிறன் நாகமணியும் நிக்கிறான்! சரியோ?! எலக்கனுக்கு முதல் நாள் செல்லப்பாக் குஞ்சி மேடையிலை பேசப் போறார்! இவன் மோட்டு முகத்தான் இருக்கிறான் எல்லே எல்லாத்தையும் ஓசியிலை செய்யிறவன்!

நாக : முகத்தான்ரை நாடகம் அங்கை நடக்கும்! மக்கள் நாடகத்தைப் பாத்திட்டு முழு வோட்டையும் கள்ள வோட்டையும் செல்லப்பா அம்மானுக்குத்தான் போடுங்கள்! வி.சி. சேர்மன் செல்லப்பா அம்மான்!

மைலு : சிந்தாமணிக் குஞ்சி! இப்போதயச் செலவுக்கு ஒரு 10,000 தை முதலிலை வெட்டுங்கோ! ஒரு மாதத்துக்குள்ளை 10,000 தை வெட்டுறம்! குஞ்சி! செல்லப்பாக் குஞ்சி! என்ன பேச்சு முச்சைக் காணேல்லை?!

சிந் : 10,000 எண்டு கேட்டதும் மனுசன் பாட்டறியப் பிரண்டு போச்சுது! மக்கள்! நீங்கள் யோசியாதேயுங்கோ, 10,000 இப்ப நான் தாறன்! மிச்சத்தை நீங்கள் கட்டுங்கோ! இவர் வி.சி. சேர்மன் ஆகினால் போதும்!

(காட்சி மாற்றம் - BRIDGE MUSIC)

அறி : தாய்மார்களே! உடன் பிறப்புக்களே! இரத்தத்தின் இரத்தங்களே! அருமைத் தம்பி மைலர் அழகாகப் பேசினார்கள்! அருமை அண்ணா நாகமணி அருமையாகப் பேசினார்கள்! வில்லங்கம் செல்லப்பா ஐயாவை வி.சி. சேர்மன் ஆக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அபிலாஷையிலை நீங்களும் துடிதுடித்து திரண்டு வந்திருப்பது அவருடைய வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அமைந்துள்ளது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்து விடுகின்றது! வில்லங்கம் செல்லப்பா யார்?! அவரும் உங்களைப் போன்ற விவசாயி! பொன்னை அள்ளித் தருகின்ற கைகளும் மண்ணை உழுத கைகளை உரமாக்கியவர்! இன்று விவசாயிகள்தான் நாட்டின் எதிர்கால முதலாளிகள்! எனவே திருமிகு செல்லப்பா அவர்களைப் பேசுமாறு பணிவுடன் அழைக்கின்றேன்! நன்றி!

செல் : தம்பி அறிவிப்பாளர் கனக்கச் சொல்லிப் போட்டார்! எனக்கு மேடையிலை பேசத் தெரியாது! மண்ணோடை பேசுவன், மரத்தோடையும் பேசுவன்! மண்ணுக்கும், மரத்துக்கும் நல்ல உறவு இருக்கிறது! எனக்கும் வி.சி. க்கும் என்ன உறவு இருக்கெண்டதை நீங்கள் தான் யோசிக்க வேணும்! அரசியல் வந்து ஒரு கெட்ட சாமான்! ஆதாயத்தை நம்பித்தான் இண்டைக்கு எங்கட நாட்டிலை அரசியல் நடக்குது! அரசியலை நான் வீடு வாசலுக்கு அடுக்கிறதில்லை! இருந்தாலும் என்றை பொஞ்சாதி சிந்தாமணி நான் மண்டையைப் போடுறதுக்கு முந்தி என்னை ஒரு மனுசனாக்கவேணும் எண்டு நிச்சிறா! நான் வெண்டால் ஒவ்வொரு வட்டாரத்துக்கும் ஒரு வாசிகசாலை! ஒரு

பொதுக் கிணறு! ஒழுங்கையளுக்கு போட்ட கிணத்து
 மக்கியளை எல்லாம் சுறண்டி எடுத்துப் போட்டு தார்
 போடுவன்! சங்கக கடையளை செக் பண்ணுவன்!
 சந்திவழியா சயிக்கில்லை சுத்திற பெடியளைத் தள்ளி
 விழுத்துவன்! சாதிசமயம் எண்ட வேறுபாடு
 காட்டமாட்டன்! ஆனால் நான் தோத்தால் இவன்
 மைலனை மூண்டாம் வாட்டிலும் நாகமணியனை நாலாம்
 வாட்டிலும் அடுத்தநாளே நீங்கள் அனைவரும் போய்ச்
 சந்திக்கலாம்! நன்றி! வணக்கம்

(காட்சி மாற்றம் ' BRIDGE MUSIC ')

அறி : இப்போது நடைபெற்ற வி.சி. எலெக்சன் ஓட்டு
 எண்ணிக்கையில் 10 ம் வட்டாரத்தில் போட்டியிட்ட
 கனகர் 1230 வாக்குகளினால் வெற்றி பெற்றுள்ளார்!
 இவரை எதிர்த்து போட்டியிட்ட வில்லங்கம்
 செல்லப்பா அவர்கள் படு தோல்வி அடைந்ததுடன்
 தமது கட்டுக் காசையும் இழந்துள்ளார் என்பதையும்
 தெரியப்படுத்துகின்றோம்!

சிந் : (புட்டம்) இஞ்சேருங்கோ! எங்கையப்பா ஓடுறியள்?!

செல் : (ஆத்திரம்) எடியேய்! நான் ஓடியில்லை! அவங்கள்
 இரண்டு பேரும் ஓடப்போறாங்களடி! மைலனை மூச்சு
 வராமலுக்கு மூண்டாம் வாட்டுக்கும், நாகமணியை
 நினைவில்லாமல் நாலாம் வாட்டுக்கும் அனுப்பிப்
 போட்டு வந்து உன்னை எங்கை அனுப்பிறதெண்டு
 யோசிக்கிறன் (பெருமூச்சு) அம்மான் குஞ்சியப்பு
 எண்டு குளை அடிச்சு 10,000 த்தை அபேஷ்
 பண்ணீற்றாங்களடி, இப்ப எல்லாப் பட்டங்களும்
 எடுத்து முடிச்சு சேர்மன் செல்லப்பா?! சீலைத்
 தலைப்பு! இருந்துகொள் வாறன் இரவைக்குத்தான்
 விளையாட்டிருக்குது!

சுபம்

புறோக்கர் பொன்னம்பலம்

பாத்திரங்கள் "

1. வில்லங்கம் செல்லப்பர்
2. மனைவி சிந்தாமணி
3. புறோக்கர் பொன்னம்பலம்

(செல்லப்பர் வெளியுலகிற்கு ஒரு வில்லங்கப் பேர்வழியாக நடித்தபோதும் மனைவி சிந்தாமணிக்கு வலு அடக்கம். இந்தச் சித்திரத்தில் பாத்திரங்கள் "முகத்தார் வீட்டு"ப் பரிவாரங்களிடமிருந்து சற்று விலகித்தான் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் நகைச்சுவைக்குப் பஞ்சமிருக்காது. பள்ளிக்கூடத்தில் பிறிற்சிபல் அம்மாவின் கண்டனங்களைக் காவிக்கொண்டு அவசரமாக வீட்டினுள் நுழையும் செல்லப்பர்,...)

இடம் : செல்லப்பர் வீடு

வேளை : பகல் வேளை

நிகழ்வு : (சிந்தாமணி வீட்டினுள் இருக்கின்றாள் - செல்லப்பர் ஆவேஷமாக வீட்டினுள் நுழைகின்றார்)

செல்- : (வந்துகொண்டு - ஆத்திரம்) ...சிந்தாமணி! ....எடியேய் சிந்தாமணி!! ...சிங்காரிச்சது போதும், கெதியா வாடி இஞ்சாலை!

சிந்- : (பதட்டம் - பயம் - வந்துகொண்டு) ...என்னப்பா? ...என்ன நடந்ததாம்?! ....என்னவாம் பிறின்சிபல் அம்மா?!

செல்- : (ஆத்திரம்) ....என்ன நடந்ததோ? ....இன்னும் என்னடி நடக்க இருக்குது?! ...எங்கையடி இவள் மங்கணி?....

சிந்- : (பதட்டம்) - அழுதழுது வந்தாளப்பா,... “என்னடி பிள்ளை மணி நடந்தது” எண்டு கேட்டு வாய்முடயில்லை, காத்துக்கு பனை சரிஞ்ச மாதிரி கடடில்லை பொத்தெண்டு சரிஞ்சிட்டாளப்பா! (கெஞ்சல்) மெய்யப்பா! கதை என்னவாப் போச்சுதுங்கோ?!

செல்- : (பதட்டம் - ஆத்திரம்) - போச்சடி போச்சு! மணியான மணி போச்சுது! பிறின்சிபல் அம்மா பேய் அறைஞ்சவ மாதிரி நிக்கிறா எண்டால் பாரன்?!

சிந்- : (சிறு செருமல்) என்றை பிள்ளை ஒருநாளும் இசக்குப் பிசக்காய் நடக்கமாட்டாள், நீங்கள் என்ன நினைக்கிறியள்?! இதாரோ வேணுமெண்டு இவளின்ரை படிப்பைக் குழப்ப,... (ஆத்திரம்).... அள்ளி வைக்கிற சனம் தானே எங்கட சனம்!

செல்- : (அதட்டி) - சுமமா கத்தாதை! இந்தா! இதுகளைப் படிச்சுப் பார்!(கடிதங்களைக் கொடுத்து) இம்மளவும் இவளின்ரை இங்கிலீசுக் கொப்பீக்கை இருந்ததாம்... ஒருத்திக்கு ஒம்பது பேர் எழுதியிருக்கிறாங்கள்!

சிந்- : (கடிதங்களைப் பிரித்துப் படிக்கும் பாணியில்) ...ம்? சிந்தாமணி பெற்ற சீமாட்டியே! சொல்லால் சிலை வடிக்க முடியாது தவிக்கின்றேன்! அன்றலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற அழகு முகம் (வெட்கம்) நீண்டு குளிர்ந்த நீலப்பூ விழிகள் (கூச்சம்) எழிலோடு கூடிய எள்ளப்பூ நாசி! (நாணல்) ...இந்தாருங்கோ எனக்கு என்னவோ மாதிரி இருக்குது, நிங்கள்தான்,...

செல் - (கவைத்து) ....பூப்போல் மிருதுவான பூரிப்புக் கன்னங்கள்! (முகபாவனை) வாழைத்தண்டுபோல் வார்த்தெடுத்த வர்ணக் கரங்கள்! கோலச்சிற்றிடை!....

சிந் - (அருவருப்பு) அதுக்குக் கீழை படியாதேயுங்கோ, நிப்பாட்டுங்கோ! (சிறு எரிச்சல்) ...இடிவிழுவான், என்னவோ எல்லாம் எழுதியிருக்கான், வாசிக்கப் பல்லுக் கூசுதெண்டால் பாருங்கோவன்?!

செல் - (எரிச்சல்) - பல்லுக் கூசுதோ?! ..கட்டின பல்லே, இப்பிடிக்கூசுதெண்டால், மற்றவைக்கு பல்லுக் கழண்டு கொட்டுண்ணவேணும் கண்டியோ?! ...இஞ்சைபார் இதை! (கடிதத்தைக் கொடுத்து)...தவிடுதின்னி, தத்துவம் எழுதியிருக்குது!

சிந் - (வாசிக்கும் பாணியில்) - ...“வானத்திலே பல நட்சத்திரங்கள்! ஆனால் ஒரே நிலவு! வாழ்க்கையிலே நீ ஒருத்திதான் என் தேன்நிலவு! மற்றதெல்லாம்,....

செல் - (ஆத்திரம்) - ...மற்றதெல்லாம் அவன்ரை, ..?! ...எனக்கேன் வருகுது! பொறுக்கி, பேரைப்போட்டாகுதல் எழுதினானே பரதேசி?!

சிந் - (அதிசயம்) - மெய்யப்பா! பத்துக்குச் சோதினை குடுக்க முந்தியே இந்த எழுத்து எழுதுறாங்கள் எண்டால்?!...

செல் - (எரிச்சல்) - படிப்பை வீச்சாய் பிடிக்கிறாங்களெடியப்பா! ...இஞ்சைபார், (கடிதத்தைக் கொடுத்து) இன்னொரு இழிச்சவாய் எழுதியிருக்குது! ...உண்ணாணை வாசியும்!...

சிந் - (வாசிக்கும் பாணியில்) - “நீயொரு சிலப்பதிகாரம்! மதுரையை எரித்த கார்குழல் இப்போ உன்னிடம்தான் காண்கிறேன்! என்னைச்சுட்டெரித்துவிடாதே! நான் பாண்டியனல்ல, உன் கோவலன்!” ...ம்?! ஒரு

சாம்பலும் விழங்கேல்லை யப்பா! (வெட்கம்)
நீங்கள் தன்னும் முந்தி எனக்கு இந்தமாதிரி,...

செல்- : (சிரித்து) - ..என்ன கோதாரியெண்டு உமக்கு எழுத?!
ஐஞ்சாம் வகுப்பே கனத்துப்போச்செண்டு விட்டிட்மர்!
...ஐம்பது வயசான பிறின்சிபல் அம்மாவே
இதுகளை வாசிச்சுப்போட்டு,.....

சிந்- : (சிறு எரிச்சல்) - அவவுக்கு கலியாணமே இன்னும்
ஆகநில்லை, இதுகள் எங்கை விளங்கப் போகுது?!....
செல் - (அதட்டி) - உமக்தென்ன விசரே?! பிறின்சிபல்
அம்மா வாசிச்சுப்போட்டு "ஸ்ரீநியா பிடிச்சவை மாதிரி
விழுந்து விழுந்து சிரிக்கிறாவெண்டால்,?...

சிந்- : (இறுமாப்பு) - என்னதான் இருந்தாலும், என்ரை பிள்ளை
இந்தத் தறுதலையளுக்கு ஒரு கடிதம் தன்னும்
எழுதயில்லைத்தானே?!

செல்- : (பெருமை) - அதுதான் பொயின்ற! நான் ஆரு?! ம்? நான்
ஆரு?! செல்லப்பா! இவள் எழுதுவாளோ?
...எழுதினவங்களடை கையை குழச்சோடை
கழட்டுறதுக்கும்,....

சிந்- : (சமாளிச்சு) - ..சும்மா விடுங்கோ அப்பா! இந்த விசயங்கள்
இரண்டாம் பேருக்குத் தெரியாமல் இருக்கவேணும்,
நாளைக்கு குத்திவைச்சிடுங்கள்!

செல்- : அதுதானப்பா, "பருவத்தே பயிர் செய்" எண்டு
சொல்லியிருக்கிறாங்கள், இவள் பிள்ளைக்கும்,
பதினெட்டு வேளைக்கே முடிஞ்சது, எங்கையன்,
கைக்கொடியிக்குள்ளை நிக்கக் கூடிய, படிச்ச
பெடியளா அம்பிட்டுது எண்டால்,....

சிந்- : (சிறு எரிச்சல்) - ஊருக்குள்ளை உருப்படியானதெங்கை
கிடைக்கப்போகுது?! விலாசமான எங்கட பெடியன்
பிரான்சிலை இருக்கிறாங்கள்,....

செல்- : (சிறு எரிச்சல்) - என்னது?! பிரான்சோ?! ஏன், வேறை இடம் கிடைக்கேல்லையே?! பிரான்சின்ரை பூமிசாத்திரமும் எனக்குத் தெரியும், சரித்திரமும் எனக்குத் தெரியும்!

சிந்- : (சிறு எரிச்சல்) - அப்ப, வேறை எங்கை, தேடி எடுக்கப் போறியள்?!

செல்- : உழுத்தெரிஞ்சவன், பட்டை பிடிக்கத் தெரிஞ்சவன், மட்டை மாறத் தெரிஞ்சவன் எங்கை இருந்தாலும் தேடி எடுக்கிறன், நீர் பொறும்! (போய்க்கொண்டு) வில்லங்கம் செல்லப்பா எல்லா விளையாட்டும் தெரிஞ்சவன்!

சிந்- : (மற்றக் கடிதங்களையும் பார்த்து - ஒன்றைப் பாடும் பாணியில்) ...“நேத்து ராத்திரி அம்மா! ...தூக்கம் போச்சுது சும்மா?” (அருவருத்து) சீ, வெறியைப் போட்டிட்டு எழுதியிருக்கிறான் விசரன்! (இன்னும் ஒன்றைப் பாடும் பாணியில்) ..“ராக்கம்மா மெள்ளத் தட்டு! ..ராகத்தில் மெட்டுக் கட்டு” (ஆத்திரம்) தம்பிக்குத் தட்டிப் போட்டாத்தான் அறிவு வரும்! (இன்னும் ஒன்றைப் பாடும் பாணியில்)....“பாலும் பழமும், கைகளில் ஏந்தி, பவளவாயில் புன்னகைசிந்தி” (சிரித்து) தம்பியும் ஞாயமான தூரத்துக்குத்தான் போயிற்றார்?!.....

பொன்- : (வெளியேயிருந்து கூப்பிட்டு) செல்லப்பா அண்ணை! ... (உரத்து) ..செல்லப்பா அண்ணோய்! என்ன, நாய் கட்டிநிக்குதோ, இல்லைபங்கருக்கையோ?!

சிந்- : (உரத்து) ...ஆரது?! நாய் உள்ளதைதான் நிக்ந்து, நீங்கள் வாருங்கோ! (பொன்னம்பலம் உள்ளே வர - மகிழ்ச்சி) ...எட பொன்னம்பலம் அண்ணையே?!

பொன்- : (சிரித்து) - வெளிநாட்டுக் கடிதங்கள் விழாப்பா வந்திருக்குது போலையே?! என்ன சேக்கோ, மணிஓடரோ, இல்லைக் காபனுக்கை சுத்தி காசோ?!.....

சிந்- : (சிரித்து) - பொன்னம்பலம் அண்ணைக்கும் பகிடிதான்!
மெய்ய அண்ணை, என்ன புதுமாதிரியான வேஷத்திலை
வாறியள்?!.....

பொன்- : (சிரித்து - சமாழித்து)- கோலம் மாறினால் வேஷம்
மாறும், சும்மா தெரியாதோ வியாழ மாற்றத்தோடை
எனக்கும் தொழில் மாற்றம் கண்டிருக்குது! அதுசரி,
என்ன செல்லப்பா அண்ணையைச் சிலமனில்லை?!.....

சிந்- : வெய்யிலுக்காலை இப்பதான் வந்தவர், வேட்டி
மாத்திறார் போலை, நீங்கள் இருங்கோ அண்ணை,
வரட்டன்! ...அது சரி, என்ன இருந்தாப்போலை?....

பொன்- : எதுக்கும், குடும்பத்தலைவன் இருந்தால்தான், அதுக்கும்
பெறுமதி கண்டியோ! கொன்றோள் முளுக்க
செல்லப்பரிட்டை இருக்கேக்கை,.....

சிந்- : அங்கைதான் பிளை விடுகிறியள்! வெளியிலை அவற்றை
கொன்றோல்! வீட்டுக்குள்ளை என்றை கொன்றோள்!
(சிரித்து) உங்கட கொன்றோள்?!

பொன்- : (சிரித்து) -என்றை கொன்றோள் இப்ப, நிமோட்
கொன்றோள் கண்டியோ! அதாவது வந்து,
வியாழன்தான் என்னைக் கொன்றோள் பண்ணுறார்!

செல்- : (வெயர்வை சொட்ட வந்துகொண்டு) எட பொன்னம்பலமே?!
என்னடாப்பா இருந்தாப்போலை இந்தப்பக்கம்?!

பொன்- : (நக்கலாக) - அதிருக்கட்டும், என்ன இந்த நேரத்தில்
வேர்த்துவிடுவிறுத்து வாறாய்?

செல்- : தெரியாதே, மொட்டை அலவாங்கிலை நாலைஞ்சு
செத்தல் தேங்காய் உரிச்சனான், போட்டு உலைச்சுப்
போட்டுது!

பொன்- : (நக்கலாக) -வலு திறமான தேகாப்பியாசம்! இசக்குப் பிசக்காய் தெண்டினியெண்டால் நாரீக்கை கெளிச்சிடும் சுவனம்!

செல்- : (சிரித்து) .கோடும் குறியும் பொட்டும் பிறையும் எல்லாம் புதுக் குழப்பமாயிருக்குது பொன்னர்?! என்ன மாட்டுத் தரகர் தொழிலுக்கு முழுக்குப் போட்டிட்டியே?!

பொன்- :வருஷக்கணக்கா மாடுகளைச் சுத்திச் சுத்தி களைச்சுப்போனன்! இப்ப, மனுசரையெண்டாலும் றிமோட் கொண்டுள்ளிலை சுத்துவமெண்டு,....

செல்- :....புதுத் தொழிலிலை இறங்கியிருக்கிறாய் என்று சொல்லுறாய்?!

சிந்- : நீங்கள் எந்தத் தொழிலையும் வீச்சாய் பிடிச்சிருவியள் அண்ணை!

பொன்- : எடிபிள்ளை சிந்தாமணி, இத்தனை வருஷம் மாட்டு அனுபவம், மனுசரின்ரை லெவலுக்கு ஏறியிருக்கெண்டால் பாரன்!

சிந்- : (மகிழ்ச்சி) - அப்படியெண்டால், கலியாணத் தரகர் தொழிலை எட்டிப் பிடிச்சிருக்கிறியள் என்று சொல்லுங்கோவன்!

பொன்- : (சிரித்து) - எட்டிப் பிடிக்கேல்லை! கட்டிப் பிடிச்சிருக்கிறன்! ...அழுங்கு ஆவறணையைக் கட்டிப் பிடிச்ச மாதிரி!

செல்- : (சிறு எரிச்சல்) - ஏன்ரா பொன்னம்பலம்? நாய்க்கேன்ரா போர்த்தேங்காய்?!

சிந்- : (அதட்டி) இஞ்சேருங்கோ! நீங்கள் கொண்டுள்ள இல்லாமல் போறியள்! மெய்யணை! எப்பிடி இந்தப் புதுத் தொழிலைப் பிடிச்சீங்க?!

பொன்- : (பெருமையாக) - சாத்திரி சதாசிவம் சொன்னான்ரி
பிள்ளை சிந்தாமணி "டேய் பொன்னா! உனக்கு செல்வ்
கொண்போல செத்துப்போச்சடா, வியாழன்ர றிமோட்
கொண்போளிலை நீ இருக்கிறாய், பிடியடா இந்தத்
தொழிலை எண்டு"!

செல்- : (சிரித்து) - உடனை கவ்விப் பிடிச்சிட்டாய்?! முதலுக்கு
மோசம் வராமலுக்குப் பாத்துக்கொண்டால் சரி!

பொன்- : (சிறு கோபம்) - ..எனக்கேத்தாதை! இதுதான் நான்
உன்னட்டை வாறயில்லை!

சிந்- : (சிறு கோபம்)- ..இஞ்சேருங்கோ! இப்ப இஞ்சை வீட்டில்
என்றை கொண்போள் கண்டியனோ...! (கவலை)
பொன்னர் அண்ணை! கிணறு வெட்டப் பூதம்
வெளிக்கிடுது!

பொன்- : உடனை பூதத்தை வெட்டு! நான் நினைச்சன்!
பயம்பலாக் கத்தாசியள் கிடந்து தவளேக்கையே
மணந்து பிடிச்சிட்டன்! காவில்லை, மணிஓடர்
இல்லை, செக் இல்லை எண்டவுடனை, என்ன
இருக்கும்?!...

சிந்- : (கவலை) - உங்களுக்கு என்னத்தை ஒழிக்கிறது,
பிரான்சிலை இருந்து தம்பி எழுதியிருக்கிறான்,
தங்கச்சிக்காறிக்கு அங்கையே முற்றாக்கவோ,...

பொன்- : தொடப்படாது! விலைப்படுகிற மாடெண்டால்,
ஊருக்குள்ளையே விலைப்படவேணும்! பொருள் சங்கு!
நீங்கள் நெடியோ?! மெய்யவும் செல்லப்பர், நீர் "ஓகே"
எண்டால் எடுத்துக் காட்டவோ?! மடியிக்கை,...

செல்- : (சிறு அதட்டல்) - கொஞ்சம் பொறும், கொஞ்சம் பொறும்!
சில டிப்பாட்மெண்டுகள் என்றை கொண்போளுக்கை!

ஆனால் இந்த விஷயங்களைப் பொறுத்த மட்டிலை
அவ புருஷன் நான் பொஞ்சாதி! பதிபக்தி அவ்வளவு
நெருக்கம் பாடும்! (சிரித்து)

பொன்- : கறகந்! சக்தியில்லையேல் சிவமில்லை! அதை
விழுங்கின மனுசன்? செல்லப்பர்? நீர் ஒருத்தர்தான்
காணும்!

சிந்- : (மகிழ்ச்சி) - தாயாகி, தாரமாகி, தங்கையாகி,
தெய்வமாகி எண்டு, பொம்பிளையளுக்கு ஏன்
சொல்லுறவை பொன்னர் அண்ணை?

பொன்- : (எரிச்சல்) - அண்டமாமுனிவரெல்லாம் எங்கை
அடங்கினவை, மெய்யடி பிள்ளை சிந்தாமணி?! இப்ப
உந்தக் கதையளை விடு கண்டியோ! தங்கப்பவுணான
மாப்பிளைப்பெடியொண்டு, பிள்ளை மணிக்கு,
தடவியெடுத்திருக்கிறன்!

சிந்- : (மகிழ்ச்சி) - நாங்கள் வாய்வைக்க முந்தி, அண்ணை,
நீங்களே,....

பொன்- : (சிரித்து) வாய்வைக்கிற தொழில்தானே இப்ப என்றை
தொழில்! ...இஞ்சை பார் (படங்களைக் காட்டி)
..உண்ணாணை இந்தப் போட்டோக்களைப் பாரு!
எல்லாம் சீரியலாகக் கொண்டாந்திருக்கிறன்!
(சிந்தாமணி படங்களைப் பார்க்க)

செல்- : (சிரித்து) - மெய்யடா பொன்னர், இத்தனை
மாப்பிளையளையும் (படங்களை வேண்டிப் பார்த்து)
எங்கையடா பொறுக்கி எடுத்தனி?!

பொன்- : (எரிச்சல்) - கொட்டுண்டு கிடந்து பொறுக்கி
எடுத்தனான்! ஆகவும் நக்காதை! (படங்களைப் பறித்து)
...இஞ்சைபார்! இது பிறக்கேக்கை! ... இது தடுக்கிலை

தவளேக்கே,... இது, ஏணையிலை கிடக்கேக்கை,.. எட்டி
அடி வெக்கே, எழும்பி நடக்கேக்கை! இது ஊ 90
ஓடேக்கை!...

சிந்- : (மகிழ்ச்சி) - என்ன வாட்டசாட்டமான பெடி! சரியா அந்த
நாளிலை இவர் இருந்த மாதிரியெல்லோ இருக்குது
அண்ணை!

செல்- (பெருமூச்சு) - இருந்தனான்தான்! ...இன்னும் இருந்திருப்பன்!
என்ன செய்ய கடும் ஒப்பறேசள், பிளேற்றையும் மாத்தி
பெயின்ரையும் மாத்திப்போட்டுது!

பொன்- : (நக்கல்) - ஏன் இன்னும் இருக்கே குறைக் குரக்கன்
திரிக்க?! அது சரி, மெய்யடி பிள்ளை? ரைமை வேஸ்தர்
பண்ணாமல் சொல்லு! பெடி பிடிச்சிருக்கோ?

சிந்- : போட்டோவிலை எடுப்பாத்தான் தெரியுது அண்ணை,
இருந்தாலும், கலரைப் பொறுத்த மட்டிலை சாடையான,....

பொன்- : சாடையான கறுவலாயிருந்தாலும், கருங்காலிக்
கறுவலில்லை! பெடியனை நேரிலைபாத்தா, ஒரு
செங்காரி - கழுகனை ஒத்த ஒரு ,ஸ்த்மன் கலர்
கண்டியோ?!

செல்- : இருந்தாலும் எங்கட பிள்ளை மணியைக்
கண்டிருக்கிறாய்தானே?! மாதாளம் பழமா இல்லை,
மல்கோவா மாம்பழமா எண்ட, கேவாக் கலர் கண்டியோ?!

பொன்- : (கோபம்) - கலரிலை என்ன காணும் இருக்குது?
கண்டறியாத கலர்?!

சிந்- : (அதட்டி) - ....நீங்கள் கொஞ்சம் கும்மாயிருங்கோ
பாப்பம்! தானேதோ பெரிய ரெக்கினிக் கலர் எண்டு?!
....மெய்ய டிபான்னர் அண்ணை?! பெடியன் ஆர் பகுதி?!

பொன்- : எக்கச் செக்கமான பகுதி! ...தாய் இளவாலை, தகப்பன் தீவு! செல்லப்பர் அண்ணைக்கு விழங்கப் படுத்திறதென்டால் ஆர். எட்டையும் (IR8) பீ.ஜீ. இலெணையும் (B.G.11) கலந்து பெறப்பட்ட புதிய ரகம், பெடியன் கண்டியோ?!

செல்- : அது சரி பொன்னம்பலம், இருந்தாலும், செம்பு தண்ணி எடுக்கக்கூடிய இடமோ?!

பொன்- : எக்கச்செக்கமா எடுக்கலாம் செல்லப்பர்! செம்பென்ன செம்பு, நிறை தண்ணி!

சிந்- : (சிறு எரிச்சல்) - விழக்கெண்ணைக் கேள்வியெல்லே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறியள்?! ...இந்த நாளிலை என்ன செம்பும் தண்ணியும் எண்டு கேக்கிறன்?! மெய்யண்ணை, பெடியன்ரை படிப்புகள், பட்டங்கள்?!.....

பொன்- : (மகிழ்ச்சி) - எக்கச்செக்கமான படிப்பும் பட்டமுமடி பிள்ளை!..... பீ.ஏ. பி.எஸ்.சி. எம்.ஏ. எம்.எச். எண்டு எப்பிடியும் ஒரு தொங்கலைக் காட்டுறன் எண்டு நிக்கிறான் பெடி!

செல்- : அப்பிடியெண்டால், தோட்டம், வயல்வெளி செம்பாடெண்டு, கால்வைக்க மாட்டான் பெடி எண்டு சொல்லுறாய்?!

சிந்- : (எரிச்சல்) - ஏன் உங்களைப்போல, வாய்க்கால் வரம்பு வளிய, வழக்கி விழச் சொல்லுறியளே?! அண்ணை! நீங்கள் சொல்லுங்கோ, பெடியன், என்ன மாதிரியான தொழில் துறைகளாக்கும்?!

பொன்- : (மகிழ்ச்சி) - எக்கச்செக்கமான தொழிலும், துறையுமடி சிந்தாமணி! ...பகலிலை பள்ளிக்கூடம், பின்னேரத்திலை காந்தி ரியூற்றரி, இரவிலை சீ நயின்ரியிலை (C-90) வீடு வீடாக ரீயூசன் எண்டால், பாரன்?!

செல்- : (சிறு எரிச்சல்) - உதுகளை என்ன தரித்திரத்துக்கடாப்பா?!
பெடியனுக்கு சொத்துப் பத்து ஏதாவது இருக்கோ?....

பொன்- : (மகிழ்ச்சி) - எக்கச்செக்கமான சொத்துப் பத்துக்கள்
கண்டியோ?! சேர்ந்த சொத்துக்கள், சுறண்டிச் சேத்த
சொத்துக்கள், மலட்டுச் சொத்துக்கள், தர்மச்,
சொத்துக்கள், புருவத்தோரிச் சொத்துக்கள் எண்டு.....

சிந்- : (மகிழ்ச்சி) - எக்கச் செக்கமாகத்தான் கிடக்குது
பேந்தென்ன?! மெய்ய பொன்னர் அண்ணை,
அப்படியெண்டால், சீதனமும் எக்கச் செக்கமாய்?!....

பொன்- : (மகிழ்ச்சி) - எக்கச்செக்கமாத்தான் கேக்கினம்! வீடு
வழவு, ஆதனம்-பாதனம், காணி, பூமி, நகை, நட்டு,
ரொக்கம், நன்கொடை எண்டு....

செல்- : (ஆத்திரம்) - ஏன்ரா, கார் ஒண்டும், உழவு மிசினும்
தேவையோ எண்டும், கேட்டுச் சொல்லன்?!

சிந்- : (ஆத்திரம்)- வைச்சிருக்கிறார் குடுக்கிறதுக்கு?! மெய்யணை,
அப்படியெண்டு பாக்கேக்கை, கடன்தனியெண்டு,.....?....

பொன்- : (மகிழ்ச்சி) - எக்கச் செக்கமாய் இருக்கடி பிள்ளை!
கைமாத்து, கால்மாத்து, ஈடு, ஒற்றி, அறுதியெண்டு,
எக்கச்செக்கமாயிருக்குதடி - தங்கச்சி!

செல்- : (ஆத்திரம்) - டேய் பொன்னம்பலம்! இந்த படங்களைப்
பிடி (படங்களைத் திருப்பிக் கொடுத்து) ...வாட்டசாட்டமான
பெடி! வயசு வந்தபெடி! தண்ணிவென்னி பாவிப்புகள்,
தடவல்கள் எண்டு...?...

பொன்- : (மகிழ்ச்சி) - எல்லாமே எக்கச்செக்கம் செல்லப்பர்!
எக்கச்செக்கமான பாவிப்பு! நிறைகுடம், கடைசிவரை
தளம்பமாட்டன்!

செல்- : (ஆத்திரம்) - டேய் றிமோட் கொண்ணோல்! போர்வாட் பொண்ணோள் இஞ்சை நிக்ருது! அவளிட்டை மிச்சத்தைச் சொல்லு! (ஆத்திரத்துடன் உள்ளே போய்க்கொண்டு) ...பரதேசிக்கேன் புறோக்கர்த் தொழில்?! ..பி.ஏ. பி.எஸ்.சி. எம்.ஏ. எம்.எஸ்.சி.....? ...சீலைத்தலைப்பு!...

சிந்- : (கவலை) - மெய்ய பொன்னர் அண்ணை?! (விம்மல்) ...எல்லாமே எக்கச்செக்கமாய் சொல்லுறியள், பயமாக் கிடக்குது! அதுசரி, இந்தக்காலத்து பெடிபெட்டையள் காதல், கூதல், கத்தரிக்காய், கட்டிப்பிடிப்பெண்டு விழுந்தெழும்புதுகள்.... இது பெடிக்கும்...?...

பொன்- : (மகிழ்ச்சி) - எல்லாமே எக்கச்செக்கமடி பிள்ளை! ...காதல்மன்னன், கவர்ச்சிக் கலியரசன், காந்தர்வப்பேரழகன் எண்டு, வோல் போஸ்டர்ஸ் (Wall-Posters) அடிக்காத குறை எண்டால் பாரன் (சிந்தாமணி கோபமாக உள்ளே செல்ல)..சிந்தாமணி (உரத்து) எடி பிள்ளை சிந்தாமணி, ஒரு கதைநொடி இல்லாமல் உள்ளே போறாய்?! (எரிச்சல்) இஞ்சே! நீ எங்கை தேடினாலும் இந்தமாதிரி அயிற்றந்தான் கிடைக்கும் கண்டியோ! (வெளியே போக முற்படுகிறார்)

செல்- : (வெளியே வந்து - சிரித்து) -...டேய் புறோக்கர் பொன்னம்பலம் ! உன்ரை றிமோட் கொண்ணோலை ஒருக்கால் அமத்திப்பார், எனக்கேதேன் தோதான சீ நயினர் இருக்கோ எண்டு, சரியோ?! (சிரிப்பு).....

பொன்- : (ஆத்திரம்) - சீ நயினரியோ?! ...செத்தல்த தேங்காயிருக்குது, கொண்டரவே?! (கோபத்தோடு வெளியேறுகிறார்)

- திரை முடுகின்றது

முகத்தார் வீட்டில் காடாத்து

பாத்திரங்கள்

1. ஆறுமுகம்
2. மனைவி தெய்வானை
3. மச்சான் சரவணை
4. தாய் பாக்ரியம்
5. தம்பியார் நாகநாதி
6. மைத்துனர் மைலர்

காட்சி : 1

இடம் : முகத்தார் வீடு

பாத்திரங்கள் - 1 தொடக்கம் 6 வரை

நிகழ்வு : முகத்தார் கொழும்புக்குப் புறப்படுகிறார்

நாக : (வந்துகொண்டு) மச்சான்! தெய்வானை மச்சான்!
அண்ணை வெளிக்கிட்டிட்டாரே?.....

பாக் : (வந்துகொண்டு) எட நாகநாதியே?! ஆயத்தங்கள்
நடக்குது, நீ இரன் வரட்டன்.

நாக : ...இல்லை, நேரத்துக்குப் போனால்தான் ரிக்கற்
எடுக்கலாம், பாஞ்சு கோணர் சீற் பிடிக்கலாம்,.....
எங்கை தெய்வானை மச்சானைச் சிலமனைக்
காணயில்லை.....

பாக் : ....(எரிச்சல்) எத்தினை எடுப்புச் சாய்ப்புகள், அவள் பிள்ளையும் பாக்கவேணும்?!!! சோத்துப்பாசல், சொதிப்போத்தல்.....

மைல : (வந்துகொண்டு) நாகநாதி! நீயும் நேரத்துக்கு வந்திட்டாய் போல? என்ன மச்சான் வெளிக்கிட்டிட்டாரோ?! (கூப்பிட்டு) டேய் தம்பி சரவணை! என்னடா நடக்குது?

சர : ....(வந்துகொண்டு) .....(மகிழ்ச்சி).... பெரியத்தார் கொழும்புக்குப் போறதெண்டால் சும்மாவே?! எக்கச்செக்கமான அறேஞ்மென்ருகள்தானே பாக்கவேணும்

நாக : ....அண்ணை என்ன நாள்க் கணக்கிலை நிக்கப் போறாரே, சட்டுப்புட்டெண்டு இரண்டு நாளிலை சரக்குகளைத் தட்டிப்போட்டு பட்டியலோடை திரும்பிறது தானே?!

சர : குஞ்சி! உனக்கதுகள் விழங்காது! எக்கச்செக்கமான சரக்குகள் எல்லே, இந்தமுறை கொண்டுபோறார்!

மைல : (எரிச்சல்) விசர்க்கதை எல்லேடா பெடி நீ கதைக்கிறாய்?! எண்ணி ஒரு கிழமையிலை தீபாவளி! இரண்டு நாளைக்கு முந்தி மச்சான் நிண்டால் தான் சங்கையாயிருக்கும்!

சர : (அதட்டி) அம்மான்! உனக்கு இதுகள் விழங்காது கண்டியோ?! பெரியத்தாருக்கு சரக்குத்தான் முக்கியம். கொண்டு போறதை ஹேராலிலை தட்டவேணாமே?!

பாக் : .....எண்டாலுமடா பெடி, மருமோன்றை மடிப்பிச்சையை நம்பித்தானே இத்தினை சீவன்களும் சீவிக்குதுகள். எப்பிடியும்..... தீபாவளிக்கு முன்னம் வந்திடச் சொல்லு!

சர : (அதட்டி) எணை ஆச்சி! உனக்கிதுகள் விழங்காது கண்டியோ! எத்தினை மூடை வெங்காயம் எத்தினை மூடை செத்தல் மிகாய்?! எக்கச்செக்கமான சரக்கேல்லே?!

தெய் : (வந்து கொண்டு - மகிழ்ச்சி)..... வாருங்கோ!
...வெளிக்கிட்டிடார், இந்தா வாறார்! .....அறுவது தரம்
உரிஞ்சு கட்டுறதும், உசத்திக் கட்டுறதும் கண்டறியாத
வேட்டி ஒண்டு! இடுப்பிலை நிக்காதாம்..... எணை ஆச்சி
தள்ளி இரணை!

முக : (பாடிக்கொண்டு வருகிறார்)..... டேய் நாகநாதி! சரக்குகள்
ஆற்றை லொறியளுக்கடா போட்டிருக்கிறியள்? விடிய
5 மணி எண்ண ஐஞ்சு லாம்படிச் சந்தியிலை
நிக்கவேணும், விழங்குதே?!

நாக : ...வேதாளங்காய் இருபது மூட்டையும், வீரகத்தியற்றை
லொறியிலை போட்டிருக்கிறன் அண்ணை! அடி
அட்டியிலைதான் அடிப்பிச்சனான்.

முக : (சிறு கோபம்) டேய்! என்ன? அடி அட்டியிலையோ?! எட
வெறுமசத்தி! வேதாளங்காய் என்னத்துக்கடா உதவும்?!
(அதட்டி) டேய் சரவணை நீ என்ன முதலி வேலையடா
பாத்தனி?

சர : (பயம்) குஞ்சிக்குச் சொன்னன் பெரியத்தார்!
“பெரியத்தாற்றை வேதாளங்காய் எண்டு வெளியிலை
தெரியப்படாதடா” எண்டார், கதை சரி!

மைல : மற்றது மச்சான், செத்தல், பெரிய சன்னம் பத்து, சின்னச்
சன்னம் பதினைஞ்சு! இருபத்ததைஞ்சு மூட்டையும்
முருகேசற்றை லொறியிலை மேலை அடிச்சிருக்கிறன்!

முக : (சிறு கோபம்) ...எடேய் மண்குதிரை மிழகாயை மேலை
அடிச்சிருக்கிறாயடா, மழை பெய்தால் செத்தல்
என்னத்துக்கடா உதவும்?! எங்கையோ அறிவு கெட்ட
ஜென்மம்.

சர : (சிரித்து) ...அம்மானுக்கு அப்பவும் நான் சொன்னான்
பெரியத்தார்! கேட்டாரே?! “பெரியத்தாற்றை சரக்குகள்!

வெளியிலை தெரியப்படாதடா, மேலைதான் போட வேணும்” எண்டார், கதை சரி!

முக : முருகா! முள்முருக்குகள் மோட்டு வேலை பாத்துப்போட்டு நிக்ஞதுகள் முதலுக்கு மோசம் வராமல் பாத்துக்கோள் என் அப்பனே! (பெரு முச்சு)

தெய் : (மகிழ்ச்சி) அதெல்லாம் ஒண்டும் நடக்காது! நீங்கள் வெற்றியோடை போய் வெற்றியோடை வாருங்கோ!

முக : டேய் நாகநாதி ....தீபாவளி வருகுது, செல்லப்பாவின்ரை கிடாயைப் பாத்து அவிட்டுக் கட்டிவிடு, சரியோ?!

நாக : (மகிழ்ச்சி) அண்ணை வரமுந்தி கிடாய் கோடக்கை கட்டி நிக்ஞும், நீ யோசிக்காதை.

முக : மற்றதடா மைலு, தீபாவளி கொண்டாட்டமெண்டு நனைக்கிறதுக்கு நாலு சனமும் வரும், தென்னை, வடியெண்டு கலந்து வேண்டிவையன், சரியோ?!

தெய் : (அதட்டி) மற்றவைக்கு புத்தி சொன்னது போதும், போற பயணம் வழி நெடுக நனைக்காமல் நீங்கள் போனால் சரி!

முக : ...எடியேய் மழைக்கால் இருட்டெண்டாலும் மந்தி கொப்பழக்கப் பாயாது கண்டியோ?!

சர : பெரியத்தார்! தலையை வெளியிலை நீட்டிக் கொண்டிராதேயுங்கோ பாலம் கீலம் தட்டப் பாக்கும், கவனம்!

நாக : அண்ணை, நேரமாகுது, இனிப் புறப்படுங்கோ!

மைல : காரும் வந்து அரை மணித்தியாலமாச்சுது, கத்தப் போறான்!

முக : (சிரித்து) இஞ்சேரும் வாசல் பக்கம் போய் ஒருக்கால்
பாரும், என்னமாதிரியிருக்குதெண்டு (தெய்வானை
வாசலண்டை போக மற்றவர்கள் பின்தொடரும் வேளை
சரவணை தும்முக்கிறான்)

முக : (ஆத்திரம்) எ. சய்! வெளிக்கிடுகிற நேரம் பாத்துத்தான்
பரதேசிக்கு தும்மக் கிடச்சிருக்குது?! ஓட்டா அங்காலை,
முக்கைப் பொத்திக் கொண்டு ஓடு!

(தெய்வானை, பாக்கியம், சரவணை, மூவரும் பார்த்த வண்ணம்
நிற்க முகத்தார் நாகநாதி மைலர் மூவரும் வெளியேறுகின்றனர்)

திரை

காட்சி : 2

இடம் - முகத்தார் வீடு

பாத்திரங்கள் - முகத்தார் தவிர்ந்த ஏனைய பாத்திரங்கள்

பாக் : (வீட்டில் தாய் பாக்கியம் - மகள் தெய்வானை
சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்) ... (கவலை)
என்னடி பிள்ளை வெள்ளி போய் சனி போய் தீபாவளியும்
போட்டுது, மருமோன்றை சிலமனையும்
காணயில்லை.....?! ம்?!

தெய் : (கவலை) அதுதானே ஆச்சி கையும் ஓடியில்லை, காலும்
ஓடியில்லை! தீபாவளிக்கு இரண்டு நாளைக்கு முந்தி
வாறன் என்டிட்டு போனவர், இன்னும் ஒரு தகவலும்.....

பாக் : உதுக்குத்தான் சொல்லுறனான் இனி உந்த கொழுப்பு
ஈரோட்டு வியாபாரத்தை விட்டுப்போட்டு இங்கினை ஏதும்
கடையைக் கிடையைப் போட்டுப் பாக்கச் சொல்லி!
மருமோனுகும் ஒரு மாறாடக் குணம்.

- 55 -

- தெய் : பாத்த கண்ணும் பூத்துப் போச்சது. சுட்ட பணியாரங்கள்
சூட பிசுபிசுத்துப் போச்சது, கெட்ட கனவுகளும்
கண்டனான்.....
- பாக் : காசைக் கீசையெண்டாலும் வேளைக்கு
அனுப்பியிருக்கலாம்.....
- தெய் : றங்கோல் ஆவது போட்டுக் கேக்கலாம் எண்டால்
காத்துக்கு கங்குமட்டை விழுந்து கம்பி அறுந்து
போச்சதாம் எண்டு நமசிவாயம் சொல்லிப்போட்டுப்
போகுது!
- பாக் : (எரிச்சல்) சும்மா நாளிலையே கொழும்புக்குக் கோல்
எடுக்கிறதெண்டால் பத்து மணித்தியாலம் போஸ்தர்
ஓபீசிலை பாய் போட்டுப் படுத்திருக்க வேணும்!
- சர : (ஓடிவந்து அழுகை) பெரியக்கோய்! என்ரை என்ரை
ஆசிசியோய்! பெரியத்தாற்றை கதை சரியணை!
(பேப்பரைப் பிரித்து) பாத்தியே பெரியத்தார் எங்கை
படுத்திருக்கிறார் எண்டு?!
- பாக் : (பதட்டம்) என்னடா மகன் மருமோனுக்கு என்னடா
நடந்தது?! ...எங்கை படுத்திருக்கிறார் மருமோன்?!
- சர : (அழுகை) .....மதவாச்சி பெரியாகப்பத்திரியிலை மையக்
காம்பறையிலை மையமாப் படுத்திருக்கிறார் பெரியத்தார்!
- தெய் : (அழுகை) என்னடா தம்பி நீ சொல்லறாய்?! அத்தாருக்கு
என்னமாவடா நடந்தது?!
- சர : (விம்மல்) இஞ்சை பாரணை பேப்பரை! (பேப்பரைப்
பிரிச்சுக் காட்டி) எல்லாம் விபரமாய்ப் போட்டிருக்குதணை!...
- தெய் : (மயக்கநிலை) .....என்ரை ராசா! பேப்பர் என்னவாமடா?!

சர : (பேப்பர் படித்தல்) ..... (அழுகை) .... மதவாச்சி ஒக்ரோபர் அருபத்திமுண்டு, றயில் பாதையில் இனம் தெரியாத நபரின் சடலம் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. 6அடி 7 அங்குலம் மதிப்பிடக் கூடிய உயரமும்... நீட்டுச் சரியே?! (மீண்டும் வாசித்தல்) ....திடகாத்திரமான தேகமும் கொண்டுள்ள அறுபது வயது மதிப்பிடக்கூடியவரெண்டு தெரிய வருகிறது..... நீட்டு முடக்குச் சரியே?! (மீண்டும் வாசித்தல்) ....காரிக்கன் வேட்டியும், கட்டைக் கமக்கட்டு வெனியனும் அறிந்திருக்கக் காணப்பட்டார்!.....

பாக் : (அழுகை-மயக்கம்) கேட்டியேடி பிள்ளை?! மதவாச்சி ஆசுபத்திரியிலைகிடக்கிறது மருமோன் தான்ரி..... (மயக்கம்) ஐயோ! எனக்குக் கிறுதி வருமாப்போலை கிடக்குது.....

தெய் : (அழுகை-மயக்கம்) ஓடா தம்பி ஓடு! ஓடிப்போய் குஞ்சியப்புலவையும் அம்மானையும் அப்பு தீபாவளி கொண்டாட வரட்டாம் எண்டு சொல்லிப்போட்டு வாடா (மயக்கம்).... ஐயோ! எனக்கு ஒண்டும் தெரியாமல் வருகுது.....

சர : (அழுகை) ஐயோ! போச்சு! போச்சு!! அக்காத்தைக்கு அறிவு கெட்டுப் போச்சுது..... ஆச்சிக்கு இருந்ததும் இல்லாமல் போச்சுது! இனி அறிவுள்ளவை இஞ்சை ஆரிருக்கப் போகினம்?!

நாக : (பதட்டத்துடன் ஓடிவந்து) என்னடா சரவணை? என்னடா விழுந்தடிச்சு ஓடி வந்தாய் என்னடா?!

சர : (அழுகை) ...குஞ்சியப்போய்! ...குஞ்சியப்போய்!... நீ இன்னும் உயிரோடை இருக்கிறியே? இஞ்சை பேப்பரைப் பாத்தியே?!... பெரியத்தாற்றை கதை சரியணை குஞ்சி!

நாக : (விம்மல்-அழுகை) இதென்ன கோதாரிக் கதையடா?!

மைல : (பதட்டத்துடன் ஓடி வந்து) .....எடேய் சரவணை?!
தலைதெறிக்க ஓடிவந்தாய் ஆரடா உன்னை விட்டுக்
கலைச்சது?!

சர : (அழுகை) மைல் அம்மான்! பெரியத்தாற்றை ஆட்டம்
குளோஸ்!

மைல : (விம்மல-அழுகை) இதென்ன வெள்ளிடியடாநடந்தது!

சர : (அழுகை) மதவாச்சி ஆசுபத்திரியிலை மையமாக
கிடக்கிறார் குஞ்சி!

மைல : (அழுகை) இதென்ன நாசம்கட்டடா?! மலைவேம்பு மாதிரி
இருந்த மச்சானுக்கு என்னடா நடந்தது?!

சர : (அழுகை) நடக்காததை பேப்பரிலை போட்டவங்களே?!
பேப்பரைப் பிரிச்சுப் பாரன்! (பேப்பரைக்காட்டி)... அறுபது
வயசிலை ஆனைக்குத்தி சைசிலை கொக்கத்தடி
உசரத்திலை பெரியத்தாரை விட ஆர் இருக்கினம்?!

நாக : (அழுகை) அண்ணைக்கு இப்பிடி ஒரு
எழுத்திருந்திருக்குது! அடிச்சாலும் ஆறுமாசம் செல்லும்
சாகிறதுக்கு!

சர : (அழுகை) எட்டிப்பாத்த இடத்திலை பாலம் அடிச்சதோ
இல்லை இறங்கிப் போன இடத்திலை இரும்புக் கேடர்
அடிச்சதோ ஆருக்குத் தெரியப் போகுது?!

நாக : மெய்ய மச்சான் மைலு?! மதவாச்சி எந்தப் பக்கத்திலை
கிடக்குதடாப்பா?

மைல : மலை நாட்டுப் பக்கமோ இல்லை மட்டக்கிழப்புப்
பக்கமோ ஆருக்குத் தெரியப் போகுது.

சர : இடந் தெரியேல்லை எண்டாலும் கேட்டுக் கேட்டுப்
போறது தானே?! கெதியாய் வெளிக்கிடுங்கோவன்!.....
ஆளை அடையாளங் காட்ட வேணும், பொடியைப்

பாரமெடுக்க வேணும், போஸ்டர் மோட்டம் செய்ய வேணும்.....

நாக : இனி, மரண அறிவித்தல் குடுக்க வேணும் மையத்தோடை வந்து சேர வேணும்..... டக்கெண்டு வெளிக்கிடுங்கோ!

மைல : (யோசித்து) மச்சாணை எப்பிடி அடையாளங் காட்டுறது? அதுதானே பெரிய சிக்கலாய்க் கிடக்குது!

சர : (விம்மல்) பெரியத்தாற்றை முக்கியமான அடையாளம் அக்காத்தைக்குத்தான் தெரியும்! அதுவும் இந்தா அறிவில்லாமல் கிடக்குது! ஆச்சியும் இந்தா அடக்கத்திலை கிடக்கிறா.....

நாக : எனக்குத் தெரியும்! அண்ணற்றை அறுணாக்கொடி வெள்ளி அறுணாக்கொடி பித்தளைச் சரக்கூடு தொங்கினாலை நித்தம் கிடந்தாடும்!

மைல : எனக்கும் பிடிபட்டுது! வலது துடையிலை பெரிய கடிக்காயம்! மூண்டாம் வரியம் நன்னியன்ரை விசர் நாய் கடிச்செடுத்தது கண்டியனோ?!

சர : எனக்கும் சில மச்சங்கள் சாடைமாதையாத் தெரியும் குஞ்சி! ....டக்கெண்டு வெளிக்கிடுங்கோ!

நாக : (விம்மல்) அண்ணை இரண்டு நாளைக்கு முந்தி கனவிலை வந்து சொல்லுறார் எடேய் நாகநாதி .....சொன்னதை நினைச்சா தேகம் ஓடி விறைக்கிறது ..நாகநாதி! மச்சாள் தெய்வானையைக் கைவிட்டிததை யெண்டு... எனக்கு அப்பவே தெரிஞ்சு போச்சது அண்ணைக்கு....

மைல : (விம்மல்) எனக்கும் அண்டைக்குக் கனவிலை வந்து சொல்லுறார் "எடேய் மைலு! கொக்காத்தையிட்டை

சீட்டுக் காசு கிடக்குது அதை எடுத்து உன்ரை கடன்
பிசகுகளை வெட்டு எண்டு! எனக்கு அப்பவே
தெரிஞ்சுபோச்சு மச்சானுக்கு.....

சர : (விம்மல்) நேத்து ராத்திரி எனக்கும் கனவிலை வந்து
பெரியத்தார் சொல்லுறார் எடேய் சரவணை! நீ
ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதையடா, நன்னியன்ரை வலது
குறைஞ்ச பெடிச்சி ஒண்டிருக்குதடா கட்டாயம் உனக்குக்
கட்டி வைப்பான் எண்டு!.... எனக்கு அப்பவே தெரிஞ்சு
போச்சுது பெரியத்தாற்றை விளையாட்டுச் சரி எண்டு!

பாக் : (அறிவு மயங்கிய நிலையில்) ....எடேய் தம்பி சரவணை!
.....இன்னும் நீங்கள் போகேல்லையடா?! எப்பிடியும்
கொத்தாற்றை சடலத்தை சங்கையாய்க் கொண்டந்து
சேர்த்துப் போடுங்கோ ..போங்கோ.....

(பாக்கியமும், தெய்வானையும் மயங்கிய நிலையிலிருக்க
மற்ற மூவரும் அழுதவண்ணம் வெளியேறுகின்றனர்)

திரை

காட்சி : 3

இடம் : கொழும்புக் கடை
பாத்திரங்கள் - முகத்தார் மட்டும்.

முக : (பாலலுடன் .....பத்திரிகை படித்தல்) -.....(தனக்குள்)
தீபாவளியும் முடிஞ்சுது கொண்டந்த வேதாளங்காயும்
கிடந்து இழுபடுகுது. செத்தல் மிழகாயும் செத்தனே
சிவனே எண்டு கிடக்குது, அங்கை வீட்டிலையும் என்ன
பாடோ?! .....ம்?! ....(பெருமூச்சு) .....(பத்திரிகை
படித்தல்) .....ம்?! என்ன போட்டிருக்கிறான்.....

- 60 -

பனிக்கட்டி விழுந்து பார்சில் 12 பேர் மரணம்!....

(தனக்குள்) எங்கடையளும் அங்கினை நிக்ந்துகள்,
ஆற்றை தலையிலை விழுந்ததோ என்னவோ?!

(பத்திரிகை படித்தல்) ....சம்பள உயர்வு கேட்டு
சத்தியாக்கிரகம்.... விவசாயிகளுக்கு வங்கிக் கடன்
(தனக்குள்) ...வரவேற்க வேண்டிய விஷயம்

.....(பத்திரிகை படித்தல்) பிறந்தநாள் வாழ்த்து

.....இதென்னடா இது?! மரண அறிவித்தல் .....ம்?!

விவசாய மன்னன் முகத்தார் அகால மரணமானார்...

நான் தான் விவசாய மன்னன் வேறையுரு இந்த

டுப்பிளிக்கேற்று?! .....(பத்திரிகை படித்தல்) இவர் கந்தர்

மடத்தடி கந்தவனம் - காமாட்சியின் அருமை மகனும்

(அதிர்ச்சி) ...என்னடா இது? ... தெய்வானையின்

அருமைக் கணவரும், (அதிர்ச்சி) ...என்ன உலகழிவிது?!

நான் உயிரோடை இருக்கிறன் ம்?! ...வடிவேலன்

பிரான்சு, நேசன் சுவிஸ்க ஆகியோரின் அருமைத்

தந்தையும் .....போச்சு, போச்சு, போச்சு.... (ஓடிச் சென்று

ரெலிபோன் எடுக்கறார்.....)

முக : ஹலோ எக்சேஞ்! ...பிரக்கொட்டுவ 26587 கறுணாகறல

இளவாலை சப் போஸ்டர் ஒபீஸ் தென்ட்!... ஹரி -

ஹரி... மேக்க "திசி, ஏர்ஜன்ட் கோல் மிசி! ஏர்ஜன்ட்

கோல் மிசி!

(மீண்டும் பத்திரிகை பதட்டத்துடன் படிக்கிறார்)

...எங்கையோ வெறுவாய்கிலை கெட்டதுகள் எனக்கு

மரண அறிவித்தல் குடுத்திருக்குதுகள்! ...(படித்தல்)

...இவர் நாகநாதியின் அருமைச் சகோதரரும், மைலர்,

சரவணை ஆகியோரின் அருமை மைத்துனருமாவார்....

(தனக்குள்) வேதாளங்காயள் ...போ, செத்தல்

மிளகாயும் போ! இப்பவே போய் எனக்கு மரண

அறிவித்தல் குடுத்தவனுக்கு காடாத்து அந்திரட்டி

அத்தினையும் செய்து வைக்காட்டில் நானும்

முகத்தானில்லை! (பத்திரிகை படித்தல்)

.....அன்னாரின் ஈமக் கிரியைகள் இன்று பிற்பகல்
கோம்பயன் மணலில் இடம்பெறும்! (தனக்குள்)
ஆற்றையோ தாரவாப்பை பரதேசியள் கொண்டுபோய்
எரிக்கப் போகுதுகள்..... (பத்திரிகை படித்தல்)
உற்றார் உறவினர் இவ்வறிவித்தலை ஏற்றுக்
கொள்ளவும். (ரெலிபோன் மணி அடிக்கிறது)

முக : (ரெலிபோனில் பேசி) லோ! ...சப்போஸ்ற் ஓபீஸ்!
நான் இஞ்சை முகத்தார், செக்கடித்தெருவில்லை
இருந்து பேசுறன்! என்னது?! நான் ஆரோ?! ஏன்ரா
டேய், விடிய முந்தியே வடி அடிச்சிட்டியேடா?!
...எட்டிக் கூப்பிடடா இவள் தெய்வானையை!
...என்னது?! ..நான் ஆரோ?! ...தெய்வானையின்ரை
மாப்பிளை காணும் மாப்பிளை.... ..எடேய்
வந்தனெண்டால் என்ன நடக்கும் தெரியுமே?! ....எல்லாம்
அடிச்சு நொருக்கிப் போடுவன், கூப்பிடடா கெதியா?!
ஒண்டும் விழங்கேல்லையோடா?! .....எடேய் பாலைக்
குத்திமாதிரி உசிரோடை நானிருக்கிறன், எனக்கு மரண
அறிவித்தல் குடுத்திருக்கிறாங்களடா! ....என்னது?! உது
மீசாலை சப்போஸ்ற் ஓபீசோ?! .....பேந்தேனெடா தூக்கிப்
பிடிச்சாலை நிக்கிறாய்?! வையடா ரெலிபோனை!.....
(பெருமூச்சு) .....(மீண்டும் ரெலிபோனைச்
சுழற்றி.....“ஹலோ!.... எச்சேஞ்! எச்சேஞ்! மொக்கத
மிசி?! இளவாலை இல்லணவா, மீசாலை தெனவா?!
மொக்கத செல்லமக்த மிசி? .....“ஹரி! ஹரி,
இளவாலை இளவாலை யாப்பினாவுக்காலை பிடிச்சு
பண்த்தரிப்புக்காலை மடக்கி எடுக்கவேணும் மிசி!
.....“ஹலோ, “ஹலோ .....மொக்கத?! யப்னா லைன்
அவுட் ஒவ் ஓடரா?!..... (பெருமூச்சு) .....போச்சு,
...போச்சு, இத்தறிதிக்கு என்னை பாடையிலை
வைச்சிருப்பாங்கள் முருகா! முருகா!
(ஆத்திரத்தோடு - பைகளோடு வெளியேறுகிறார்)

திரை

காட்சி : 4

இடம் : முகத்தார் வீடு

பாத்திரங்கள் :! முகத்தார் தவிர்ந்த ஏனைய பாத்திரங்கள்

சர : (அனைவரும் சோக மயம்) ....குஞ்சியப்பு, எல்லாரும் பட்ட மரங்கள் மாதிரி நட்ட நடுவ நிண்டால் காடாத்து விஷயங்கள் ஆரு கவனிக்கிறது?!

மைல : குடிமக்கள் கிருத்தியங்களையும் வழக்கங்களையும் பாக்கவும் வேணும்!

நாக : (எட்டிப் பாத்து) ....கொஞ்சம் பொறு, கார்ஒண்டு இரைஞ்சு பிடிச்சாலை வருகுது, ஆரெண்டும் விழங்கேல்லை?!.....

மைல : கேள்விப்பட்டு, கேள்விப்பட்டு சனங்கள் வரத்தானே செய்யும்? மச்சான் என்ன லேசான ஆளே? ஓல் சிலோன் மன்னன் எல்லே?!

நாக : (அதிர்ச்சி) ...எடேய்! இதென்ன வெள்ளியடா?! அண்ணர் காராலை இறங்கி ஓடியாரடா!

மைல : (பதட்டம்) அப்ப-நாங்கள் கொள்ளி வைச்சது ஆருக்கடா?!

சர : (பயம்) .....இஞ்சேருங்கோ! இது பெரியத்தாரில்லை! பெரியத்தாற்றை ஆவிதான் அந்தரிச்சக்கோண்டு ஓடி வருகுது! .....எல்லாரும் ஓடி ஒழியுங்கோ! (சரவணை, நாகநாதி, மைலர் ஓடி ஒழிகின்றனர்)

முக : (வந்துகொண்டு ஆத்திரம்) ....எடேய் ஆரடா எனக்கு மரண அறிவித்தல் குடுத்தவன்?! .....ஆரடா அந்தப் பரதேசி?!

பாக் : (பதட்டம்) எடி பிள்ளை! முழிச்சுப்பாரடி! .....மருமோன் வந்திட்டாரடி! .....இதென்ன கூத்தடி?!

முக : (ஆவேஷம்) என்ன கூத்தோ?! ...ஆட்டம் அசைவில்லாமல் ஒறிசினல் கொண்டிசனிலை இஞ்சை நானிருக்கிறன், எனக்குக் கொள்ளி வைக்க ஒருத்தன், காடாத்த இன்னொருத்தன்? விசர்க் கூட்டங்கள்!

தெய் : (பதட்டம்) என்றை ஐயா! ...நீ வந்திட்டியா?! ....நீசாகாமல் வேறே ஆரு செத்தது?! ..... ஐயர் வந்து ஆருக்குக் கிருத்தியம் செய்தது?! .....ம்?!

முக : (ஆத்திரம்) ...எடேய்! ...ஒவ்வொருத்தனாய் வெளியிலை வாருங்கடா! மரண அறிவித்தல் குடுத்தவன் முதலிலை வாடா! (சரவணை வருதல்) எனக்குக் கொள்ளி வைச்சவன் அடுத்தாலை வாடா! (நாகநாதி வருதல்) காடாத்த வெளிக்கிட்டவன் அடுத்தாலை வாடா! (மைலர் வருதல்)

தெய் : (பயம் பதட்டம்) ...பிள்ளையள் வேணுமெண்டு செய்ததுகளே?! செலவையும் பாராமல் போய், சங்கையாய்க் கொண்டந்தது, சடங்குகளை சரியாய்ச் செய்ததுகள் தானே?! ....போனது போகட்டும் விட்டுத் தள்ளுங்கோ!.....

முக : (ஆத்திரம்) ...விட்டுத் தள்ளுறதோடி?! எடேய்! போட்ட பந்தல் கால் கழட்டமுந்தி கட்டின வெள்ளை அவுக்க முந்தி உங்க மூண்டு பேருக்கும் மரண அறிவித்தல் குடுத்து, கொள்ளி வைச்ச காடாத்தும் நடாத்தாட்டில் நானும் ஆறுமுகத்தானில்லை! ...எடேய்! நான் உசிரோடை இருக்கேக்கையே அடவேட்டிஸ்மன் குடுக்கிறியள் என்ன? ....வெறுமசத்தியள்?

தெய் : பேப்பரிலை வந்த செய்தியைப் பாத்திட்டு, எல்லாரும் குய்யோ, மடியோ எண்டு மதவாச்சிக் கு அள்ளப்பட்டதுகள் எல்லோ?!

முக : (ஆத்திரம்) மதவாச்சிக்கு அள்ளுப்பட்டநீங்களோ?!
...பேப்பரிலை செய்தி வந்ததோ?! மொக்கன் மொடலுகள்!

நாக : (பயம்) அறுணாக்கொடியைக் காணயில்லையடா, இது
அண்ணை இல்லையடா எண்டும் சொன்னான்!...

மைல : (பயம்) துடையிலை நாய் கடிச்ச துண்டைக்
காணயில்லையடா, இது மச்சான் இல்லை யெண்டும்
சொன்னான்!

சர : (பயம்) ஏன் குஞ்சி?! நீளம், அகலம், உருவம் எல்லாம்
சரியாத்தானே கிடந்தது?

முக : (ஆத்திரம்) உடனை போஸ்தர் மோட்டம் முடிச்சு
பெட்டிக்கை தூக்கி வைச்சுக்கொண்டு வந்திட்டிங்கள்
என்னடா?! பூவரசம் மொக்குகள் ...இஞ்சாலை
வாருங்கடா! ...எங்கையடா ஓடப் பாக்கிறியள்?!.
.....கொண்டு போடுவன்!

பாக் : (எரிச்சல்) கொண்டாந்த கறுமத்தை திறந்தாலும் பாக்க
விட்டுதுகளே?! அள்ளுப்படுவாராலை 5000 ம் எல்லே
அள்ளித் தாரைவாத்துப்போட்டு இருக்கிறம்!
.....மிச்சத்துக்கு காடாத்தும் செய்ய நிக்கினம்?!

முக : (ஆத்திரம்) இன்னும் ஏன்ரா இஞ்சை நிக்கிறியள்?!
ஓடுங்கடா எல்லாரும் மதவாச்சிக்கு இன்னும் மிச்சம்
சொச்சம் அங்கை கிடக்கும் கொண்டந்து காடாத்துங்கோ!
...ஓடுங்கடா! (எல்லோரும் வெளியே ஓடுகிறார்கள்) .....
பரதேசியள்! எனக்கு கொள்ளி வைக்க ஒருத்தன்
காடாத்த இன்னொருத்தன்! போங்கோடி
உள்ளை! ....(பெருமூச்சு) .....முருகா! ...சோதனை மேல்
சோதனை, போதுமடா சாமி! .....

திரை

கதம்பம்

கிறிமினல் செல்லப்பா

பாத்திரங்கள்

1. வில்லங்கம் செல்லப்பா
2. மனைவி சிந்தாமணி
3. “சாம்பல்” மைலு
4. மனைவி வியாளி
5. சட்டம்பி “சிதம்பரி”

செல் : (மழை, இடி, முழக்கம்) .....டேய்! ஆரடா வெள்ளம் வெட்டி வழவுக்கை விடுகிறது?! இது வி.சி.ஓமுங்கை! கிறிமினல் செல்லப்பா இஞ்சை உசிரோடை இருக்கும் வரைக்கும் ஆரும்.....

மைலு : (பதட்டம்) .....அது நான் மைலு! செல்லப்பா அண்ணை! இஞ்சை பாருங்கோ வெள்ளம் வீட்டுக்கை வந்திட்டிடுது, மண்கவர் கரையப்போகுது.....

செல் : (அதட்டி) டேய் சாம்பல் மைலு மண்கவர் கரையுதோ இல்லை. வீடு வெள்ளத்தோடை போகுதோ எனக்கு அது தேவையில்லை.....

வியா : (கெஞ்சல்) செல்லப்பா அண்ணை நீதி நியாயமில்லாமல் கதைக்கிறியள் அண்ணை! வெள்ளத்தை வெட்டி வழி விட்டால் தானே வெள்ள வாய்க்காலுக்காலை தண்ணி ஓடிப் பறியும்?! உங்களோடை ஏதும் பிரச்சனைக்கு வாறனாங்களே!

செல் : (அதட்டி) என்னோடை ஆரும் இத்தறிதிக்கு பிரச்சனைக்கு வந்ததில்லை! வியாளி கேட்டியோ?! வந்த பிரச்சனையை நான் சும்மா விட்டதுமில்லை! மாரியிலை மழை பெய்யிறது மெய் வெள்ளம் வாறதும் மெய், ஆனால்.....

சிந் : (கெஞ்சல்) ....இஞ்சேருங்கோ!! என்னப்பா? அதுகளின்றை வீடு தண்ணீர்க்கை கிடந்து மிதக்குது, வி.சி. ஒழுங்கையை வெட்டி வெள்ளத்தை வெளியிலை ஓட விடுகுதுகள், அதுக்கேன் போய் வில்லங்கத்தைத் தேடுறியள்?!

செல் : (அதட்டி) எடியேய் சிந்தாமணி! உனக்கு இதுகள் விளங்காதடி! மைலன் ஒழுங்கையை வெட்டிவிட மழை வெள்ளம் எங்கை ஓடி வரும்?!..... எங்கட வழவுக்கை ஓடிவரும்! நான் ஆரைப் போய் வெட்டுறது?!

மைலு : (கெஞ்சல்) செல்லப்பா அண்ணை! ஒழுங்கையைக் குறுக்காய் வெட்டிவிட வெள்ளம் வெள்ள வாய்க்காலுக்கை போய் விழுந்து கடலுக்கை போய்ச் சேந்திடும், இதுக்கேன் அண்ணை வில்லங்கத்துக்கு வாறியள்?!

செல் : நான் ஆர்? வில்லங்கம் செல்லப்பா! வில்லங்கம் செல்லப்பாவை விலைக்கு வேண்டி கிறிமினல் செல்லப்பா ஆக்கிப் போடாதேயுங்கோ!

வியா : (சிறு எரிச்சல்) இஞ்சேருங்கோ ஒழுங்கையை குறுக்கை வெட்டிப் பிளவுங்கோ! கெஞ்சமளவும் கெஞ்சிப் பாத்தாச்சுது!

செல் : (ஆத்திரம்) டேய் மைலு! பிக்கான், புத்துவெட்டி, மண்வெட்டி, அலவாங்கு எல்லாத்தையும் டக்கெண்டு தூக்கு சரியோ?!

சிந் : (அதட்டி) இஞ்சேருங்கோ அடாத்து வேலைக்கு நில்லாமல் சும்மா இருங்கோ பாப்பம்?! வெள்ளத்தை வெட்டி எங்கை விடப் போகுதுகள்?!

வியா : (கெஞ்சல்) இஞ்சேர் சிந்தாமணி அக்காள்! வெள்ளத்தை வெட்டி உங்கட வழவுக்கையே விடப்போறம்?! வெள்ள வாய்க்காலுக்கை விட்டால் தன்ரை பாட்டிலை ஓடிப் பறியும் தானே?! வெள்ள வாய்க்கால் ஆற்றை?!

செல் : (ஆத்திரம்) ....வெள்ள வாய்க்கால் ஆற்றையோ?! வியாளி! வெள்ள வாய்க்கால் என்ரை! என்ரை பேரன் பூட்டன் மழை வெள்ளத்தை ஓடவிட தங்கட முதிசத்தை விட்டுக் குடுத்த நிலம் விளகுதோ?!

சட்ட : (வந்து கொண்டு) ....என்னடா பிள்ளையள் மழை பெய்யுது, வெள்ளத்துக்கை நிண்டுகொண்டு விளையாடுறியள், என்ன சங்கதி?!

மைலு : அங்கை பாருங்கோ சட்டம்பியார்! எங்கட வீடு மழை வெள்ளத்துக்கை கிடந்து மிதக்குது! வெள்ளத்தை ஒழுங்கைக்காலை வெட்டி விடுவமெண்டா...

வியா : ....செல்லப்பா அண்ணை வந்து மறிக்கிறார் சட்டம்பியார்! இது வி.சி. ஒழுங்கையாம் வெள்ளம் தன்ரை வழவுக்கை வருமாம், வெள்ள வாய்க்கால் தன்ரையாம், இதுக்கு என்ன முடிவு சட்டம்பியார்?!

சட் : (சிரித்து) டேய் செல்லப்பா! ஏன்ரா உனக்கிந்த தறுதலைக் குணம்?!

செல் : (சிறு கோபம்) சட்டம்பியார் பள்ளிக்கூடத்துக்கு மணி அடிச்சிட்டுது நீர் கெதியாப் போம், படிக்கிற பிள்ளையள் பாத்துக்கொண்டிருக்கப் போகுதுகள்!

சட் : மழைத் துவானத்துக்கு பள்ளிக்கூட தாவரத்துக்கே ஒதுங்கி நிண்டிருக்கமாட்டாய், நீ எனக்கு பள்ளிக் கூடத்தைப்பற்றி சொல்ல வராதை, செல்லப்பா! மழைத்தண்ணியை வெட்டி ஓட விடு!

செல் : (எரிச்சல்) சட்டம்பியார்! மழை எல்லாருக்குந்தான் பெய்யுது! மாரியிலை மழை வெள்ளம் வாறது வழமை! அதுக்காக வேண்டி வரத்து வெள்ளத்தை வெட்டி என்றை வளவுக்கை விடுகிறதை.....

சட் : (ஆத்திரம்) டேய் கிறிமினல் செல்லப்பா! அடாத்து வேலை பாராதை! உன்ரை அடிவழவுக்காலைதான் வெள்ள வாய்க்கால் ஓடுது! மைலன் வந்து உன்ரை வீட்டுக்கையே வெள்ளத்தை வெட்டி விடுகிறான்?!

செல் : (சிரித்து) சட்டம்பியார்! பிள்ளையள் படிக்குதோ படிக்கேல்லையோ, நீர் வந்து பள்ளிக் கூடத்தோடை நிண்டுகொள்ளும்! உமக்கு மழை வெள்ளம் வழி வாய்க்கால் வரம்பு ஆடுகால் இதுகள் ஒண்டும் விழங்காது சட்டம்பியார்! என்றை லைன் வேறை!

மைல : (கெஞ்சல்) கேட்டியளே சட்டம்பியார்! செல்லப்பா அண்ணை ஆற்றை சொல்லையும் கேக்கிற மனுசனில்லைப் பாருங்கோ!

சட் : டேய் செல்லப்பா! வீண் வில்லங்கத்தை விலைக்கு வேண்டாதை கண்டியோ?! விளையாடினால் விதானை வரும், வீண் பிரச்சனை வரும் றாஸ்கல்!

செல் : (சிரித்து) விதானை?! விதானை வருமோ?! தூரத்தில் வாற விதானை என்னைக் கண்டால் சயிக்கிலாலை இறங்கி காணுக்காலை உறுட்டிக்கொண்டு போறவன்!

சட் : (ஆத்திரம்) டேய் படு மொக்கா! விதானை வந்து பொலிசிலை ஒரு முறைப்பாடு குடுத்தால் கோடு கச்சேரியெண்டு அலையப் போறாய்!

செல் : (சிரிப்பு) விதானை பொலிசிலை முறைப்பாடு குடுக்கிறதோ?! சங்கானை பொலிஸ் ஸ்ரேசன் போனால், ஏன் எழும்பி எனக்கு சலூட் அடிக்கிறான்?!

சட் : (ஆத்திரம்) படு விசரன் ஒருத்தன் வந்திருக்கிறான் எண்டு சலூட் அடிக்கிறான்!

மைல : (கெஞ்சல்) சட்டம்பியார்! நீங்கள் ஏன் எங்களாலை சண்டை பிடிக்கிறியள்!

வியா : (விம்மல்) வெள்ளம் வந்து வீடு தண்ணியோடை போனால் பறவாயில்லை, நீங்கள் சட்டம்பியார் எங்களாலை ஒரு பிரச்சனையும்.....

சிந் : (கெஞ்சல்) இஞ்சேருங்கோ! மைலர், வியாளி அட்டம் அயலெண்டு எங்கட ஆவை தேவையளுக்குதவிற் சகோதரங்கள்! அதுகள்.....

சட் : (ஆத்திரம்) கேட்டியேடா செல்லப்பா, இப்ப நீ என்ன சொல்லுறாய்?!

செல் : (ஆத்திரம்) உமக்கு பள்ளிக்கூடத்துக்கு மணி அடிச்சிட்டுது போம்!

சட் : (ஆத்திரம்) எனக்கு பள்ளிக்கூடத்துக்கு போறதுக்கு வழி காட்டாதே, வெள்ளத்தை வெட்டி விடுறதுக்கு வழிவிடு கண்டியோ?!

செல் : (ஆத்திரம்) உமக்கிப்ப அட்டமத்தில் சனி! என்னோடை கொழுவத் துவங்கியிருக்கிறீர்! ஒரே பள்ளிக்கூடத்திலை 30 வருஷம் படிப்பிக்கிறீர்! மன்னார், மாதோட்டம் எண்டு போக ஆசைப்படுகிறீர்?!

சட் : (ஆத்திரம்) எங்கை மாத்திக் காட்டா பாப்பம்! டேய்
தம்பி மைலு! எட்டா பிக்கான் எட்டா புத்துவெட்டி!
வெட்டா ஒழுங்கையை! இவன் என்ன
பெரியசண்டியனே?! நான் நிக்கிறன், நீ வெட்டு!

மைல : (கெஞ்சல்) வேணாம் சட்டம்பியார் என்றை வீடு
வெள்ளத்தோடை போகட்டும். நீங்கள் பள்ளிக்கூடத்துக்குப்
போய் பிள்ளையளைப் படிப்பியுங்கோ!

வியா : (கெஞ்சல்) சட்டம்பியார்! இத்தினை வருஷமாப் போச்சது
நாங்கள் கோடு கச்சேரி எண்டு ஏறி இறங்கினது
கிடையாது பாருங்கோ!

செல் : இஞ்சேர் வியாளி! மல்லாகம் கோட்டிலை
கேட்டுப்பார்செல்லப்பாவுக்கு எத்தினை சிவில் கேஸ்
எண்டு! யாழ்ப்பாணம் டிஸ்றிக் கோட்டிலை
கேட்டுப்பார் வில்லங்கம் செல்லப்பாவுக்கு எத்தினை
கிறிமினல் கேஸ் எண்டு.

சட் : (கோபம்) இப்ப நீ செய்யிறது மறியலுக்கு போகிற
கேஸ் செல்லப்பா!

செல் : அங்கைதான் நான் இன்னும் பேரகேல்லை! சாதாரண
செல்லப்பா, வில்லங்கம் செல்லப்பா, கிறிமினல்
செல்லப்பா, ஐ.ஆர்.சி. செல்லப்பா, சேர்மன்
செல்லப்பா, வெலிக்கடை செல்லப்பா எண்டு பல
அவதாரங்கள் எனக்கு இருக்குது!

சட் : டேய் செல்லப்பா! இப்ப நீ கடைசியா என்ன சொல்லறாய்?

செல் : பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போங்க சட்டம்பியார் எண்டு
சொல்லறன்!

சட் : டேய் மைலு! இஞ்சை கொண்டா பிக்கானை! நான்
வெட்டிப் பிரிக்கிறன்.

செல் : எடியேய் சிந்தாமணி! என்னடி பாத்துக்கோண்டு நிக்கிராய்?!

சிந் : (கெஞ்சல்) என்னப்பா செய்யச் சொல்லுறியள்?! ஏன் வீண் வில்லங்கத்தை விலைக்கு வாங்கிக்கிரியள்?! விட்டிட்டு வாருங்கோ சொல்லுறன்!

செல் : சிந்தாமணி! சாந்து, சாந்தகப்பை, செங்கல்லு, தூக்குக் குண்டு எல்லாத்தையும் கொண்டுவாடி! சட்டம்பியார் அங்காலை வெட்டிப் பிரிக்கட்டும் நான் இஞ்சாலை கட்டிக் காட்டுறன், வெள்ளம் எங்கை போகுதெண்டு பாப்பம்.

(காட்சி மாற்றத்துக்கான இசை)

சிந் : இஞ்சேருங்கோ! காலடிப் பக்கம் கசியுமாப்போலை இருக்குதப்பா!

செல் : மாரி மழைக்காலம் சாமம் விடியப்புறங்களிலை காலடிப்பக்கம் நனையுமாப்போலைதான் கிடக்கும், எதுக்கும் காலை மடிச்சு கம்பிளியிக்கை.....

சிந் : (எரிச்சல்) உங்களுக்கென்ன விசரே?! கால்பக்கம் துப்பரவாக நனையுதப்பா, வரத்து வெள்ளம் விராந்தை வரைக்கும் வந்திட்டுது போல.....

செல் : ஓமடியப்பா எனக்கும் கால்பாதம் விறைக்கிறது மாதிரிக் கிடக்குது..... எதுக்கும் குப்பி லாம்பை ஒருக்கால் கொழுத்திப் பாரும்!

சிந் : (அதிர்ச்சி) இஞ்சேருங்கோ! மழை வெள்ளம் விராந்தை வரைக்கும் வந்திட்டுதப்பா, எழும்புங்கோ! அப்பவும் நான் சொன்னான், வெள்ள வாய்க்காலை மறிச்சுக் கட்டாதேயுங்கோ எண்டு!

செல் : நான் கண்டனானே வரத்து வெள்ளம் விறாந்தை
வரைக்கும் வருமெண்டு!

சிந் : (அதிர்ச்சி) இஞ்சை பாருங்கோ! எங்கட குசினீக்கை
வெள்ளக் காடு!

செல் : வாறதுகளெல்லாம் முதல் குசினீக்கை போய்த்தானே
விறாந்தைக்கு வாறதுகள்!

சிந் : (அதிர்ச்சி--பதட்டம்) இஞ்சை பாருங்கோ!
சூட்டடுப்போடை சோத்துப்பானை நீந்திக்கோண்டு
போகுதப்பா!

செல் : அடுப்பை விட்டிட்டு சோத்துப்பானையை எட்டிப் பிடியும்!

சிந் : (அழுகை) என்றை ஐயோ சோத்துப்பானையை விட்டு
சொதிச் சட்டி விட்டுக் கலைக்குதுங்கோ! எதைப்
பிடிக்க?!

செல் : அம்பிட்டதை முதல் பிடியும்! சொதிச்சட்டி போனால்
போகட்டும் விடும்! கணவாய்க்கறிச் சட்டியை கவனமாகப்
பாத்துக் கொள்ளும்!

சிந் : (விம்மல்) நாங்கள் கண் முழிக்க முந்தியே கணவாய்ச்
சட்டி கரை சேந்திட்டுது, இப்ப என்னப்பா செய்யிறது?!

செல் : இந்த நடுச்சாமத்திலை செய்ய வேறெ என்ன தொழில்
இருக்குது?! மழை ஒரு பக்கம், வெள்ளம் ஒரு பக்கம்,
சட்டம்பி கண்டால் சிரிக்கப் போறான், இவன் மைலனும்
பொஞ்சாதியும், கோயில் விறாந்தைக்கு
ஓடித்தப்பீற்றுதுகள், எங்கட வழவு கீரிமலைக் கேணி
மாதிரிக் கிடக்குது.

சிந் : (எரிச்சல்) இதுக்குத்தான் படிச்சப்படிச்சச் சொன்னான், கிறிமினல் வேலை பாராதேயுங்கோ எண்டு! வெள்ள வாய்க்காலை மறிச்சு சுவர் கட்டேக்கையே எனக்குத் தெரிஞ்சு போச்சது, இது இண்டைக்கு.....

செல் : சிந்தாமணி, இது இப்பிடி நடக்குமெண்டு நான் கண்டனானே?! ஒரு விளையாட்டுக் காட்டுவமெண்டு பாத்தன். பிழைச்சப் போச்சது!

சிந் : (எரிச்சல்) நீங்கள் காட்டுற விளையாட்டுப் போதும், இப்ப உடனை கட்டின மதிலை உடனை உடைச்ச வெள்ளத்தை ஓட விடுங்கோ!

செல் : (பெருமூச்சு) பேய் வேலை பாத்துப்போட்டிருக்கிறன்! இஞ்சேரும்! இஞ்சேரும் சிந்தாமணி! அலவாங்கை ஒருக்கால் எடுத்தாரும்!

சிந் : (ஆத்திரம்) அலவாங்கை நானே வைச்சிருக்கிறன்?! சுவரைக் கட்டினமாதிரிப்போய் இடிச்சக் கொட்டுங்கோ! சாந்து, சாந்தகப்பை, செய்கல்லு, சீலைத்தலைப்பு! அறிவு கெட்ட மனுசன் ஒண்டு!

செல் : (பாடல்) சீனப் பெருஞ்சுவரைக் கட்டினான், சீயான் செங்குவான்! கட்டின சுவரை இடிக்கப் போகிறான் இந்தக் கிறிமினல் செல்லப்பன்!.....

சுபம்

ரண்டி ராபர்ட்ஸ் ஸ்டூடீயோஸ்
(புதிப்பு நூலகம்)

நாற்கனிகள்

1. கராச்சியிலிருந்து கட்டார் வரை
2. காலங்கள் வாழ்த்தும் காவியமானவன்
3. ஆறாம் வாட்டில் ஆறுமுகத்தார்
4. இருட்டினில் குருட்டாட்டம் (அரோகரா)

கராச்சியிலிருந்து கட்டார் வரை
(From Karachi to Qatar)

பாத்திரங்கள்

1. ஆறுமுகம்
2. மனைவி தெய்வானை
3. மகன் வடிவேலன்
4. மைத்துனர் சரவணமுத்து
5. சோதரி தங்கமணி

காட்சி - I

இடம் - முகத்தார் வீடு

நிகழ்வு - வெளிநாட்டுப் பிரயாணத்துக்கான ஆயத்தங்கள்
இடம்பெறுதல்

ஆறு : (பஞ்சாங்கத்தில் நேரம் கணித்தல்) . . . . ம. . . .
அச்சவினி, பரணி, கார்த்திகை, ரோகிணி, மிருகசீரிடம்..
(சூப்பிட்டு) இஞ்சேரும்! ஒருக்கா வாறீரேயும். . . ம?
திருவாதிரை புநர்பூசம், பூசம், ஆயிலியம், (தெய்வானை
வருதல்) . . . மெய்யவும்? பெடி என்ன நட்சத்திரம்?!

தெய் : (எரிச்சல்)... வால் நட்சத்திரம்! எங்கேயோ ஒரு விசர்
மனுசனெண்டு (வடிவேலன் வருதல்) . . . பிள்ளையின்றை
பிரயாணத்துக்கு நல்ல நாள் நேரம் பாப்பமெண்டில்லை,
நட்சத்திரப்பட்டியல். . . .

வடி : (மகிழ்ச்சி) எணை அப்போய்! கட்டுநாயக்காவிலை இருந்து காலமை எட்டுச் சொச்சத்துக்கு கராச்சிக்கு கொண்டெழும்பிறான், பிளையான நேரமோ எண்டு ஒருக்கால் பாரணை!

ஆறு : எட்டுச் சொச்சம் எட்டுச் சொச்சம்?! ம்?! சொல்லப்பட்ட மரண யோகமடா. . . கொஞ்சம் முந்தியெண்டாலும் எழும்பிச்சுதெண்டால்?... ம்?! கொஞ்சம் பொறு கொஞ்சம் பொறு. . மேடம், இடபம், மிதுனம், கர்க்கடகம், சிங்கம், கன்னி, துலாம், விருச்சிகம்?! மெய்யவும், இவன் தம்பியாண்டான் என்ன ராசியும்? . . . கடகமோ இல்லை கர்க்கடகமோ?

தெய் : (எரிச்சல்) நாற்கடகம்! வீட்டை விட்டு வெளிக்கிடுகிறதுக்கு, நல்ல நேரம் பாக்கச் சொல்ல, விழக்கெண்ணைவேலை பாத்துக்கொண்டிருக்கிறியள்?!

வடி : எணை அப்போய்! கராச்சியில் இருந்து கராச்சியிலிருந்து காட்மாண்டுவுக்கு, பகல், பன்ரெண்டு சொச்சத்துக்கு எழும்பிறாணணை!, அது எப்பிடி, கணகணப்பான நேரமே?!

ஆறு : ம்?! பன்ரெண்டு சொச்சம், பன்ரெண்டு சொச்சம்! கடும் வெய்யிலான நேரத்திலைதானே பேந்தும் கொண்டெழும்புறான் ....ம்?! சனி -தரித்திரம் ஞாயிறு - பிரயாண பயம், திங்கள் -குடும்பக் கலகம், ம்?!... எல்லாமடா, இடியப்பச்சிக்கல் மாதிரி.

தெய் : (அதட்டி) உங்களுக்கு என்ன பிடிச்சிருக்குதெண்டு கேக்கிறன். . . அமிர்தசித்தயோகம், எந்தமட்டிலை எண்டு பாப்பமெண்டில்லை.

வடி : எணை அப்போய்! காட்மாண்டுவிலை இருந்து கெயிறோவுக்கு இரவு ஏழு மணிக்கு கொண்டெழும்பிறான்

ஆறு : சொச்சம், சொச்சம். . . ம்?! பழையபடி மரணயோகமடா...
ம்?: அவமானம், சோரம், பயம், இடையூறு, காரிய நஷ்டம்,
துக்கம், துயரம். . . ம்? மெய்யப்பா? . . . எல்லாமே
இழுபறியாக்கிடக்குது . . . ம்?!

தெய் : (ஆத்திரம்) இஞ்சை கொண்டாருங்கோ பஞ்சாங்கத்தை!
(பறிக்க முயற்சித்து). . . பயணம் போற பிள்ளையை
வைச்சு, வெருட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்?!

வடி : மெய்ய ணை அப்போய்! கெயிறோவிலை இருந்து
கட்டாருக்கு நடுச்சாமத்திலைதானே, பேந்தும்
கொண்டெழும்பிறான் அது எப்பிடியணை நேரம் எண்டு
பாருங்கோ?!

ஆறு : ம், நடுச்சாமம் நடுச்சாமம் . . . ம்?! வேறே நேரம்
கிடையாமல் நடுச்சாமம் பாத்துத்தானே பேந்தும்
எழும்பிறான்?!

நடுச்சாமம் நடுச்சாமம் . . . படு பஞ்சமியடா, படுபஞ்சமி!

தெய் : (ஆத்திரம்) அறளை பேந்த மனுசனுக்கு, அமிர்த
சித்யோகம் எங்கை தெரியப்போகுது?!

வடி : (எரிச்சல்) எணை அம்மோய்! அப்புவுக்கு வாக்கு
மாறிப்போச்சுதணை!

தங்க : (வந்துகொண்டு). . . எடிபிள்ளை தெய்வாணை! பிரயாண
ஆரவாரங்களோடைதான், இருக்கிறியள் போலை?!

தெய் : (மகிழ்ச்சி). . . எட தங்கமணி மச்சாளோ?! வாருங்கோ!
இஞ்சாலை வாருங்கோ! . . . பிரயாண ஆயத்தங்கள்தான்,
பாத்துக்கொண்டிருக்கிறம்!

ஆறு : (எரிச்சல்) . . . சுத்திச் சுறுட்டினாலை, சரக்குகளைக்
கொண்டுவாறாபோலைகிடக்கு, மோட்டுப் பெடியிட்டைச்
சுமத்திவிடுறதுக்கு!

தங்க : (இளைப்பு) . . . அண்ணாந்துநிண்டு, முருங்கைக்காய் கொஞ்சம் தட்டினது, கழுத்துக்கை கொஞ்சம், பிடிச்சுப்போட்டுது. . . மெய்யடா தம்பி வடிவேலு, எல்லாம் ஆயத்தமோ?

வடி : (மகிழ்ச்சி) . . . எல்லாம் சரியணை தங்கக் குஞ்சி! கமக்கட்டுக்கை கொழுவுற கைபாக் கையிலை கொழுவுற காண்டபொக் எல்லாம் நெடி! அமிர்த சித்தம் துவங்குதெண்ண, காரிலை கிழம்புறதுதானே பாக்கி!

தங்க : பேந்தென்ன, கைஆட்டி ஆட்டிப் போகலாம் எண்டு சொல்லன்!

ஆறு : கை எப்பிடி ஆட்டுறது?! கமக்கட்டோடை றிவெட்பண்ணினாலை கிடக்குதனை?!

தங்க : (எரிச்சல்) ஆறுமுக அண்ணைக்கு விசர்! ... கேட்டியேடி பிள்ளை தெய்வாணை! இதிலை ஒரு பத்து முருங்கக்காய் கிடக்குது (எடுத்துக் கொடுத்து) நல்ல உலாந்தாக்காய்! என்றை நடுவிலான் உதிலை இத்தாலியிலை நிக்கிறான் ஒருக்காக் குடுத்துவிடச் சொல்லன்!

ஆறு : (கோபம்) ஏனணை தங்கமணி, பஞ்சியைப் பாராமல் கறியாய் காச்சிக் குடுத்துவிடுங்கோவன் முருங்கக்காயை?! விசர் பிராக்கெல்லே பாக்க நிக்கிறியள்!

தெய் : (அதட்டி)... சும்மா கிடவுங்கோ பாப்பம், எல்லாரையும் வேணும் விளையுமெண்டு யோசிக்கிறதில்லை! இஞ்சை கொண்டா மச்சாள்.

வடி : (சிரித்து) எனைஅப்போய் உனக்கு பிளேனைப் பற்றித்தான் தெரியுமோ, இல்லை பிளைறறைப் பற்றித்தான் தெரியுமோ?! நாப்பது றாத்தல் நான் கொண்ட போகலாம், லகேச் சார்ஜ் இல்லாமல்?! அது தெரியுமே?

தங்க : அப்ப ஒரு பத்து முருங்கக்காய், பெரிய பாரமே கொண்டு போறதுக்கு?!.. முகத்தார்ரை கதையும் ஒரு மணைக்கதை!

ஆறு : (எரிச்சல்) இஞ்சேர்?! போற இடம் எதெண்டே சரியாத் தெரியேல்லை பரதேசிக்கு! பிளேன் எழும்பிற நேரமெல்லாம், மரணயோகமாக்கிடக்குது! அதுக்குள்ளை முருங்கைக்காய் பாசல்! இதென்ன இதென்ன கொழும்பு கண்டி காலியே கொண்டுபோய்க் குடுக்க?!

வடி : எணை அப்போய்! மாப்புகளை எப்பவாவது பாத்திருக்கிறியே வேள் மாப்பை, அப்பிடியே மடிச்ச, மடியிக்கை செருகி வைச்சிருக்கிறன். இத்தாலி அடுத்த போடர் எட்டி அதிலை குடுக்கிறது என்ன கஸ்ரமே? இஞ்சை கொண்டா தங்கக் குஞ்சி! (வேண்டுகின்றான்)

தங்க : மற்றதடா மகன்! இதிலை ஒரு நல்லெண்ணைப் போத்தலும் கிடக்குது. மருமோன் சுவிச்சிலாந்திலை, தலை ஒரே கொதி எண்டு, மோளுக்கு எழுதியிருக்கிறார், அதலை ஒருக்கால் எட்டி . . . .

வடி : (சிரித்து) சுவிச்சலாந்தோ! ... அது அடுத்த போடர் குஞ்சி! நீ இஞ்சை கொண்டா. (வேண்டுகிறான்)

ஆறு : (ஆத்திரம்) எடேய் மண்குதிரை! இத்தாலி எங்கையடா உன்ரை இடம் எங்கையடா, அதுக்குள்ளை சுவிச்சலாந்து வேறை? மெய்யடா முள்முருக்கு?!

வடி : (சிரித்து) இன்னும்தான் அப்புவுக்கு மாப் சரியாய் விழங்கேல்லை! இத்தாலிக்கு அடுத்த பொடர் சுவிஸ்தலாண்டு! இப்ப விழங்குதேணை?!

தெய் : (எரிச்சல்) விழக்கம் குறைஞ்ச மனுசனுக்கு உதுகள் எங்கை விழங்கப் போகுது?! கொப்பி ஒத்தையிலை மாப்பைக் கீறிக் காட்டிவிடு பாப்பம்!

சரவ : (வந்துகொண்டு) மச்சான்! ஆறுமுகம் மச்சான்! உங்கை
என்ன செய்கிறியள்?! பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தங்கள்
ஸ்பம்பல் போலை?!

தெய் : (மகிழ்ச்சி) வாருங்கோ அண்ணை! இஞ்சாலை
வந்திருங்கோ!

ஆறு : (எரிச்சல்) அழிவானும் ஏதோ, அள்ளிக் கொண்டுவாறான்
இந்தக் கோணங்கியிட்டைக் குடுத்துவிடவாக்கும்?!

சரவ : நானும் அதுதான் இவன் வடிவேலனும் போறான் என்டிட்டு...

ஆறு : (எரிச்சல்) கொண்டந்திருக்கிறியாக்கும்,
கோணங்கியிட்டைச் சுமத்தி விகிறதாக்கு!

தெய் : (எரிச்சல்) இனித் துவங்கப்போறார், பழையபடி?!

வடி : (மகிழ்ச்சி) மெய்ய சரவனை அம்மான்?
சரயளுக்கை என்ன சங்கதியளாக்கும்?!

சரவ : இதிலை மோனை, கொஞ்ச பொரிவிழாங்காய் கிடக்குது!
பெரியவள் ஜேர்மனியிலை! தெரியுமெல்லே?!

வடி : (சிரித்து) ஓ எனக்குத் தெரியாத பிரான்சே?! அடுத்த போடர்!

சரவ : அங்கை பிச்சைச் சம்பளத்திலை சீவிக்குதுகள்!...
முண்டு மாசமா, முழுகாமலிருக்கிறாளாம்....

ஆறு : (ஆத்திரம்) ஏன்ரா, இஞ்சை வந்து குழிச்சு
முழுகிப்போட்டுப் போகச் சொல்லி எழுதி விடன்!

தெய் : (எரிச்சல்) என்ன குழிச்ச முழுகவோ?! . . . எங்கையோ
ஒரு மாறாட்டம் பிடிச்ச மனுஷனொண்டு!

ஆறு : (ஆத்திரம்) தாட்டுப்போட்டு உழக்கிப்போடுவன் கவனம்! எடேய் வெறுமசத்தி! எழும்பி நிண்டு இரண்டு கையாலும் வேண்டடா, இரண்டு கையாலும் வேண்டு, எருமை!

சர : (கொடுத்து . . . மச்சானுக்கும், சில நேரங்களிலை மாறாட்டக் குணங்கள்!

ஆறு : (ஆத்திரம்) டேய் சரவணை, அறைஞ்சுபோடுவன்! அவன் கராச்சி டு கெயிரோ எண்டு கரைப்பாதையால போறான். நீங்கள் என்னடா என்டால், இத்தாலி, சுவிஸ், ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் எண்டு நிக்கிறியள்.

வடி : (சிரித்து) சரவணை அம்மான்! அப்புவுக்கு இன்னும்தான் மாப்புகள் முறையாப் பிடிபடுகுதில்லை, வெளியில எடுத்து விரிச்சுக் காட்டவே?! இத்தாலி, சுவிற்சலாந்து, ஜேர்மனி, பிரான்சு எல்லாம் அடுத்தடுத்த போடரணை அப்போய்!.. ஒரு சாம்பலும் உனக்கு விழங்குதில்லையே?!

ஆறு : ஆத்திரம் டேய்! ஏன்ரா, எனக்கு, மாப்புக் காட்டப்போறியே?! கொண்டு போடுவன் பரதேசி!

தங்க : (சமாழிச்சு) சும்மாயிரண்ணை! . . . பயணம் போற நேரத்திலை, குரன்போர் தொடுக்க நிக்கிறாய்?!

தெய : (விம்மல்) . . . எதுக்கடுத்தாலும் கையைக் கிழப்புறதும் காலைக்கிழப்புறதும்!

சரவ : கேட்டியே மச்சான்! நாளைக்கு பிரயாணத்துக்கு நல்ல நாள் கண்டியோ?! நாளைக்கே, கொழும்புக்கு போய், அங்கை நிண்டு ஏத்திப்போட்டு வாருங்கோ! நானும், கூட மாட வந்திடுவன் . . .

ஆறு : (எரிச்சல்) பேந்தேன்ரா மினக்கெடுகிறாய்?! நீயும் போனியெண்டாக் கையோடை போடர் போடராய்க் குடுத்திட்டு வந்திடுவாய்!

தெய் : (அதட்டி) விசர்க் கதையளை விட்டுட்டுப் போய் காருக்குச் சொல்லிப்போட்டு வாருங்கோ, போங்கோ!

ஆறு : நீயும் வாவன்ரா! . . . விசர்க்கூட்டங்கள்!
(முகத்தாரும் சரவணையும் வெளியேறுகின்றனர்)

திரை

காட்சி : 2

காலம் பகல் வேளை -இடம் -தெருவோரம்

சரவ : (உரத்துக் கூப்பிட்டு) தங்கமணி! . . . எழிள்ளை தங்கமணி!! . . . நிலலடி ஒரு வியளம்! . . .

தங் : (நின்று திரும்பி) (எரிச்சல்) மணியும் பங்கை பன்னிரண்டாப்போச்சது, பிள்ளையளும், பசியிலை பறந்தடிச்சு வரப்போகுதுகள்.. . . உங்களுக்கு, அதுக்குள்ளை ஒரு அவசரம்?!

சரவ : (பதட்டம்) இஞ்சேர்! . . . வியளம் தெரியாமல் "வாள் வாள்" எண்டு கத்தாதை கண்டியோ?!

தங் : (எரிச்சல்) உனக்கென்ன தெரியும்?! . . . எங்கட சந்தைக்கும் ஆரும் போவாங்களே?! . . . கண்கெட்ட விலை! இரண்டு சூபாரைக்கு இராக்கினி பத்தெண்டால், மதலேனம் பதினைஞ்சாம், வேண்டுங்கோவன்?!

சரவ : (பதட்டம் எரிச்சல்) . . . நீயும், சந்தையும், சீலைத் தலைப்பும்?! . . . சங்கதி வழங்காமல் எல்லே, சன்னதத்திலை நிக்கிறாய்?! . . . சந்தயிக்கை தங்கம்மாலைக் கண்டனியே?!

தங் : (எரிச்சல்) ம்! ... கண்டனான்! பறைய எங்கை நேரம்?!
பத்தியத்துக்கெண்டு, கீனிப்பொடி வேண்டிக்கொண்டு
பாஞ்சு பறந்தடிச்சுப் போறாள் பாவி, . . . நீயும்?! . . .

சரவ : (பதட்டம்) தலை போற வியளமடி தங்கமணி! இவள்
தங்கம்மாதான் சொல்லிப்போட்டுப் போறாள் (நெஞ்சைப்
பொத்தியபடி) நெஞ்சுக்கை “சுள் சுள்” எண்ணுது! ...

தங் : (பதட்டம்) ஏன் அண்ணை, தாய்க்கிளடிக்கெல்லே,
இழுத்துக்கொண்டு கிடந்தது, கதை சரியாமோ?!

சரவ : (சிறு கோபம் -எரிச்சல்) . . . கதை சரி! .... உனக்கு?!.
.எடி! . . பெரியத்தாற்றை வடிவேலன் எல்லே, திரும்பி
வந்திட்டானாம்?!

தங்க : (பதட்டம்) உதென்ன கோதாரிக் கதை அண்ணை! பெடி
போயும், ஒரு பத்து நாளில்லை, அதுக்குள்ளை ஏனாம்,
நிக்காமல் ஓடியந்தவன்?!

சரவ : (பதட்டம்) ஆருக்குத் தெரியும்?! . . இப்பதான் பஸ்சாலை
இறங்கிப் போறானாம் எண்டு, தங்கம்மா
சொல்லிப்போட்டு போறாள்டி.

தங்க : (சிறு கோபம்) தலைகாண்ட தங்கம்மாவின்ரை
கதையையும் ஒரு கதையெண்டு கதைக்கிறியே
அண்ணை?!

சரவ : (கோபம்) எடியேய்!... என்ககேத்தாதை! . . எனக்கென்ன
விசரே? . . வெறுங்கையோடை வேர்த்து விறுவிறுத்து
போறானாமடி! . . . நீயும்... (பதட்டம்-கவலை) அதுதானே
ஒரு சாம்பலும் விழங்கேல்லையடி தங்கமணி!... இவன்
பெடியும் ஒரு, வெறுவாய்க்கிலை கெட்ட பெடி,
கோணங்கிக் கூத்தாடிச்சுதோ?!

தங்க : (சிறு எரிச்சல்) பனைவடலி வயசு, அதுக்குள்ளை
ஆளுக்கு ஆட்டுக்கிடாய் தாடியும், மீசையும் ..(பெருமூச்சு).

...ம்?! முருங்கைக்காயும், நல்லெண்ணையும் எல்லே
குடுத்து விட்டனான், என்ன பாடோ தெரியேல்லை. . .

சரவ : (கவலை)... அதுதானேயடி பிள்ளை, எனக்கும் ஒண்டுமா
விழயங்கேல்லை. நானுமெல்லே! எள்ளுறுண்டையும்
பொரிவிழாங்காயும் குடுத்து விட்டனான், . . .

தங்க : (மகிழ்ச்சி) வெறுங்கையோடை போறான் எண்ட
படியாலைஎல்லாத்தையும் ஒழுங்காக் குடுத்திட்டுத்தான்
வந்திருப்பான் பெடி? என்னண்ணை?!

சரவ : (சிறு கோபம்) உனக்கென்ன விசரேடி?! மின்னல்
வேகத்திலை போய்த் திரும்பி வந்திருக்கிறான் அவன்?!

தங்க : (ஆதங்கம்) மெய்யண்ணை?! எதுக்கும், வாறியே, ஒருக்கா,
எட்டிப் பாத்தருவம்?!. . .

சரவ : (பயம் -தயக்கம்) . . . வாறதிலை ஒண்டுமில்லை .
எனக்கென்ன பயமே?!. . . இத்தறிதிக்கு தாய்க்கும்
தடியனுக்கும் தவிடு குளைச்சுத் தீத்தியிருப்பார்
பெரியத்தார்! எனக்கு ஏத்திறதுக்கு, ஆறிஞ்சி ஆயத்தமாயும்
வைச்சிருப்பார்.. . . அதுதான் பிள்ளை, யோசிக்க
வேண்டியிருக்குது.

தங்க : (அதட்டி) என்னத்தை யோசிக்கிறது எண்ணுறன்?
அப்பியில்லையெண்டு ஆறிஞ்சி ஏத்தினாலும், ஆசுபத்திரி
இல்லையே சேலைன் ஏத்துவிக்கிறதுக்கு? நீ வா. . .

சரவ : (பயம் -பதட்டம்) .. எதுக்கும், உன்னை நம்பித்தான்!
நட... நீநட!... (பெருமூச்சு)... பெரியத்தார் ஒருபறைநாகம்,
கட்டாயம் கொத்தம். . . முருகா. . . (இருவரும்
போகின்றனர்)

திரை

காட்சி : 3

இடம் : முகத்தார் வீடு நிகழ்வு வீடு அமர்க்களம்

ஆறு : (ஆத்திரம்) அறிவு கெட்டதுகளுக்கு, படிச்சுப் படிச்சு சொல்லி விட்டனான், இந்தப் பரதேசியள் கொண்டுவாற பணியாரங்களைக் கொண்டு போகாதையுங்கோ, சமுசயப்படுவாங்கள் எண்டு! கேட்டியோடி?! (அடிக்கப்போய்). . . கொண்டுபோடுவன்!

தெய் : (அழுகை) இருந்தாலும் இவன் பிள்ளையும்தான் என்ன செய்ய?! பிடரியிலை பிடிச்சுத் திருப்பி விடுகிறாங்கள் எண்டு, கண்டவனே?!

வடி : (அழுகை) அம்மோய்! தொங்கல் மட்டும் ஒரு தொந்தரவுமில்லாமல் கொண்டு போட்டனனை!

தெய் : (விம்மல்) பிறகு என்ன ராசா நடந்தது?!

வடி : (அழுகை) கடைசியிலைதான் கஸ்ரம்ஸ் காறன் குறுக்கு விசாரணையனை! பாஷையள் ஒண்டுமாய் விழங்கேல்லை! முருங்கைக்காய்க்கு மட்டும் முப்பது நிமிஷம் விசாரனை!

ஆறு : (அடிக்கப்போய்) . . . எடேய்! எல்லாம் சோதிச்சுப் பாப்பாங்கள்தானே செம்மலி?!

வடி : (அழுகை) அப்போய்! டிறம் ஸ்ரிக்கைப்பற்றிக் கேட்டான்! ஏன் இத்தனை ஸ்ரிக்ஸ்?! எங்கை டிறம் எண்டான், எனக்கது விழங்கேல்லை!

ஆறு : (ஆத்திரம்) ஏன்ரா! கொண்டுபோன மாப்புகளை விரிச்சுக் காட்டுறதுதானேடா! . . .

வடி : (அழுகை) நல்லெண்ணைக்கு மட்டும் நாப்பது நிமிஷம்.
இது எந்த நாட்டுக் குடிவகை எண்டான்! அதுவும்
விழங்கேல்லை!

ஆறு : (ஆத்திரம்) ஏன்ரா! தெரிஞ்ச தெரிஞ்ச போடர்களைச்
சொல்லாதையன்?!. . . பூவரசம் மொக்கு!

வடி : (அழுகை) பிறகணை, பொரிவிழாங்காய்க்கு, இங்கிலீசு
விழங்கேல்லை! இது என்ன எறிவெடியோ எண்டான்?
பிறகு எறிஞ்சு பாத்தான் வெடிக் கேல்லை! கறண்டிலும்
பிடிச்சுப்பாத்தான்!

ஆறு : (அடிக்கப்போய்) ஏன்ரா! இரண்டு உறுண்டையைத்
திண்டாலும் காட்டாதையன்! வெறுமசத்தி!

வடி : (அழுகை) அம்மோய்! அதென்ன விழாம்பொரியே?!
கொங்கிரீற் கலவை! என்னெண்டு கடிக்கிறது?!
எள்ளுருண்டை? தாங்கள் மணந்து பாத்தாங்கள், பிறகு
கேட்டாங்கள் இது என்ன, போதை வஸ்தோ எண்டு!

ஆறு : (ஆத்திரம்) கேட்பாங்கள் தானேடா, கேட்பாங்கள் தானே,
பரதேசி!

வடி : (அழுகை) கேட்டுப்போட்டு, கடத்தல் பேர்வழி எண்டு
என்னைப் புடிச்சுப்போட்டாங்கள்!

தெய் : (மயக்கம்) என்றைராசா, எனக்கு கிறுதிமாதிரி வருகுதடி!..

வடி : (அழுகை) . . . பிறகணை அடுத்த பிளைற்றிலை...
கட்டார்...கெயிரோ,... காட்மாண்டு. . . , கராச்சி. . . ,
கட்டுநாயக்கா!

ஆறு : (ஆத்திரம்-உதைவதுபோல்) ... எடியேய்! காசும் சரியடி,
கதையும் சரியடி... எடேய்! உன்னை! கராச்சி, கெயிரோ,
கட்டார்., காட்மாண்டு., காண்டாமிருகம்!

சரவ : (பயம் -வந்துகொண்டு) பெரியத்தார் என்னவாம் நடந்தது!

ஆறு : (ஆத்திரம்).. என்ன நடந்ததோடா?! செக்சன் செக்சனாய்க் குடுக்காமல் எல்லாதையும் ஒரே இடத்தில் குடுத்திட்டு வந்திருக்கிறானரா, பரதேசி:

தங் : (வேதனை) . . ஏன்ராசா, அதுகளைத் திருப்பிக் கொண்டராதயன் அப்பு?!

ஆறு : (ஆத்திரம்) கொண்டுபோன மாப்பை மட்டும் கொண்டந்திருக்கிறான்ரி!. . . . கேட்டியளோ?! .. முழுச்செலவும் முப்பத்தையாயிரம், பாதியை நீ தந்துபோடு மங்கணி, பாதியை இந்த மறவாஸ் தந்துபோடவேணும். . . வேறை கதையிருகப்படாது...

தெய் : (மயங்கி) . . . என்னைப்பிடியுங்கோ, தலைச்சத்துணை .தலையை . . .(மற்றவர்கள் தாங்கிப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள்)

ஆறு : (ஆத்திரம்) . . . பிறான்க, இத்தாலி, ஜேர்மனி, சுவிற்சலாந்து?! டேய். . .மாப்பைப் பிரிச்சுப்பாரடா, பொரிவிழாங்காய் கொண்டு போறதுக்கு, வேறை இடமிருக்கோ எண்டு. . . விசர்க் கூட்டங்கள்! (ஆத்திரத்தோடு வெளியேறுகிறார்)

திரை

சுபம்

கரலங்கள் வாழ்த்தும் கரவியமரனவன்

கதாபாத்திரங்கள்

1. வினாசித்தம்பி (வினாசி) - விவசாயி, வயது 65-70. நோய்வாய்ப்பட்டவர், பாரிசுவாதம் (இடப்பக்கம்)
2. சிவலிங்கம்(லிங்கம்) - மாட்டுத் தரகர், வயது 63-68. ஒருகண் பார்வை குறைந்தவர், வினாசி குடும்பத்தை நன்கறிந்தவர்.
3. வியாளாச்சி (வியாளி) - விதவை, கூலிவேலை. வயது 50-55, வினாசி குடும்பத்திற்கு கடமைப்பட்டவர்
4. கனகராசா(கனகர்) - அனாதை மடப் பொறுப்பாளர், வயது 55-60, சமயத்தெண்டர்
5. நோகினி - வினாசியின் மூத்த மகள் வயது 33-38, பிரான்சில் வாழ்பவர்
6. மனோகரன் - வினாசியின் கடைசி மகன் வயது 25-28, லண்டனில் வாழ்பவர்
7. கணேசன் - வியாளாச்சியின் மகன், விவசாயி, வயது 25-28,

மேடையில் தோன்றாத பாத்திரங்கள்

1. அறிவிப்பாளர் (குரல் - 1)
2. வானொலி அறிவிப்பாளர் (குரல் - 2)
3. வினாசித்தம்பியின் குரல் (குரல் - 3)

குறிப்பு

1. காட்சிகள் எண்ணிக்கை - 3 (மூன்று)
2. இடைவேளை காட்டப்படவில்லை
3. குறியிசைகளுக்கான ஒலிநாடாக்கள் உபயோகித்தல் வேண்டும்.

காட்சி - I

இடம் : அனாதை இல்லம்

வேளை : பகல்

மேடை அமைப்பு - இருமருங்கிலும் ஒவ்வொரு சாக்குக் கட்டில் (Canvas Bed) நடுவே ஒரு நாற்காலி, அதன் அருகே ஒரு சாய்வு நாற்காலி, ஓர் மூலையில் மரப்பெட்டிமீது தண்ணீர்ப்பாளை-கோப்பை, வலது பக்க கட்டிலின்மீது வினாசியர், ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அமர்ந்திருக்கிறார்.

திரைவிலகுமுன் (சோக கீதம்)

குரல்-1 இது ஓர் அனாதை இல்லம்!.....ஆதரவற்றோரை அரவணக்கும் அன்பு இல்லம்.....அண்டி வந்தோரை ஆதரிக்கும் அன்னை இல்லம்.....அந்த வழி வந்தோரில் ஒருவர்தான் வீமன்காமத்து வினாசித்தம்பி அவர்கள்.....

(பட்சி, பறவைகளின் இரைச்சல் ஒலி)

ஓர் உண்மை நிகழ்வை மையக் கருவாக்கி, கற்பனைப் பாத்திரங்களோடு இழையோடி, உலாவரும் ஓர் உருக்கமான உருவகம்! இயற்கை அழிவுகளுக்கும் மேலாக, செயற்கை அனர்த்தங்களினால் அகதிகளும், அனாதைகளும், உருவாக்கப்படும் இக் காலகட்டத்தில், சமூக சீர்கேடுகளும், அனாதைகளை உருவாக்கி விடுகின்றன.

(பட்சி, பறவைகளின் இரைச்சல் ஒலி)

தள்ளாத வயதிலே, அன்பும், அரவணைப்பும், தந்தைதாய் பாச எதிர்பார்ப்புகளின், சில பரிமாணங்கள். அந்த எதிர்பார்ப்புகள் விலகிச் செல்லும் வேளையில், வேதனையும், விரக்தியும், ஆட்கொண்டுவிடுகின்றன. முடிவுகள், சிலவேளைகளில், விபரீதமாகவும், விசித்திரமாகவும், அமைந்து விடுகின்றன. இவை, புலம் பெயர்ந்தோரின் சிந்தனை வயல்களில், தூவப்படும், சந்தன விதைகள்!!!

திரை விலகுதல் (சோக இசை)

வினாசி-(வேட்டி-தோழில் துண்டு-சாய்வு) நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி, தலையை வாரி, திருநீறிட்டு, நீண்ட பெருமூச்சுடன்) .....முருகா!.....இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு, என்னைச் சோதிக்கப் போறாய்?.....(இருமல்-இளைப்பு)..... கடைசியிலை, கைதடியிலை கொண்டந்துவிட்டிருக்கிறாய், என் அப்பனே?!

(பெருமூச்சு).....(கும்பிட்ட வண்ணம்) என் அப்பனே!....(விம்மல்- அழுகை-இருமல்) நல்லூரிலை, உனக்கு இண்டைக்கு கொடிஏத்தம், நானிஞ்சை, நடைப்பிணம்!, (செருமல்)...ஆருக்கும், ஒரு அனியாயமும், நான் செய்யவில்லை. என்னை நீ, அனாதையாக் கிப்போட்டாய், பறவாயில்லை!..... மயிலிருக்கத் துணையேன் எண்டாய், எனக்காரு துணை? (அலட்சியச் சிரிப்பு).... நடக்கிறது, நடக்கட்டும்! (கோயில் மணிச் சத்தம் - மகிழ்ச்சி) ... முருகா!,

நான் புலம்பினது, உனக்குக் கேட்டிட்டுது முருகா!! (அவசர அவசரமாக, கைப்பையிலிருந்த புகைப் படங்களை எடுத்து, ஒவ்வொன்றாய்ப் பார்த்து, -மகிழ்ச்சி -விம்மல்-)

சிவலி- (வந்துகொண்டு - செருமல்) என்ன, வினாசி அண்ணை!, பழையபடி துவங்கீட்டியளே?! போட்டோக்களை, அடிக்கடி என்ன, வடிவு பாக்கிறியளே?! உங்களுக்கு.....

வினாசி-(பெருமூச்சு) உனக்கெங்கையடா சிவலிங்கம், உதுகள் விழங்கப் போகுது?!.. நான் அப்பிடி வழக்கேல்லை!.. ம்,...

சிவலி- (சிறு எரிச்சல்)..... அதுதான் வைச்சு வடிவு பாக்கிறியள்?, எல்லாத்தையும் பிறேம் போட்டு, கட்டில் சட்டத்திலை, தூக்கிவிடுங்கோவன்!

வினாசி-(மகிழ்ச்சி) ....டேய் சிவலிங்கம்!, இஞ்சை பாரடா, என்ரை ஐஞ்சு குஞ்சுகளும் நிக்கிற எடுப்பை! (படங்களைக் காட்டி).... கதிரையைக் கொஞ்சம் இழுத்தாவன்,..... வடிவாய்பார்!

சிவலி : (படங்களைப் பார்த்து) .... பெடியள் மூண்டும், மூத்தபெடிச்சியும், வைச்சரிச்சா போலை, அண்ணைதான், (இழுத்து) ...இளைய... பெடிச்சி....

வினாசி : (சிரித்து) .....எந்தக்கண்ணாலை பாக்கிறாய்? ...கண்ணாடியைப் போட்டுப் பார் பார்ப்பம், மாலைக் கண்ணாலை,.....

சிவலி : (கண்ணாடியைப் போட்டு) ...ம்?! உங்கட சாங்கம் இருந்தாலும்..., இளைய மோள், முக்காவாசியும், தெய்வாளை அக்காத்தைதான்! நிறம் அப்பிடயே, பளிச்சிடுத்து அண்ணை.

வினாசி : (சிரித்து) .....இவளுக்குத்தான், என்ரை சீமாட்டி, போதப்பொலிய குங்கும்பு சாப்பிட்டவ!

யுடைய..... இஞ்சைபார் லிங்கம் (படத்தைக் காட்டி - சிறு
விம்மல்) ....பாத்தியே! .....நானும் என்றை
சீமாட்டியும் நிக்கிற எடுப்பை! (பெரு முச்சு)
....குடுத்துவைச்சது, அந்தளவுந்தான்.....

சிவலி : கண்ணூறு பட்ட மாதிரி அண்ணை, ...அக்காத்தை
ஐஞ்சு பிள்ளையளைப் பெத்தும், ...சாகேக்கையும்,
அந்தக் கொலு, குறையேல்லை! (கவலை) இண்டைக்கும்,
கண்ணுக்கை நிக் குது! ...அக்காத்தை பாடையிலை
கிடக்கேக்கையும்,

வினாசி : (வேதனை) ....உனக்கு சொன்னால் என்ன, ஒவ்வொரு
பிள்ளைக்கும், முப்பத்தொண்டு, துடக்குக் கழிவுவரை,
பத்தியபாகம் அந்தமாதிரித்தானே!

சிவலி : எனக்குத் தெரியாததெண்டு, நீங்கள் சொல்லறியளே?
அந்தரம் ஆபத் தெண்டு, மற்றவைக்குக் குடுத்து
வாங்கிறதிலையும் அக்காத்தை இலட்சமிதான்!

வினாசி : (வேதனை) ....இலட்சமிபோய்ச் சேந்திட்டாள்.... (காகம்
கரையும்ஒலி) ....காலமை துவக்கம், இந்தக் காகம்,
கரைகரையெண்டு கரையுதடா சிவலிங்கம்,
....கடிதம்கிடிதம் ஏதும்,...

சிவலி : (சிறு எரிச்சல்) ....இம்மளவு காலமும் வராத கடிதம்,
இண்டைக்கு வரப்போகுதே?! ...வந்தா, வரவில்லை
வையங்கோ, இல்லையெண்டால், செலவில்லை
எழுதுங்கோ அண்ணை!

வினாசி : (வேறு படங்களைக் காட்டி) ....இஞ்சை பாத்தியே
பேரக் குஞ்சுகளை?! (சிரித்து) ....அவையின்ரை
கண்ணும், ஆக்களின்ரை கோலமும்,..?! (வேதனை) ....ம்!,
..ஒண்டையும், கண்ணாலை பாக்கக்கிடைக்கவில்லை,...

சிவலி : (படங்களைப் பார்த்து) ....என்னண்ணை! ...பத்தும்
பத்துமாதிரிக் கிடக்குது, உங்கட சாங்கத்துக்கு,
....அடிக்கு, ...வங்கிசத்துக்கு,...

வினாசி : (சிறு கோபம்) நான் சொன்னன், உனக்கு
கண்பிளையெண்டு!

சிவலி : (சிறு கோபம்) ஒருகண் பிளையெண்டதுக்காகவேண்டி?!
(கண்ணாடியைத் துடைத்து) ....ம் ...கோவியாதை,
...சிலதுகள், வெள்ளைத் தோலாக் கிடக்குது ஒண்டிரண்டு
சேர்மானமாயுமில்லை!

வினாசி : (இருமல்-வேதனை) ...தெரியாதே, ...முத்தவமும்,
கடைக்குட்டியும் அங்கினேக்கை தொடுத்திட்டினம்,....
(பெருமூச்சு) ....என்ன செய்யிறது.....

சிவலி : (அதிசயித்து) ....அதுவும் அப்பிடயே?! ....எல்லாத்தையும்,
இரகசியமா மூடி மறைச்சு, ...பிள்ளையளைமட்டும்,
விட்டுக்குடுக்கமாட்டியள்! ...

வினாசி : (வேதனை) ...கேட்டியே லிங்கம், மல்லாந்து கிடந்து
துப்பினால் நெஞ்சுக்குமேலைதான் விழும
கண்டியோ, ...தலைவிதி அப்பிடயடாப்பா (பெருமூச்சு)

சிவலி : (சிறு எரிச்சல்) சுமமா விடுங்கோ அண்ணை, கண்டறியாத
தலைவிதி! ....இஞ்சை மட்டும், செப்புதண்ணி எடுக்கிற
இடம் தேடுவியள்?!

வினாசி : (வேதனை) ....தாய்க்காறி, வேளைக்கே போறதுக்கு,
இதுவும் ஒரு காரணம் தான், ...(கண்களைத் துடைத்து)
...அவள்பாவிசரி, நான் சரி, இற்றவரை,
பிள்ளையளை, மனம் நோக வைக்கேல்லை.
குழந்தையிலை, இதுகள் நெஞ்சிலை ஏறி விளையாடி,
காலாலை மிதிக்கேக்கை, சந்தோஷப்படலாமெண்டால்,

.....(விம்மல்) நாங்கள் வாழ்ந்து முடிஞ்சது, இனி, அதுகள் வாழவேண்டியதுகள்! ....நாங்கள், குறுக்கை நிக்கப்படாது கண்டியோ?!

சிவலி : (சிரித்து) அதுதானே! விட்டுக்குடுக்கமாட்டியளே! இந்தாருங்கோ, (படங்களைக் கொடுத்து) பத்திரமாய் வையுங்கோ, ..பேரக் குட்டியள், வீட்டிலை தன்னும் தமிழ்-கிமிழ் கதைப்பினாமோ?!

வினாசி: .....ஆருக்குத் தெரியும், ...வீட்டிலை, தமிழ் கதைப்பினமாக்கும், ...பள்ளிக்கூடத்தில் என்னென்ன மாதிரியோ.....

சிவலி : அதுசரி, கடிதம்-கிடிதம் வந்தாலல்லவோ, உங்களுக்கும் தெரியப் போகுது, நீங்கள் இஞ்சை, அனாதை மடத்துக்கு வந்தும், கிட்டத்தட்ட, ஒரு வருஷமாகப்போகுது,.....

வினாசி : (இருமல் -இளைப்பு) ....கொஞ்சம் தண்ணி எடுத்தாடாப்பா! (லிங்கம் எழுந்துபோய் தண்ணீர் எடுத்து வருதல்) ..இண்டைக்குக் கொஞ்சம் கஸ்டப்படுத்துது, ஏனெண்டு தெரியேல்லை,...

சிவலி : கனக்க யோசிக்கிறியள், எல்லாத்தையும் நெஞ்சுக்கை போட்டு நிறைச்சு, வெந்து, வெடிச்சு, ...ச-ச-ச-(வேதனை)

வினாசி : (சயிக்கில் மணிச் சத்தம்) ....கொஞ்சம் பொறடா லிங்கம், காயிதக்காறன் போல கிடக்கு! ....(கைத்தடி ஊண்டி, எழுந்துமகிழ்ச்சியோடு) காலமை காகம் கரையேக்கையே எனக்குத் தெரிஞ்சுபோச்சது..... (மெல்லச் சென்று எட்டிப் பார்த்து - வேதனையோடு திரும்பி) ....இண்டைக்குமில்லை! (பெருமூச்சு) ...ஐஸ்கிரீம்காறன், அடிச்சுக்கொண்டுபோறான்!

சிவலி : (சிறு எரிச்சல்) நான் சொன்னன், நீங்கள் எல்லாத்தையும் எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து, ஏமாந்ததுதான் மிச்சம் அண்ணை! ...ஒரு கடிதமாவது..?..

வினாசி : (சிறு கோபம்) ....கண்ணுக்கை குத்தினமாடு,
கழுத்துக்கை குத்தியிருக்கவேணும் உனக்கு! கண்கெட்ட
கதையெல்லேடா கதைக்கிறாய்?!

சிவலி : (சிறுகோபம்) ....நான் மாட்டுக் காறன் தான்,
மாடுகளோடைதான் என்றை சீவியம், ஆனால்
மாடுகள், என்னைக் கைவிடேல்லை!....

வினாசி : (சிறுகோபம்) ....அதுகளுக்கும், அங்கை என்ன
வேலைக் கஷ்டமோ! ...கடிதமெழுத நேரமில்லாமல்
இருக்கும், கடன் தொல்லையாயிருக்கும், அதுக்கு?
...காசைக் கொண்டா, கடதாசியைக் கொண்டா
எண்டால்?!....

சிவலி : (கோபம்) ..வினாசி அண்ணை! எனக்கேத்தாதை! இஞ்சை
கண்ணுக்கு முன்னுக்கு இருக்குமளவுக்குத்தான்,
பிள்ளையும் குட்டியும், அங்காலை பறந்திட்டுதுகள்
எண்டால் கை நழுவின கேஸ் அண்ணை!....

வினாசி : (கோபம்) டேய் சிவலிங்கம்! எனக்கு விசர் பத்திச்சு
தெண்டால்?! ...பிள்ளைகுட்டியள் கைவிட்டாலும்,
பேரக்குஞ்சுகள், ஒரு நேரத்திலையாவது,
கண்முழிக்காதுகளே?!

சிவலி : (அலட்சியச்சிரிப்பு) ....முழிக்கும், முழிக்கும்! தாய்ப்பால்
குடிச்சு வளந்ததுகளே, தட்டிக்கழிக்கிற காலத்திலை,
தகரடப்பாப்பால் குடிச்சு வளருறதுகள் தான்,
கண்முழிக்கப் போகுதுகள்?

வினாசி : (சிரித்து சமாளித்து) ....சரியடாப்பா சரி, என்றை
பிள்ளையள் தான் இஞ்சை இல்லை, என்னைக்
கவனிக்குதுகளில்லை, எனக்கு ஆருமே இல்லை எண்டு
வைச்சுக்கொள்ளன்! ....நீ ஏன் இஞ்சை கிடக்கிறாய்?!

சிவலி : (சிரித்து) என்னது?! ....உங்களுக்கு ஆருமில்லையா?!
...உங்கட நிழலிலை, அப்ப வாழ்ந்த, நீங்கள்
ஆளாக்கிவிட்ட, வியாளாச்சி குடும்பம் இருக்கேக்க,
பேந்தேன் யோசிக்கிறியள்.

வியாளி: (கையில் பாரச்சல்கள்-வந்துகொண்டு) ...என்ன, என்றை
பேர் அடிபடுமாப்போலை கிடக்குது. என்னவாம் ஐயா,
லிங்கம் அண்ணை?!.....

சிவலி : (மகிழ்ச்சி) ...உனக்கு நூறுவயசடி பிள்ளை வியாளாச்சி!
...வினாசி அண்ணை சொல்லுறார், தனக்கெண்டு
ஆருமில்லையாம்,.....

வியாளி : (சிரித்து) .....தனக்கு, ஆருமில்லையாமோ?! ...ஐயா!
ஏன் அப்படி நினைக்கிறியள்?! ...உங்கட பிள்ளையள்,
பக்கத்திலை இல்லையெண்டதுக்காக வேண்டி,
.....நீங்கள் ஆளாக்கிவிட்ட, என்றை பெட்டையும் பெடியும்
எங்கை போட்டுதுகள்?! ...சும்மாவிடுங்கோ.....

வினாசி : நீ ஏன்ரி ஆத்தை அதைத்தாக்கிப் பிடிக்கிராய்?!
...இவன் அலம்பிறான் எண்டு போட்டு, ஒரு கதைக்குச்
சொன்னன்,.....

வியாளி : (பாரச்சலைக் கட்டிலில் வைத்து) ....நாங்கள் ஒண்டையும்
மறக்கிற ஆக்கள் இல்லை ஐயா, என்றை அவர், உங்கட
தோட்டம் தூரவெண்டு நிக்கிற காலத்திலையும், உங்கட
நிழலிலைதான், நாங்கள் வாழ்ந்தனாங்கள்.

சிவலி : உன்றை மனிசன்காறன், சிதம்பரியன், அண்ணை
வீட்டோடைதானே, அடுகிடை, படுகிடை! ....வயல் என்ன,
தோட்டமென்ன, ...

வியாளி: (கவலை) ...என்றை மனுசன்காறன், எங்களை அந்தரிக்க
விட்டிட்டுப் போனதுக்கென்ன, எங்களுக்கு, கைகுடுத்துதவி

...(வேதனை) பிள்ளையள் இரண்டுபேற்றை , ஆவை,
தேவையளையும், கவனிச்சு வந்த சீமான் எல்லே இவர்!
(விம்மல்) ....ஏழேழு சென்மம் எடுத்தாலும், ஐயாவை
மறப்பமே!

சிவலி : சிதம்பரியன் இண்டைக்கு உசிரோடை இருந்தால்,
கதைவேறே! ....அழிவான், கடைசினேரத்திலை கண்டபடி
வார் வார் எண்டு வாத்து, கடைசியிலை,
ஈரலுமில்லாமல், இரைப்பெட்டியுமில்லாமல் போனதுதான்
யிச்சம்.

வினாசி : (பெருமூச்சு) எப்பவோ நடந்து முடிஞ்சு கதை! உதை
விட்டுத் தள்ளுங்கோ. உப்பிடிப் பாத்தால், வியாளி
குடும்பத்துக்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வியாளி : (சிறு அதிர்ச்சி) ....கடமைப்பட்டிருக்கிறியளோ? ...ஐயா!
என்ன கதை கதைக்கிறியள்? ....தகப்பனைத்
தின்னியள், என்றை இரண்டு பிள்ளையளும்,
இண்டைக்கும் சொல்லுறது என்னெண்டால்
(பெருமூச்சு).....

சிவலி : அதுகளுக்கென்ன, விபரம் தெரியாத பிள்ளையளே?!
..சின்னஞ்சிறுசிலை இருந்து, வினாசி அண்ணை
வளவுக்கைதானே, வாழ்ந்து வழந்ததுகள்!

வியாளி : உங்களுக்குச் சொன்னால் என்ன அண்ணை,
....இண்டைக்கும், மூத்தவன் சொல்லிப்போட்டுப்
போறான், "அம்மா, வெளிநாட்டிலை இருக்கிற
ஐயாவின் பிள்ளையள் வந்து, ஐயாவைப்
பாரமெடுக்குமளவுக்கும் .....

சிவலி : முழுப்பொறுப்பும், உங்கடதான் எண்டு சொல்லியிருப்பான்,
....இதென்ன எனக்குத் தெரியாதே, கணைசன்ர நீட்டு
முடக்குகள்?!

வியாளி: ..ஏன் இளையவள்? ..ஐயா இண்டைக்கு ஆசுப்பத்திரிக்குப் போகப்போறார் எண்டவுடனை, சோட்டைச்சாப்பாடுகள், தானே சமைச்சு, கட்டித் தந்துவிட்டவள் எண்டால் பாருங்கோன்?...

வினாசி : (சிரித்து) ..ஆரு, இலட்சுமியோ? ...அவளுக்கும்... (பெருமூச்சு) கேட்டியே வியாளி, நீ மறந்திருக்கலாம், ஆனால், நான் மறக்கேல்லை... (வேதனை) .....பாயும் படுக்கையுமா, பத்துமாசம் வரையிலை, என்றை சீமாட்டி கிடக்கேக்கை, பாத்து மேச்சு, கழுவிக் கை தூக்கி, ஆவதேவையன், பாத்துவிட்டது ஆரு?

சிவலி : (சடாரெண்டு) வியாளிதானே?! மனசார நினைச்சுப்பாக்கேலுமே அண்ணை?! பேருக்கு மட்டும், பிள்ளையள் எண்டிருந்திட்டால் போதும்?!

வினாசி : (சிறு கோபம்) ....எட விசரா! பிள்ளையள் இஞ்சை என்ன, பாய் போட்டுப் படுத்திருந்ததுகளே? ....வியூந்தபாட்டுக்கு, குறிகடாதை கண்டியோ?

சிவலி : (சிறு கோபம்) ..அண்ணைக்கு கோள்வம் மட்டும் வந்திடும்! ...சரி, கனக்க வேண்டாம், செத்தவீட்டுக்குத் தன்னும், ஒரு பிள்ளையாவது?! ...இல்லை, அதுக்குப் பிறகாவது வந்தவையோ?!.....

வினாசி : (சிறு கோபம்) அந்த நேரத்திலை, இஞ்சை வரக்கூடிய நிலை இருந்ததோ?!.... ஊரடங்குச் சட்டம், ஆமியின்றை கெடுபிடி, ...அதோடை, கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஒடிவாறதுக்கு, அளவெட்டி, மாகியப்பட்டியே?!

சிவலி : ...அண்ணை, ...அன்பு அடியிலை இருந்து வரவேணும்கண்டியோ, மடியிலை இருந்தில்லை. கண்டா, காமாட்சி நாயகன், காணாவிட்டா, பூனை தின்னி நரிக் குறவன்!

வினாசி : (சிறு சிரிப்பு) ஊருக்கு உபதேசம் சொல்லுற பல்லி, எங்கை விழுந்தது தெரியுமாமே?! ... (சமாளித்து) ...அவள் களைச்சு விழுந்து வந்திருக்கிறாள், நீ எப்பன் எழும்பி, கட்டிலலை இரன்ராப்பா! ...வியாழி! நீ கதிரையை அரக்கிவிட்டிடிரன். (லிங்கம் எழுந்து கட்டிலில் அமருகிறார்)

வியாளி : (தடுத்து) ... வேணாம் ஐயா வேணாம், நான் நிக்கிறன்! நீங்கள் பலதையும் பத்தையும், நெஞ்சக்கை போட்டு வறுக்காதையுங்கோ. இருக்கிற வருத்தமே, உங்களுக்கு, இழுவல் பாட்டிலை இருக்கேக்கை.....

சிவலி : இதுக்குத் தான் நான் கொதிக்கிறது! ...பிறசர், பாரிசுவாதம், அத்தோடை, "ஹாட" வருத்தமெண்டும், கண்டுபிடிச்சிருக்கினம்.

வினாசி:(இருமல் - இளைப்பு - மெல்ல எழுந்து, தன் கட்டிலில் அமர்ந்து) மெய்யடி வியாளி! இவன் கணைசன், ஆசுபத்திரிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போக, வேளைக்கு வாரறெண்டான், நேரமும் பங்கை, பத்து மணிக்கு மேலை போலை, ...

வியாளி: வேளைக்கே வெளிக்கிட்டிட்டான் ஐயா, வாரவழியிலை, பிள்ளை இலட்சுமியின்ரை விசயத்தையும், எந்த மட்டிலை எண்டு, அறிஞ்சு கொண்டு வருவமெண்டிட்டுத்தான், கட்டுவன் பக்கம் போயிருக்கிறான் போலை,....

வினாசி: சொன்னாப்போலை, நானும் மறந்து போனன், பேச்சுக்கால், எந்த மட்டிலை நிக்குது? ...இதாவது சரிவருமோ, இல்லை....

சிவலி: மெய்யடி பிள்ளை வியாளி! ...பெடி ஆர் பகுதியாக்கும்? ...கட்டுவன் எண்டால், கொஞ்சம், கணகணப்பான இடம் போலைகிடக்கு?.....

வியாளி: கொழும்பிலை கடையாம், ஊரோடை, கல்லுக் கிறசரும்
இருக்குதெண்டு சொல்லுகினம், பெடியனுக்கு,
செவ்வாய்க் குற்றம்,...

வினாசி: (மகிழ்ச்சி).....செவ்வாய்க் குற்றமிருந்தால்,
நல்லபொருத்தமெல்லோ! பெட்டை இலட்சுமிக்கும்,
செவ்வாய் தேரஷ மெல்லடி வியாளி?

வியாளி: (இழுத்து) ....பொருத்தமிருந்தாலும், எங்கட பகுதீக்கை,
செம்புதண்ணி எடுக்க, ஒம்படவேணுமே ஐயா!.....

சிவலி: (எரிச்சல்) ....செம்புதண்ணியும், சீலைத்தலைப்பும்!
...அது, ஒரு காலம்! இப்ப? ....கனக்கவேன் போவான்,
செம்புதண்ணி பாக்கிற வினாசி அண்ணையின்ரை
ஒண்டிரெண்டு, கறண்டி கிளாகுகள் கோப்பையள்
எண்டெல்லே எடுத்திருக்குதுகள்!

வினாசி: (வேதனை பெருமூச்சு) ....அழிவானுக்கு, என்னைத்
தோலுரிக்கிறதுதான், தொழிலாய் போச்சுது... (கார் னோன்
சத்தம்) ...கார் னோன் அடிச்ச சத்தம் கேக்குது, ஒருக்கால்
எட்டிப் பாரடி பிள்ளை.

வியாளி: (போய்க் கொண்டு) கணைசனோ, இல்லை, கனகராசா
ஐயாவோ தெரியேல்லை,

சிவலி: (பெருமூச்சு) ..இண்டைக்கு நீங்கள், ஆசுபத்திரிக்குப்
போயிடுவியள் அண்ணை, எந்த மட்டிலை திரும்பி
வருவியள்?!

வினாசி: உதெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டாடா சிவலிங்கம்?!
..திரும்பி வாறனோ, இல்லை, ... (வியாளி பின்தொடர,
கணைசன் உள்ளே வர, - மகிழ்ச்சி) ...எட கணைசனே?
...வந்திட்டியே? ...வா, வா, வா.....

கணேசு: ஆழிக்காறறடை கெடுபிடியாலை, கார்காறர், இஞ்சால் பக்கம் வரப் பஞ்சிப்படுகினம் ஐயா, பேந்து, உங்கட பேரைச் சொன்னவுடனை, தம்பிராஜா, தான் வாறன் எண்டு வந்திட்டுது.

சிவலி: வருவினம்தானே, ...வினாசி அண்ணையும், எல்லாரோடையும், வேணும் விளையுமெண்டு, நடந்த மனுசன்தானே!

கணேசு: கனகராசர் ஐயாவும், வாறெண்டு இருந்தவர், பிறகு, தான் நேர ஆசுபத்திரிக்கு வாறெண்டவர், ...நீங்கள் வெளிக்கிட்டிடியளே?! ...

வினாசி: எனக்கென்ன வெளிக்கிடுகிறது? சட்டையை எடுத்து மாட்ட வேண்டியதுதான் மிச்சம், ...ஏன், நேரம் போச்சுதே? .....

வியாளி: குரக்கன் புட்டும், முரல் குழம்பும் கொண்டந்திருக்கிறன், சாப்பிட்டிட்டு, அய்யா வெளிகிட்டன்.

வினாசி: சாப்பாட்டை, அங்கை கொண்டு போயும் சாப்பிடலாம் தானே, மெய்யடா கணேசு, அதுசரி, கட்டுவன் விசயம், எந்த மட்டிலை நிக்குது?!

கணேசு: (சலித்து) இழுபறியாத்தான் கிடக்குது, இடம் பிடிச்சிருக்குது போலைத்தான் தெரியுது, குடுக்கிற வீடுவளவை, சீவிய உருத்துக் காட்டப்படாது எண்டு நிக்கினம் ஐயா.

வியாளி: அது கேட்டமாதிரிக் குடுக்கலாம், எங்களுக்கேன், சீவிய உரித்தை!

கணேசு: ரொக்கமும், கொஞ்சம் கூடுதலாத்தான் கேட்கினம் எண்டு பாத்தால், நகைநட்டும், இருபதுக்கு குறையாமல் இருக்க வேணுமாம்.

வினாசி: இடம் நல்ல இடம் எண்டபடியாலை ரொக்கம், நகை
கடிப்போச்சுது, கனத்துப் போச்சுது எண்டு பாக்கக்கபடாது.

கணைக: ரொக்கத்தைத்தான் மாறிச்சாறி பாங்லோன் எண்டு பிரட்டி,
ஒருமாதிரி நிரப்பலாம் எண்டு பாத்தால்....

சிவலி: நகைக்கும் ஏதேனும் ஒழுங்கு பாக்கத்தானே வேணும்
கணைக!.... படுகிற கடனோடை பட்டு, எப்பிடியும்
ஒப்பேத்தத்தானே வேணும்.

வினாசி: (இருமல் - பெருமூச்சு) கேக்கிறதுகளுக்கும்
இதுகளின்றை வீக்கம் தூக்கத்தைப் பாத்தெண்டாலும்
கேக்கிறதில்லை, (யோசித்து) ....ம்?!

கணைக: ஏதோ ஆண்டவன் விட்ட வழி ஐயா, நீங்கள்...
வெளிக்கிடுங்கோவன் நேரமெல்லே போகுது.

சிவலி: மெய்யடா தம்பி கணைக! இந்த முறையும் கவுணாவத்தை
வேள்வி இருக்காமோ? ஏதும் அசுமாதம் தட்டுப் பட்டுதே?

கணைக: அது போன வரியத்தோடை நிப்பாட்டியாச்செண்டு கேள்வி.
அதோடை ஆமியின்றை கெடுபிடியாலை நடக்காது
என்றும் கதையடிபடுகுது.

வினாசி: (சிரித்து) உனக்கடா லிங்கம் கவுணாவத்தை வேள்வியும்
கிராயிட்டிச் சவ்வாரியும் உரும்பிராய் சங்கதியுந்தான்
மனப்பாடம் போலை கிடக்குது மெய்ய?

சிவலி: உங்களுக்கெங்கை அண்ணை வேள்வி, சவ்வாரியள்
உதுகள் விளங்கப்போகுது? ஒருமுறை என்றை
கழுகனும் செங்காரியும் முத்தவெளியிலை கப்
அடிச்சதுகளெல்லே! வைச்சுத்தாக்காட்டேலாமல் பிறகு
அறாவிலை கண்கெட்ட விலைக்கெல்லே வித்தனான்
(பெருமூச்சு)

வியாளி: (சிரித்து) ஏன் ஐயாவும் ஒருமுறை விவசாயத்திலை கப் அடிச்சவர்தானே?

வினாசி:(பெருமிதம்) டேய் சிவலிங்கம்! "மண்ணை உழுத நம் கைகளுக்கெல்லாம் பொன்னை அள்ளி இந்தப் பூமி தருகுது எண்டொரு பாட்டிற்குது, கேழ்விப்பட்டனியே! உதெங்கை உனக்கு விளங்கப் போகுது!

கணேச:(கார் டோன் சத்தம்) ...ஐயா! தம்பிராசாவுக்கு வேறே சவ்வாரி இருக்கெண்டது, நீங்கள் கெதிப்படுத்தினினியள் எண்டால்,.....

வினாசி:(கைத்தடியுடன் மெதுவாக எழுந்து) நான் எப்பவோ வெளிக்கிட்டு ஆயத்தமாயிருக்கிறன், ...இந்தா, என்றை தோழ்ப்பையை எடு (சாய்வு நாற்காலியில் கொழுவிருந்த தோழ்ப்பை, சட்டை இவற்றை கணேச எடுக்க) சட்டையை ஒருக்கால் போட்டுவிடு பாப்பம்,....

வியாளி: (பணிவோடு) ஐயா! சாப்பாட்டுச்சரையை மறந்திட்டியள்! (எடுத்துக் குடுத்து) ...பிள்ளை இலட்சுமி, ஆசைப்பட்டுச் செய்து தந்தது...

வினாசி:(மகிழ்ச்சி) இஞ்சை கொண்டா! அவளை நான் மறக்கேல்லை! (பெருமூச்சு) ..மெய்யடா தம்பி சிவலிங்கம்! நான் போகட்டே?!

சிவலி: (வேதனை) போட்டுவாறன் என்று சொல்லுங்கோ அண்ணை!

வினாசி:(இருமல் - சிரிப்பு) இஞ்சை வராமல் நான் வேறே எங்கை போறது! எங்கை இருந்தாலும் (விம்மல் - அழுகை) ...நான் வாறன்...

சிவலி: (கட்டித்தழுவி - விம்மல்- அழுகை) நீ அழாதே அண்ணை! நான் வம்புக்குத் தெறிச்சதுகளை,

நெஞ்சிலை வைச்சிராதை! நான் கெந்திக் கெந்தி
யெண்டாலும் ஆசுபத்திரிக்கு வந்து பாப்பன்!

(சோக இசை பின் தொடர மூவரும் வெளியேறுகின்றனர்.
சிவலிங்கம் சோகமே உருவாக பார்த்த வண்ணம் நிற்கின்றார்)

- திரை முடிகின்றது -

காட்சி - 2

இடம் : மருத்துவமனை (சத்திரசிகிச்சைப் பிரிவு)

வேளை : பகல் (மதியவேளை)

மேடைஅமைப்பு:

வைத்தியசாலை - கடும் நோயாளர் பிரிவைப் பிரதிபலிக்கின்ற
தோற்றம், அதற்கேற்ற ஓரிரண்டு உபகரணங்கள், நோயாளர்
உடையில் வினாசித்தம்பியர் யோசித்தவண்ணம் கட்டிலில்
படுத்திருக்கிறார்.

திரை விலகுதல் (சோக இசை)

வினாசி-(இருமல் - இளைப்பு - மெல்ல எழுந்திருந்து - பெரு
முச்சு)...சிவனே! என்றை தலையிலை என்னதான்
எழுதிவைச்சிருக்கிறியோ? (முதுகைத் தடவி தனக்குள்)
...இருக்கிற சொட்டு இரத்தத்தையும் இந்த மூட்டைச்சனியள்
உறிஞ்சிக் குடிச்சிடும் போலை..... (எட்டிப்பார்த்து -
உரத்துக் கூப்பிட்டு) பிள்ளை! நேர்சு மிசி! (வேதனை)
ஆத்திரம் அவசரம் எண்டு கூப்பிட்டாலும் ஒரு
ஆத்தமமும் எட்டிப் பாராதுகள் (மெல்ல எழுந்து நின்று,
கைத்தடியுடன் வாசல் அண்டை சென்று - பெருமுச்சு -
தனக்குள்) ..மணியும் அடிச்சு இப்ப எவ்வளவு
நேரமாச்சுது, ஒரு குருவி தன்னும் .....(மகிழ்ச்சி) எட!
வந்திட்டியளே?!

கனக- (வந்துகொண்டு முனைப்பாக) ...பெரியவர்! ...என்ன வேலை பாக்கிறியள்?! அதிகம் எழும்பித் திரியவேணாம் என்று டொக்டர் சொல்லியிருக்கிறார் எல்லே?! முதலிலை கட்டிலிலை போயிருங்கோ....., போங்கோ....

வினாசி-(மெல்ல கட்டிலடிக்கு போய்க்கொண்டு) ....என்ன தம்பி செய்யிறது, மத்தியான மணியும் அடிச்சிட்டுது, ...பேச்சுக்குத்தன்னும், ...(மெல்லக் கட்டிலில் அமர்ந்து) ஆரும் வருகினமோ என்ட அங்கலாய்ப்பிலை, ...

கனக- நான் வேளைக்கே வந்திருப்பன் பெரியவர், தெரியாதே, பல சோலியள், கோயில் பிரச்சனை, கொம்பனிப் பிரச்சனை என்று, தலையைப் போட்டு பிக்க வேண்டிக் கிடக்குது.

வினாசி-மெய்ய தம்பி ராசா, டாக்குத்தரைப் பேந்து கண்டனீங்களோ? ....ஏதும் வில்லங்கம், அப்பிடி இப்பிடி என்று,....

கனக- (தயக்கம்) ...பிரச்சனையான ஒப்பறேசன் என்டுதான் சொல்லுறார், ஆனால் பயப்பிடுறதுக்கு ஒண்டுமில்லை யென்டும் சொல்லுறார். மூண்டரை நாலு மணித்தியால ஒப்பறேசன் எண்டபடியாலை.....

வினாசி-(பயத்தை வெளிக்காட்டாமல்) ...நான் ஒண்டுக்கும் பயப்பிடேல்லை, ...(இருமல் - இளைப்பு) இருந்தும் பிள்ளைகுட்டியளை ஒருக்கால் பாத்திட்டெனெண்டால் எனக்கும் தைரியம் வந்திடும் தம்பி!

கனக- மூத்த மகளுக்கும், கடைசி மகனுக்கும், தகவல் குடுத்திட்டன், ...மற்றவையைப் பிடிக்க முடியேல்லை, பாப்பம்! இருந்தாலும் இவை இரண்டு பேரும் உடனை வாறதாக எதுவும் சொல்லேல்லை, அதுதான்.....

வினாசி-உடனை வாறதெண்டால், லேகப்பட்ட காரியமே?!

..இங்கினை யங்கினையே?! அதுகளுக்குக் கரைச்சலைக் குடுக்கக் கூடாது ...நான் இப்ப என்ன சாகப் போறனே?! (தும்மல்) ...ஆயுசு நூறு! (சிரித்து) தம்பி கனகராசா! மங்குசனி இப்ப எனக்கு நடந்தாலும்...

கனக- (தெரியமுட்டி) ...உங்கள் அசைக்கேலாது பெரியவர்! உங்கட குறிப்புப்பாப்பிச்சனான், உங்களுக்கு எழுபத்தேழு வரைக்கும் அசைவில்லையாம்! “ஹாட் சம்பந்தமான ஸ்பெசலிஸ்ரையே கொழும்பிலை இருந்து கூப்பிடுவிச்சிருக்கினம் எண்டால், பாருங்கோவன்?!”

வினாசி-அப்பிடயோ? காலமை வேறை ஒரு புதாளும் சேர்ந்து வந்தவர். கன நேரமா நிண்டு அது இது எண்டு சோதிச்சப்பாத்து அதெல்லாம் பயமில்லை என்ட மாதிரித் தங்களுக்குள்ளை கதைச்சினம், ...பேந்து கொஞ்சத்தாலை என்னட்டை....

கனக- கையெழுத்து வேண்டினதெண்டும் அறிஞ்சனான் பெரியவர். வந்த ஸ்பெசலிஸ்ற வந்து, வலு கெட்டிக்காறனாம், உங்கட ஊர்ப்பக்கத்து ஆள் எண்டது தான் கதை. உங்களையும் சாடைமாதையா....

வினாசி-(மகிழ்ச்சி) ...தெரிஞ்சிருக்குது! இல்லையெண்டால் மூத்த மகளைப்பற்றி கருசனையா விசாரிச்சிருக்க மாட்டார் தான், பின்னேரமா வந்து கதைக்கிறன் என்டிட்டுப் போனவர் தம்பி!

கனக- (யோசித்து) ...ஒப்பறேசனுக்கு முந்தியாவது பிள்ளையள சந்திச்சிட்டுதுகளெண்டால், உங்களுக்கும், ஒரு தென்பாயிருக்கும்.

வினாசி-(கவலை - விம்மல்) ...எங்கை வரப்போகுதுகள்?! நான் நினைக்கேல்லை! ...நாளைக்குப் பத்து மணிக்கு

ஒப்பிநேசன் என்று முடிவாப்போச்சுது (பெருமுச்சு)
...உங்களுக்குச் சொன்னால் என்ன தம்பி கனகராசா,
(வேதனை) ...போன இடத்திலேயே சோடி சேத்தவை,
என்றை முகத்திலை முழிக்க, ...

கனக- முழிக்கக் கொஞ்சம், கஸ்ரமாயிருக்கும்தான்,
உதுகளைப் பார்க்கிறதே?

வினாசி-(வேதனை) அதோடை, தாயின்ரை கடமையையும்
செய்யத் தவறீற்றினம், அதுவும் அவைக்குள்ளை.....

கனக- ஒரு குறைபாடாய்ப் போச்சுது, எப்பிடி வந்து முகம்
குடுக்கிறது,....

வினாசி-எண்டது மட்டுமில்லை, உங்களுக்குத் தெரியும், நான்
இதுகளைத் தூக்கிப் பிடிக்கிற ஆளில்லைத்தம்பி,
இருந்தாலும், என்றை சீமாட்டி (விம்மல் - இருமல் -
அழுக்கை) என்னை விட்டிட்டுப் போனதுக்குப் பிறகு,
ஆத்தாக்கொடுமையிலை, நான் இஞ்சை, உங்கட
அனாதை மடத்துக்கு வந்தது,
தஞ்சமடைஞ்சது, ...(பெருமுச்சு)....

கனக- அவைக்கது, பிடிக்கேல்லை என்று சொல்லுறியள்,
அப்பிடித்தானே?!

வினாசி-சரியாச் சொன்னியள் தம்பி! இதைஒரு, மானக்குறைவாக
நினைக்கினம் போலை, ...பேர்விலாசத்தோடை இருந்த
குடும்பம்! வீமன்காமம் வினாசியன் எண்டால்,
...(அலட்சியச் சிரிப்பு) ....இப்ப,
அவைக்கொரு கௌரவப் பிரச்சனையை, நான்
உண்டாக்கிப் போட்டன்!.....

கனக- (உணர்ச்சி வசப்பட்டு) பெரியவர், எது கௌரவப்
பிரச்சனை?! இதுகளைப்பற்றி, நானிப்ப கதைக்கப்படாது,
ஏனென்டால், நாளைக்கு உங்களுக்கு ஒப்பநேசன்.

உங்களை, எங்கட அனாதை இல்லத்திலை சேர்க்கச் சொல்லி, எத்தினை பெரியவை, சிபாரிசு பண்ணினைவை தெரியுமே பெரியவர்?!

வினாசி-(கெஞ்சல்) ....கோவியாதை தம்பி! நான் இப்ப என்ன, எனக்கு மரியாதைக் குறைவெண்டு சொன்னானே?! அவை தங்களுக்கு,...

கனக- மரியாதைக் குறைவெண்டு நினைச்சால், அதுக்கு நாங்கள் பாடே?!..... இது, அனாதை மடமில்லைப் பெரியவர், இது ஒரு குடும்ப மடம்! நீங்கள் கைதடிக்கு வந்ததுக்குப் பிறகு, ...நான் பெருமைக்குச் சொல்லேல்லை, ஒவ்வொருத்தரும், தங்கட தங்கட இல்லம் எண்டுதான், நினைச்சு வாழுதுகள்.

வினாசி-(இருமல்) ...எனக்கு, கூடப்பிறந்த சகோதரங்கள், இப்ப இல்லை, உறவுகளும், விலகிப் போச்சது, பிள்ளைகுட்டியளும், பக்கத்திலை, இல்லை, உங்கட குடும்ப மடத்திலை இருக்கிற அத்தனை, ...(விம்மல்) ..என்றை உடன் பிறப்புக்கள் என்டதை (உணர்ச்சிவசப்பட்டு) ...நான்செத்தாலும்,

கனக- (சாமாளித்து) ...நீங்கள் அனாவசியமா உணர்ச்சிவசப் படுகிறியள் பெரியவர்! உது கூடாது, ...உங்களுக்கு நாளைக்கு, பெரிய "ஹாட் ஒப்பறேசன், எந்தவிதமான மனச்சஞ்சலமும், இருக்கப்படாது கண்டியளோ?!

வினாசி-(சாமாளித்து) ....நான் மனம் தளரமாட்டன், நீர் யோசியாதையும் தம்பி, (வியாளியும், கணைசும், உள்ளே வருகின்றனர் - மகிழ்ச்சி) எட கணைசு! என்ன சங்கதி, இவ்வளவு சுணக்கம்?

கணைசு-என்ன ஐயா செய்யிறது, இண்டைக்கெண்டு ஆமிக்காரர் நடை பவனி வருகினம், போகவிட்டுத்தானே, ஏறும்பூர்ந்தமாதிரி, பஸ்ககளும், மினியளும் வந்து சேரவேணும்.

வியாளி-(மகிழ்ச்சி) ...நல்ல காலம், நீங்கள் இன்னும் சாப்பிடேல்லைப்போல கிடக்கு! பயந்து பயந்து ஓடிவாறம் ஐயா!

கனக- (சிரித்து) ...வ்யாளியும்ஏதோ, விழாப்பான சாப்பாடுகள், செய்துதான் கொண்டந்திருக்கிறாய் போலை?!

வினாசி-(சிரித்து) வியாளி என்னத்தைச் செய்யிறது?! ...அவள் இலட்சுமியல்லவோ, உந்தப் பிராக்குகள் பாக்கிறது?! ...அங்காலை, ஓரமா வைச்சுவிடன்! ...இதெல்லாம், என்னத்துக்கடியப்பா, தேவையில்லாமல்,.....

வியாளி-(பொருட்களை நாற்காலிமேல் வைத்து) நாளைக்கு, ஐயாவுக்கு, பொல்லாத ஒப்பறேசன் என்று அறிஞ்சதும், அவள் அங்கை இருக்க விட்டாளே?! கீளிச் சந்தைக்கு ஓடு, இல்லாட்டில் மருதனாமடத்தடிக்கு ஓடு என்று,....

கனக- (சிரித்து) ....கணேசனை விட்டுக் கலைப்புத்தானாக்கும்! மெய்ய கணேசன்?...

கணேச-(சிரித்து) அதையேன் கேப்பான் ஐயா! இப்ப தானும் வரப்போறன் என்று நிண்டவள், நாங்கள்தான் இன்டைக்கு என்னத்துக்கு, ...

வியாளி- ....ஒப்பறேசன் முடிஞ்சு, சுகப்பட்டு எழும்பினதுக்குப் பிறகு, வடிவாய்ப் போய்ப்பாரன் என்று சொல்லீட்டு வந்தநாங்கள் ஐயா!

வினாசி-(சலித்து) எடி விசரி, அவளைக் கையோடை கூட்டியாராதையன்? ...நீயும் ஒரு வெங்கணாத்தி! ....என்றை இளையவளின்ரை சோட்டை, இவள் இலட்சுமியிலைதானே, நான் தீர்க்கிறது!

கனக- சரி, சரி, ஆறுதலாய் வந்து பாக்கட்டன் (கைக் கடிகாரத்தைப் பார்த்து) சரிதான்! பதினைஞ்சு

நிமிசம்தான், இன்னும் கிடக்குது பெரியவர்,
நான் இப்ப கிழம்பினால்தான், டாக்குத்தர்மார்
சாப்பாட்டுக்குக் கிழம்பமுந்தி, இன்னுமொருக்கால்
கதைச்சுப் பாக்கலாம்.

வினாசி-(சலித்து) இனி, என்னத்தைப், பிறகும் கதைக்கிறது,
விடுங்கோ, நடக்கிறது நடக்கும், ஆரும் தடுக்கேலுமே?
சொல்லுங்கோ?!

வியாளி- கேட்டியளே ஐயா? வினாசி ஐயா, இப்பிடித்தான்
சொல்லுவார், நீங்கள் எதுக்கும் கொழும்பாலை
வந்தவரோடை, ஒருக்கால் கதையுங்கோ!....

கணைச- அவற்றை பேர், விஜேந்திரன் என்டுதான் அறிஞ்சன்,
ஐயா பக்கத்துபக்கம், சேர்மதியாயிருக்கலாம் என்டும்
நினைக்கிறன், எதுக்கும்.....

வினாசி-எதுக்கும், பின்னேரம் என்னை வந்து, பாக்கத்தானே
இருக்கிறார், நானும், அவரிட்டை, சில பல
விஷயங்களை, விசாரிக்க இருக்கிறன் (இருமல்)

கனக- ...எதுக்கும் பெரியவர், நான் ஒருக்கால் போட்டுவாறன்,
சில சமயம், ஒருவேளை பின்னேரச்சரிவுக்கு, உங்களை
இன்னுமொருக்கால், வந்து பாப்பென்டுதான்
நினைக்கிறன்....அப்ப நான் வரட்டே?! (புறப்புடமுயலுதல்)

வினாசி-(தடுத்தது) ... கொஞ்சம் பொறுங்கோ, ஒரு முக்கியமான
விசயத்தை மறந்து போனன் (தலையணைக்குக் கீழ்
இருந்த திறப்புக்கோர்வையை எடுத்து) ...இதுகள் என்றை
வீட்டுத் திறப்புகள் மெசின் அறைத் திறப்புகள் எல்லாம்
கிடக்குது (கொடுத்து) ....இதைப் பத்திரமாய்
வைச்சிருங்கோ!

கனக- (வாங்க மறுத்து) ...இதெல்லாம், என்னத்துக்கு
என்னட்டை பெரியவர்?! அதுகளை, நீங்கள்தான்
வைச்சிருங்கோ.

வினாசி-நாளையக்கு ஒப்பறேசனுக்குப் போகேக்கை, இதுகளை
இஞ்ச, வைச்சிட்டுப் போகேலாது தம்பி,
தலைமாட்டுக்கை வைச்சிருந்த சீப்பை, காலமை
காணயில்லை, கள்ளப் படையன்! நல்ல கொம்புச்
சீப்பு தம்பி.

வியாளி- நீங்கள் ஒரு பொறுப்பான மனுசன், இந்த அனாதை
மடத்தையே பொறுப்பாக வைச்சுப் பாக்கிறியள்,
இதையும் பொறுப்பாக வேண்டி வைச்சிட்டு, ஒப்பறேசன்
முடியக் குடுங்கோவன் ஐயா!

கனக- (திறப்புகளை வாங்கி) ....எனக்கு இதிலை, துப்பரவா
இஸ்ரமில்லை, இருந்தாலும், ...(புறப்பட்டு), சரி நான்
வாறன் (வெளியேறுகிறார்)

வினாசி-(மகிழ்ச்சி) ...ஒவ்வொரு பொறுப்புகளையும், அந்தந்த
ஆக்களிட்டை ஒப்படைச்சிட்டால், எனக்கும், ஒரு சுமை
தீர்ந்த மாதிரி!

வியாளி- ஐயா! சோறு வேத்துப் போகப்போகுது, கடச்சுடக்
கட்டினது, கெதியாய் சாப்பிடுங்கோவன்,
உங்களுக்குப்பிடித்தமான சுறாவறை, முசுட்டைச்
சுண்டல், தூதுவளம் சுண்டல், அது இதெண்டு.....

கணேச- இப்பிடிக், கன சங்கதியளை வைச்சுக் கட்டியிருக்கிறாள்
இலட்சுமி, மோர்மிளகாயும், சேத்து வைச்சுக்
கட்டிப்போட்டாள். பாத்துச்சாப்பிடுங்கோ ஐயா!

வினாசி-(சிரித்து) மெய்யடி வியாளி! இதுதான் எனக்கு, கடைசிச்
சாப்பாடுபோலை?!

வியாளி- (அதிர்ச்சி) என்ன ஐயா சொல்லறியள்?! ஏன் அப்பிடிச்
சொல்லறியள்?!

வினாசி-(சிரித்து) ... நான் எதையோ நினைச்சுச் சொல்ல, நீ என்னத்தையோ நினைச்சிட்டாய்! இராவைக்கு, சாப்பாடு தராயினம், நாளைக்கு ஒப்பறேசன் எல்லே? ... மத்தியனச் சாப்பாட்டோடை சரி! விழங்கிச்சுதே?

வியாளி- (சிரித்து) நானும் ஏதோ எதெண்டு, கனக்க யோசிச்சிட்டன், யா!

வினாசி-மெய்யடா கணைசு! அது சரி, கட்டுவன் காறரைட்பாடு, எந்தமட்டிலை நிக்குது? காயோ? பழமோ?!

கணைச- இன்னும், செங்காய்ப்பதத்திலைதான் நிக்குது. ஆடி அமாவாசைத் தீர்த்தத்துக்கு மாப்பிளைக்காறன், வந்திட்டுப் போயிருக்கிறார், ...

வியாளி- தேரிலண்டைக்கு, இலட்சுமியையும், வடக்கு வீதியிலை, சாடைமாதையாய் பாத்திருக்கிறார் போலை,....

கணைச- ...மனம், படிமானம் பட்டிருக்கேண்டு அறியிறும், ஆனால், கதைதான், இருபதிலை இருந்து இருபத்தைஞ்செண்டு நிக்கினம்!

வினாசி-(பெருமூச்சு) இல்லாததைக் கொண்டுவா என்டால், நீங்களும் என்ன செய்யிறது?! ஏதோ, ஆண்டவன் வழியைக் காட்டுவான்தானே!

வியாளி- (வேதனை - விம்மல்) ....நீங்கள், முதலிலை, தப்பிப் பிளைச்சு எழும்புங்கோ ஐயா, இதுகளைப் பிறகு, எது எப்பிடியெண்டு யோசிப்பம்.

வினாசி-(சிரித்து) யோசிக்கிறதுக்கு என்னடி இருக்குது?! எதெது, எப்பிடி எப்பிடி எண்டு எழுதியிருக்குதோ, அது அது அப்பிடி அப்பிடித்தான் நடக்கும்!

கணேச- எனை அம்மா! இன்னும் ஐஞ்சு நிமிஷம் மட்டிலைதான்
நிக்கலாம், நீ முதலிலை வீட்டை போ, அவள் அங்கை
தனிய, நான் நின்றிட்டு வாறன்.

வியாளி- (விம்மல் - அழுகை) ஐயா! நான் போட்டு வரட்டே?!
...எனக்குக் கால் ஏவுதில்லை ஐயா! ...முதலாளாய்,
நாளைக்கு பின்னேரப்பாட்டுக்கு (அழுகை)

வினாசி-(அதட்டி - இருமல்) ...கேட்டியே வியாளி! சும்மா வெம்பி
வெடிக்காதை, நான் ஆறுதலாய்ச் சாப்பிடுவன்தானே?!
நீ மெள்ளப்போடியாத்தை!

வியாளி- (போக முற்பட்டு - விம்மல்) ....ஐயாவுக்கு,
ஏதேனுமெண்டால், நாங்கள், ...

வினாசி-(மெள்ள இறங்கி, தலையணைக்குள் இருந்த சிறு
முடிச்சை எடுத்து) ...கொஞ்சம் பொறு வாறன், தீர்
மறந்து போனன்! இந்தா இதைப் பிடி, பத்திரமாய்
வைச்சுக்கொள், கவனம்! வேணுமெண்டால், ஒருக்கால்
அவிட்டுப்பாரன்!

வியாளி - (பயத்துடன் வேண்டி) ...என்ன ஐயா இதுகளெல்லாம்?!
...விழங்கேல்லை!

வினாசி - (சிரித்து) என்னடி, பயந்து சாகிறாய்?! ...என்றை
சீமாட்டியின்றை நகையள்!

கணேச -(அதிர்ச்சி) ஐயா ...என்ன வேலை பாக்கிறியள்?
திறப்புகள் குடுக்கேக்கை, இதையும் சேர்த்து, கனகராசா
ஐயாவிட்டைக் குடுத்திருக்கலாம்தானே?!

வினாசி - (சிரித்து) டேய் கணேசா! நீ எனக்குச்
சொல்லித்தாறியே?! நகையளுக்கு ஆரு
பொறுப்பானவை?! ...பெம்பிளையளிட்டை

நகையளிநுந்தால்தான் அது பாதுகாப்பாய் இருக்கும்!
என்ன வியாளி சரிதானே?

வியாளி- (பதட்டம்) ..என்னட்டை வேண்டாம் ஐயா! ...எனக்கேதோ
பயமாயிருக்குது, ...இதாலை பேந்தேதும் பிரச்சனையள்
என்டால்,.....

வினாசி-உன்னாலை வைச்சிருக்கேலாதெண்டால், இஞ்சை
கொண்டா! ...நீ கொண்டந்த சாப்பாட்டை, நீயே எடுத்துக்
கொண்டுபோ, சரியோ?!

வியாளி- (பதட்டம்) ..என்ன ஐயா, என்னைப் போட்டுச்
சிப்பிலியாட்டுறியள்?!....

வினாசி - (நிதானமாக) ...டேய் கணைச! நான் ஒப்பறேசனுக்குப்
போகேக்கை, இதுகளை மடியிக்கை கட்டிக்கொண்டு
போகவே?! ஒப்பறேசன் முடியும் வரைக்கும் பத்திரமாய்
வைச்சிருங்கோவன்!

கணைச-(நிதானமாக) ...ஐயா சொல்லுறபடி செய்யுங்கோ அம்மா!
இதுகளை, நேரத்துக்கு பத்திரமாய்க் கொண்டு
போங்கோ! இலட்சுமிக்குத் தன்னும்...

வினாசி - தெரியப்படாதெண்டு சொல்லுறாய்?!
....தெரியட்டன், இதிலை என்ன?! .....கணைச! நீயம்
கொம்மாவோடை கூடப்போ கண்டியோ!...

வியாளி- (கவலையுடன்) ...சரி ஐயா! ....நாங்கள் ....(விம்மல்)
போட்டுவாறம்!

வினாசி - (இருமல்) ...அழாமலுக்கு, சந்தோஷமாய்ப் போங்கோ
(மீண்டும் மெல்லச் சென்று, கட்டிலில் அமர்ந்து)
..வியாளி! அந்தக் கோப்பைக்கை, கொஞ்சம் தண்ணி
கொண்டா பாப்பம், ...இண்டைக்கு, கடுமையா இருமுது.....

கணேச - (வினாசியின் நெஞ்சை கணேச தடவியபடி இருக்க -
வியாளி தண்ணீர் கொண்டர) ஐயா! மெள்ள! ஆறி ஆறிக்
குடியுங்கோ, ...(ஆசுபத்திரி மணி அடிபடுகிறது)

வினாசி - ...நான் பையப்பையக் குடிப்பன்,.... மணி அடிச்சிட்டுது,
நீங்கள் போங்கோவன்! ....கவலைப்படாமல் போங்கோ!
எனக்கொண்டும் நடக்காது! (இருவரும் கவலையுடன்
வெளியேற, சிவலிங்கம் உள்ளே வருகிறார்)

சிவலி- (வந்துகொண்டு) ....என்ன வினாசி அண்ணை, வியாளி
விம்மிப்பொருமிக்கொண்டு போகுது, ஏதும் பேசிப்
போட்டியளே?!....

வினாசி-(சிரித்து) வந்து சேர்ந்திட்டியே?! வா,வா, ..நானேன்ரா
சிவலிங்கம் அவளைப் பேசிறன்? ....அழுகை ஒண்டுதானே
பெண்டுகளின்ரை ஆயுதம்!

சிவலி - (சிரித்து) ...அதுதானே பாத்தன், பெத்த பிள்ளையளையே
பேசி அடிச்சிருக்க மாட்டியள், பிறத்தியாரை வேறே
பேசிறியளே?!

வினாசி - (தலையை அசைத்து) ...அவள் பிறத்தியில்லையடா!
....(கதையை மாற்றி) அதுசரியடா லிங்கம், ஆசுப்பத்திரி
மணியும் அடிச்சிட்டுது, நீ என்னண்டடா அதுக்குள்ளை
குருவி நுழைஞ்சனி?

சிவலி - கண்ணுக்காலை போய், காதுக்காலை வருவன் அண்ணை!
கருகம்பாணை கறுத்தாற்றை தம்பிக்காறன்தானே வாச்சமன்!
வல்லுவத்துக்காலை போயிலைத் தலைப்பொண்டு
வாயிக்கை போடக் கிள்ளிக்கூடுத்தன், ஆட்டம் சரி!

வினாசி - ....அது சரி, ஆசுபத்திரிக்கு வரேக்கை எண்டாலும்,
ஆம்படியானை ஒரு வேட்டியைத் தன்னும்
கட்டியராதையன்? ...பார் நிறத்தை.

சிவலி - ..மாத்திக்கட்ட வேட்டி இல்லை என்று நினையாதை அண்ணை, மாறுகரை வேட்டி முழுக்க மாகியப்பிடடி மண் அப்பினாலை, தோச்சுக் காயப் போட்டன், இன்னும் காயேல்லை! ..ஏன் நீங்கள் போட்டிருக்கிற மறியல் காற்றறை உடுப்பிலும் பாக்கக் கேவலமே?!

வினாசி - (சிறு எரிச்சல்) .....சொல்லிக் காட்டுறதும், குத்திக் காட்டுறதும் தானே உன்ரை தொழில்! ...ஏன், என்ரை வேட்டியள், அங்கை கிடந்து.....

சிவலி - (சிறு எரிச்சல்) .....நீங்கள் எண்ணி வைச்சிட்டு வந்திருப்பியள், திரும்பி வந்து ஆரெடுத்தது, எவை எடுத்தது என்று நிப்பியள்! ...என்னத்துக்கு.....

வினாசி - (வேதனை) .....அப்ப, நீயும், என்னை ஒரு பிறத்தியாள் என்ட முறையிலைதான் கணிச்சு வைச்சிருக்கிறாய்?!...

சிவலி - (குழப்பம் - வேதனை) .....அண்ணை! என்னண்ணை உச்சந்தலை அடி அடிச்சிட்டியள்? ...நான் சும்மா ஒருகதைக்குச் சொன்னா,... (விம்மல்) ...நாளைக்கு உங்களுக்கு ஒப்பறேசன் என்டவுடனை, விழுந்தடிச்ச வாறன், அதுக்கடையிலை, என்கொரு வேட்டியும், விலாசமும்?!...

வினாசி-(சிரித்து) ....நாலும் விளையாட்டுக்குச் சொன்னா, நீ ஏன்ரா வெடிக்கிறாய்?!..... (நிதானமாக) காலமை பத்து மணிக்காம் லிங்கம், ஒப்பறேசன். மூண்டு மணித்தியாலத்துக்கு மேலை பிடிக்கும் என்டும் அறியிறன்,... இனி அதோடை,...

சிவலி -...எல்லாம் அறிஞ்சு கொண்டதான் வாறன் அண்ணை, வாச்மன் விழக்கமாக எல்லம் சொன்னவன், கொழும்பிலை இருந்து வந்த டாக்குத்தர்?! பெரிய கொம்பனாம்! நட்டு வேறை நகை வேறையா ஆக்கிப் போட்டு,...

வினாசி-..பொருத்தக்கூடிய ஆளென்டுதான் எல்லாரும் பறையினம், என்டாலும் எல்லாம் எங்கட கையிலை தங்கியில்லை சிவலிங்கம்! எனக்கேதோ ...உள்ளுக்கை பட்டும் படாத மாதிரி (பெரு முச்சு) .....அதுதான்...

சிவலி- நீங்கள், மயிரைச் செத்தியள் அண்ணை! நீங்கள் செய்த பாவங்கள், பிறநாட்டிலை வாழுதுகள், உங்கட புண்ணியங்கள் இஞ்சை வாழவைக்குதுகள்! ...ஒரு கதைக்குக் கேக்கிறன், மிச்சம் சொச்சமாக ஏதும் இருக்கிறதுகளை ஏற்கனவே பிள்ளையளுக்குச் சாட்டுதல் பண்ணிறியளோ?.....

வினாசி - .... “மாதாக்கள் தேடுறது, மக்களுக்கு” எண்டு சொல்லறவை (பெருமுச்சு - இருமல்) ...ஒரு கதைக்குச் சொல்லறன் அம்பனை ஆறுமுகத்தாரரை சொத்துகளுக்கு பெருவிரல் அடையாளம் போட்டு வழக்குப் பேசினவையும், மல்லாகம் கோட்டு மகோக்கனி வேரிலை தத்துவ வழக்குக்கு காவலிருந்தவையும்,...

சிவலி - ....அத்தனை பேரையும் நீங்கள் இன்னம் மறக்கேல்லை அண்ணை! காணிக்கேசுகள் என்டால், பிரக்கிராசி இளையதம்பி ஐயாவுக்குக் கிட்ட ஆரும் நிப்பினமே?!

வினாசி - (யோசித்து) ...அதுகளை ஏன் எங்களுக்கு! என்னை பிள்ளையளுக்கு ஒரு குறையும் நான் வைக்கேல்லை! கோடு கச்சேரி எண்டு அதுகள் ஏறவேண்டிய சந்தர்ப்பமும் வராது சிவலிங்கம்!

சிவலி - ...அண்ணை! நாங்கள் எப்படியோ ஒரு நாளைக்கு செத்துத்தான் ஆக வேணும், ...தட்டித்தவறி உங்களுக்கு முந்தி நான் செத்தால், ...என்ற பிள்ளையளுக்கு நானொரு பிள்ளையாகப் பிறக்க வேணும்! ....பிறந்து, வழந்து

வினாசி - (சிரித்து) ...ஆளாகி, தாய் தகப்பனை எப்பிடி கடைசி காலத்திலை வைச்சுப் பாக்கவேணும் என்று காட்டப் போறன் என்று சொல்லறாய்?!

சிவலி - (சிறு எரிச்சல்) ...வினாசி அண்ணைக்கு விசர்! எனக்கிப்ப செய்தமாதிரி அவைக்குச் செய்து காட்ட வேணும் அண்ணை! ...பேரக்கிழவனுக்கு மோழக்காறி சாப்பாடு குடுத்த ஓட்டைத்தட்டை கிழவன்சாக பேரப்பொடி பத்திரமாய் எடுத்து வைச்சதாம், தாய் கிழடாக சாப்பாடு போட்டுக் குடுக்க! ... எப்பிடி?!

வினாசி - (வேதனை) ...என்னவாயிருந்தாலும், பிள்ளையளை மனம் நோகப்படாது சிவலிங்கம்! (இருமல்) ...குழந்தை பிறந்தவுடனை அழகுது, ஆனால் கண்ணீர் வராது. எப்ப கண்ணை முழிச்சு தாயைப் பாக்குதோ அப்பதான் அதுக்கு கண்ணீர் வருகுது! தாய் என்ன செய்வாள் பாவம்?!

சிவலி - ..தகப்பனைப் பாத்துத் திட்ட வேண்டியதுதான் (சிரித்து) .....அந்தத் திட்டத்தான் எனக்கு அப்ப பலிச்சிருக்கு! ...சொன்னாப்போலைஅண்ணை, "ஐஞ்சு நிமிசத்திலை ஓடியாறன்" என்று இவன் வாச்மனுட்டை சொல்லீற்று வந்தனான்,...

வினாசி-...படுவேகார வெய்யில், என்னெண்டுதான் போய்ச் சேரப்போறழயோ?...

சிவலி - ..பூவரசம் இணுக்கு இரண்டு இடுங்கி தலைக்குப் பிடிச்செனடால் சரி!

வினாசி - (கவலை) ..சரி, நீ போட்டுவா லிங்கம்! நான் சாகமாட்டன், நீ கவலைப்படாமல் போடாப்பா! (பெருமூச்சு) ...அங்கை இருக்கிற எல்லாரிட்டையும் விசாரிச்சதாகச் சொல்லிவிடு! ...மறந்து போகாதே! நான் செத்தாலும், அதுளை மறக்கமாட்டன்! ..(பெருமூச்சு)

சிவலி - (கட்டித் தழுவி - விம்மல்) ...நாளாக்கு
பின்னேர்ப்பாட்டுக்கு வாறன் அண்ணை! (போக முற்பட்டு)
...பாத்தியே! ...மறந்து போனன்! ...கடிதம் ஒண்டு
உங்களுக்கு வந்தது இண்டைக்கு, அதைக்
கொண்டந்தானன். தர மறந்து போச்சுது, பாரன்!

வினாசி - (மகிழ்ச்சி) இஞ்சை கொண்டா கெதியா! எட இம்மளவு
நேரமும், வைச்சு வடிவு பாத்தனியே? (பக்தியம்)
...முருகா! ...இனி எனக்குச் சாவில்லை! சாகமாட்டன்!

சிவலி - (கடிதத்தைக் கொடுத்து) ....இது பிள்ளையளின்ரை
அல்லை அண்ணை! ...சிறாப்பர் கனகசபையரின்ரை
மரணச்சங்க வருசா வருசக் கணக்குத்துண்டு!

வினாசி-(வேதனை - விம்மல்) ...முருகா! ...போதும் ஐயா
போதும்!! (கடிதத்தை உடைத்துப் படித்து)
...ஒருவருசத்துக்கு மேலை சந்தா கட்டேல்லை,
நானும்தான் என்ன செய்யிறது?! ...சிவலிங்கம்!
...இந்தா (கடிதத்தைக் கொடுத்து) ...இதைக்
கொண்டுபோய், பத்திரமாய் வைச்சிரு! ...நீ நட!
...(சிவலிங்கம்கவலையோடு வெளியேற,
தலையணைக்குக் கீழ் இருந்த படங்களை எடுத்துப்
பார்த்து, விம்மி அழுதல்)

திரை முடிதல்

காட்சி : 3

இடம் : கனகராசர் இல்லம்
வேளை : பகல் (மதியவேளை)
மேடைஅமைப்புசாதாரண வீட்டமைப்பை பிரதிபலிக்கும் மேசை,
கதிரைகள், வானொலிப்பெட்டி, தேனீர் பரிமாறியதற்கான
பாத்திரங்கள். சோகமே உருவாக நோகினி, மனோகரன்,
கனகராசா, கதிரைகளில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். சிவலிங்கம்,
வியாளி, கணேசன் ஒவ்வோரிடத்தில் நிற்கின்றனர்.

- 120 -

திரை விலகுமுன் .... (சோக இசை)

குரல் 2- (இலங்கை வானொலியில் மரண அறிவித்தல்)
.... இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், செய்திகள்,
இத்துடன் முடிவடைந்தன, அடுத்து அறிவித்தல்கள்,
....முதலில், மரண அறிவித்தல் ஒன்று, ...வீமன்காமம்
சின்னத்துரை வினாசித்தம்பி அவர்கள் காலமானார்.
...இவர் காலம் சென்ற தெய்வானையின் அன்புக்
கணவரும், நோகினி - பிரான்ஸ், ராதா - ஜேர்மனி,
...ஹரன் -ஹொலன்ட், ...பத்மா - கனடா, ...மனோகரன்
- லண்டன், ...ஆகியோரின் அருமைத் தந்தையுமாவார்.
....அன்னாரின் ஈமக் கிரிகைகள், நாளை திங்கட்
கிழமை கைதடி அனாதை இல்லத்தில் இடம் பெறும்.
.....இத் தகவலை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவும்.
....மீண்டும் ஒருமுறை வா..சி..க்...(வானொலி அறிவிப்பு
நிற்பாட்டப்படுகின்றது)

திரை விலகுதல்

நோகி - (அழுகை - உணர்ச்சி) ...ஐயாவின்றை ஈமக்கிரிகைகள்
அனாதை இல்லத்திலை நடக்க விடமாட்டன்! ...ஐயா
அனாதை இல்லை!

கனக - (வானொலிப் பெட்டி அருகில் நின்ற வண்ணம்
நிதானமாக) ...ஐயா, அனாதை இல்லை! ஆனால்
அனாதை ஆக்கப் பட்டவர்!

மனோக- (அழுகை - உணர்ச்சி) ...ஐயா எப்பிடி எங்களை
வளர்த்தவர் எண்டது எங்களுக்குத்தான் தெரியும்
அங்களிள்!

சிவலி - (நிதானமாக) ...ஏன், எனக்கும் தெரியும் தம்பி! கால்
கடுக்கத் துலா மிதிச்சு கைகாய்க்க கலப்பை புடிச்சவர்!
உங்களை வளத்து ஆழாக்க அந்தச் சீமான்....

றோகி -(அழகை - உணர்ச்சி) ...அங்கிள்! நீங்கள் ஆரெண்டு எங்களுக்கு இப்பதான் தெரியும், இது எங்கட உரிமைப் பிரச்சனை!

கனக - (கதிரையில் வந்தமர்ந்து நிதானமாக) உங்கட உரிமையை ஒருத்தரும் தட்டிப்பறிக்கையில்லைப் பிள்ளை! ..இது எங்களிட்டை ஒப்படைக்கப்பட்ட கடமைப் பிரச்சனை!

மனோக-(அழகை - உணர்ச்சி) ....ஏதோ எங்கட போதாத காலம், ஐயா அனாதை மடத்துக்குப் போக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுப் போச்சது, அதுக்காக வேண்டி ஐயாவின்ரை ஈமக்கிரிகையளை....

றோகி -(விம்மல்) ...ஊர்உலகம் என்ன சொல்லும்?! ...அந்த மனுசன், ஐஞ்சு பிள்ளையளைப் பெத்தும் கடைசி நேரத்திலை தன்னும் அந்தாளின்ரை செத்தவீட்டைச் சரி சிறப்பாக....

சிவலி - .."என்ன எடுப்புச் சாய்ப்புக்குச் செய்தவை எண்டு" ஊர்உலகம் கட்டாயம் சொல்லுமடி பிள்ளை! அதோடை விடுகுதே? ..."பெத்த தாயின்ரை கொள்ளி வைப்புக்குத் தன்னும்",....

மனோக-(விம்மல்) ..."ஒரு பிள்ளை தன்னும் வரயில்லை. தகப்பனரையாவது ஒரு சங்கையாகச் செய்து முடிச்சதுகள்" என்று பெருமையாச் சொல்லாதோ அங்கிள்?

கனக - ஊர் ஒப்பாசாரத்துக்குச் செய்யிறதாயிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாகச் செய்யிறதாயிருந்தால் பிள்ளையள், பிரான்சிலையோ, லண்டனிலையோ ஐயாவின்ரை உடலைக் கொண்டு போய்ச் செய்யலாம்.

றோகி -(விம்மல்) ....அங்கிள்! ...நொந்து போயிருக்கிற நேரத்திலை, எங்களை, ஆகவும் போட்டு, நோக்காட்டாதேயுங்கோ!

வியாளி - (வேதனை - விம்மல்) ...ஐயா! பிள்ளையளின்ரை வேதனை பெத்தவழுக்குத்தான் கூட தெரியும் ஐயா! வினாசி ஐயா சாகும்வரைக்கும் பிள்ளையளின்ரை மனம் நோகப்படாது எண்டுதானே சொன்னவர்?!

கனக - வியாளி! நான் எதுக்கும் முட்டுக்கட்டையா இருக்கிறனே?! இப்ப இவை என்னதான் செய்யிறதா உத்தேசம் எண்டதும் எனக்குத் தெரியாது.

மனோக-(கவலை) - எவ்வளவு செலவு வந்தாலும் பறவாயில்லை அங்கிள், ஐயாவின்ரை சொந்த வீடெண்டு ஒண்டு இருக்குது. அங்கைதான்...

றோகி -(கவலை) - அங்கைதான் ஐயாவின்ரை ஈமக்கிரியைகளை நாங்கள் செய்ய விரும்புறம். (விம்மல்) .....ஐயாவுக்கு நான்தான் மூத்த பிள்ளை, எனக்குத்தான் வீடு எண்டு அப்பவே சொன்னவர்.

மனோக-(சிறு கோபம்) ...றோகிணி அக்கா! அப்ப சொல்லியிருக்கலாம்! ஆனால் கடைசியாக நான் பயணம் வெளிக்கிடக்கிட்ட ஐயா சொன்னது எனக்குத்தான் வீடு எண்டு!

றோகி - (சிறு கோபம்) - இஞ்சேர் மனோ! நீ விசரக் கதை கதையாதை! பொம்பிளைப்பயளுக்குத்தான் வீடு குடுக்குறது. ஒரு வழக்க முறை, அதுவும் மூத்த பிள்ளைக்குச் சீதனமாக எண்டதும் ஒரு தேச வழமை.

மனோக - (சிறு கோபம்) ...ஐயா தந்திருப்பார்தான், ஆனால் நீ பிரான்சிலை உன்ரை விருப்பபடி முடிச்சதினாலை ஐயாவும் முடிவை மாத்திப்போட்டார்.

றோகி - (சிறு ஆத்திரம்) .....அப்பிடிப் பாத்தால், உனக்குமே உரிமை இல்லை! ....நீயும் உன்ரை விருப்பப்படி லண்டனில் முடிச்சனிதானே?!

சிவலி - பிள்ளையள்! நீங்கள் பாகம் பிரிச்ச முடிக்கிறதுக்கு முந்தி ஐயாவின்ரை பிணம் பிரேதக் காம்பறையிலை நாறப்போகுது கண்டியளோ?!

றோகி - (சிறு கோபம்) அங்கிள்! நீங்கள் கொஞ்சம் கம்மாயிருங்கோ பாப்பம்! இஞ்சேர் மனோ! மற்ற முண்டு சகோதரங்களும் எனக்குக் கையெழுத்துப் போட்டுத் தாறமெண்டிட்டினம்.

மனோக - (சிறு கோபம்) எப்பிடிப் போட்டுத் தருவினம்? ஐயாவுக்கு வீடு மட்டுமில்லை, வயல் காணியளும் கொஞ்சமிருக்குது. இதுகள் ஐயாவின்ரை சீதனம் இல்லை, எல்லாம் முதிச்ச சொத்துக்கள்!

வியாளி - (கவலை) பிள்ளையள்! இந்த நேரத்திலை சொத்துக்குச் சண்டை பிடியாதேயுங்கோ, ஐயாவின் சடங்குகளை முறையாகச் செய்து முடிச்சுப்போட்டு,...

சிவலி - ...பேந்து சொத்துக்களை பிரிச்செடுங்கோ, இல்லை, ஆருக்கும் வித்து எடுங்கோ, அல்ல ஏதாவது ஒண்டு செய்யுங்கோவன்!

வியாளி - (கவலை) மக்கள்! தாய்க்குத்தாயாக ஒண்டு சொல்லுறன், வீட்டை மட்டும் வித்துப் போடாதேயுங்கோ. (விம்மல்) ...ஐயாவின்ரை பெயர் பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்கவேணும் மக்கள்!

றோகி - (நிதானமாக) ...அன்ரி! உங்களை ஆரெண்டு சரியாத் தெரியேல்லை, ஐயாவிலை இவ்வளவு அன்பு வைச்சிருக்கிறியள், நான் பிரான்சுக்குப் போய் எத்தினையோ வருசமாச்சு (அன்பாக) ...நீங்கள் ஆர் அன்ரி?!

கணேச- (அன்பாக) ...றோகினி அக்கா! ...என்னையும் தெரியேல்லையா? ஏன், மனோகரன் அண்ணை! பத்து வருஷத்துக்குள்ளை, நீங்களும் மறந்திட்டியளா?!
....(கவலை) மற்றவையும் மறந்துதான் இருப்பினம்!

கனக - ....தொடர்பில்லையெண்டால், தொடிசலும் இருக்காது கணேசா! தூரப்போயிற்றால் எல்லாமே படிப்படியாக தூர்ந்து போறதும் வழக்கம்தானே? ..பக்கத்திலை இல்லாட்டிலும் பாசம் இருக்குமெண்டு சொல்லவினம்,....

வியாளி-(வேதனை) ஐயாவின்ரை நிழலிலைதான் எங்கட குடும்பம் வாழ்ந்தது வளர்ந்தது எல்லாமே,.... உங்களை, எத்தினை வருஷத்துக்குப்பிறகு பாக்கிறன்!

சிவலி- வினாசி ஐயாவின்ரை, வேலை வில்லட்டியள், தோட்டந்தூரவுகளுக்கு வலதுகையாநிண்டு மாடா உழைச்ச சிதம்பரியனை?...

மனோக-(ஞாபகம்வர) ஓய்...சிதம்பரி?! நான் சின்னனாயிருக்கேக்கையே சிதம்பரி செத்துப் போச்சுது, அது எனக்கு சாடையா ஞாபகமிருக்குது.

சிவலி - ...அந்த செத்த சிதம்பரியின்ரை இன்னும் சாகாமலிருக்கிற,...

றோகி - (ஞாபகம் வர) ஓ! வியாளாச்சி?! ...அப்ப இது கணேசன் எல்லே?!

கணே - நாங்கள் மாங்கொட்டை விளையாடேக்கை, கிட்டி விளையாடேக்க நான்தானே புள்ளுப் பொறுக்கிறது, இதெல்லாம், மெள்ள, மெள்ள மறந்து போச்சுது!

கனக - ஆனால் மறக்கமுடியாத மறக்கமுடியாத சில நிகழ்ச்சிகளை மனுசர் மறந்து போற காலத்திலை, இதெல்லாம் சர்வசாதாரணம் பிள்ளையள்!

சிவலி - ...ஆனால், நான் இன்னும் மறக்கேல்லை! மக்கள்!
..உங்கட கொம்மா, பாயும் படுக்கையுமாக்கிடந்து,
பாடையிலை போகும் வரைக்கும் பாத்து மேச்சது ஆரு?!
...இந்த வியாளிதான்!

வியாளி - ...அண்ணை! இதெல்லாம் இப்ப என்னத்துக்கு?!
கனகர் ஐயா! முக்கியமான விசயத்தை முதலிலை
கவனியுங்கோவன்!

கனக - என்னிலை எந்தவித தடங்கலும் இல்லை வியாளி!
பிள்ளையள் யோசிச்ச ஒரு முடிவுக்கு வரட்டும்.
பிள்ளையள் இங்கை வருவினமோ வராகினமோ எண்டு
தெரியாததாலை இந்த முடிவை நானெடுத்தானன்!

றோகி -...அங்கிள்! காணியூமிப் பிரச்சனை இப்ப வேணாம்,
நாங்கள் ஐஞ்சு பிள்ளையளும் யோசிச்ச ஒரு நல்ல
முடிவை நாங்கள் எடுப்பம்.

மனோக-அக்காவின்ரை முடிவுதான் சரி அங்கிள்! எங்கட
வீட்டிலையே ஐயாவின்ரை கிருத்தியங்களைச் செய்து
முடிப்பம், சரிதானே?

கணேச-மனோ அண்ணை! வீடு ஒரு வரியமாப் பூட்டிக் கிடக்குது,
வளவு வாய்க்கால் காடுபத்திப்போய்க் கிடக்குது,
ஆமிக்காற்றரை நடமாட்டம் வரவரக் கெடுபிடியாக்
கிடக்குது, அதுதான்,....

மனோக - உள்ளதுக்கை வள்ளிசா செய்து முடிப்பம், எல்லாம்
சரிவரப் பாக்கேலாது, வேணுமெண்டால் இன்னொரு
வானொலி அறிவிப்பைக் குடுப்பம் "தகவல் கொடுப்பது
பிள்ளையள்" எண்டு குடுத்தால், நாங்கள் வந்ததும்
தெரிஞ்சுபோம்!

றோகி - ...சட்டுப்புட்டெண்டு இதுகளைச் செய்து முடிக்க வேணும்
அங்கிள், ஏனெண்டால் எனக்கு லீவில்லை, அடுத்த
திங்கக்கிழமை வேலைக்கு நிக்கணும்!

மனோக - எனக்கும் அந்த நிலைமைதான் அங்கிள்! ...மெடிக்கல் அடிச்சப்போட்டு வந்தனான். பிடிபட்டால் என்றை நாஷனாலிறி பறந்துது!

சிவலி - (நக்கலாக) ...அப்பிடிப் பாத்தால் காடாத்துக்குத் தன்னும் நீங்கள் நிக்கிறது ஐமிச்சம் போலைத்தான் கிடக்குது! ...அப்ப எட்டுச்செலவு, முப்பத்தொண்டுச் செலவுகளை ஆரு பாக்கிறது,...

றோகி - ...அதுகளை, நீங்கள் பாத்துச் செய்துபோட்டு செலவு எவ்வளவு எண்டு அறிவிச்சியள் எண்டால் நாங்கள் ஐஞ்சு போரும் பயிர்ந்து....

சிவலி - (நக்கலாக) ..ஓமோம்! தனிய ஒருத்தரிலை பொறுக்க விடப்படாது! சொத்தை ஐஞ்சாப் பிரிக்கலாமெண்டால், செலவும் ஐஞ்சாத்தானே பிரிக்க வேணும்!

கனக - (சிறு எரிச்சல்) ...சிவலிங்கம்! தேவையில்லாத கதையளைக் கதைச்சு நேரத்தை வீணாக்காதை! ...இப்ப ஐயாவின்ரை கிருத்தியங்கள் ஐயாவின்ரை வீட்டிலைதான் செய்யிறதெண்டு தீர்மானமாச்சுது, சரி அப்பிடயே செய்வம்! பிள்ளையள்! ...இந்தாருங்கோ (கைப்பையிலிருந்து, திறப்புக் கோர்வையை எடுத்து) ...வீட்டுத் திறப்புக் கோர்வை! இதை முதலிலை பிடியுங்கோ!

மனோக - (மகிழ்ச்சி) ...இஞ்சை தாருங்கோ அங்கிள்! (திறப்புகளை வாங்கி) ..றோகினி அக்கா! நீ பயப்பிடாதை, நான் வீட்டை லண்டனுக்கு கொண்டுபோக மாட்டன், நீ கனக்க யோசிக்காதை!...

றோகி - (சிறு எரிச்சல்) - ..நீ செய்தாலும் செய்யக்கூடிய ஆள் கண்டியோ?! நீ என்ன லேசப்பட்ட ஆளே! ...அங்கிள்! ...திறப்புகள் இது மட்டும்தானோ?...

கனக - (நிதானமாக) - என்னட்டைத்தந்து வைச்சது இந்தளவுதான்
பிள்ளை!... (வேதனை) ஐயா சாவார் எண்டு ஆரும்
நினைச்சிருக்கேல்லை,... ஆனால் அவற்றை கடைசி
நேரச் செய்காரியங்களைப்பாத்தால் தனக்கு மரணம்
நிச்சயம் எண்டு வேளைக்கே தெரிஞ்சு வைச்சிட்டார்!

வியாளி- (விம்மல் - அழுகை) .....பிள்ளை! ஐயா என்னட்டையும்
ஒப்பறேச்சுக்கு முதல்நாள் சில சாமான்கள் தந்து
வைச்சவர்,...(மடியிக்காலை எடுத்து) ...இந்தாருங்கோ!
தெய்வானை அம்மாவின்றை நகையள் எண்டு,.....

றோகி - (மகிழ்ச்சியுடன் வாங்கி) ....நான் கேக்க வேணுமெண்டும்
நினைச்சனான், பேந்தும், இப்ப என்னண்டு
கேக்கிறதெண்டிட்டு... (மேலோட்டமாக பார்த்து) அம்மா
முந்தி ஏராளமான நகை வைச்சிருந்தவ்,....

கனேச - (சிறு எரிச்சல்) ....றோகினி அக்கா! ஐயா தந்து வைச்சது
இந்தளவுந்தான்! ஐயா வைச்சத்தந்த பையோடையே
தந்திருக்கிறம் சரியோ?!

சிவலி- பேந்தென்ன சீலைத்தலைப்புக்கு, என்னட்டை இதை!
...(மடியிக்காலை என்வலப்பொன்றை எடுத்து) .....இந்தா
மகன் இதையும் பிடியும்!....

மனோ - (என்வலப்பை வாங்கி) ...தாங்ஸ் அங்கிள்! இது வந்து....

சிவலி -...மரணச்சங்கத்தாலை வந்த துண்டு மகன்! ...தன்றை
மரணச்செலவுக்கெண்டு முந்திக் கொஞ்சக் காசு
கட்டிக்கொண்டு வந்தவர்,....

றோகி - (மகிழ்ச்சி) - அப்ப, செத்தவீட்டுச் செலவுக்கே போதும்
எண்டு சொல்லறியள்?!

சிவலி -வினாசி அண்ணை ஒரு விசித்திரமான மனுசன்
பிள்ளையள்! ஒருத்தரிலை ஒண்டையும் நோக விட
மாட்டார், பிள்ளையளை ஒருத்தரும் குறை சொல்ல

விட மாட்டார், (விம்மல்) உங்கட போட்டோக்கள்
எப்போதும் தலைமாட்டுக்கைதானே?!

வியாளி- (விம்மல்) - ...உங்கட கடிதங்கள் இண்டைக்கு வரும்
நாளைக்கு வரும் எண்டு ஒவ்வொரு நாளும்
தபால்காறனைப் பாத்துப்பாத்து களைச்சவர் ஐயா!

கனக - (பெருமூச்சு) - கடைசியிலை எல்லாப்பக்கத்தாலும் அவர்
ஏமாந்ததுதான் மிச்சம்!...எங்களுக்கு மூடி
மறைச்சதுக்கென்ன தான் சாகமுந்தி உங்களைக்
காணுவன் எண்ட நம்பிக்கையை எப்பவோ இழந்திட்டார்!

சிவலி - (அழுகை) - ...நான் கட்டியிருக்கிற இந்த வேட்டி கூட
இந்தப் புண்ணியவாளன்ரைதான்! ...இன்னுமொரு மூண்டு
நாலு வேட்டி அங்கை கிடக்குது! "நான் சாகமாட்டனடா
சிவலிங்கம், நீ அழாமல் போடா" எண்டு முதல்நாள்
விட்டுக் கலைச்சவர், என்னைத் தனிய விட்டிட்டு, ...
(அழுகை) ...

வியாளி - (அழுகை) - ....முதல்நாள், ஐயாவுக்கு விருப்பமான
சாப்பாட்டைச் செய்து கொண்டந்து குடுக்க "இதுதானோடி
வியாளி என்றை கடைசிச் சாப்பாடு" எண்டு
கேக்கேக்கையும் ....நான் நினைக்கேல்லை ..(அழுகை)...
இப்பிடி...

கனக - (நிதானமாக) - ....நீங்கள் குடுத்துவைச்சதும்
அந்தளவுதான், அவர்ரை பொசிப்பும் அந்தளவும்தான்.
தன்ரை ஆட்டம் அடங்கப் போகுதெண்டு தெரிஞ்சும்
வெளிக்காட்டேல்லை, வேளைக்கே சில முடிவுகளை
தானே,....

றோகி- (வேதனை - விம்மல்) ..எங்களோடை பிரான்சிலை சரி,
லண்டனிலைசரி வந்திருங்கோ எண்டு கேட்டுப் பாததம்,
தன்ரை மண்ணைவிட்டிட்டு வரமாட்டன் எண்டிட்டார்.
(அழுகை) ஆரைக் கேட்டு கைதடிக்கு,....

மனோ- (வேதனை - விம்மல்) - ...அங்கை எங்கட வாழ்க்கைப் பிரச்சனையளை இஞ்சை இருக்கிறவைக்குத் தெரியாது, விழங்காது! ...காசும் கடிதமும்தான் இங்க இருக்கிறவைக்கு முக்கியம்! மெசின் வாழ்க்கை வாழறும், வீடு, வேலை ...பிள்ளையளைக் கவனிக்கத்தன்னும் நேரம் போதாது (அழுகை) ஐயாவை ..நாங்கள்..

கனக - இது உங்களுக்கு மட்டுமில்லை அங்கை போயிருக்கிற அத்தனைபேருக்கும் பொதுப்பிரச்சனை எங்கட நாடு, வீடு உறவு எண்ட எண்ணம் நாளடைவிலை விலகிக் கொண்டே போயிடும்.

சிவலி -வினாசி அண்ணை உதுகளை யோசிக்கேல்லை தன்ரை பிள்ளையள் அங்கினேக்கை போய்த் தப்பீற்றால் சரி, தான் எக்கேடு கெட்டாலும் பரவாயில்லை எண்டு,...

வியாளி - ...ஐயா அப்பிடி யோசிக்கேல்லை லிங்கம் அண்ணை, தன்ரை பிள்ளையளும் வெளியிலை போக வேணும் நல்ல நிலைக்கு வரவேணும் எண்டுதான்,...

கனக- ....எது எப்பிடி இருந்தாலும், தங்கட கடைசி காலத்திலை தங்களையும் பாக்கும் மேய்க்கும் கைடுக்கும் எண்ட எதிர்பார்ப்பு வினாசி ஐயாவின்ரை நெஞ்சிலும் ஆழமாக இருந்திருக்குது, ...ஆனால், வெளிக்காட்டேல்லை!

கணேச - ...ஐயா கடைசிவரைக்கும் நினைச்சிருக்கேல்லை தன்ரை முடிவு இந்த மாதிரித்தான் வருமெண்டு!

சிவலி - ....கடமையளுக்கு முந்தி, கலியாணம் எண்டு பிள்ளையள் வந்திட்டால் பெத்தவையின்ரை நினைவுகளெல்லாம் கனவுகளாப் போறதுதானேடா கணேச!

கனக - வினாசி ஐயா, கனவு காணயில்லை, நினைவோடைதான் இருந்திருக்கிறார், நிதானமாகத்தான் இருந்திருக்கிறார், இல்லாட்டில் ஒப்பறேசனுக்கு முந்தி, தன்ரை மரண

சாதனம் எண்டு முடிச்சுக் குடுத்திருக்கமாட்டார்
(எல்லோருடைய முகங்களிலும் அதிசயக்குறி)
...என்ன, எல்லோரும்,....

றோகி - (அதிர்ச்சி) - ஐயா, மரணசாதனம் எழுதியிருக்கிறாரோ?!

மனோ - (அதிர்ச்சி) - ...எப்ப எழுதினவர்? என்னமாதிரி
எழுதினவர் அங்கிள்?!

கனக - எனக்கே தெரியாது பிள்ளையள்! இண்டைக்குக் காலமை
பெரியாஸ்பத்திரியிலை வைச்சு டொக்டர் என்னட்டைத்
தந்த பிறகு தான் எனக்குத் தெரியும்! ....என்ன எழுதி
முடிச்சிருக்கிறார் எண்டதே, எதுவும் தெரியாது!

றோகி - (அவசரப்பட்டு) - கெதியாத் தாருங்கோ அங்கிள்!
....ஐயா எனக்கு என்ன....

மனோக - (அவசரப்பட்டு) - என்ன எழுதியிருக்கிறார் எண்டு
பாத்தால்தானே தெரியும்?

கனக - அவசரப்படாதேயுங்கோ! (கைப்பையினுள் இருந்து
எடுத்து) ....தந்து வைச்ச திறப்புக் கோர்வையளையே
தந்தனான், இதையும் தருவன்தானே?! (றோகினியிடம்
கொடுத்து) ...இந்தாருங்கோ! ...என்ரை பொறுப்பு
முடிஞ்சது!....

சிவலி - ...பொறுப்பு முடிஞ்சாலும், கடமை இன்னும் முடியேல்லை
ஐயா!

றோகி - (மனோகரன் சகிதம் பிரித்துப் பார்த்து) ...."இத்தாற்
சகலரும் அறிவதென்னவென்றால், வீமன்காமம்
சின்னத்துரை வினாசித்தம்பி ஆகிய நான்,...

குரல் -3 ....திடனான சித்தசுவாதீனமும், புத்திக் கூர்மையுடனும்
எவரின் வற்புறுத்தலும் இன்றி, எனது சொந்த விருப்பின்
பேரிலும், எக்காலமும் மாற்றுப்படாத அழியா நன்கொடை
மரணசாதனமாக முடித்துக் கொடுப்பதென்னவென்றால்,....

சிவலி - ...பிரக்கிராசி இளையதம்பி ஐயா உறுதி எழுதின
மாதிரித்தான் அண்ணை எழுதியிருக்கிறார் வியாளி!.

வியாளி - ...அண்ணை! குழப்பாமல் இருங்கோ பாப்பம்!

குரல் - 3 - ....ஒன்று (1) எனது முதிசமும் ஆட்சியும்
உரிமையுமான வீடு, வளவு, வயல்கள் அனைத்தும் கைதடி
தூர்க்காஅன்னை அனாதை மடத்திற்கே இத்தால்
உரித்தாக்குகின்றேன். இதன் பொறுப்பாளர்,
வண்ணார்பண்ணை சரவணமுத்து கனகராஜா அவர்களும்,
அவரின் சாட்டுதல்காரரும், இந்த அசையாச்
சொத்துக்களை நிர்வகிக்க இத்தால் உரித்தாகின்றனர்!

நோகி - (விம்மல் - அழுகை) - ...ஐயா போயும் போயும்
எங்களைப் பழிவாங்கீற்றார்!... இப்பிடிச்
செய்வாரெண்டு,....

மனோ - (வேதனை) - ...இஞ்சை கொண்டா! மிச்சத்தை நான்
படிக்கிறன்! (பத்திரத்தை வாங்கிப் படித்தல்) ... "பந்தி
இரண்டு (2) ...

குரல் - 3 - "எனது தேட்டமும், அசையும் சொத்துமான எனது
மனைவியின் எஞ்சிய நகைகள் அனைத்தும், கைம்பெண்
சிதம்பரி வியாளாச்சியின் ஒரே மகள் இலட்சுமிக்கு
இத்தால் உரித்தாக்குகின்றேன்"

வியாளி - (அழுகை) ...ஐயா என்ன வேலை பாத்திருக்கிறார்?!

...நாங்கள்...

கணேச - (அழுகை) ...நாங்கள் நினைச்சுக்கூடப் பார்க்கேல்லை!
இப்பிடி.....

குரல் - 3 ...யாழ் ஐக்கிய சேமிப்பு சங்கத்தின் மரண
நிதிக்கிளையில் எனதுவரவில் முடக்கி
வைக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் அனைத்தும் என் உடன்
பிறவாச் சகோதரன், கிராயிட் கிட்டிணன்
சிவலிங்கத்திற்கு இத்தால் உரித்தாக்குகின்றேன்!"

சிவலி - (அதிர்ச்சி) ..கோதாரிவேலை எல்லோ
பாத்திருக்குது, வினாசி அண்ணை!

குரல் - 3 "இச்சாசனத்தை பிரபல மருத்துவர் இளவாலை
வீரசிங்கம் விஜேந்திரன், மருத்துவ மாது, மல்லாகம்
நமசிவாயம் மனோன்மணி ஆகிய சாட்சியங்கள்
முன்னிலையில் இதன்கீழ் கையொப்பமிடுகின்றேன்.

கனக - (பெருமூச்சு) நாங்கள் ஒண்டு நினைக்க தெய்வம் ஒண்டு
நினைச்சிருக்கு! தெய்வத்தை நான் கண்ணாலை
பாத்ததில்லை, ஆனால் இப்ப பார்க்கிறேன்! மனித
உருவிலை பாக்கிறேன்!...இதுக்கு மேலை (விம்மல்) .....

மனோக-(நிதானமாக) ...அங்கிள்! தந்தை உருவிலை நான்
தெய்வத்தைப் பார்க்கிறேன். ...இது தெய்வத்தின்
தண்டனையில்லை, தெய்வத்தின் கட்டளை! (திறப்புக்
கோர்வைகளை திரும்பக் கொடுத்து)) ....இது
எங்கட சொத்து அல்ல, தர்மத்தின் சொத்து! காலத்தால்
அழியாத சொத்து!

றோகி -(நிதானமாக) ...அங்கிள்! ஐயா தெய்வத்துக்கும்
மேலானவர்! (அன்பாக) ...அன்ரி, இது இனி, உங்கட
சொத்து! இலட்சமியின்றை சொத்து!! உங்க வடிவிலை
நான் அம்மாவைப் பாக்கிறேன்.

மனோக-(நிதானமாக) - சிவலிங்கம் அங்கிள்! நீங்களும் இனிப்
பிறத்தியில்லை! (சங்க நிதித் துண்டைத்
திருப்பிக்கொடுத்து) ...நீங்களும் எங்களில் ஒருத்தர்!
...இந்தாருங்கோ!

சிவலி - (வாங்கிக்கொண்டு - நிதானமாக) ...பிள்ளையள்! நான்
ஒண்டு சொல்லுவன்! படிப்பறிவு இல்லாதவன் நான்!
மாட்டு முளைதான் எனக்கு எண்டு, ஐயா சொல்லுறவர்,
...ஐயா அனாதை இல்லை! அவர் ஒரு ஆலமரம்!
...பலருக்கு நிழல் தந்த வரலாறு அவருக்கு
என்றென்றும் இருக்கும்!

கனக- எல்லாரும் பேந்தேன் யோசிக்கிறியள்?! ....இப்ப
எல்லாருமே ஒரு குடும்பம் ஆக்ட்டம்! ஐயாவின்ரை
விருப்பப்படி கைதடியிலேயே எல்லாக்
கிருத்தியங்களையும் வைச்சிடுவம், சரிதானே?!

சிவலி - (மகிழ்ச்சி) - வினாசி அண்ணை குடுத்துவைச்சவர்!
கொள்ளி வைக்கிறதுக்கெண்டாலும் பக்கத்திலை
பிள்ளை வந்திட்டான்.

மனோக-(வேதனை) ....மன்னிக்க வேண்டும் அங்கிள்! அதுக்குகூட
நான் அருகதை இல்லாமல் போனன்! ...நான் மதம்
மாறி, மூண்டு வருஷத்துக்கு மேலாகுது, சொல்ல
வெட்கமாயிருக்குது!

றோகி -(வேதனை) .....பெத்த மகன் வைக்கிறதிலையும் பாக்க,
வளர்ப்பு மகள் கணேசன் கொள்ளி வைக்கிறது மேல்
எண்டு நான் நினைக்கிறன்!.

சிவலி- (மகிழ்ச்சி) கனகராசா ஐயா! பாடைக்கு தோள் குடுக்க
நாங்களிருக்கிறம், கொள்ளிவைக்க தம்பி கணேசன்
இருக்கிறான், வெளிக்கிடுங்கோ!

கனக - (நிதானமாக) பெரியவர் வினாசியர், சாதாரண மனிதர்
அல்ல, காலங்கள் வாழ்த்தும் காவியமானவர்!!!

திரை முடுதல்

குரல் - (பின்னணியில் பட்டினத்தார் பாடல்)

முன்னையிட்ட தீ, முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென்இலங்கையில்
அன்னையிட்டதீ அடிவயிற்றிலே
நானும் இட்டதீ முழக முழகவே!

சுபம்

ஆறாம் வாட்டில் ஆறுமுகத்தார்

பாத்திரங்கள்

- 1.) முகத்தார்
- 2.) மனைவி தெய்வானை
- 3.) மைத்துனன் சரவணை
- 4.) பரியாரி நன்னியர்
- 5.) நண்பர் கறுத்தார்
- 6.) ஸீற்றா மருத்துவமாதா

(முகத்தாருக்கும், பரியாரி நன்னியர் வீட்டு நாய்க்கும் ஒரு நெடும்பகை. கல்வீச்சில் நாயின் முன்னங்கால் முடமாகியதை முகத்தார் மறந்திருந்தாலும் நாய் நினைவிலேயே வைத்திருந்திருக்கிறது. எதிர்பாராதவிதமாக ஒருநாள் முகத்தார் வீடு நோக்கி வரும்வேளை,...)

காட்சி : 1

- முக - (நாய் குரைக்கும் சத்தம்) உஞ்சு!... உஞ்சு!...
 அடிஅங்காலை (அலறல்) டேய்! நாயைப் பிடியடா,
 ...நாயைப் பிடியடா, ...போச்சு-போச்சு- (அலறியபடி
 றோட்டில் வந்து விழுதல்) நாய் கடிச்சுப் போட்டுது
 ...நாய் கடிச்சுப் போட்டுது ...(களைப்பு) சுண்டி
 இழுக்குது ....சுள் சுள் என்று குத்துது (மயங்கிய
 நிலையில்) கிறுதி வருமாப்போலை கிடக்குது ...கிறுதி
 ...கிறு ....தி...
- சரவ - (குளறியடித்துக் கொண்டு வந்து) ...பெரியத்தார்!
 என்ன நடந்ததுபெரியத்தார்?! ...(கவலை)... ஏன்
 வீடுவாசல் இல்லையே?!...கணக்காய்ப்
 போட்டிருந்தால் .....(விம்மல்) ...இப்பிடி நடக்குமே?
 ....என்ன நடந்தது?!.....
- முக - (கடி வேதனை) - டேய் சரவணை! ....இஞ்சை கிட்டவாடா
 நடந்ததைச்சொல்லுறன்..... கொஞ்சம் கிட்டவாடா.....,
 இன்னும்ஒரு எப்பன் கிட்டவா... (சரவணை கிட்டவர -
 எட்டி உதைஞ்சு) ...டேய்! (ஆத்திரம்) கணக்காய்
 போட்டிருந்தாலோ?! ...(செருமல்)..
- சரவ - (விழுந்தெழும்பி - பயத்தோடு) .....ஏன் பெரியத்தார்
 உதையிறியள்?!... என்னத்தைக் கண்டு பயந்தனீங்கள்?!
 ...பேய் பிசாசு ஏதும்.....?!
- முக - (வலி- ஆத்திரம்) ...பேயுமில்லையடா, பிசாசுமில்லையடா
 பரதேசி....., இவன் நன்னியன்ரை விசர்நாய் விட்டுக்
 கலைச்சுக் கடிச்சுப் போட்டுதடா.....
- சரவ - (அழுகை) - துலைஞ்சியள் பெரியத்தார்! ....அந்தச்
 சனி கடிச்சு, ஆரும் தப்பினது கிடையாது பெரியத்தார்!
 ...எண்ணி எட்டு மணித்தியாலத்துக்குள்ளை... (அழுகை)
 ...உங்கட ஆட்டம் சரி....குளோஸ்!.....

முக - (கெஞ்சல்) ...டேய் சரவனை ... என்னை உடனை
ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டு போடா (அனுங்கல்)
...உடனை கொண்டு போ....

சரவ - (சிறு கோபம்) ...உங்களுக்கென்ன விசரே பெரியத்தார்?!
...நன்னியன்றை நாய்க்கு ஒரு முடிவு கட்டிப்போட்டுத்தான்
மற்ற வேலை! (போய்க் கொண்டு) ....நீங்கள் உதிலேயே
கிடவுங்கோ, இந்தா வாறன் (போதல்)...

தெய் - (அழுது குளறி - ஓடிவந்து) .....இஞ்சேருங்கோ!
...என்றை ராசாவுக்கு என்ன நடந்தது?! ... (விம்மல்)
ஏன் வழிதெருவில்லை விழுந்து கிடக்கிறியள்?!
...(ஒப்பாரி) நாற்சாரம் வீடுருக்க நடுறோட்டோ
கிடைச்சிருக்கு?!... (அழுகை - ஒப்பாரி) நாலுபேர்
பாத்தெல்லோ.....

முக - (ஆத்திரம்) ..எடி கோணங்கி! எழும்பி ஓடி அங்காலை,....
எழும்பி ஓடு! ...ஒப்பாரி படிக்க வந்திட்டா ஒப்பாரி?!.....

தெய் - (சிறு கோபம்) ...வீட்டிலை வைச்சுப் போடுறது
பத்தாதெண்டு, இப்ப வெளியிலும் போய், போடத்
துவங்கீற்றியள் என்ன?!

முக - (அனுங்கல்) இஞ்சை கிட்ட வாறும் என்ன
போட்டதெண்டு சொல்லுறன்.... கொஞ்சம் கிட்ட
வாறும்,.... இன்னும் ஒரு எப்பன்.... (தெய்வாளை
கிட்ட வர உதைஞ்சு விழுதல்) ..எழும்பி ஓடி!

தெய் - (ஆத்திரம்) ...கலந்து போட்டிருக்கிறியள்! ...இப்ப
தெரிஞ்சு போச்சுது!...

சரவ - (கையில் கத்தி - ஆத்திரத்துடன் வந்து)
...பெரியத்தார்! ...நன்னியன்றை நாய் திக்குத்திசை
தெரியாமல் ஓடிற்றுதாம்! (சிரிப்பு) பெரியக்கோய்!
பெரியத்தாருக்கு என்ன நடந்தது தெரியுமே?!...

தெய் - (பதட்டம்) தம்பி சரவணை! ...கொத்தாருக்கு
என்னடாராசா நடந்தது?!...

சரவ - (கவலை) ...அத்தாற்றை ஆட்டம் முடியப்போகுதனை!
...நன்னியற்றை விசர்நாய்?! ...கலைச்சக் கடிச்சுப்
போட்டுதனை!

தெய் - (விம்மல் - அழுகை) ..ஆறுபடையானே, அறுந்த நாய்க்கு,
வேறை ஆரும் கிடைக்கேல்லையே கடிக்க?!
எங்கினேக்கை அப்பா கடிச்சது?!

முக - (எரிச்சல்) ...இரண்டு பேரும் கிட்ட வாருங்கோ
காட்டுறன் (அனுங்கல்)

சரவ - (பயம்) ..பெரியக்கோய்! கிட்டப் போகாதையனை,
...எட்டி உதைப்பரணை!

முக - (அனுங்கல்) எட்டி ஒரு கவ்வலடி... நடுத்துடையிலை,
ஒரு துண்டில்லை!... என்னை ஆசுபத்திரிக்குக்
கொண்டுபோவனடி ... (அனுங்கல்)

தெய் - (விம்மல்) பலத்த காயம் போலையடா தம்பி
சரவணை, ஒருக்கால் பாரன்ரா....

சரவ - (வேட்டியைச் சிரைத்து) ...இஞ்சை விடுங்கோ
பெரியத்தார்.... ஆடாமல் இருங்கோ பாப்பம்....

முக - (சூச்சம்) எடேய்!... கையை எங்கையடா
கொண்டுபோறாய்...?! எட்டா கையை, பரதேசி!
..எட்டா!...

சரவ - (ஏக்கம்) ...மருதமலையானே! ...தலையைச் சுத்துது
பெரியக்கோய்! ... (கவலை)

தெய் - (ஏக்கம்) ....இதைக் கண்ணாலை என்னெண்டு பாக்கிறது?! ...நடுத்துடையிலை ஒரு சிரட்டை இறைச்சியைக் கொண்டு போட்டுது!....

சரவ - (கவலை) ...அது இத்தறிதிக்கு திண்டு முடிச்சிருக்கும், பெரியக்கோய்!

தெய் - (யோசித்து) ....ம்?! ...டேய் தம்பி சரவணை, ...இது நாய்கடியில்லையடா, ...நரிக்கடியோலை கிடக்குதடா!

முக - (ஆத்திரம்) டேய் வெறுமசத்தியள்! இது நாய் கடியோ, நரிக்கடியோ என்டதைப் பேந்து பாருங்கோவன்ரா... இப்ப முதலிலை என்னை ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டு போங்களன்ரா?!

சரவ - (சிறு கோபம்) என்னெண்டு ஆசுபத்திரிக்குப் போறது பெரியத்தார்?! ....நாயின்ரை தலையுமெல்லே கொண்டுபோக வேணும்?!

தெய் - (விம்மல்) ஓம்பா! ....நாயின்ரை தலையும் கொண்டுபோனால்தானே நாப்பத்தொரு ஊசி போடுவினம்!

முக - (ஆத்திரம்) ..முள்முருக்குகள்! நாய்த்தலைக்கும், நரித்தலைக்கும் உங்க இரண்டுபேற்றை தலையள் இருக்குதடா, அது போதும், கொண்டுபோங்கோ! ...எங்கையோ ஒரு புவரசம் மொக்குகள்!

நன்னி - (பதட்டத்துடன் ஓடி வந்து) ...ஆறுமுக குஞ்சி! எல்லாம் கேள்விப்பட்டுத்தானே, விழுந்தடிச்சு ஓடியாறன்! கடி பாடே?!

சரவ - (சிறுகோபம்) - அதிருக்கட்டும்! ...நன்னியர் அம்மான்! உங்கட நாய் இப்ப எங்கை நிக்ந்து?! ....அதுதான் முக்கியம்!..

நன்னி - (பயம்) - ....அது வந்து மருமோன் ....நாய் வலுவீச்சா
வந்துதடா, ...வாழ்க்கை கிடந்த தண்ணியை ஒத்திக்
குச்சுட்டு, தெறி கெட்டுப் பறந்திட்டுதடா பாரு?!

முகத் - (கோபம் - அலுங்கல்) டேய் நன்னியா?! ....உன்ரை
விசர்நாய்க்கு மூண்டு நேரமும் பாண் வக்கிறனியோ,
இல்லை. பழம் சோறுதான் வைக்கிறனியோ?!

தெய் - (எரிச்சல்) மாட்டு இறைச்சியிலை வண்டிப்போட்டிருந்தால்
ஏன் மனிச இறைச்சியைக் கொண்டுபோகுது?!

நன்னி - (பயம்) அதுக்கென்னடி பிள்ளை தெய்வாளை
செய்யிறது?! அந்தச் சனிக்கு மனித இறைச்சியிலை
ஒரு ரேஸ்டர் பிடிபட்டிட்டுது!

முக - (முனகல்) முருகா! மூண்டு மணித்தியாலமா, இந்த
முச்சந்தியிலை கிடக்கிறன், ...ஒருத்தன் தன்னும்,
ஆசுப்பத்திரிக்குக் கொண்டு போறாங்களில்லையே?!

நன்னி - (சிறு எரிச்சல்) - ....ஆறுமுகக்குஞ்சி! ....இம்மளவு
நேரமும் இவை என்ன வைச்சு வடிவு பாத்தவையே?!
...ஆசுப்பத்திரிக்கு உடனை போக வேணும்!

முக - (கெஞ்சல்) - ....டேய் நன்னியா! ....தண்ணி
விடாய்க்குதடா, ...நீஎண்டாலும் தண்ணி கொஞ்சம் தாடா, :
...நா வறளுதடா.....

நன்னி - (அதிர்ச்சி) கொஞ்சம் பொறுங்கோ, கொஞ்சம்
பொறுங்கோ, ...குஞ்சி தண்ணி கேக்கிறார், கதை
பிளைக்கப் போகுதடி பிள்ளை தெய்வாளை....

தெய் - (கெஞ்சல்) - ....ஏன் நன்னியர்?! ...களைச்சுப்
போனார், முதலிலை தண்ணி கொஞ்சம் குடுத்திட்டு
ஆசுப்பத்திரிக்கு.....

நன்னி - (சிறு கோபம்) - ..என்ன விளையாடுறியளே?!
...தொடப்படாது..தண்ணி, கண்ணிலும்
காட்டப்படாதடி பிள்ளை!..

சரவ - (சிரித்து) - ...பெரியக்கோய்! எனக்கு சங்கத்தி
பிடிப்பட்டிட்டுது!

நன்னி - (சிரித்து) ..ஏன் சொல்லுறனெண்டால் கடிச்ச நாய்
தண்ணியைக் குடிச்சிட்டுப் பறந்திட்டுது, ...கடி
வேண்டின குஞ்சிக்கு தண்ணிவிடாய் எழும்பீற்றுது!
....அதுதான் பொயின்றி!

முக - (ஆத்திரம்) - ஏன்ரா விசரக் கூட்டங்கள்?!...
எதுக்கடா விசர், ஆருக்கடா விசர்?!...

தெய் - (விம்மல்) - உங்களுக்குத்தான்! ...(கெஞ்சல்) டேய்
தம்பி சரவணை, ..ஓடிப்போய் கறுத்தாற்றை காருக்குச்
சொல்லிப்போட்டோடியா.....

சரவ - (எரிச்சல்) - உனக்கென்ன விசரே?! ...கார்நிக்குது,
...கறுத்தார் ஆசுபத்திரியிலை, ஆறாம் வாட்டிலை!...

நன்னி - (சிறு கோபம்) - ..காரும் கருப்பட்டியும்! என்றை வண்டில்
நிக்குது, ஆளை ஏத்துங்கோ ...ம்.. மெள்ளப்
பிடியுங்கோ!..

(மூவரும் சேர்ந்து கைப்பந்தத்தில் முகத்தாரைக்
கொண்டு செல்கின்றனர்)

-திரை-

காட்சி : 2

(ஆசுப்பத்திரி - ஆறாம் வாட்)

நீற்றா -...பெரியவர், உங்கட பெயர்?!

முக - (அனுங்கல்) - ...பிறப்புப் பெயர், கந்தவனம் ஆறுமுகம்.,
...நடப்புப் பெயர், முகத்தார்

நீற்றா -(எழுதிக்கொண்டு) ...உங்கட விலாசம்?!

முக - (அனுங்கல்) - கல் ஒழுங்கை, ...கந்தரமடத்தடி

நீற்றா -(எழுதிக்கொண்டு) - வயசு எத்தனை?!

சரவ - அறுபத்தைஞ்சு முடியப்போகுது அத்தாருக்கு!

நீற்றா -(சிரித்து) பாக்கத்தெரியேல்லை.....

தெய - அஞ்சு வருஷமாய், அறுபத்தைஞ்செண்டுதான்
சொல்லிக்கொண்டு வாறார்!

முக - (சிறு எரிச்சல்) - இப்ப வயசென்னத்துக்கு?
...எனக்கென்ன கலியாணம் பேசப்போறியளே?!

நன்னி -கேட்டியளே ஆறுமுகக் குஞ்சி! ....இவையோடை
கொழுவப்படாது!

தெய - (சிறு எரிச்சல்) - வாக்கு மாறின மனுஷனுக்கு,
இதெங்கை விளங்கப் போகுது?!

நீற்றா -(எழுதிக்கொண்டு) - பெரியவருக்கு என்ன வருத்தம்!

- நன்னி -நாய் கடிச்சுப்போட்டுது மிசி அம்மா.
- சரவ - (எரிச்சல்) - பச்சைப்பொய் மிசி அக்கா - விசர்நாய் கடிச்சுப்போட்டுது!
- நீற்றா -(சற்று விலகி இருந்து) ....ம்?! ...எப்பிடிக்க கடிச்சது?!
- முக - (எரிச்சல்) இது வயித்துப் போக்கு! ...வாயாலை கடிச்சது!
- நீற்றா -(சிறு கோபம்) - வாயாலை கடிக்காமலுக்கு, வேறே என்னத்தாலை கடிக்கிறது?! ..எத்தனை மணி இருக்கும்?!
- நன்னி -பகல் பத்தரை பதினொண்டிருக்கும் மிசி அம்மா.
- நீற்றா -(கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்து) ...இப்ப மூண்டு மணியாச்சுது, ...இம்மட்டும் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?!
- நன்னி -(தயக்கம்) - நாங்கள் ஒண்டுமே செய்யயில்லை மிசி.
- சரவ - (தயக்கம்) - நான் நாயைத்தேடிப் போட்டன், வெட்டித் தலை கொண்டர....
- தெய் - (தயக்கம்)- இது நரிக்கடியாயிருக்குமோ என்டும் யோசிச்சம்.
- முக - (வேதனை) - நடு நோட்டிலை வைச்ச நேர்ஸ் அம்மா, இந்த அலுகோசுகள், எனக்கு கொறணர் விளக்கம் வைச்சவை பாருங்கோ
- சரவ - (கவலை) ...மிசி அக்கா! பெரியத்தாற்றை அடித்தொடையிலை, அரைக்கில்லோவை நாய் கொண்டு போட்டுது!
- நன்னி -கடிச்ச நாய், தண்ணியைக் குடிச்சிட்டு ஓடிப்பீற்றுது...!

தெய் - இப்ப இவருக்கு தண்ணிவிடாய் துவங்கியிருக்குது பாருங்கோ!..

நீற்றா - (இன்னும் கொஞ்சம் விலகியிருந்து) ...இது சரியான சீரியஸ் கேஸ் என்ன?!

முக - (அனுங்கல் - எரிச்சல்) ...நேர்ஸ் அம்மா, பிரச்சனை இதுதான்! என்றை விசர் நாயிலை தொத்தீற்றுதா, இல்லை நாயின்ரை விசர் என்னிலை தொத்தீற்றுதா என்று யோசிக்குதுகள், விசர்க் கூட்டங்கள்!

நீற்றா - கட்டிலிலை ஏத்திப் படுக்கவையுங்கோ, ...பயப்பிடாதேயுங்கோ! இப்ப மயக்க ஊசி போடுவம், டாக்டர்பின்னேரம் வந்து பார்ப்பார், சரியோ?!

கறுத் - (போர்வையை எடுத்துவிட்டு - எழுந்திருந்து) நேர்ஸ் அம்மாச்சி, அண்ணனுக்கு முந்தி, நானெல்லே இங்கை வந்து நிலத்திலை படுத்திருக்கிறன்?!

நன்னி - (சிறுகோபம்) - ஏன் கறுத்தார்?! உமக்கும் விசர்நாய் கடிச்சதே?!

நீற்றா - (சிறு கோபம்) ..எல்லாருக்கும் கட்டில் வேணும், கட்டில் வேணுமெண்டா வீட்டிலை இருந்து கொண்டராதேயுங்கோவன்?.....

கறுத் - (சிறு எரிச்சல்) ...வீட்டிலை ஒழுங்கான கட்டில் இருந்திருந்தால், ஏன் இஞ்சை வாறன் படுக்கிறதுக்கு!

நீற்றா - (சிறுகோபம்) உங்கட வருத்தத்துக்கு, நீட்டி நிமிந்து கிடக்க வேணும்.

கறுத் - (சிறு எரிச்சல்) ...பாடையிலை போகேக்கையும், நீட்டி நிமிந்துதான் போறது!

நீற்றா - (ரெலிபோன் எடுத்து) - டாக்டர்! ஆறாம் வாட் நேர்ஸ்
நீற்றா பேசறன்... யேஸ் டாக்டர்... இப்பவும் ஒரு
அட்மிசன்... ...யேஸ் டாக்டர்.. விசர்நாய் கடிச்சது
...துடையிலை ஒரு துண்டில்லை...கொஞ்சம்
சீரியஸ்தான் ... யேஸ் டாக்டர் ..(ரெலிபோன்
வைத்தல்) ...டாக்டர் 5 மணிக்குத்தான் வருவார்
சரியோ?! கொண்டந்த சாமான்களை
வைச்சிட்டுப்போங்கோ, சரிதானே?!

சரவ - (பீங்கான் கோப்பை சகிதம் வந்து) ...மிசி, இதுகளை
இதிலைவைக்கட்டே?!

கறு - எடதம்பி! பீங்கான் கோப்பை மாறீடும், பாத்து
வையுங்கோ, என்ரை தொங்கட்டானுகளும்,
அதிலையெல்லே கிடக்குது!

தேய் - (விம்மல்) - மிசி அம்மா! வீச்சா வைத்தியத்தைப்பாத்து
வீட்டை அனுப்பிவைக்கப் பாருங்கோ.. (முகத்தார்
கிட்டப் போய்) ...இஞ்சேருங்கோ, ..ஒண்டுக்கும்
யோசியாதேயுங்கோ...பகலுக்கு பத்தியத்தோடை வாறன்!

நன்னி - ...நேர்கு மிசி! ...விசர்நாய் கடிச்சது, குஞ்சி, தண்ணி
வென்னி கேட்பார், கண்ணிலும் காட்டிப்போடாதேயுங்கோ!

சரவ - (புணீவாக) ...பெரியத்தார்! நாளைக்கு வரயிக்கை,
உங்களுக்கு என்னத்தைக் கொண்டாறுது?!

முக - (எரிச்சல்) - டேய் எருமை! சின்னக் கடைக்குப் போய்
எனக்களவான கள்ளிப்பெட்டியாய் பாத்தெடுத்துக்கொண்டு
வா! போய்த் துலையுங்கோவன்!

நீற்றா- சரி சரி, நீங்கள் போங்கோ!

(மூவரும் வெளியேற, நேர்ஸ் மிசி ஊசி போட்டுவிட்டு,
உள்ளே போகின்றா)

முகத் - (கட்டிலில் படுத்திருந்தபடி) .. என்னடா தம்பி கறுத்தார்!
வந்து கன நாளோ?!

கறு - ..செவ்வாயோடை செவ்வாய் எட்டு, புதன் ஒன்பது
அண்ணை....

முகத் - ...என்ன, உனக்கு இருந்தாபோலை கடுமைப்படுத்தினதோ?!

கறு - ..நேர்ஸ் அம்மா சொல்லுறா, ஈரல் கரைஞ்சு போச்செண்டு,
டாக்குத்தரையா சொல்லுறார், ஈரல் கல்லாப்
போச்செண்டு!

முகத் - (உறுண்டு பிரண்டு) - என்னடா ஒரே மூட்டைக் கடியாக்
கெடக்குது, என்ன கண்டறியாத கட்டிலிது?

கறு - உங்களுக்காவது, உது கிடைச்சிது, நானும் கட்டில்
கேட்டுக், களைச்சுப்போனன்!

முகத் - எனக்கிப்ப மங்கு சனி நடக்குது அதுக்குள்ளை விசர்
நாயும் வேறை கடிச்சுப் போட்டுது!

கறு - இஞ்சை கவனிப்புக் குறைவண்ணை! கையிலை
பசையிருந்தால் சரி! அதோடை விசர்நாய்க் கடிக்கு
இஞ்சை சரியான மருந்தில்லையாம்.

முகத் - அதுதானே பாத்தன்?! (ஆச்சரியம்) விசர்நாய்க் கடிக்கு
தொப்பிளைச் சுத்தித்தான் ஊசி போடுவாங்கள், இவள்
பாவி வேறை எங்கேயோ.....?!

கறு - (யோசித்து) - அண்ணைக்குச் சொல்லத்தானே வேணும்,
...இஞ்சை வந்த நாய்க்கடி கேசுகள், ஒண்டும் வீட்டை
திரும்பினதில்லையாம்!

முகத் - (யோசித்து) - யோசிக்க வேண்டிய விஷயமாத்தான்
கிடக்குது (உருண்டு - பிரண்டு) ...ம்... நாய்
இறைச்சியைத்திண்டுது, இஞ்சை மூட்டை,
இரத்தத்தைக் குடிச்சுத்தள்ளுது... நிலம்,
பறவாயில்லைப்போலை கிடக்குது! ..ம்..

கறுத் - வேணுமெண்டால் அண்ணை, நீங்களும் நிலத்திலை
வந்து படுங்கோவன்!

முகத்- (பெருமூச்சு) - ...எதுக்கும் டாக்குத்தர் வந்து
போகட்டன் ...ம்.. (பெருமூச்சு) .....முருகா! ...ஏதோ நீ
விட்ட வழி!...

- (திரை) -

காட்சி : 3

நீற்றா - (திரை விலகுமுன் உள்ளிருந்து) ...ஹலோ டொக்டர்!...
நைந்நேர்ஸ் நீற்றா பேசுறன்... (தயக்கம்).. ஆறாம்
வாட்டிலை, நேற்றுப் பின்னேரம் அட்மிற் பண்ணின
நாய்கடி பேஷன்ற் இறந்திட்டார் டொக்டர்! ...யேஸ்
டொக்டர்! ....இரவிரவா அலம்பிக்கொண்டிருந்தார்,
...நித்திரை ஊசி போட்டனான் டொக்டர்! ...யேஸ்
டொக்டர்.....யேஸ் டொக்டர்..... (திரை விலகும்
போது நீற்றா ரெலிபோனை வைத்தல்) ...நாய்க்கடியோடை..
வந்த ஒரு கேசும் தப்பினதில்லை, ...(பெருமூச்சு) .....ம்?!
..இதாலும் தப்புமெண்டு பாத்தால்....

தெய் - (குளறிக்கொண்டு கட்டிலடிக்கு வந்து) ...என்ரை ராசா!...
இனி உன்னை எப்ப காணப் போறன்?!...

நன்னி - (அழுகை) .....இப்ப பொடியைக் காட்டுவினம்,....
போஸ்மோட்டம் முடிய பொடியைத் தருவினமடி பிள்ளை!..

தெய் - (ஒப்பாரி) -பத்தியக்கறியும் வைக்க இருந்தேன்
...பால்சொதியும் வைக்க இருந்தேன்.... (அழுகை)
போயிற்றீயே?!

சரவ - (அழுகை) - வரேயிக்கை என்ன கொண்டாந்து
பெரியத்தார் என்று கேட்டன்... (அழுகை) எனக்களவான
பெட்டியாக் கொண்டாடா என்று சொன்னார் ...எனக்கப்பவே
டவுட்டு!

தெய் - (அழுகை) நேர்ஸ் அம்மா! ...வைச்ச மரவள்ளி இழுக்க
முந்தி மரவள்ளி வைச்சவரை இழுத்திட்டியளே?!

நீற்றா - (வந்துகொண்டு) ...இஞ்சேருங்கோ! ...இது ஆசுப்பத்திரி!
...நாய்கடி கேசுகள் இன்னும் இரண்டுபேர் இருக்கினம்,
பயப்படப்போகுதுகள்..... பெலத்துக் கத்தாதேயுங்கோ!....

தெய் - (அழுகை) கத்தாமல் என்ன செய்யிறது?! கத்திக் கத்திச்
சாகச் சொல்லீட்டுத்தானே போயிருக்கிறார்?!....

நன்னி - (சிறு கோபம்) - இந்தச் சாவிலை ஏதோ மர்மமிருக்குது
மிசி! ...கடிச்சநாய் இன்னும் உசிரோடை இருக்குது!

சரவ - (சிறு கோபம்)-ஊசியைக் கீசியை
மாறிப்போட்டிருக்கிறியள் மிசி! ..பாலைக்குத்தி மாதிரி,
பெரியத்தார்!.. படையிலை போற வயசா?!

தெய் - (விம்மல்) - என்றை அவரிலைதான் நீங்கள் எல்லாரும்
பழகியிருக்கிறியள்?!

நீற்றா - (சிறு கோபம்) - கொஞ்சம் யோசிச்சுக் கதையுங்கோ!
நாய் கடிச்சது காலமை 11 மணிக்கு, ஆசுப்பத்திரிக்கு
வந்தது 3 மணிக்கு?!

தெய் - (விம்மல்) - மிசி அம்மா! ....கண்ணை மூடமுந்தி
கடைசியாய் ஏதும் இவர் சொன்னவரே!

நீற்றா - (சிறு கவலை) ...கண்ணை மூடினது ஒருத்தருக்குமே
தெரியாது பாருங்கோ!

நன்னி -ம்?!.. கண்டும் காணாதமாதிரி கறுத்தார்
போத்துக்கொண்டு படுத்திருக்கிறார்!

சரவ - (சிறுகோபம்) - ஆளைத்தட்டி எழுப்பிக் கேளுங்கோ

நீற்றா -(அதட்டி) - குழப்பாதேயுங்கோ! ...நித்திரை ஊசி
போட்டிருக்கிறம்!..

நன்னி -(ஆத்திரம்) -..குஞ்சியின்றை பொடியை எப்ப குடுப்பியள்?!

சரவ - (சாந்தப்படுத்தி) ...குழம்பாதேயுங்கோ! போஸ்மோட்டம்
முடிஞ்சதானே குடுப்பினம்!

தெய் - (கெஞ்சல்) - கீறிக் கிழியாமல் தந்திடப் பாருங்கோ!

சரவ - (இறுமாப்பு) அதுதான் பொயின்றி! உருப்படியானதுகளை
கழட்டி எடுத்துப் போடுவியள்!

நீற்றா -(எரிச்சல்) பத்தரை மணிக்கு போஸ்ற்றமோட்டம்! நீங்கள்
எல்லாரும் மோச்சரிக்குப் போங்கோ..... போங்கோ!
(நீற்றா போகிறாள்)

நன்னி -(ஆத்திரம்) - ..போறம்! ..கொஞ்சம் பொறுங்கோ!! தம்பி
சரவணை, கொண்டாந்த சாமான்களை முதலிலை
சரிபாத்து எடு!

சரவ - (அழுகை) - ....அத்தாற்றை ஞாபகத்துக்கு
இதுகளையாவது எடுத்து வைச்சிருப்பம்!...

(சாமான்களை எடுக்கும் பொழுது)

முகத் -(குரல் - அதட்டி) .....டேய்! ...கொண்டுபோடுவன்!

- நன்னி - (அதிர்ச்சி) - ...ம்?!...குஞ்சியின்ரை குரல் மாதிரிக்
கிடக்குது?! ...ம்?!..
- முகத் - (குரல் - அதட்டி) ...ஏதும் தொடடியளோ,
துலைச்சுப்போடுவன்!
- தெய் - (அதிர்ச்சி) - ....குரல், எந்தப் பக்கமாயிருந்து வருகுது?!
- சரவ - (அலட்சியம்) - ...அது, மோச்சுவரிப்
பக்கமாதானிருக்கவேணும்!
- முகத் - (போர்வையைக் கழட்டி - எழுந்திருந்து) ....வையடா
அங்கை! ...பீங்கான் கோப்பை கிளாஸ்-கறண்டி, சீனிப்
போத்தல் ஒண்டும் தொடப்படாது!.... டேய் முண்டலங்கள்?
...என்னடா முழுசிறியள்?!....
- நன்னி - (உரத்துக் கூப்பட்டு) ...நேர்க மிஸ்சி! ..நேர்க மிசி!
...ஓடியாருங்கோ! ....குஞ்சி இஞ்சை கிடக்கிறார்!
- நீற்றா - (ஓடிவந்து - ஆச்சரியம்) ....மை குட்னஸ்?! ...பெரியவர்!
அப்ப ....நீங்கள் சாகாமல், ஆரு செத்தது?!
- முகத் - (சிரித்து - எழுந்து) ...மிசி.. மூட்டைக்கடி தாங்கேலாமல்
நான் கீழை இறங்கிப் படுத்தன் ..கீழை கிடந்த கறுத்தான்
கட்டில் கெடுவிலை மேலை ஏறிப் படுத்தான்,
...கதை சரி!
- தெய் - (மகிழ்ச்சி) - என்றை ராசா! (முகத்தைத் தடவி)
உசித்திட்டியா?
- நன்னி - (மகிழ்ச்சி) - குஞ்சி! நீ தப்பீற்றாய் (கவலை - விம்மல்)
..என்றையாய்?! ...

சரவ - (பயம்) ...பெரியத்தார்! ...இப்ப என்ன செய்யச் சொல்லுறியள்?!

முகத் - (கோபம்) - டேய்! எனக்களவான பெட்டியாப்பாத்தெடுத்துக் கொண்டு வா, நான் அதுக்குள்ளை ஏறிப் படுக்கிறன், தூக்கிக் கொண்டு போங்கோ (ஆத்திரம்). ...ஓடுங்கடா, ஓடுங்கோ! நிங்கள் ஒருத்தனும் இந்த ஆசுப்பத்திரிப் பக்கம் தலை காட்டப்படாது! .....வந்தியள்?!
...கொண்டுபோடுவன்!

(மூவரும் மெல்ல வெளியேற - முகத்தார் கட்டிலில் ஏறிப் படுக்கிறார்)

நீற்றா (ரெலிபோன் எடுத்து) லோ டாக்டர் (மகிழ்ச்சி) நேர்ஸ் நீற்றா பேசுறன்! ...நாய்க்கடி பேஷுன்ற, நல்ல சுகமாயிருக்கிறார் டொக்டர்!

(திரை மூடுகிறது)

இருட்டினில் குருட்டாட்டம்

சமூக நாடகம்

பாத்திரங்கள்

1. சட்டம்பியார் கந்தசாமி
2. சட்டம்பியார் மகன் - சுறேஸ்
3. பிறநாட்டுப் பெண்-லூசியன்
4. விவசாயி - ஆறுமுகம்
5. மனைவி - தெய்வானை
6. மகன் - வையாபுரி

காட்சி 1 - இடம் - முகத்தார் வீடு

காலம் - முற்பகல்

பாத்திரங்கள் - சட்டம்பியார், தெய்வானை,
முகத்தார்

சட்டம்பியார் : (கூப்பிட்டு) - வீட்டுக்காற்றர்! ...உங்களைத்தான் இருக்கிறியளோ? ...தனக்குள் ம்?! ...ஒரு சிலமனையும் காணாயில்லை ... (கூப்பிட்டு) பிள்ளை தெய்வானை! நாய் கட்டி நிக்ருதோ?! ..(தனக்குள்) வக்கொட்டின நாய், வாத்தியாரெண்டும் பாராமல் வாய் வைச்சிடும் சனி!

தெய்வானை : (வந்துகொண்டு) - ...ஆரது?! (மகிழ்ச்சி) ஓ! எங்கட சட்டம்பியாரே! வாருங்கோ சட்டம்பியார், வந்திருங்கோ! வெடிச் சத்தங்களுக்கு, நாய் எந்தத் திக்கெண்டே தெரியேல்லைப் பாருங்கோ!

சட்ட : ஓம் ஓம், இரண்டுநாளாய் ஒரே ஷெல் அடி!
அம்பனைப்பக்கத்தான் எல்லாம், அளவெட்டிப் பக்கம்
நிக்குதுகள் எண்டு கேள்வி!

தெய் : வீட்டுப் பாடுகளெல்லாம் எப்பிடிப் போகுது சட்டம்பியார்?!
..பிள்ளைகளைக் கண்டே கன நாளாய்ப் போச்சுது....

சட்ட : ...ஓ தெரியாதே, மூத்தவளும் படிப்பைக் கொஞ்சம்
தொய்யவிட்டிட்டாள். பாதி நேரம் பங்கருக்கை எண்டால்,
படிப்பு எங்கை ஏறப்போகுது?!

தெய் : பிடிச்சனுப்பிவிடுங்கோ பிரான்சுக்கு, தமயன்காறனோடை
போயிருக்கட்டும் பிள்ளை!

சட்ட : அப்பிடியும் ஒரு பிளான் இருக்குதுதான். இருந்தாலும்
வேறை வேறை பிளானுகளும் இருக்குது கண்டியளோ.
எங்கட கஞ்சுதாற்றை சோதியும் வரப் போறானாம்.

தெய் : அவனும் அங்கை பிரான்சிலை எண்டுதான் கேள்வி
சட்டம்பியார்!

சட்ட : எத்தனை தடவை வந்து போட்டான்! தலையை மாத்தி,
ஆளை மாத்தி, பெயின்ரை மாத்தி - வலு சுழியன்
கண்டியளோ?! ...அதுசரி, ஆறுமுகத்தாரை
சிலமனில்லை?! ...ம்?!

தெய் : (கவலை) ...எங்கட மூத்தவன், ஆறுமாசமாக ஒரு கடதாசி
தன்னும் இல்லைச் சட்டம்பியார்.

சட்ட : (சிரித்து) ..நீ யோசிக்காதையடி பிள்ளை, நாணும் ஒரு
பிளானோடைதான்...

ஆறு : (ஆத்திரம் - வந்துகொண்டு) ...பரதேசி! கள்ளப்பயல்!
....ஓ! சட்டம்பியாரே?! ...வாருங்கோ! ...எப்பிடி நீங்கள்
படிப்பிச்ச இலட்சணம்! ..செறாமசத்தி, எனக்கு ஒழிச்சு
விளையாடுது!

சட்ட : (சிறு கோபம்) இஞ்சேர் ஆறுமுகம்! நீ, சுடுதண்ணி குடிச்சது மாதிரி நில்லாதை, அவனை ஒழுங்காப் படிக்க விட்டனியே?

தெய் : (கவலை) வயல் தோட்டம் எண்டு வெய்யில் குடிச்சதிலை, பிள்ளையின்றை முளை காய்க்க போச்சது! (சிறு கோபம்) எங்கையோ ஒரு அறிவு கெட்ட மனுஷன் ஒண்டு!

ஆறு : (ஆத்திரம்) முறையாய் உழக்குப்படப் போறாய்! பின்னை என்ன சட்டம்பியார்?! சீட்டுக்காறச் செல்லம்மாவுக்கு இன்னும் 50,000 மும் வட்டியும் கட்டவேணும், அதை எண்டாலும்....

தெய் : (எரிச்சல்) இப்பதான் பாஷை படிக்கிறன் எண்டு எழுதியிருக்கிறான் பிள்ளை, அதுக்குள்ளை ..... ஒரு கோணங்கி மனுஷனொண்டு!

ஆறு : (ஆத்திரம்) ...பூவரசம்மொக்கு! பத்து வருஷம் இஞ்சை படிச்சக் கிழிச்சுப்போட்டுப்போய், இப்பதான் பாஷை படிக்குது பரதேசி!

சட்ட : (சமாதானப்படுத்தி) ...இஞ்சேர் ஆறுமுகம், பிரென்சுப் பாஷை வந்து, வேப்பம்பிசின் மாதிரி! முட்டற இடத்திலை ஒட்டுற பாஷை அது! ...எழுத்துக்கும் உச்சரிப்புகும் கொணக்ஷன் கிடையாதாம். சொண்டில் முட்டாமல், நாக்கில் முட்டாமல் பேசவேணுமெண்டால் பாரன்?

தெய் : (எரிச்சல்) விழக்கங் குறைஞ்ச மனுஷனுக்கு உதுகள் எங்கை விழங்கப்போகுது?! என்னோடை மட்டும் லத்தன்-கிறீக் பெசிப்போடுவார்.

சட்ட : (சமாதானப்படுத்தி) இஞ்சேருங்கோ! கத்திப் பொல்லு எண்டு நில்லாதேயுங்கோ, குடும்பம் எண்டால் றப்பர்த்துண்டு மாதிரி! இஞ்சேர் ஆறுமுகம், நானும் சில பிள்ளைகளோடதான் வந்திருக்கிறன் கண்டியோ?! அதுசரி மகன்காறன் என்னவாம்?!

ஆறு : லைனைப்படிச்சு ஹலோ, ஆரு வையாபரியோ" எண்டன்
ஓம் எண்டான் எடேய் நான்தான்ரா கொய்யா
கதைக்கிறன், காசெங்கையடா" எண்டன் கப்சிப்"
சத்தமில்லை, ...கிசமுசு - கிசமுசு" கேட்டுது.
சடாரெண்டு பொம்புளைக்குரல் கஷாம் மஷாம், கஷாம்
மஷாம்" -ஒரு மண்ணும் விழங்கேல்லைச் சட்டம்பியார்!

சட்ட : (சிரித்து) இஞ்சேர் ஆறுமுகம்! உது நோங் நம்பர்
கண்டியோ?! நாலு நாளைக்கு முந்தி நான் கதைச்சனான்.
என்றை மகனும், உன்றை மகனும் ஒரே நம்பரிலைதான்
இருக்கினம், சரியோ?! அப்ப எப்படியடி பிள்ளை
பொம்புளைக் குரல் வரும்?!

தெய : (எரிச்சல்) பொம்புளைக்குரலோ?! தன்னைப்போலைதான்
மற்றவையும் எண்ட நினைப்பு?! ...வாக்கு மாறின
மனுஷன் ஒண்டு!

ஆறு : (எரிச்சல்) வாக்கு மாறிப் போச்சோடி?!
...விழுத்திப்போட்டு....

சட்ட : (சமாழித்து) விட்டா பெடி, வீட்டுத் தள்ளு!
...வெடிச்சத்தங்களுக்கு...

ஆறு : (தன்மையாக) ...மெய்ய சட்டம்பியார்?! என்ன
இருந்தாப்போலை?!

சட்ட : (இழுத்து)..தெரியாதே இரண்டொரு பிளானுகளோடைதான்
வந்திருக்கிறன்! ...லைன் கிளியர் எண்டால், பிறகென்ன?!

தெய : (சிரித்து) சட்டம்பியாருக்கென்ன? பென்சன் காசு வருகுது,
பிரான்சுக் காசு வருகுது, ரியூசன் காசு வருகுது, ...

சட்ட : (எரிச்சல்) புருவத்தோரிக் காசு வருகுது?! ஊரோச்சம்
வீடு பட்டினி! சாண் ஏற முழம் சறுக்குது கண்டியளோ?!

தெய் : (வேதனை) ....இவருக்கு உதுகள்???? மீற்றர்
கணக்கிலை எல்லாம் சறுக்குது சட்டம்பியார்! புடலை
வைச்சால் சாரைப்பாம்பு மாதிரி சுறுளுது. ஆறிஞ்சியிலை
காய்க்கிற வெண்டி, அரை இஞ்சியா குறண்டுது!

சட்ட : எனக்கும் ரியூசன் வியாபாரமும் ஒரே சறுக்கல்
கண்டியனோ?! பெடி பெட்டையள் சீனிப்போத்தலுக்கை
துண்டெழுதி வைச்சுப்போட்டு, அங்கை, இங்கை எண்டு
ஓடிடுதுகள், அதான், நானும், அங்கினேக்கை போய்,
ஏதாவது....

தெய் : (சிரித்து) நீங்கள் பிளைச்சிடுவியள் சட்டம்பியார்! நாலு
எழுத்தும் படிச்சனீங்கள், வீச்சாய்ப் படிச்சிடுவியள்!
இந்த மனுசனையும், எங்கை எண்டாலும்...

சட்ட : (சிரித்து) ...நீ யோசியாதையடி பிள்ளை, நானும் நல்ல
பிளானுகளோடைதான் வந்திருக்கிறன் கண்டியோ!

தெய் : (கெஞ்சல்) உண்ணாணைச் சட்டம்பியார், இந்த
மனுஷனையும் எங்கையன் சவூதிப் பக்கமாகுதல் பிடிச்சு
அனுப்பி விடுங்கோ, நிண்டு, அங்கினை சீமேந்தாவது
குழைக்கட்டுமன்!

ஆறு : (ஆத்திரம்) எடியேய்! என்னடி, சவூதியிலை போய், சீமேந்து
குழைக்கச்சொல்லுறியோ?! ...போறதுக்கு முந்தி உனக்கு
புண்ணாக்கும் தவிடும் குழைச்சுத் தீத்திப் போட்டுத்தான்...

சட்ட : (சமாழித்து) ..டேய், டேய் தம்பி ஆறுமுகம்! கச்சேரியைக்
குழப்பாதை, எல்லாத்துக்குமாக, நானும் ஒரு
பிளானோடைதான் வந்திருக்கிறன், விழங்குதோ?!

ஆறு : (எரிச்சல்) என்னவும் சட்டம்பியார்?! வந்த நேரம் துவக்கம்
பிளானுகளை மடியிக்கையே செருகி வைச்சிருக்கிறியள்,
ஓண்டை யெண்டாலும் எடுத்து விரிச்சுக் காட்டிறியள்
இல்லை.....

சட்ட : (சிரித்து) ...அவசரப்படாதை ஆறுமுகம்! இப்ப காட்ட
மாட்டன்! உனக்கும் கடல் கடக்க வேண்டிய பலன்
இருக்குது கண்டியோ!

ஆறு : (சிரித்து) ...கிளாலி, பூநரிப்பக்கமாப் போற பலனோ,
இல்லை...? (சயிக்கில் மணிச் சத்தம்) ...இஞ்சேரும்
தெய்வானை.

தெய் : (மகிழ்ச்சி) ...தபால்காறன் போலை (வெளியே
ஓடுகிறாள்)

சட்ட : (மகிழ்ச்சி) உனக்குச் சோட்டாச் சொன்னால் என்ன,
இரண்டு குடும்பமும் ஒண்டாச் சேருற பலனுமிருக்குது,
பிளானுமிருக்குது!

ஆறு : (சிந்தித்து) ஒரு சாம்பலும் விழங்கேல்லைச் சட்டம்பியார்!

தெய் : (மகிழ்ச்சி - வந்துகொண்டு) ...இஞ்சேருங்கோ!
தம்பியின்ரை கடதாசி வந்திருக்குதும், பிரிச்சுப்
படியுங்கோ! ..(பக்தி மயம்) பிள்ளையாரே, பயணம்
போக முந்தியும் கும்பளாவளைக்கும்:,
துலாக்காவடி எடுத்தவன்தானே?

ஆறு : (வாசித்தல்) ...ம்?! பிள்ளையார் சுழி -, சிவமயம்,
சிவபெருமான் திருக்கிருபையை முன்னிட்டு வாழும்....
(இடைநிறுத்தி) ...மெய்யவும்! என்னவும்,
எல்லாததையும் தொடுத்தெழுதியிருக்கிறான்....

சட்ட : (சிரித்து) அது வந்து, பிரஞ்சும் தமிழும் ஒண்டோடை
ஒண்டு இறுக்கமா, எக்கச்சக்கமாக்க கலந்திட்டுது ஆறுமுகம்.

தெய் : (பறிச்சு) ...இஞ்சை கொண்டாருங்கோ ஒவ்வொண்டாய்
எழுத்துக் கூட்டுறார்! ...இவருக்கு ஒருகண் சோட்சைற்,
ஒருகண் லோங்சைற் சட்டம்பியார்.... (வாசித்தல்)...
அங்கையும் நிலைமைகள் சரியில்லை என அறிகிறோம்,

இன்னும் ஒரு ஆறு மாசம் பல்லைக்
கடிச்சுக்கொண்டிருங்கோ. எனக்கு நாஷனாலிற்ரி
எடுக்கிறதுக்காக இஞ்சை ரெம்பறறியாக
கொன்றாக்ற முறையிலை ஒண்டை வைச்சிருக்கிறேன்...

ஆறு : (தடுத்து) ..கொஞ்சம் பொறடி, கொஞ்சம் பொறடி,
...என்னது?...ரெம்பறறி, கொன்றாக்ற, வைச்சிருப்பு,
கையிருப்பு?!

சட்ட : இஞ்சேர்! உனக்கு இதுகள் இந்த செற்றப்புகள்
விழங்காது கண்டியோ. வாடகைக்கு எண்டு முதலிலை
எடுக்கிறது, பிறகு, ஆட்சியும் உரிமையும் எண்டு
உறுதியை முடிக்கிறது.

தெய் : அறளை பேந்த மனுஷனுக்கு உதுகள் எங்கை விழங்கப்
போகுது சட்டம்பியார்?!

ஆறு : (கோபம்) அறளை பேந்து போச்சுதோடி?! அம்புலோதி
பிடிச்சவள்!

தெய் : (எரிச்சல்) ...பின்னை என்ன, விளக்கம் குறைஞ்சு
படியாலைதானே வித்தியாசமான கதையள்.

ஆறு : (ஆத்திரம்) விளக்கம் குறைஞ்சது காட்டவோ?! ....வெட்டி
வாழைப்பாதீக்கை தாட்டுப் போடுவன் கவனம்!

தெய் : (விம்மல்) எங்கையோ ஒரு கொதிப் பிடிச்ச மனுஷன்
ஒண்டு! எதுக்கெடுத்தாலும் கையை நீட்டுறதும்,
காலை நீட்டுறதும்...

சட்ட : (சமாளித்து) சரி, சரி, கதையை நீட்டாதேயுங்கோ!
கேட்டியளோ! நானும் ஒரு பிளானோடைதான்
வந்திருக்கிறேன். எனக்கும், எல்லாச் சங்கதிகளும்
விழங்கும்! கேட்டியே ஆறுமுகம்! நீ இப்ப
என்னோடை வாறாய் முழு மாப்பையும்
விரிச்சுக் காட்டப்போறன், எழும்பி வா!

தெய் : (கெஞ்சல்) ...வந்த இடத்திலை, தேத்தண்ணி தன்னும்
குடியாமல் போறியள்,....

சட்ட : (சிரித்து) தேத்தண்ணி என்ன தேத்தண்ணி!...செம்பு
தண்ணி எடுக்க வேண்டிய நேரம் வந்திட்டுது...
எழும்பி வா சொல்லுறன், ..ம்?! ...எழும்பு!...

(சட்டம்பியாரும் ஆறுமுகத்தாரும் வெளியேறுகின்றனர்,
தெய்வானை கேள்விக் குறியுடன் நிற்கின்றார்)

திரை முடுகின்றது

குறிப்பு - சோதி என்னும் பாத்திரம் அடுத்தடுத்த
காட்சிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப் படும்.

காட்சி : 2

காலம் : காலை வேளை

பாத்திரங்கள் : வையாபுரி, சுறேஸ், லாசியன்

வையா : (கடிதங்களோடு வருதல் - ஒன்றை உடைத்துப் படித்தல்)
..ம்?! வீட்டுக் காயிதம் போலை கிடக்குது, ஆனால்
கொழும்பு சீல் - "காசை அணுப்பு" என்ட பழைய
பல்லவியாத்தான் இருக்கும், ம்?! இஞ்சை இவளுக்கே,
மாசம் மூவாயிரம் தாலியைக் கட்ட வேணும் ...ம்...
(உடைச்சுப் படித்தல்) ..ம்... பிள்ளையார்கழி, சிவமயம்,
சிவபெருமான் கிருபையை முன்னிட்டு வாழும் அன்பு
மகன் வையாபுரிக்கு, அம்மா எழுதிக் கொள்வது
என்னவெண்டால்.....

தெய் : (பின்னணிக் குரல்) ... எங்கட பாடு பெரிய கஷ்டம் மகன்.
நீயும் ஆறு மாசமாய் ஒண்டும் அனுப்பாமல் விட்டிட்டாய்,
நாங்கள் எப்பிடிச் சீவிக் கிறது, பிள்ளை ஜீவாவும்
படிப்பை நிற்பாட்டிப் போட்டு வைச்ச கத்தரிக்கு உச்சித்
தண்ணி ஊத்துறாள். கொப்புவும் ஒரு அறிவு கெட்ட
மனுசனொண்டு!

வையா : (தனக்குள்) ... அப்பாவுக்கு எந்த நாளிலை அறிவு
கிடந்தது கெடுகிறதுக்கு?! கிராயிட்டியிலை சவ்வாரியும்,
கவுணாவத்தை வேள்வியுமெண்டால் போதும், அப்புவுக்கு.

தெய் : (பின்னணிக் குரல்) ... அந்தாளோடை இஞ்சை கிடந்து
சீரழிய என்னாலை முடியாது! நிண்டால் அடி, இருந்தால்
உதை! ஒட்டகப்புலத்து எண்ணை போட்டுத்தான்
உழுக்கெடுக்கிறன்!

வையா: (விரக்தி) வாடிக்கைக் கள்ளு, கூவில் கள்ளு,
பத்தாக்குறைக்கு வடி, இதுக்கெல்லாம்
இடங்குடுத்ததினாலை,...

தெய் : (பின்னணிக் குரல்) செம்பாட்டுப் பக்கம் போகேலாது,
ஒரே ஷெல்லடி, உசிரைக் கையிலை பிடிச்சுக்
கொண்டுதான் இருக்கிறம். கைகுடுத்த தெய்வம் மாதிரி,
கந்தசாமிச் சட்டம்பியார், சில பிளானுகளோடை அங்கை
வாறார்,...

வையா: (தனக்குள்) ...ம்?! பெரிய சிக்கலிலையெல்லோ வந்து
முடியப் போகுது. சட்டம்பியார் வந்தால் எல்லாருக்கும்
டிறில் பழக்கப் போறார், ...ம்? எப்பிடிச் சமாழிக்கிறது....

தெய் : (பின்னணி குரல்) ... அதோடை கொப்புவையும் கூட்டிக்
கொண்டு வர இருக்கிறார்...

வையா : (அதிர்ச்சி) ... ஏழரைச்சனி, என்னையும் பிடிச்சிட்டுது...

தெய் : (பின்னணிக் குரல்) - அங்கினேக்கை எண்டாலும் ஏதும் தொழில் துறையெண்டு பாத்துப் பிளைக்கட்டும், தண்ணி, வென்னி எண்டது எதுவும் காட்டிப்போடாதை! நிறைகுடம் உனக்குத் தெரியும் தானே? ...சட்டம்பியார்ரை மகள் கலாவின்ரை போட்டோவும் இத்துடன் அனுப்பி வைக்கிறன்..

வையா : (தனக்குள்) ...ம்?! என்னத்துக்கு போட்டோ?! ஓ... சங்கதி அப்பிடி யிருக்குமோ?! இருக்கிற சனியனை எப்பிடித் தொலைக்கிறது?! ..(படத்தைப் பார்த்து வர்ணனை)... (மகிழ்ச்சி) ...கலா! என்ன அழகு, என்ன அழகு... அன்றலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற அழகு முகம், நீண்டு குழிர்ந்த நீலப்பூ விழிகள், எள்ளுப் பூ பே..ன்ற எழில் மிகு நாசி,புப்போல் மிருதுவான பூரிப்புக் கன்னங்கள், வாழைத்தண்டு போல் வார்த்தெடுத்த வர்ணக் கரங்கள், கோலச் சிற்றிடை (பெருமூச்சு) ....ம்?! மோட்டுத் தனமாயெல்லோ ஒரு தொங்கட்டாணை தொடுத்துப் போட்டன்!...

தெய் : (பின்னணிக் குரல்) சட்டம்பியாற்றை பிளானுகள் போகப் போகத்தான் உனக்கு விழங்கும். கறுத்தாற்றை சோதிதான் உங்கை கூட்டிவர இருக்கிறான்....

வையா : (கோபம் - தனக்குள்) ...சோதிக்கு தேவையில்லாத வேலை! என்ன சாம்பலுக்கு, அப்புவை இஞ்சை கூட்டியாறான்?! (கூப்பட்டு) டேய் கறேஸ்! நித்திரை கொண்டது போதும், எழும்பி வாடா, ...உனக்கும் ஏழரை பிடிக்கப் போகுது, எழும்பிவா சொல்லுறன்! ...(தனக்குள்) ...ம்?! எங்கட விளையாட்டு மானங்கள் தெரிஞ்சு போச்செண்டால் கவுணாவத்தை வேள்வி இங்கைதான் நடக்கும்!...

கறே : (நித்திரை முறித்து - வந்து கொண்டு) ...என்ன மச்சான் வையாபுரி! என்னடா பேய் அறைஞ்ச மாதிரி நீக்கிறாய்?! ...என்ன கையிலை கடிதம்?! என்ன புறப்பெலம் (Problem)

வையா : (எரிச்சல்) ..புறப்பலமோ?! (Problem) ...டேய் சுறேஸ்!
உன்ரை கொய்யாவுக்கு தேவையில்லாத வேலை
கண்டியோ?! தான் வாறது மில்லாமல் அப்புலவயுமெல்லே
கூட்டிக்கொண்டு வர நிக்கிறார்!

சுறே : (அதிர்ச்சி) ...என்ன மச்சான்?! ஐயா வாறாராமோ?!
துலைஞ்சுதடா எங்கட வியாபாரம்! எங்கையடா ஓடி
ஒழிக்கிறது?! ...அப்பிடியே காயிதம் வந்திருக்குது?!

வையா : இந்தாடாப்பா உனக்கும் ஒண்டு வந்திருக்குது. என்ன
தலையிடயோ தெரியாது. உடைச்சப் பாடு!

சுறே : (உடைச்ச வாசித்தல்) ...ம்?! ..துர்க்கைஅம்மன் துறை,
இவ்விடம் யாவரும் நலம், வேண்டுவதும் அதுவே!

சட்ட : (பின்னணிக் குரல்) ..நாற்சாரம் வீடு இருந்தும் நாள்
முழுக்க நிலத்துக்குக் கீழை பங்கரிலைதான்
இருக்கிறோம். பாண் பத்து பணிஸ் பதினைஞ்சு, அரிசி
அம்பது, அமெரிக்கன் மா அம்பத்தைஞ்சு,
குருங்கையிலை முண்டு பிடி முப்பது,
மரக்கறியள் முப்பத்தைஞ்சு

சுறே : (விமர்சித்து) ...ஏன் இஞ்சை குறைவே விஸ்கி, விறண்டி,
றிக்காட், கொனியாக், கோழ், ஆடு, மாடு, குதிரை,
பால், பட்டர், சீஸ், சொக்கோலா, என்ன விலை
தெரியுமே?!

சட்ட : ...பனங்காய், பினாட்டு, புளிக்கஞ்சி, ஓடியமாக்கூழ்,
கொவ்வை, குறிஞ்சாய், முசுட்டை, குரக்கன் புட்டு
எண்டு பழைய நிலைமைக்கு திரும்ப வேண்டிய
நிலையிலை இருக்கிறம் சுறேசு!

சுறே : ...இன்னும் அந்த நரகாலியளைத்தானே சாப்பிட
நிக்கினம்! மட்டன் கோஸ் சிக்கன் கோஸ், சலாட்
சான்ட்விச் சொசிசோன் ... இதுகளைச் சாப்பிடுவம்
எண்டில்லை.....

சட் : (பின்னணிக் குரல்) ....இதுக்கிடையிலை பென்சன் சில
நேரம் வரும், சிலநேரம் வராமலும் விடும், இனி ரியூசனும்
படு பட்சி, படுபட்சி!....

சுரே : ....காலத்துக்கு ஏத்த மாதிரி, படிப்பிப்பம் எண்டில்லை,
ஓரே மாவைப் போட்டு ஓரே அரையல்! ....

சட்ட : (பின்னணிக் குரல்) ...எனவே, சில பிளானுகளோடை
விரைவில் அங்கு வருவதாக இருக்கிறேன். வரும்
போது ஆறுமுகத்தாரையும் கூட்டிவருவது உறுதி!
எங்கள் வருகை கறுத்தாற்றை மகன் சோதியின்
கையில் தங்கியுள்ளது.

வையா : எடேய் சுரேஸ்! இப்பிடிச் சிக்கலுக்கை இரண்டு பேரும்
மாட்டியிருக்கிறம், என்ன செய்யிறது?!

சட் : (பின்னணிக் குரல்) ....மற்றும் இத்துடன் ஒரு
போட்டோவும் வருகிறது. மிகுதி நேரில் .... இப்படிக்கு
....முருகன் துணையில்,.....

சுரே : என்னடா இது ...சண்டிக்காயிக்கை சனியன் பூந்த மாதிரி,
எனக்குக் கையும் ஓடயில்லை, காலும் ஓடயில்லை....
குதிரையளும் சரியா ஓடுதில்லை, பிடிக்கிற குதிரையளும்
நொண்டிக் குதிரையளாக் கிடக்குது.....

வையா : ...எனக்குமடாப்பா, என்ன செய்யிறதெண்டே
தெரியேல்லை, இவளொருத்தி இஞ்சை கிடக்கிறாள்,
நாஷனாலிற்றி கிடைச்சாலாவது, போ சனியனே எண்டு
கலைச்சாவது விடலாம் ..ம்?! என்னடாப்பா படம்?!
இஞ்சை கொண்டா பாப்பம்! ....(படத்தைப் பாத்து) எட
(அதிர்ச்சி) இது என்றை தங்கச்சி ஜீவாவின்ரை படம்!

லூசி : (நித்திரை முறித்து வருதல்) ஓ! ...பூரி! What are you
doing?! ...Where is my cafe?!

வையா : (எரிச்சல்) உனக்கு இப்ப கோப்பி போடுற நிலையிலை
தான் நான் இருக்கிறேன், ...go - bed - sleep....

லூசி : (இரக்கம்) ....பூரி!... What is wrong with you?! (தொடப்
பார்த்து) Are you sick பூரி?!

சுறே : ....Sri Lanka?! ....Sri Lankais? sick !?...

வையா : ....டேய் ஒண்டையும் சொல்லிப்போடாதையடா!

லூசி - (கையைப் பிடித்து) ....Papa sick?! Mummy sick?! What
sick, where sick, when sick, why sick

வையா - (எரிச்சல்) ... இடிவிழுவாழுக்கு எப்பிடி விழங்கப்
படுத்துறதெண்டே தெரியேல்லை, இவளின்ரை
இங்கிலீகம் விழங்கேல்லை,...

சுறே : (சமாளிச்சு) ...லூசி! ....No problem, No problem, rpd;d
problem ...small problem

லூசி - (சாந்தமாக) Sri lankaise problem?! ...shelling,
shooting, bombing, bombarding?! ... go up?!

வையா : (அன்பாக) ...(செய்கை மூலமாக) ....லூசி! ..டுசின்,
டுசின், டுசின், - ஆக்கள் falling டுமாஸ், டுமாஸ்,
டுமாஸ், வீடுகள் falling, அய்யோ, அம்மோய், அப்போய்
- ஆக்கள் running மிச்சத்தை நீ சொல்லுடா சுறேஸ்!

லூசி : (அதிர்ச்சி) ...My goodness! What a pity?
(படங்களைப் பாத்து) ....What is this? Nice damsels.
Who are they?

வையா : (கெஞ்சல்) டேய் சுறேஸ்! -நாஷனாலிற்றி பறக்கப்
போகுதடா ஏதாவது தாலியைக் கட்டடடா....

சுறேஸ் : (சமாளிச்சு) ....No Luci No! .....My sister - His sister;...His
sister - My sister; - No Problem (படங்களைக் காட்டி)
...Our problem

லூசி : ... (மன்னிப்பாக) .... I am sorry பூரி! ... You are mine! ...
I will bring cafe .

(உள்ளே போகிறாள்)

வையா : (நீண்ட பெருமூச்சு) .... அப்பாடா ஒரு தத்து கழிஞ்சுது!
.. டேய் சுறேஸ் ... வாத்தியாரையும் அப்பரையும்
நிப்பாட்ட வேணும், அப்பதான் மற்றத் தத்துக் கழியும்
கண்டியோ?!

சுறே : (யோசித்து) ... ஏன்ரா மச்சான் லூசியைக் கடத்துவமே?!
எங்கட பெடியளைப் பிடிச்சு.....

வையா : (யோசிச்சு) அது வேற சிக்கலிலை நாங்கள் மாட்ட
வேணும் கண்டியோ?! ...ம்?! சோதியின்ரை பிரயாணப்
பிளானுகள் தெரிஞ்சிட்டுத்தெண்டால், இன்போமேசனைக்
குடுத்தமெண்டால், இடைவெளியிலை பிடிப்பட்டுப்
போவினம் (சிரித்து) .... பழையபடி அம்பனை,
கருகம்பாணை! எப்பிடி அய்யியா?!

சுறே : .. ஏன் மச்சான், இப்பிடிச் செய்தால் என்ன?! சோதிக்கு
எடுப்பம் கோல் கெழும்புக்கு விசயத்தை விளங்கப்
படுத்துவம், ...

வையா: (மதிழ்ச்சி) அசல் அய்யியா! காய் வெட்டுறதுதான்
வழி! ... வெட்டி விளையாடுவம் நீ வா! (சுப்பிட்டு) லூசி!
.. Out going - Call taking - back coming — OK லூசி?!

(இருவரும் வெளியேறுகின்றனர்).

திரை மூடுகின்றது

முகத் : இடம் மாறி வந்திட்டம் சட்டம்பியார்!... தம்பி
சோதி...(கொண்டு வந்த பொருட்களை திரும்ப கையில்
எடுக்கிறார்)

சோதி :... (சமாளிச்சு) ...Excuse me Madam! ....He is Mr.
Arumugam! ...Vaiyapuri's father - OK?!

லூசி : (மகிழ்ச்சி) ...Oh my God; Poori's father?! Oh my sweet
uncle (பிரான்ஸ் நாட்டு முறையில் வரவேற்க ஓடிவருதல்)

முகத் : (பயம் - தடுமாற்றம்) ...என்னை ஐயோ!....

சட்ட : வணக்கம்!...I Suresh father; He Vaiyapuri's father; - His
daughter, my daughter in law; my daughter, his daughter
in law - relations

முகத் : (இளைப்பு) ....எனக்கு, ஏக்கத்திலை, நெஞ்சு வலிச்சுப்
போச்சுதடா சோதி!..

லூசி : Mr. Soathi - let them relax; they look tired (உள்ளே
சென்றுகொண்டு) I will, gert them something

சட்ட : ...முகத்தார் வந்திரும்காணும்! ஏதோ காணாததைக்
கண்ட மாதிரிக் கத்திப் போட்டீரே?!

முகத் : கத்தாமல் என்ன செய்யிறது சட்டம்பியார்? முன் பின்
தெரியாத பெடிச்சி, இந்தா கழுத்தை நெரிக்கிறன் என்று
வரேக்கை! (சிரித்து) ...ம்! அரும் தப்பு!

சோதி : (சிரித்து) அம்மான்! இந்த நாட்டு வரவேற்பு முறைகள்,
அப்பிடித்தான் பாருங்கோ! இறுக்கமான கட்டியணைப்பு-
இலகுவான முத்தம், இதுதான் முறை!

முகத் : (எரிச்சல்) கிலுசு கெட்ட முறை, ...கிலுசு கெட்ட முறை!

சட்ட : (சிறு கோபம்) சுமமாயிரும் முகத்தார்! ...இடத்துக்குத் தக்கத, அட்யஸ்டர் பண்ணிப் போக வேணும் பாரும்.

முகத் : (எரிச்சல்) ...எனக்கேத்தாதையும், ...தெரிஞ்சு தெரியாமல், தெய்வானைக்குத் தெரிஞ்சுதெண்டால்?! ...துலைஞ்சது!

சோதி : (சிரித்து) உங்களுக்கு சொன்னால் என்ன அம்மான், வெளி நாடுகளைப் பொறுத்த மட்டிலை, காலநிலை, தொழில், மாது இந்த மூன்றும் நம்பிக்கையில்லாதது பாருங்கோ!

முகத் : நம்பிக்கையானது சொல்லுங்கோ?! மனித வாழ்க்கையே, நம்பிக்கையில்லாதது என்று தெரியுமோ?! 'காயமே இது பொய்யடா' என்று அப்பவே சொல்லீற்றன்!

லூசி : (குடிவகைகள் சகிதம் வந்து)...*Black Uncle! like to have Beer, Wisky, Brandy, Gin, Rhum, Ricard* (எல்லாத்தையும் காட்டி)...*Fair Uncle! Come on!*

சட்ட : ...*No touching; no touching, I am saivam*, ஞானப்பழம் - **This is** பஞ்சமாபாதகம், பஞ்சமாபாதகம்!

முகத் : சட்டம்பியார்! இடத்துக்கு ஏத்த மாதிரி, அட்யஸ்டர் பண்ணிப் போறதுதான் நல்லதும், சாடையா நினைச்சுப்பாரும்!

சோதி : ...*Madame! ...They like to have Cafe first... You don't mind?!*

லூசி : (மகிழ்ச்சி)...*Oh Cafe?! ...no proplem, no problem..*
(உள்ளே போகுதல்) ...

முகத் : (யோசித்து) ...சட்டம்பியார்! இவள் பெடிச்சியின்னா குரல் எங்கையோ கேட்ட மாதிரிக் கிடக்குது....ம்? இப்பியும் இருக்குமோ?!

சட்ட : ...இல்லை! இப்பிடித்தான் இருக்கும் ...வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரி இந்தச் சொக்கட்டான் - வாடகை வீட்டிலை வாடிக்கைக்காரர். என்ரை மகனும் உம்மட மகனும்! ஏன்ரா தம்பி சோதி. என்ரை கண்டுபிடிப்பு எப்பிடி?!

சோதி : (சிரித்து) ...இப்பிட்யும் இருக்கும், அப்பிட்யும் இருக்கும் போகப் போக வேறை மாதிரியும் இருக்கும்! இதெல்லாம் இஞ்சை சர்வ சாதாரணம் சட்டம்பியார்! (சிரித்து) மெய்ய அம்மான்! என்ன கனக்க யோசிக்கிறியள்?!

முகத் : (யோசித்து) கனக்க யோசிக்க வேண்டிய கட்டம் வந்திட்டுதடா சோதி!...(செருமல்) வையாபுரியன் வரட்டும்!

சோதி : (ரெலிபோன் மணி அடிக்கிறது - எடுத்துக் கதைக்கிறான்). ஹலோ! ...எட வையாபுரியா?! இஞ்சை நான் சோதி கதைக்கிறன் மச்சான்! ..எங்கையடாப்பா நிக்கிறாய்?!

வையா : (மகிழ்ச்சி) ...எட சோதியா?! எப்ப மச்சான் வந்தனி?! கொழுப்புக்கு அனுப்பின மெயேஜ் கிடைச்சிருக்கும், தனியத்தான் வந்திருப்பாய் எண்டும் தெரியும்...

சோதி : (சிரித்து) ஓம், ஓம்! எல்லாம் கிடைச்சதுதான்! கொய்யாவும் மாஸ்ரரும் இப்ப இஞ்சை பக்கத்திலைதான் இருக்கினம்.

வையா : (அதிர்ச்சி) ..என்னடாப்பா?! ..அப்புவும் மாஸ்ரரும், ..?! ..தலையைச் சுத்துதடா சோதி..! ம்?! லூசி ஆரெண்டு தெரிஞ்சு போச்சுதேடா? ..இதை எப்பிட்யடாப்பா சமாழிக்கிறது, எப்பிடிக் காய் வெட்டுறது .....ம்?!..

சோதி : அது சரி, சுறேஸ் எங்கையடாப்பா?! மாஸ்ரரும் கனக்கப் பிளானுகளோடெதான் வந்திருக்கிறார் போலை....

வையா : ம்?! வழக்கம் போலை, குதிரையின்றை வாலைப் பிடிச்சுக் கொண்டு பார் (Bar) வழிய சுத்துறானோ,

இல்லை மெற்றோ வழிய கிடக்கிறானோ ஆருக்குத் தெரியப் போகுது, ...மெய்யடா சோதி?! எப்பிடியடாப்பா தப்புறது?! ...விஷயத்தை லாசிக்கு விழங்கப் படுத்தி கொஞ்ச நாளைக்கு வெளிய அனுப்பி வைச்சால் எப்பிடி?! எனக்கு கையும் ஓடயில்லைக் காலும் ஓடயில்லை!

சோதி : எதுக்குமடாப்பா நீ கெதியிலை வந்திடு கண்டியோ?! எனக்கு அவசர வேலை கிடக்குது, நான் இப்ப கீழை இறங்கிறன். எதுக்கும் இரவைக்கு வரப்பாக்கிறன்! (தொலைபேசியில் கதைத்து முடித்து) ....மாஸ்ரர் எதுக்கும் நான் போட்டு பேந்து வாறன்! ...அம்மாள்! ..அப்ப நான் வரட்டே! (இருவரும் சிந்தனையில் இருக்க சோதி வெழியேறுதல்)

லாசி : **Good Bye**

சட்ட : (யோசனை) ...மெய்யவும் முகத்தார்! ...முதலுக்கே மோசம் வந்திடும் போலக் கிடக்கே?

முகத் : (யோசித்து) உமக்கு முதல் மட்டும் தான் போகும், எனக்கு வட்டியும் முதலும், சேர்ந்து போயிடும்! சட்டம்பியார்!

லாசி : ...Fair Uncle! ...You want milk, ...sugar - no sugar (லாசி காப்பி பரிமாறுகின்றான்)

முகத் : (எரிச்சல்) ஓய் சட்டம்பியார்! இவளை ஆரெண்டு கேளும் காணும் முதலிலை, வேலைக்காறியோ இல்லை வீட்டுக்காறியோ எண்டு?!

சட்ட : (எரிச்சல்) இரண்டாயும் தான் இருக்கும்! ...விசர்க் கதையெல்லே கேக்கிறீர் காணும்?! இங்கிலீசிலை என்னேண்டு காறும் கேக்கிறது?

லூசி : (பைகள் - பறியளுடன்) Excuse me uncles! You relax -
I am going shopping at Inter-Marche - OK?! ...
(வெளியேறுதல்)

சட்ட : (எரிச்சல்) என்ன சொல்லீற்றுப் போறாள்!

முகத் : (விஸ்கியை எடுத்து) ....இருக்கிற விசருக்கு
அண்ணாக்கிலை வாத்தால் என்னண்டமாதிரிக் கிடக்குது!

சட்ட : ஈரலும் இல்லாமல், இரைப்பெட்டியும் இல்லாமல்தான்
கிடப்பீர், கவனம்!

வையா : (வந்துகொண்டு - பயம்) ...அப்போய்! எப்ப வந்தனீங்கள்?!
...எட மாஸ்ரரும் வந்திருக்கிறார்?! அறிவிச்சுப்போட்டு
வந்திருந்தால், எயர்போட்டுக்கு வந்திருப்பன், நீங்கள்
திடீரெண்டு.....

முகத் : (கோபம் - மௌனம்) - (வாத்தியார் - முகத்தார் ஒருவரை
ஒருவர் பாத்த வண்ணம்)

வையா : (தயக்கம்)கழுத்துக்கை உழுக்கெண்டு அம்மா காயிதம்
போட்டிருந்தா, இப்ப எப்பிடிச் சுகமே?! தங்கச்சி,
தம்பியவை என்ன செய்யினம்?! நல்லாய்ப்
படிக்கினமோ?! எந்த நாளும்
(எல்லாரையும் நினைச்சபடிதானே நானும்?!

முகத் : (கோபம் - மௌனம்) - (வாத்தியார் - முகத்தார் ஒருவரை
ஒருவர் பாத்த வண்ணம்)

வையா : (கலக்கம்) அப்போய்! என்ன, மூச்சுப் பேச்சில்லாமல்
இருக்கிறியள், பிளேனுக்கை ஏதும் பயந்திட்டியளோ?!
அங்கைவீட்டைப் பற்றி கனக்க யோசிக்கிறியள் போலை
என்ன, கொஞ்ச நாளிலை, திரும்பிப் போறனீங்கள்
தானே?!....

முகத் : (ஆத்திரம் - எழும்பி) ...திரும்பிப் போறதுக்கேடா இவ்வளவு செலவழிச்சு வந்தநாங்கள்?! ...டேய், கொண்டு போடுவன்! இஞ்சை ஒரு தொங்கட்டான் இருக்குது. ஆரடா அவள்?!

வையா : (சிரித்து - சமாளித்து) ...எட, இவள் லூசியைச் சொல்லறியளே?! ...ஐயோ! அப்போய், வித்தியாசமாய் நினைச்சிட்டியள்! காட்டு, விசா, வேலை, நாஷனாலிற்றி, இதுகளுக்காக, ஒரு ரெம்பறறி வைப்புச்செப்பு! அங்கை ஒற்றி, ஈடு, குத்தகை மாதிரி, இங்கை இப்பிடி ஒரு தேச வழமை!

முகத் : (மகிழ்ச்சி) ...அது தானே பாத்தன் சட்டம்பியார்! கொடிக்குப் பிறந்து செடிக்குத் தலைவைக்குமோ என்றை பிள்ளை எண்டு! கேட்டியே மகனே! எங்க இரண்டு பேருக்கும் இப்பிடியான ஒரு தேச வழமையைக் காட்டிவிட்டியெண்டால்,.....

சட்ட : ...நாளடைவிலை சிறுபோகம், பெரும்போகம், இடைப்போகங்களிலை கீரை, கத்தரி, எண்டு கொய்யாவும் பிளைச்சிடுவார் பாரு!

முகத் : இனிச் சட்டம்பியாரும் இலக்கணம், இலக்கியம், சரித்திரம், பூமிசாத்திரம் எண்டு ரியூசனிலை அவரும் பிளைச்சிடுவார்!

சுறேஸ் : (சாடையான மது மயக்கம் - வந்து கொண்டு) .....(அதிர்ச்சி) எட ஐயாவே! எப்ப வந்தநீங்கள்?! .....அம்மான்?! நீங்கள் எப்பிடி வந்தநீங்கள்?! ....ஒரு தந்தி கொடுத்திருக்கலாம்?! ஒரு ரெலிபோன் எடுத்திருக்கலாம்?!

சட்ட : (மௌனம்) - (முகத்தார் - சட்டம்பியார் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி)

சுறேஸ் : (சிறு பயம்) என்ன பேசாமலிருக்கிறியள்?! வழியிலை ஏதும் பறிமுதல், பிரச்சனை, பைன் (Fine) அப்பிடி ஏதும்?!

சட்ட : (ஆத்திரம் - எழுந்து) ....டேய்! இரடா முழங்காலிலை, உண்மையைச் சொல்லிப்போடு என்னடா தழும்பீறாய் தள்ளாடுறாய்? உன்ரை விளையாட்டுகள் ஒண்டும் விழங்கேல்லை!

சுரேஸ் : (நிதானமாக) என்னைப் பற்றி என்ன ஐயா நினைக்கிறியள்?! வேலை முடிய விளையாட்டு! அங்கை அம்மான்ரை வண்டிச் சவ்வாரி இங்கை குதிரைச் சவ்வாரி, அந்தத் தண்ணி விடாய்க்கு தனிப்பனைக் கள்ளு மாதிரி, இஞ்சை பழரசம்?!

சட்ட : (மகிழ்ச்சி) அதுதான் பாத்தன் முகத்தார்! மழைக்கால் இருட்டெண்டாலும் மந்தி கொப்பிழக்கப் பாயாது கண்மரோ?!

லூசி : (சாமான்களோடு வந்து கொண்டு) ....Hello Darling Poori! My black uncle has come! Fair uncle! How is my hubby?! .... (வையாபுரியோடு இணைந்து நிற்க, சட்டம்பியாரும், முகத்தாரும் மயங்கி விழுகின்றனர்)

திரை முடிதல்

காட்சி - 4

இடம் :- பாரீஸ்
காலம் :- காலை வேளை
பாத்திரங்கள் :- வையாபுரி, சுரேஸ், லூசியன், சட்டம்பியார், முகத்தார், சோதி

காட்சி அமைப்பு :-

(சட்டம்பியார், முகத்தார் இருவரும் இலங்கை திரும்புவதற்கான ஆயத்தங்களை மேற்கொள்கின்றனர். மற்ற நால்வரும் இதை அவதானிக்கின்றனர்.)

சுறேஸ் : (கவலை) . . . ஐயா! நீங்கள் திரும்பிப் போவதெண்டே முடிவு கட்டிடங்களா?! ... என்றை நிலைமையைச் சரியாப் புரிஞ்சு கொள்ளாமல், . . .

(சட்டம்பியாரும், முகத்தாரும், ஒருவரை ஒருவர் முறைச்சுப் பார்த்தபடி, பிரயாண ஆயத்தங்களை மேற்கொள்ளுதல்)

வையா : (சிறு கோபம்) . . . அப்போய்! கச்சேரியைக் குழப்பிறெண்டுதான் நினைக்கிறியள்?! . . . என்றை நிலைமையையும் கொஞ்சம். . .

லூசி : (Anxiety)... Poori! What is the problem darling?!

சோதி : (சமாழிச்சு) . . . No problem, Luci no problem!

சுறே : (கவலை) . . . காசுப் பிரச்சனை! சீட்டுப் போட்டன் போட்டவன் சுத்தீட்டுப் போட்டான் குதிரையை நம்பினன் எல்லாம் நொண்டிக் குதிரை வேலையுமில்லை, சோமாசுமில்லை கவலையை மறக்க, சப்பட்டை, அப்பிடி இப்பிடியெண்டு. . .

சட் : (ஆத்திரம்) எடேய்! போட்டுக் கொண்டந்த பிளானெல்லாம், பிசுபிசுத்துப் போச்சுதடா பேந்தென்ன பணியாரத்துக்கெடா இஞ்சை இருக்கவேணும்?!

வையா : (சிறு எரிச்சல்) ... எனை அப்போய்! Ofpra Commission வேலை இல்லை, காட் இல்லை நாசனாலிறறிக்காக ரெம்பறறியா, லூசியனை செற்றப் பண்ணியிருக்கிறன்.... (விரக்தி) . . . வந்து, ஒரு பத்து நாளாகயில்லை...

முக : (ஆத்திரம்) எடேய்! பத்து செக்கன் இஞ்சை நிக்க மாட்டனரா பரதேசி! வந்து பாத்ததுக்குப் பிறகுதானேடா உங்கட வண்ணடவாளங்கள் விழங்குது.

சட்ட : . . . ஓய் முகத்தார்! நீர் வாரீரோ இல்லையோ?! கெதியாய் பக்பண்ணணும், நாலு இலட்சம் செலவழிச்சு வந்தன் எல்லாம் நாறிப்போச்சுது காணும்!

முகத் : (ஆத்திரம்) ... எனக்கேத்தாதையும் சட்டம்பியார் சும்மா கிடந்த என்னை, சுறுட்டிக் கொண்டத்திட்டு, அங்கை வந்திறங்கினவுடனை என்றை நாலு லட்சமும் வைச்சான் வைச்சபடி வைச்சிட வேணும்!

சட் : (ஆத்திரம்) ... என்னகாணும் வெருட்டுறீர்! மோன்காறன்ரை இலட்சணத்திலை, என்றை மகளை எப்பிடிக் காணும் குடுக்கிறது.

முகத் : (ஆத்திரம்)... சட்டம்பியார்! சொறிக்கதையை நிப்பாட்டும்; குதிரையின்றை வாலைப்பிடிக் கிறவனுக்கு, என்ன காணும் குண்டுமாத்து?! அதுக்குள்ளை குடி வேறை!..

லாசி : (பதட்டம்) ... Mr. சோதி!... Shall we inform the police (Telephone எடுக்க முனைகிறாள்)

சோதி : (சமாழித்து) ... No, no, no Madam, wait, wait. அம்மான் சத்தம் சந்தடியெண்டால், பொலிஸ் வந்து அள்ளிக் கொண்டு போயிடும். மெதுவாய் பேசங்கோ!

சுறே : (சமாதானப்படுத்தி) . . ஐயா! அம்மானோடை ஏன்தான் கொழுத்தாடு பிடிக் கிறியள்! இந்த நாட்டுக்கேத்த மாதிரித்தான், நாங்களும் அட்ஜஸ்டர் பண்ணிப் போகவேணும்.

சட்ட : எடேய்! . . எனக்கு நீ படிப்பிக்காதை! . . . எங்கட பண்பென்னடா, பண்பாடென்னடா, கலை என்னடா, கலாச்சாரம் என்னடா. . . சீ, சீ, சீ. . . பரிகேடு!

ஆறு : (அருவருத்து) . . பட்டப்பகலிலை இஞ்சை கண்ணைப் பொத்திக்கொண்டு போகவேணுமடா! பஸ்சிலை பாக்கேலாது, பார்க்கிலை பாக்கேலாது, பிளாற்போமிலை பாக்கேலாது... நாங்கள் என்னடா விசுவாமித்திரரே?!... அலங்கோலம், அலங்கோலம்! . .

வையா : (சிறு எரிச்சல்). . . பேந்தென்ன சீலைத்தலைப்புக்கு இஞ்சை வந்தனீங்கள்? அப்போய்? ... வண்டில் சவ்வாரி, கவுணாவத்தை வேள்வி, துலாக்காவடி, நாட்டுக்கூத்தெண்டு அங்கை நிண்டிருக்கலாம் தானே?!

சுறேஸ் : (சமாழிச்சு).. . ஐயாவும், படிப்பு, பள்ளிக்கூடம், ரியூசன், தேவாரம், திருவாசகம், பட்டினத்தார் பாடல், கல்வெட்டு அப்பிடி இப்பிடியெண்டும் இருந்திருக்கலாம்.

சட்ட : (நிதானமாக) உண்மைதான்ரா சோதி! அறுபதுக்குப் பிறகு தான்ரா அனுபவம் பிறக்குது! நாங்களும், அங்கையிருந்து ஆகாயத்திலை கோட்டை கட்டினது தான் முகத்தார் மிச்சம்.

முகத் : (நிதானமாக) நீங்கள் கோட்டை கட்டினீங்கள் சட்டம்பியார், நான் கோட்டை விட்டிட்டன் பாறும்!

லூசி : (சிந்தித்து) Mr. Sothie! Why are these two uncles quarelling?! fighting?! What is the problem?!

சோதி : (சமாளிச்சு) . . . Dont you know Madam?! .. This is the Sri Lankan problem.

சுறேஸ் : (நிதானமாக)... ஐயா! இவ்வளவு காசைச் செலவழிச்சு இஞ்சை வந்து, என்ன பலனைக் கண்டியள்? இஞ்சை உள்ளவைக்கே வேலை கிடைக்குதில்லை, நீங்கள் என்னடா எண்டால்?

முகத் : (சிறு ஆத்திரம்) கெடுகுடி சொற்கேளாது எண்டு சொல்லுவினம் தம்பி! பெஞ்சன்காசு, பத்தாதெண்டு, பிரான்சிலை ரியூசன் குடுக்க வந்தவர் கொய்யா!

வையா : (நிதானமாக) அப்பு பாத்திருக்கிறவேலை, இன்னும் திறமான வேலை! அறுபது வயசுக்குப் பிறகுதான், உழைக்க வெழிக்கிட்டவர்! காசைக் கரியாக்கினதுதான் மிச்சம்!

சட்ட : (சிறு ஆத்திரம்) பூவரசம் குழை தாட்டு, போயிலைக் கண்டு வைக்க வெளிக்கிட்டவர் கொய்யா?!

முகத் : (எரிச்சல்) . . . போட்ட பிளானுகளிலை, ஏதும் மிஞ்சிக் கிடக்கும், கணக்கைப் போட்டுப் பாருமன்!

சுறே : (கவலை) ஐயா! கையிருப்பு பூச்சியம், மாறிக் கீறியாவது ஏதும் தந்து விடலாமெண்டால், வட்டிக்குக் குடுத்தவனெல்லாம், முதலே கிடைக்காமல் முழிக்கிறான்.

வையா : அப்புவுக்குச் சொன்னால் என்ன, என்ரை எக்கவுண்ட் வந்து, இவள் பெடிச்சியின்ரை பேரிலைதானிருக்குது, களவாத்தன்னும் ஒரு பத்து சென்ரிம் தன்னும் எடுக்கேலாது.

லூசி : (யோசித்து) . . . Mr. Sothie! What are these people planning and planning?!

சோதி : (சமாளிச்சு) Nothing Madam, nothing serious. Dont you know, . . . this is Sri Lankan planning!

சட்ட : (பெருமூச்சு) . . . நல்லகாலம் காணும் முகத்தார்! நாங்களும் றிற்றேன் ரிக்கற்றிலை வந்திருக்காவிட்டால்?...

முகத் : (பெருமூச்சு) எல்லாமே அரோகராத்தான் சட்டம்பியார்!

சட்ட : (மகிழ்ச்சி) இப்பிடிச் செய்தால் என்னவும் முகத்தார்? அருமையான பிளான் காணும்!

முகத் : (எரிச்சல்) மண்டை வெடிக்குது சட்டம்பியார்! போட்ட பிளானுகள் போதும், நிப்பாட்டும்.

சட்ட : (எரிச்சல்) உருப்படியான ஒரு பிளானைப் போட்டாலும், ஒண்டுக்கும் ஒத்து வரமாட்டன் எண்ணுறீர் காணும்

(கவலை) எடேய் சுறேஸ், பயணம் வரயிக்கையே,
கொம்மா, முகாரி பாடியனுப்பினவ (பெருமூச்சு) . . .

முகத் : (எரிச்சல்) போனவுடனை, மோகனம் பாடுவா,
யோசிக்காதையும் சட்டம்பியார்! (கவலை) தெய்வாணை
சொன்னமாதிரி சவுதிக்குப் போயிருந்தால், நான்
இத்தறிதிக்கு சீமேந்து குளைச்சாவது சீவிச்சிருப்பன்,
தூக்கும்காணும் பறியளை!
(இருவரும் தங்கள் பெட்டி படுக்கைகளைத்
தூக்குகிறார்கள்)

லூசி : (அதிர்ச்சி) . . . Uncles! Where are you all going? Mr.
Sothic?! . . . Where are they?! . . .

சோதி : (சிரித்து சமாளித்து) Sri Lanka! Sri Lanka going!
(அறிமுகப்படுத்தி) . . . Minister of Planning & Education, . . .
. . . Minister of Agriculture and Animal Husbandry.

லூசி : (மகிழ்ச்சி) . . . Poori's Daddy is a minister! . . . Bon Voyage!
Bon Voyage. . . (கட்டியனைக்க ஓடிவருதல்)

முகத் : (வெட்கம்) . . .என்றை ஐயோ! . . .காப்பாற்றும்
சட்டம்பியார்

(எல்லோரும் திகைத்துப்போயிருத்தல்)

சட்ட : (நிதானமாக) . . . உங்கள் எல்லோருக்கும் ஒண்டு
சொல்லீற்றுப் போறன்! எங்களைப்போலை எத்தனையோ
பேர், ஏக்கத்தோடை அங்கை இருக்கினம்! எங்கட நாடு
எங்கட நாடுதான், அந்நிய நாடு அந்நிய நாடுதான்!
செத்தாலும் அங்கை என்றை மண்ணிலைதான்ரா சாவன்!
திரும்பி வரமாட்டன்

(பிரயாணப் பொதிகளை, கையால் தூக்குகின்றார் -
எல்லோரும் கேள்விக் குறியோடு நிற்கின்றனர்)

முகத் : (நிதானமாக) ஏன்ரா, கவுண்டாலை நிக்கிறாய்?! நீ
வருமளவுக்கும் நான் சாகமாட்டனெடா?! . . . அடுத்த
கவுணாவத்தை வேள்விக்கு நீதான்ரா தலைக்கிடாய்!...
(வேதனை) முருகா! ஞானப்பழத்தினாலை நீ பழநியிலை
ஆண்டியானாய்! சட்டம்பியாற்றை பிளானிலாலை, நான்
பார்சிலை. . . ம?! அரோகரம்!. . . சோதி, தூக்கடா
பெட்டியை! . . .

(மூவரும் வெளியேறுகின்றனர்.
மற்றவர்கள் ஆச்சரியத்தில் நிற்கின்றனர்)

திரை

சுபம்

இவ்வாறு மன அமைதியை உண்டாக்கி...
பலதரம் பலதரம்

பலதரம் பலதரம்

1. மண்ணோடு விளையாடும் விண்ணுலகம்
2. சத்தியமே ஜெயம்
3. இயம லோகத்தில் முவர்.

குட்டி நாடகம்

மண்ணோடு விளையாடும் விண்ணுலகம்

இடம் : விண்வெளியரங்கம்
நிகழ்வு: தெய்வலோகத்தில் சில நிமிடங்கள்
வழங்கல்: செய்மதி - இன்சாட் (Insard)
கரு: மா.கி. பாபு

பாத்திரங்கள் : இராமர்
சீதை
இலக்குமணன்
அனுமார்

மேடை அமைப்பு : நால்வரும் ரி. வி.

பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

இரா: (அதிர்ச்சி - திடீரென எழுந்து) - ஆஞ்சநேயா!
இது என்ன அக்கிரமம்?

அனு: (பயபக்தியோடு எழுந்து) ஆமாம் இராமச்சந்திர பிரபு!

இரா: (சிந்தித்து) - நம்பமுடியவில்லை! உன் வாலில் நீ
வைத்திருந்த தீ, அன்றே அப்போதே
அணைந்துவிட்டதே ஆஞ்சநேயா?! இன்னும்,...
இலங்கையில்...

அனு: ஆமாம் ஐயனே!, சந்தேகமில்லை!! என்றோ அத்தீ
அணைந்துவிட்டது பிரபு!

இரா: அப்படியில்லை! அத தீ, இன்னும் இலங்கையில்
அணையவில்லைப்போல் தெரிகிறதே?!...அங்கே பார்!
இன்னும் தமிழர் பிரதேசங்களில் . . . ?

- அனு: (பயம்) தேவரீர்! அன்று நான் வைத்த தீ,
அந்நாட்டின் பாவங்களையெல்லாம்,
கட்டெரித்துவிட்டனவே!
- இல: ஆனால், இன்று, உன் உடன்பிறப்புகள், வான
ஊர்திகளிலிருந்து தமிழர்கள் தலையில்போடும்
அக்கினிக்குண்டுகள் எரித்தவண்ணம்
இருக்கின்றனவே!
- சீதை: (கவலை) மீண்டும் இலங்கை எரிகிறது சுவாமி!!
- அனு: (பயம்) அது என் தவறில்லை ஐயனே!
- சீதை: (கோபம்) போர்த்தர்மம், போர்நெறிகளை முற்றாக
மறந்துவிட்டார்கள், உன் இரத்ததின் இரத்தங்கள்!
(வேதனை) அங்கே பார்! ஓடுகிறார்கள்!
வீழ்கிறார்கள்! துடிக்கிறார்கள்!.. பாவம்!
அப்பாவித்தமிழர்கள்!!
- இல: அண்ணா! இக்காலத்தில், விற்போர், வாட்போர்,
நேருக்குநேர் நின்றுசெய்யும் போர் அத்தனையும்
மறந்துவிட்டனர் அண்ணா!
- இரா: (சிந்தித்து) அப்படியா? அப்படியென்றால்,
எப்படிப்போர் செய்கிறார்கள்.
- இல: ஏ.கே.47, எல். எம்.ஜி, எஸ். எம்.ஜி. இப்படி
எத்தனையோ ஆங்கிலப்பெயருள்ள குழாய்களை
வைத்துபோராடுகிறார்கள் அண்ணா!
- சீதை: (சிந்தித்து) நம்பமுடியவில்லை இலக்குமணா!
அப்படியென்றால், வானவர் படை, ரதங்கள்,
புஸ்பவிமானங்கள், இப்படியான இத்தியாதிகள்
ஏதும்?...
- அனு: அப்படி ஏதும் இல்லை தேவி! விஞ்ஞான வளர்ச்சி
விண்ணுலகோடு மோதுமளவிற்கு, வளர்ந்துவிட்டது
தேவி!
- இல: (சிரித்து) வானவர்படைபோன்று, சிங்கள
'ரெஜிமென்ட்' (Regiment) உள்ளது. அதற்கு
சிங்களப்பெயர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்.!
- அனு: ரதங்கள் உண்டு! ஆனால், முழுவதும் இரும்பினால்
ஆனவை தேவி!

- இல: செயின் புளொக், (Chain Block) மிகப்பயங்கரமானது! பட்டனைத் தட்டினால், (Button) ஓடும், இறங்கும், நிற்கும், எழும்பும், குண்டுமாரி பொழியும்! வான ஊர்திகள் ஏராளம், ஏராளம் அண்ணா!
- சீதை: (கவலை) ஆமாம்! தெரிகிறது சுவாமி!! புஸ்பவிமானங்களைவிட, மிகவேகமாகச் செல்லும் பம்பர் (Bomber) பீப்பாக்குண்டுபோடும் அவ்றோ(avro)! வட்டமிட்டுச் சுட்டுத்தள்ளும் ஹெலி (Heli) எல்லாமே..
- இரா: (கவலை) ...நாராயணா!.. நாராயணா!! ஈழத்தமிழர்கள் நிலை, மிகமிகப் பரிதாபம்! இலக்குமணா! பாபத்துக்கு அஞ்சாத பக்தர்கள், ஏவுகணைகள் ஏதாவது...?
- சீதை: ...அதாவது, நாம் அன்று, உபயோகித்த . . . . ?!
- இல: ஆமாம், அவற்றைவிட மிகமோசமானவை! குறி தவறாது தாக்கும் சேர்பஸ் றொக்கறஸ் (Surface rockets) கண்டம் விட்டு கண்டம்பாயும் ஆட்லறிஷெல் (Artillery shell) இலக்கைவிட்டு இலக்கை நோக்கிப்பாயும் ஏவுகணைகள்.
- இரா: அப்படி என்றால், உலக அரங்கு ஏவுகணைகள்...?!
- சீதை: அதாவது, ஸ்கட்ஸ், பற்றியிடஸ் (Scuttles Patriots) போன்று...
- அனு: இலங்கை வந்து சேரக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளும் உண்டு தேவி!
- சீதை: (அதிர்ச்சி) சுவாமி! ...அப்படியென்றால், ஈழத்தில், தமிழ் இனம் அழிந்துவிடுமோ என்று?!
- இல: அஞ்சறக்! அப்படி இலகுவில் அழித்துவிடமுடியாது அரக்கர்களால்!!
- இரா: கொடுமை! கொடுமை!! இலட்சோப இலட்ச ஈழத்தமிழர்கள், ஐரோப்பிய நாடுகளில் தஞ்சம் அடைந்துவிட்டனரே?!
- சீதை: ஏன் சுவாமி?! அண்டைநாடு, அயல்நாடு, அரவணைக்கும் தாய்நாடு, அதுதான் தமிழ்நாடு அங்கேயும்

அனு: ஆமாம்! அங்கேயும், இரண்டு இலட்சம்.. தேவி
சீதை: (மகிழ்ச்சி).. அப்படியா?! (கெஞ்சல்) ...சுவாமி! நான்
மீண்டும் இலங்கையில் சிறைவாசம் செல்ல,
ஆசையாய் உள்ளேன்! இலக்குமணா!...நவீன
ஆயுதங்களைப் பார்க்கவேண்டும். அழிவைத்தடுத்திட
ஆவன செய்யவேண்டும்! எப்படி என்...?!

இரா: (சிரித்து) சீதாதேவி உன் ஆசையை அழித்துவிடு!
உன்னால் ஏற்பட்ட அந்தவிபரீதம் இன்னும்
ஓய்ந்தபாடாயில்லை! இலட்சுமணா!..ஆஞ்சநேயா!!

சீதை: அப்படியென்றால்...? போரை நிறுத்திட, ஒரு
திட்டத்தைத்தாருங்கள்!

அனு: (தயக்கம்) தேவி!..அய்யனே!! மீண்டும்
ஈழத்தீவினுக்கோர் பாலம் அமைத்துவிட்டால்?..
பாரதிகண்ட கனவை நினவாக்கிவிட்டால்?!

இரா: ஈழத்தமிழர்களுக்கு நிரந்தரமான எதிர்காலம்,
நிச்சயம் உருவாகும்!!

சீதை: (மகிழ்ச்சி) ...வாழ்க ஈழம்!

இரா: (மகிழ்ச்சி) வளாக ஈழத்தமிழர்கள்!!
(இடிமுழக்கத்திற்கான இசை-ஓசை)

(செய்மதி அறிவிப்பு) நேயர்களுக்கோர் அறிவித்தல்!
வானிலை மிகவும் மோசமாக உள்ளதால் செய்மதி
செயல் இழக்கிறது. நேரடி வர்ணனை இத்துடன்
இடைநிறுத்தம் செய்யப்படுவதற்காக
வருந்துகிறோம்..!!

சத்தியமே ஜெயம்

(கற்பனைச் சித்திரம்)

பாத்திரங்கள்

1. பிரம்மதேவன்
2. விஷ்ணு பரமாத்மா
3. ஆதிபராசக்தி
4. நாரதர்
5. அபிராமி (குடும்பப்பெண்)
6. (போராளி) சுகன்

மேடை அமைப்பு

(ஆதிபராசக்தி, உலகின் பக்த கோடிகள் தன்பகழ் பாடும் கீர்த்தனைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்திருத்தல். அவ்வேளை திரை நீங்குதல்.)

பரா : (கீர்த்தனைக்கு ஏற்றவாறு அபிநயம் காட்டல்) - - -
யார்அது? --- (மகிழ்ச்சி) ஓ! நாரதரா?! வருமின் வருமின்!
- - - நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்?- - -

நா : (பக்தி-பணிவு) நாராயணா! நாராயணா! (பெருமூச்சு)

பரா : (சிந்தனை) - ம்?! - வதனத்திலே விசனம்,
வார்த்தையிலே விரகதி?!

- நா : (சோகம்) - ஆமாம் தேவி பராசக்தி! - எல்லாம் அவன் செயல்! - எல்லாம் அவன் செயல்!! (பெருமூச்சு)
- பரா : (சிந்தனை) நாரதரே! கலகலப்பாக இருக்கவேண்டிய நீர், கலக்கத்துடன் காட்சியளிப்பது?! ...ம்?!
- நா : ஜீவராசிகளின் பக்திக்கு மேலாக, மக்கள் சக்தி, மேலோங்கி விட்டது தேவி!
- பரா : (சிரித்து) ! அப்படியென்றால், பூவுலகிலும், ஓர் புகம்பத்தை ஏற்படுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறீர் நாரதரே?!
- நா : (வேதனை) என்ன செய்வது தேவி?! “காலத்தின் கட்டளை அப்படி! ” காலத்தின் கட்டளை!!
- பரா : தடுப்புக் காவலில் இருக்கும் தாங்கள் எதற்காகச் சென்றீர்கள்?
- நார : ஆனைமுகத்தானின் ஆணை அப்படி, வேலவனின் கட்டளை அப்படி மறுக்கவும் முடியவில்லை மீறவும் முடியவில்லை!
- பரா : அப்படியென்றால், மீண்டும் அந்த ஞானப் பழத்தால் ஏற்பட்ட பிரச்சனை இன்னும்?!
- நா : (சிரித்து) அப்படி ஏதுமில்லை தேவி! கோபுரங்கள் சரிகின்றன! விநாயகப்பெருமான், முருகக் கடவுள் இவர்களின் சந்நிதானங்கள் குண்டு வீச்சால் சிதைக்கப்படுகின்றன தேவி?!
- பரா : (அதிர்ச்சி)! அப்படியா?: இப்படியான அனர்த்தங்களும், அதர்மங்களும் எங்கே இடம்பெறுகின்றன நாரதரே?
- நா : வேறெங்குமில்லை தேவி!- - - இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து என்று அழைக்கப்படும் ஈழநாட்டிலேதான் தேவி!

பரா : (வியப்பு)! நம்பமுடியவில்லை!! பாடல்கள் அமைந்த புண்ணிய ஸ்தலங்கள் அடங்கிய நாடு ஈழநாடு!

நா : அதுமட்டுமல்ல தெய்வீக மொழியாம் தமிழ்! அந்த மொழிக்கே உரித்தானவர்கள் தமிழர்கள், அதை, உயிரினும் மேலாகக் காத்து வருபவர்கள், ஈழத் தமிழர்கள்!

பரா : அவர்களுக்கா இந்த அவல நிலை?! ஆளப்பிறந்த இனத்தை அழிக்கும் அரக்கர்கள்!

நா : அரக்கர்கள் அழிக்கப்படவேண்டியவர்கள்! நேரில் கண்ட காட்சிகள் ஏராளம், ஏராளம், அரக்கர்கள் இன்று ஆட்சி பீடத்திலிருப்பவர்கள்!

பரா : (சாந்தமாக) நாரதரே?! ஈழத்திற்கு எப்படிச் சென்றீர்?

நா : (சிரித்து) நோட்நோட் செவின் (007) ஜேம்ஸ் பொண்ட் ஸ்ரைல் (James Bond Style) விண்கலன்கள் உன்றைத் தாவிப் பிடித்து விட்டேன்! அதுதான் ரொக்கற்ஸ் (Rockets)

பரா : Rockets (ரொக்கற்ஸ்)?! அதாவது?!

நா : அதாவது “மண்ணிலிருந்து விண்ணைப் பரிசோதிக்கும் செய்மதி இன ரகம்” பரீட்சார்த்த நாடகம்!

பரா : அதாவது. . . . விண்ணோடு விளையாட மண்ணுலகம் முற்பட்டு விட்டது என்கிறீர்?!

நா : அந்த நாடகத்திலே, நாய், குரங்கு, எலி, தவளை, விண்வெளிக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி இம்போட் அன்ட் எக்ஸ்போட் (Import & Export) கோல்சேல் றிரெயிஸ் (Wholesale & Retail) விழங்குகிறதா தேவி?!

விஷ்ணு: (வருகை) ஓ! நாரதா?! “ தங்கள் வரவ நல்வரவு ஆகட்டும்” (சிரிப்பு)

பரா : வாருங்கள் விஷ்ணுதேவ, “நாரதர்”.....

விஷ் : (சிரித்து) சகலமும் யாம் அறிவோம் “காரசாரமான விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன அப்படித்தானே?!

பரா : நாரதர் சிறு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி விட்டார் தேவா!

விஷ் : நாரதர் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தினாலும் விளைவு நல்லதாகவே அமையும் என்பதும், யாம் அறிவோம்!

பரா : (பக்தி - பயம்) “முக்காலமும் அறிந்த மும்முர்த்தியே! காக்கும் தெய்வம் தாங்கள்! ஈழத்திலே இனப்படுகொலை நடக்கும் போது அதுவும்”

விஷ் : அதுவும். தமிழினப் படுகொலை நடக்கும்போது, யாம் காக்கத் தவறி விட்டோம் என்று...

நார : (சமாளித்து) “ஆமாம்” ஆமாம், ஈழத்தமிழர்களை அழிவில் நின்ற (தயக்கம்) காக்கத் தவறிவிட்டீர்கள்!

விஷ் : என்ற குற்றச்சாட்டை என்மீது...

பரா : சுமத்துகின்றார் நாரதர்! (சிரித்து) எனவே, தார்மீகப் பொறுப்பேற்று, தங்களை...

விஷ் : காக்கும் தொழிலிலிருந்து ராஜினாமாச் செய்யும் படி பரிந்துரைவழங்குகின்றார் நாரதர்?! (சிரிப்பு)

நார : (தயக்கம்) “ மன்னிக்கவேண்டும், விஷ்ணு பரமாத்மா” அன்கொண்டிஷனல் ரெசிக்னேஷன் (Unconditional Resignation) “உடனடியாகத் தாங்கள்”

பிர : (வருகை) நிபந்தனை அற்ற பதவி விலகல்? (சிரித்து)
அப்படித்தானே, நாரதரே?!

(புராசக்தி, விஷ்ணு பரமாத்மா, பிரம்மதேவர்
மூவரும் சிரித்தல்)

நார : (பதட்டம்) மன்னிக்க வேண்டும் பிரம்மதேவ! தக்க
தருணத்தில் வந்து விட்டீர்கள்! பதவி விலகல்
காரணத்துக்கான பட்டியலைப் படித்துப் பாருங்கள்!

பிர : அதாவது குற்றப்பட்டியல் என்று கூறுகிறீர்கள்!

பரா : (சிரித்து) ஆயத்தங்களோடுதான் வந்திருக்கிறீர்கள்?

நார : ஆதாரங்களோடு வந்திருக்கிறேன் (பட்டியல் கொடுத்தல்)

பரா : (பட்டியல் படித்தல்) “ 48 வருடங்களாக ஈழத்திலே
இடம்பெறும், படிப்படியான, தமிழினப் படுகொலையால்,
நீரிழந்து, நிலமிழந்து, வாழ்விழந்து, வழமிழந்து,
வரலாற்று வடிவிழந்து, ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்கள்,
யுவதிகள், பொதுமக்கள் உயிரிழந்து தாய்க்குலம்
தலைகுனிந்து நிற்பதற்கான ஆதாரம் ”

1. 50.000 ஐம்பதினாயிரத்துக்கு அதிகமான ஈழத் தமிழர்கள்
உயிரிழந்துள்ளனர்.
2. 5.00.000 ஐந்து இலட்சத்துக்கும் அதிகமானோர்,
அகதிகளாக்கப்பட்டுள்ளனர், ஐரோப்பிய நாடுகள் உட்பட.
3. 25.000 இருபத்தையாயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பை
இழந்துள்ளனர்.
4. ஊனமுற்றோர், கை, கால் இழந்தோர் 10,000 பத்தாயிரம்.
5. அனாதைகள் 5.000 ஐயாயிரம், ஆதரவற்றோர் ஆறாயிரம்.

நார : (இடைமறித்து) தேவதேவ பொருளாதாரம் மட்டும் 50
வருடங்கள் பின்னோக்கிச் சென்றுவிட்டன. என்றால்

விஷ் : சகலமும் நாம் அறிவோம் நாரதரே!

நார : விஷ்ணு தேவா! உனது ராம அவதாரத்திலே, சுகன் கிடைத்தான், கிருஷ்ண அவதாரத்தில் காண்மபன் கிடைத்தான்! ஈழத்திற்காவது, ஒரு அவதாரம்...

பிர : யாமிருக்கும் போது பயம் ஏன் நாரதரே?!

நார : இருந்தாலும் தங்கள் தொழிலும், ஆட்டங்கண்டு விட்டது பிரம்ம தேவ!

பிர : (சிரித்து) அப்படியென்றால், படைத்தற் தொழிலில் நின்றும், என்னையும் ராஜினாமாச் செய்யச் சொல்கின்றீர்?

நார : ஆமாம் பிரம்மதேவ! அன்கொண்டிஷனல் றெசிக்னேஷன் (Unconditional Resignation) காரணம்!

பிர : ஈழத்திலே, தமிழினம் அழிந்து கொண்டே போகின்றது. விகிதாசாரப்படி பிறப்பு விகிதமும், படு மோசமாகக் குறைந்துகொண்டே போகின்றது, (சிரித்து) இதற்குப் பொறுப்பு?

விஷ் : (சிரித்து) தாங்கள்தான் என்கிறார் நாரதர்?!

பார : (சிரித்து) அதுமட்டுமல்ல ஐரோப்பிய நாடுகளில் தஞ்சமடைந்துள்ள ஈழத் தமிழர்களின் குழந்தைகள், தாய் மொழியும் தெரியாமல்...

நார : தாய்ப்பாலும் கிடையாமல், தாலாட்டும் அறியாமல் தாயே தகரட்பா என்று வாழும்போது...

பிர : ஈழத்திலே இன உற்பத்தி முடுக்கிவிடப்படவில்லை என்பதும், உமது குற்றச்சாட்டு?! (சிரித்து) அப்படித்தானே?!

விஷ் : அதுமட்டுமல்ல! சந்திர மண்டலத்திலே மனிதன் காலடி வைத்து விட்டான்! செவ்வாய் மண்டலத்திலும் கண் வைத்து விட்டான்!

நார : ஏன், உயிரினத்தையே படைத்து விடுகிறான் தேவ! ஆமாம்! சக்தியும் சிவமும் சங்கமம் ஆனால், பரிசோதனைக் குழாயிலேயே, உயிரினத்தை உருவாக்கி விடுகிறான் என்றால்? தாங்கள், தங்கள் படைப்புத் தொழிலில்...

பிர : (சிரித்து) நாரதரே! அவனின்றி அணுவும் அசையாது நாரதரே! இயற்கையின் நியதியை, எவராலும் என்றும் மீறவே முடியாது, தெரிந்து கொள்ளும்!

பரா : நாரதரே! ஆவணங்களைக் காட்டி, பிரம்மதேவன் விஷ்ணு பரமாத்மா இவர்களை, இராஜினாமாச் செய்யச் சொல்வது...

நார : ஆதாரங்களோடு வந்திருக்கிறேன் தேவி! (கைதட்டிக் கூப்பிட்டு) அம்மா அபிராமி! தம்பி குகன்!! இப்படி வாருங்கள் (அபிராமி, குகன் மேடைக்கு வருகிறார்கள்) தேவி! அடைக்கலம் நாடி நின்ற உன் கோவிலுக்குச் சென்றேன், மயங்கிய நிலையில் இந்த அன்னை அபிராமியும், கை, கால்கள் சேதமுற்ற இளைஞன் குகனும்... அப்படியே அழைத்து வந்து விட்டேன் நன்றாகப் பாருங்கள்!

பரா : தாயே! உன் பெயர்? (அனுதாபத்துடன்)

அபி : (களைப்பு வேதனை விரக்தி) அபிராமி!

பிர : அன்னை பராசக்தியின் பெயரில் அபிராமி!

விஷ் : (பரிதாபம்) ஏன் தாயே இந்த நிலை?!

பரா : (கவலை) வேதனை! வேதனை!! ஏன் தாயே
அழுகின்றாய்?!

குகன் : (விரக்தி) எதைச் சொல்வது, என்னத்தைச் சொல்வது?!

அபி : தெய்வ சந்நிதியில் உடைக்கப்படும் தேங்காயிலிருந்து
எப்படிக் கண்ணீர் வருகின்றதோ, உடைந்த
உள்ளத்திலிருந்தும், கண்ணீர் வருகின்றது தாயே!

குக : ஈழத்தமிழினம் நிலை கெட்டுத் தடுமாறிப் போய்விட்டது
தேவி! ஐயனே! இருண்ட அறைக்குள் கை கால்கள்
விலங்கிடப்பட்ட நிலையில்! தர்மம் சாகக் கிடக்கிறது!
அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தைக் காத்தருளுங்கள் தேவி!

அபி : தாயே பராசக்தி! உன் சந்நிதானத்திலே அங்கு
உன்னைக் காணும்போது கனியாய், கருணையாய்,
காட்டாறு வெள்ளமாய், பனியாய், பழமாய்,
பசும்தேனாய், உன் அன்பு வெள்ளம்
பெருக்கோடியிருந்தும், (விம்மல்)

பிர : தாய்க்குலமே! துன்பத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களே,
இன்பத்தை எதிர்பாருங்கள்! அழிந்தனவெல்லாம்
மீண்டும் பிறக்கும்! கலங்கற்க!!

நார : (பக்தி) கருணைக்கடலே! பூமியில் நீ விளையாடும்
விளையாட்டெல்லாம், தெரிந்து கொண்டுவிட்டேன் தேவி!

குக : ஐயனே! பிள்ளையின் தேவைகளை, தந்தை
அறியாதிருந்து விட்டால், பிள்ளையிடமிருந்து பாசத்தை
எப்படி?

விஷ் : எங்கும், எல்லோரும் செய்யும் வழிபாடுகளை ஏற்று
அவர்களை வாழவைப்பவர்களும் யாமே! அஞ்சற்க!

- அபி : தாயே! நீதான் சக்தி, ஆதிபராசக்தி! உன் மக்களின் நிலையை, நீ உணர்ந்து விட்டால் போதும்! தாய் அணைக்காவிட்டால், சேய், நாயாக அலைந்துவிடும் தாயே!
- பரா : கொடிய முள் மரங்களின்மேலே, அழகான புஷ்பங்களை மலர வைக்கும் சக்தியும் உண்டு என்பதை அறிந்தால் போதும்!
- சுக : தங்களுக்கு கோவில்கள் கட்டினோம், பூஜைகள் செய்தோம்! ஆராதித்தோம், எல்லாமே, தாங்கள் எங்களை வாழவைப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில்.
- பிர : மகனே! இந்து தர்மத்தில் தொடக்கம் சுகமாக இருந்துவிட்டால், முடிவு துன்பமாக இருக்கும் என்றும், துவக்கம் துன்பமாக இருந்துவிட்டால் முடிவு சுகமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அறிந்துகொள்!!
- சுக : (பக்தி) ஆமாம் ஐயனே! தூங்கள் ஆடும் இந்தத் தாண்டவத்தின் முடிவு, ஈழத் தமிழர்களுக்கு, நன்மை பயக்குமாயின்...
- விஷ் : சுதந்தரமான சமுதாயம், நிச்சயம் உருவாகும்!
- அபி : தாயே பராசக்தி! தங்களை மதுரை மீனாட்சியாக, காஞ்சி காமாட்சியாக, திருக்கடையூர் அபிராமியாக, வத்தாப்பளை அம்மனாக, தெல்லிப்பளை துர்க்காதேவியாக, பூஜித்து வருகிறோம் எங்களை வாழ விடு தாயே, வாழவிடு!
- சுக : எங்கள் விடுதலைக்காக, தாயே! உன் கையிலிருக்கும் வாளை, எம்மிடம் கொடுத்துவிடு! நம்பியிருக்கிறோம்!!
- பரா : நம்பிக்கையின்மீதே, தமிழினம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறதென்பதை நாமறிவோம்!! நம்பிக்கையை, தாய் சிதைத்துவிட்டதாக சரித்திரமே கிடையாது மகனே!

அபி : தாயே! உன் சந்நிதியில், ஒரு மணி நேரம் அடைக்கலம்
தேடி நின்றதன் பயன் இதுதான் என்றால்,

பிர : அங்கமெல்லாம் சல்லடை....

விஷ் : தர்மத்தைக் காக்கவும், அதர்மத்தை அழிக்கவும், காலம்
வரும்போது நான், அவனியில் அவதரிக்கிறேன்!

பரா : நாரதரே! அழைத்துச் செல்லுங்கள்!!

பிர : சென்று வாருங்கள்!!

விஷ் : வென்று வாருங்கள்!!!

நார : நாராயணா! நாராயணா!!

(மூவரும் ஆசீர் வழங்கும் நிலையில், நாரதர், அபிராமி,
குகன் இருவரையும் அழைத்துச் செல்கிறார்)

வெற்றி முரசு கொட்டுகிறது திரை மூடுகிறது-

கபம்

www/

‘இமய லோகத்தில் முவர்’

(வினோத நகைச்சுவைக் கதம்பம்)

— பாத்திரங்கள் —

1. முகத்தார் — எஸ். ஜேகரட்ணம்
2. ஸி அப்புக்குட்டி ராஜகோபால்
3. செல்வி. சிந்தாமணி
4. இமயலோக Director
5. இயமலோக Controller
6. இமயலோக Representative

காட்சியமைப்பு

1. (திரை விலகுமுன் — இடி. மின்னல். பயங்கர ஒலிகள் தொடர்ந்து அறிவிப்பாளரின் அறிவித்தல் தொடங்குமுன் — திரை விலகல்)

2. Controller சித்திரகுப்தன் — Computer ல் விளையாடிக்கொண்டிருத்தல்)

(அறிவித்தல்) . . . . . இது இயமலோகம்!

இயற்கைக் கோழ்களை ஆக்கிரமித்து வரும். . . . .

அண்ட சராசரங்களையும் அடக்கி ஆடும். அதிசய

லோகம்! செயற்கைக் கோள்கள் Sattelite

பார்வையில்தன்னும் தென்படாத ஒரு தெய்வீக லோகம்!

கடவுள் மனிதனைப் படைத்து. உலகிற்கு
 அறிமுகப்படுத்திய வேளை. ஒன்றைக் கூறியனுப்பினார்.
 மகனே, நீ திரும்பிவரும் போது மனிதனாக வராதி.
 தெய்வமாக வா என்று. திரும்பி வருபவர்கள் எல்லாம்
 எப்படி வருகிறார்கள்? ஏராளமானோர் ஏய்த்துப்
 பிழைப்பவர்களாக, காசேதான் கடவுள் என்று
 வாழ்பவர்களாக கற்பைச்சூறையாடுபவர்களாக, கற்பை
 இழப்பவர்களாக, வஞ்சகம், சூது, காய்மகாரம், பொய்,
 களவு, கடைசியில் காட்டிக் கொடுப்பவர்களாக,
 திரும்பிவருகின்றனர். இவர்களுக்கு தகுந்த தண்டனை
 வழங்கவேண்டியுள்ளது. காலத்தின் கட்டளை இன்று
 மூன்று விசித்திரப் பிரகிருதிகள், தங்கள் வாழ்க்கைகள்
 முடிக்கப்பட்டு இயமலோகத்தின் விசாரணைக்காக
 அழைத்து வரப்படுகிறார்கள்!. முகத்தான்
 அப்புக்குட்டியன், சிந்தாமணி, பிரபல புள்ளிகள், உங்கள்
 முன் தோன்ற இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு
 வழங்கப்பட வேண்டிய தண்டனைகளை நீங்களே
 தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள். வழங்குபவர் இயமதர்மன்!

(காட்சியமைப்பு) (controller சித்திரகுப்தன்
 computer இல் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்.
 தொலைபேசி அழைப்பிதழ் வருகின்றது.)

- அப்பு— (Telephone இல்) (திரைமறைவில்) . . . Hellow!
 Hellow!! நான் வந்து
- சித்தி— Who are you? What are you? What is your
 proplem?
- அப்பு— (Telephone இல்) Very very serious proplem!
 எனக்கென் இயமலோகத்திற்கு திடீர் அழைப்பு? Why?
 What is the reason?
- சித்தி— எனக்கு உமது Bio data வைத்தாரும் Wait a minute!

- சிந்தா — (Telephone இல்) அன்பே ஆருயிரே!
ஆகாயப்பந்தலே!!
- சித்தி — (ரசித்து) கானக்குயில் கொஞ்சம் மொழி
எங்கேயிருக்கின்றீர்?
- சிந்தா — (கெஞ்சல் Telephone இல்) கடத்திக்கொண்டு வாறான்
ஒரு கடைப்பிளி!
- சித்தி — (ஆத்திரம்) இது Kidnaping கன்னியர்களைக்
காப்பாற்றவேண்டியது எமது கடமை! நீர் யார்?
(கெஞ்சல்) விபரங்களைத் தருவீரா?
- முகத் — (Telephone இல்) டேய் பரதேசி என்னை
என்னத்துக்கடா இழுத்துதாறியன்?! சொல்லிப்போட்டன்
இது வீணை கொழுவலிலை வந்து.
- சித்தி — (பயம்) நீ என்ன பயங்கரவாதியா? தீவிரவாதியா?
ஆன்மீகவாதியா? எந்தவாதி? மதவாதி.
மிதவாதி.ஆதிவாதியா?
- முகத் — உழுக்குப்படப் போறாய் என்னை Release பண்ணச்
சொல்லு. சொல்லுறன்!
- அப்பு — (கெஞ்சல்) தம்பி! நான்பெத்தவனே! நான்தான்ரா
அப்புக்குட்டியன்! all Ceylon, all Europe பேர்
போனகாய் ராசா!(computer இல் சித்திராகுப்தன் feed
பண்ணுகிறார்) ... .. எனக்கு வயசு 60 அப்பு! இன்னும்
கலியாணமாகயில்லை! காதலி இன்னும்
காத்துக்கொண்டிருக்கிறா! கொஞ்சம் Time
தருவியளெண்டால் அவவையும் ... ..
- சித்தி — (சிரித்து) Very very sorry அப்புக்குட்டியார். Your
time is over உமது ஆயுட்காலம் முடிந்துவிட்டது!
Account closed.
- அப்பு — (சிறுகோபம்) என்ன? என்றை Account closed டோ?
Account close பண்ண நீர் என்ன Accountant ஆ
இல்லை BankManager ரா?

- சித்தி— (அட்டகாசமாக) நான்தான் சித்திரகுப்தன்! இயமலோகக் controller! எல்லாப் Programme மும் என்கையில்! இப்போ உம்மைக் கட்டி இழுத்துவருவது எமது Technician குட்டிக்குப்தன்!
- அப்பு— (பயம் அழுகை) என்ரை ஜயோ. என்னைக்கொண்டாறியள். என்னைக் கொண்டாறியள். என்னைவிடக் கெட்டது. கெடுகெட்டது ஒண்டிரண்டு இன்னும் இருக்குது.. . .
- சிந்தா— (வாஞ்சையோடு) கனவுலகுக் காதலரே! என்பெயர் சிந்தாமணி எனக்கு வயது 55(வெட்கம்) இன்னும் கலியாணமாகாத கன்னி! 36—26—46 Model அழகி ஆணைகள் கிடையாத அப்பாவி.
- சித்தி— (மகிழ்ச்சி) கவலையை மறந்துவிடு கண்ணே! உமக்கு மறுவாழ்வு. புனர்வாழ்வு வழங்க இயமலோகம் காத்திருக்கிறது கண்ணே!
- முகத்— (ஆத்திரம்) டேய் நான்தான்ரா பேர்போன முகத்தான். நான் ஒரு all rounder! உன்ரை Computer ரைத் தட்டிப்பாடு என்ரை விலாசம் தெரியும்! எனக்கு வயசு 68! இன்னும் கலியாணமாகெல்லை!
- சித்தி— (செருமல்) தெரிந்து கொண்டோம். இரண்டுமுறை எமது Director இயமதர்மனுக்கு டிமிக்கி கொடுத்தவன் நீதானே? அருமையான ஒரு Combination! முகத்தான்! அப்புக்குட்டியான்! சிந்தாமணி! (உரத்து) Attention! Director இயமதர்மன் வருகிறார் Silence!
- இயம— (திரைமறைவில்(ருத்து—பாடல்) எமராஜ யூதி நானே! இசு பா சகல உயிர்க்கும்—நகையதொர் பதவி கொடுக்கும்.— எட்டுத்திக்கும் ஒரு குடை— வட்டத்திற்குள் ஒரு படை இசைமாறாத மனு நீதான்— வசை பாடும் ஒரு காதன் (வந்து கொண்டு) எமராஜ யூதி நானே. . .!

சித்தி — (மரியாதையுடன்) Good Morning Sir

இயம — very good morning

சித்தி — (மூன்று dossiers ரைக் கொடுத்து) Very bad day Sir! Sir Army க்காரர் ஒருத்தனும் அம்மிடவில்லை Sir

இயம — (செருமல்) (Dossiers ரைப் பார்வையிட்டு) . . . ம்! அப்படியென்றால் மூவரும் Civilians? அப்புக்குட்டி. சிந்தாமணி. முகத்தான்? அப்படியென்றால், Ceylon Army ல் உள்ளவர்களெல்லாம்.

சித்தி — பாதிக்குப்பாதி. பட்டாளத்திலை இருந்து பறிஞ்சிட்டுதுகள் Sir.

இயம — ஐம்பது நூறு என்று அள்ளிவந்தால்தான் Contoller. Army யில் உள்ள ஜனத்தொகை குறையும். அமைதி ஏற்படும்.

சித்தி — Lorry க் கணக்கிலை அடுத்தமுறை கொண்டுவருகிறேன் Sir.

இயம — பெரும்புள்ளிகள் Brigadier, Captain, Commander Levelல் உள்ளவர்களை என்னிடம் அழைத்துவாரும். சில்லறைகளை செஞ்சிலுவைச்சங்கம் ICRC வசம் ஒப்படைத்துவிடும்!

சித்தி — (மகிழ்ச்சி) OK Sir. OK! (கையைத் தட்டி clap) அப்புக்குட்டி. சிந்தாமணி. முகத்தார்! மூவரும் உள்ளே வாருங்கள்!

இயம — (மூவரும் உள்ளே வருதல்) . . . நான்தான் இயதர்ம மகாராஜா என்று முற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட. நீதிதீவன்.

சித்தி — மகாராஜாக்களும், மணிமுடியும், கொடியும் கொற்றமும் அழித்து போனபின் Director, Contoller, என்ற பரிணாம வளர்ச்சி.

இயம — மானிட ஜன்மங்களின் ஆயுட்காலத்தை, நினைத்த நோத்தில் முடித்து, விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதும் நாமே!

- சித்தி— இயம லோகத்தில் அன்று கொடி நாட்டியவர். இதயங்களில் இன்று ஈட்டி ஏற்றுபவர்! இரக்கம் இல்லாத அரக்கர்!
- இயம— பாரபட்சம் எதுவும் பார்க்காதவன். பாவிசனைப் பரிதாபத்தோடு பார்ப்பவன். ஞாயங்கள். அந்ஞாயங்களை அலசிப் பார்ப்பவன்.
- சித்தி— தண்டனைகள் வழங்குவதில் தயவு தாட்சண்யம் இல்லாதவர். தனிக் காட்டு ராஜா. தன்மானச் சிங்கம் (செருமல்)
- இயம— (முன்று கோப்புக்களையும் — Dossiers ஐ பார்வையிட்டு) ம்?! நீர்தானே Mr. அப்புக்குட்டியர்? அப்புக்குட்டி என்று எப்படிப் பெயர் வந்தது?
- முகத்— அப்பன்காறன். குட்டி. குட்டியாப் போட்ட திலை அப்புக்குட்டியன்!
- இயம— இப்போ. உமக்கு வயது. அறுபது ஆகிறது அப்படித்தானே!
- முகத்— பச்சைப் பெய் ஐயா! இவனுக்கு இப்ப. அறுபத்தைஞ்சு நடக்குது!
- இயம— நீர் ஓர் மிரமச்சாரி! உமக்கின்னும் கலியாணமே ஆகவில்லை?!
- முகத்— ஐயா! இவனை முடிக்க ஆரும் ஒமாமே?! அதுதான் முடிக்கேல்லை!
- இயம— நீர் ஓர் பிரபல கலைஞன்? வானொலி, மேடை, திரைப்படம்.
- கத்— Radio Ceylon னை அரைவிலைக்கும். ! ½ போத்தல் சாராயத்துக்கும் வித்தவர்!
- இயம— (எரிச்சல்) Controller சித்திரகுப்தா! எனக்கு ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது. அப்புக்குட்டியனைக் கேட்டால். முகத்தான் பதில் அளிக்கிறான்!
- சித்தி— அவன்ரை Record முடிக்க இவனிட்டைத்தானிருக்கிறது Sir!
- இயம— (Dossier ரைப் பாத்து) . . . நீர்தானே 'முகத்தான்' என்றழைக்கப்படும் ஆறுமுகம்?! ஆறுமுகம் எப்படி 'முகத்தார்' என்று உருப்பெற்றது?

அப்பு — ஆறுமுகம். அரைஞ்சு. தேஞ்சு. முழுசு முக்காலாகி.
முகத்தான் எண்டு வந்தது?!

இயம — இப்போ உமக்கு வயசு அறுபத்தைஞ்சாகின்றது.
அப்படித்தானே?!

அப்பு — பச்சைப் பொய் ஐயா! கச்சேரியிலை கள்ள சேட்டிபிக்கற்
முடிச்சவன் இப்ப 70.

இயம — நீர் ஓர் பிரமச்சாரி?! உமக்கின்னும் கலியாணமே
ஆகயில்லை?!

அப்பு — வலது குறைஞ்ச ஒண்டை. ஆர் ஐயா கலியாணம்
கட்டுவினம்?!

இயம — நீர் ஓர் பிரபல அரச ஊழியன். Government Servant?!

அப்பு — அத்தனை Department டுகளையும். சுறுட்டி மடியிலை
கட்டினவன் ஐயா!

இயம — (ஆத்திரம்) Controller சித்திரகுப்தா! ஓரே Confusion
ஆக இருக்கிறதே? முகத்தானைக் கேட்டால்.
அப்புக்குட்டியன் பதில் சொல்லுறானே?!

சித்த — இவன்ரை Record முழுக்க அவனிட்டைத்தானே
இருக்குது Sir!

இயம — (Dossier ரைப் பார்த்து) நீர் தானே சிந்தாமணி தேவியார்?!
சீவகசிந்தாமணியா. விவேகசிந்தாமணியா. ஆயிரம் தலை
வாங்கிய அழர்வ சிந்தாமணியா? இதில் நீர் எந்த சிந்தாமணி.

அப்பு — (மகிழ்ச்சி) சிங்காரச் சிந்தாமணி ஐயா!

முகத் — (கொழும்) சிறுக்கி சிந்தாமணி ஐயா!

இயம — மணி! இப்போ உமக்கு வயசு 55. அப்படித்தானே?!

அப்பு — இல்லை ஐயா. இப்பதான் 25 நடக்குது!

முகத் — இல்லை ஐயா. இப்பதான் 15 முடிஞ்சிருக்குது!

இயம — மணி! நீர் இன்னும் கன்னியாகவே இருக்கின்றீர். ஏன்?!

அப்பு — இவ இன்னும் கலியாணத்துக்கு Ready ஆக இல்லை
Sir!

முகத் — இல்லை Sir! இவ கநயனல ஆக்கள் இன்னும் Steady
இல்லை.

இயம — (எரிச்சல்) Controller சித்திரகுப்தா! எனக்கு ஒரே Confusion ஆக இருக்கிறதே! மணியிடம் கேள்வி கேட்டா இந்த இரு மங்கணிகளும் பதில் சொல்லுகின்றார்களே. Why?!

சித்தி — மணியின்ரை Records முழுக்க இந்த இரண்டு மங்கணியளிபட்டையும்தான் சிக்கிச் சீரழியுது Sir! Very Bad Case Sir!

இயம — (மகிழ்ச்சி) சித்திரகுப்தா! இப்போ விழங்கிவிட்டது எனக்கு. அப்புக்குட்டியின் Records முழுக்க முகத்தான் வசம்! முகத்தானின் Records அனைத்தும் அப்புக்குட்டியன் வசம். . . சிந்தாமணியின் Records! Full Records, இருவர் வசம். How? Why?

சித்தி — (சிரித்து) Director Sir! computer ரைத் தட்டிப்பார்த்தேன்! பல திடுக்கிடும் தகவல்கள்! இது ஒரு மர்ம நாவல்! காதலா காதலா அப்புக்குட்டி. சிந்தாமணி. முகத்தான். Three-in-One!

இயம — (அதிசயம்) Three-in-One?! அமரகாவியம்! காதல் தெய்வீகம் 55 வயது பருவ மங்கைக்கு இன்னும் காதல் அவஸ்தையா?!

சித்தி — அம்பதிலும் ஆசை வரும்! அறுபதிலை. இன்னும் அதிகமாக வரும்!

இயம — (இரக்கம்) பெண்ணை! கண்ணை! மண்ணை! சிலப்பதிகாரம். குண்டலகேசி. வளையாபதி. மணிமேகலை. சிந்தாமணி. எமது ஐம்பெரும் காப்பியங்கள். பெண்ணால் உருவானவை! பெண்ணை பேச!

சிந்தா — (விம்மல் — வெட்கம்) தேவரீர்! இவரையும் நான் காதலித்தேன்!

அப்பு — சண்டாளி! பேந்தேன். அவனையும் காதலிச்சனி?!

சிந்தா — (விம்மல் — வெட்கம்) அவரும் என்னைக் காதலிச்சார்! நான் காதலிச்சேன்!

- இயம — (குழப்பம்) சித்திரகுப்தா! ஒரே Confusion! ஒரே குழப்பமாயிருக்கிறதே?! This is not Three-in One! Two-in-One?!
- சிந்தா — (வெட்கம்) இல்லை Sir, இது One-in-Two! Double Act!
- இயம — (கெஞ்சல்) சிந்தாமணி! முகத்தானுக்கும் உமக்கும் காதல்... ?!
- அப்பு — கச்சேரியிலை, அரிசிக் கூப்பன் மாத்தின இடத்திலை. ஆரம்பமானது.
- இயம — (எரிச்சல்) சித்திரகுப்தா! எனக்கு ஒரே Confusion! குழப்பமாயிருக்கிறதே! இருவரும் ஒருத்தியைக் காதலிக்கிறார்கள். How is this?!
- சித்தி — ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது ஜனநாயகம். இது Socialism
- இயம — இது கண்டிக்கப்படவேண்டிய, தண்டிக்கப்படவேண்டிய மகா குற்றம்!
- சிந்தா — (ஆத்திரம்) குற்றம் என்ன கண்டீர் கொற்றவனே. குற்றம் என்ன கண்டீர்! மகா பாரதத்தைப் புரட்டிப் பாடும், பஞ்சபாண்டவர்க்கு ஒருத்தி Five-in-One, ஆனால் எனக்கு Two-in-One!
- இயம — (பயம்) சித்திரகுப்தா! Two-in-One! Three-in-One! Five-in-One! எனக்கு ஒரே Confusion. குழப்பமாக இருக்கிறதே!
- சிந்தா — (கவலை) இருவரும் என்னை ஏமாற்றி விட்டார்கள் பிரபு!
- அப்பு — ஏமாந்தசனங்கள் நாங்கள் ஐயா! 40 வருஷம் Waste ஐயா
- முகத் — Time Waste, முயற்சி Waste, கையிருப்பு Waste, எல்லாம் Waste.
- சிந்தா — என்றை காசும் Waste ஐயா! கட்டுறன் கட்டுறன் எண்டு சொல்லி இரண்டு பேரும் என்றை காசைச் சுறுட்டினவர்கள்!

- இயம — (எரிச்சல்) கடைசியிலே காதலே Waste! சித்திரகுப்தா! எல்லாம் ஒரே Confusion, குழப்பமாக இருக்கிறதே! இருவரும் மகா அயோக்கியர்கள். ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள்! Frauds.
- சிந்தா — (வெட்கம்) சுச்சேரியிலை, Clerk வேலை எடுத்துத்தாறன். எடுத்துத்தாறன் எண்டு பேய்க்காட்டினவர்ஐயா இவர்! பச்சைக் கள்ளன்!
- முகத் — (சிறு கோபம்) ஐயா! படிப்பறிவு இல்லாததுகளுக்கு. என்னண்டு வேலை குடுக்கிறது?!
- சிந்தா — (வெட்கம்) Radio Ceylon னிலை நடிக்கிறதுக்கு Chance எடுத்துத் தாறன் எண்டு ஏமாத்தினவர் ஐயா இவர்.! பச்சைக் கள்ளன்!
- அப்பு — (சிறு கோபம்) ஐயா! நடிப்பெண்ட நாசமே இல்லாததுகளை Radio Ceylon னிலை கொண்டு போய் என்ன நாட்டியம் ஆடவே ஐயா!
- இயம — சித்திரகுப்தா! படிப்பில்லை. நடிப்பில்லையெண்டாலும் கூட, இந்த, 55 வயது பருவ மங்கையை நாம் பரிதாபத்தோடு பார்க்க வேண்டும்!
- சித்தி — இந்தப் பரதேசியன் இரண்டையும் சமித்து விடுங்கள்! இருவரையும் எருமை மாடுகளாகப் படைத்து விடுங்கள் Sir!
- அப்பு — (கவலை) எருமை மாடா?! தேவரீர்! என்னை எருத்து மாடாக. . . .
- முகத் — (கவலை) தேவரீர்! அப்பிடியெண்டால் என்னை பசுமாடாக. . .
- சித்தி — (பயங்கர ஒலி Computer ல் விளையாடி) . . . Director Sir, Wait a Minute Sir! Sir. மாபெரும் தவறு நடந்துவிட்டது Sir! Computer ப் பாருங்கள்! முரண்பாடான தகவல்கள்?! இவர்கள் இருவரின் ஆயுள் இன்னும் முடியவில்லை Sir!
- இயம — (ஆத்திரம்) இன்னும் ஆயுள் முடியவில்லை?! அது எப்படி இருக்க முடியும்! சித்திரகுப்தா எல்லாமே ஒரே

Confusion- குழப்பமாக இருக்கிறதே! மீண்டும் ஒரு முறை Hardware, Software Underwear எல்லாவற்றையும் தட்டிப் பாடும். Quick!

சித்தி - (Computer ரைத் தட்டி) Sir! எல்லாமே நாசமாப் போச்சது. அப்புக்குட்டியனுக்கு 70 வயது வரை ஆயுள்! முகத்தானுக்கு 75 வயது வரை ஆயுள்! இன்னும் பத்து வருடங்கள் அவர்கள் வாழவேண்டியவர்கள்.

இயம - (எரிச்சல்) எல்லாமே ஒரே Confusion! சித்திரகுப்தா! அப்படியென்றால், இந்தப் பருவ மங்கையின் ஆயுள்? . . . Quick!

சித்தி - (Computer ரைத் தட்டி. . .) Dam it! (அதிர்ச்சி) My Goodness! Director Sir! சிந்தாமணிக்கு இப்பா 55 வயது எனடிருந்தாலும். 45 வயதுடன் இவளின் Period முடிவடைந்து விட்டது. 10 வருடம் Over Stay!

இயம - (ஆத்திரம்) Impossible! எப்படி இந்தத் தவறு ஏற்பட்டது.

சித்தி - (சிறு கோபம்) Computer க்குள் Bacteria எப்படியோ நுழைந்து விட்டது!

இயம - (ஆத்திரம்) Bacteria, Bacteria, Bacteria?! சித்திரகுப்தா! எல்லாமே ஒரே Confusion குழப்பம்! எனக்குத் தலையே சுற்றுகிறது!

அப்பு - (ஆத்திரம்) தலை சுத்துதோ?! தலைபெருத்ததுக்கென்ன. தலையுக்கை உள்ளது பெருக்கிகல்லை! மூளையைக் கொஞ்சம் Dry Cleaning செய்வியுங்கோ!

முகத் - (ஆத்திரம்) அதுக்குள்ளை. கோணங்கி ஒண்டு Controller?! Computer க்கை Bateria வைப் போகவிட்டு . . . ?! Controller, Director, சீலைத்தலைப்பு!

சித்தி - (நிதானமாக) Director Sir! உடனடியாக அப்புக்குட்டியன். முகத்தான். இருவரையும் Release பண்ணி விடுங்கள்! சிந்தாமணியை. . . .

அப்பு - (ஆத்திரம்) நீங்கள் வைச்சிருக்கப் போறியிளா?! உது நடக்காது!

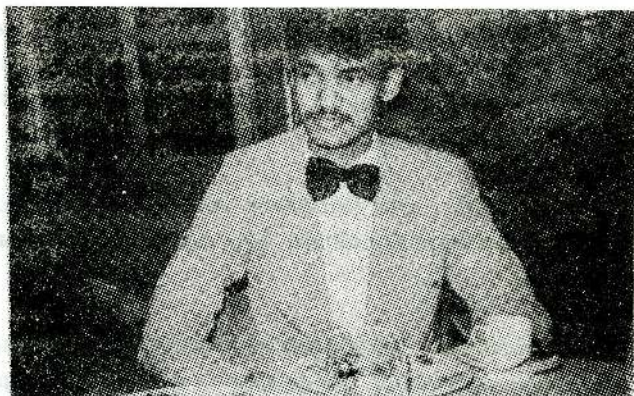
- முகத் — (கோபம்) மச்சான்! இது குரங்கு அப்பம் பயிந்த கதையா வரப்போகுது.
- அப்பு — எங்களுக்கை விட்டுக்குடுக்கிற மனப்பான்மை இல்லாததுதான் காரணம்.
- முகத் — எங்களுக்கை ஒற்றுமையில்லை! ஒருத்தனை ஒருத்தன் காட்டிக் குடுக்கிறதும் ஒரு காரணம்.
- சிந்தா — (அழுகை) தேவரீர். நான் எங்கிருந்தாலும். பூவோடும். பொட்டோடும். . .
- சித்தி — . . . ஆனால் இங்கு இயம லோகத்தில். பூவுக்கும். பொட்டுக்கும் தட்டுப் பாடு தாயே!
- இயம — அப்படியென்றால். சிந்தாமணிக்கு. பூ வைப்பது யார். பொட்டு வைப்பது யார்!
- அப்பு — பூவை நான் வைக்கிறன் ஐயா!
- முகத் — பொட்டை நான் வைக்கிறன் ஐயா!
- இயம — (அதிர்ச்சி) பூ வைக்க ஒருத்தன். பொட்டு வைக்க இன்னொருத்தன்?! எல்லாமே ஒரு Confusion-குழப்பமாக இருக்கிறதே சித்திரகுப்தா!
- சித்தி — Director, Sir! சிந்தாமணிக்கு இன்னும் 10 வருடம் Visa கொடுத்து அனுப்பி வைப்புகள்!
- இயம — (மகிழ்ச்சி) அற்புதமான யோசனை Controller! நீர் ஆயிரத்தில் ஒருவன் Mr. அப்புக்குட்டியன்! Mr. முகத்தான்! Miss. சிந்தாமணி! காதலின் அருமை பெருமைகளை உங்களிடம் தெரிந்து கொண்டோம்! உங்கள் காதல் காவியம். ஒரு அமர காவியம்! Two-in-One! இன்னும் பத்து வருடங்கள் உங்கள் காதல் வாழ்க! சென்று வாருங்கள்.

திரை

சுயம்

மகராஜ் ஜேகறட்ணம்

உயிராகி, உறவாகி, உணர்வாகி - மண்ணில்
உருவாகி, பெயராகி, புகழாகி வாழ்வில்
அன்பாகி, பண்பாகி, ஒளியாகி - நின்ற எம்
மகராஜன் பாதக் கமலங்களுக்கு

பயிராய்

20.03.1964

அறுவடையாய்

07.07.1998

“சீவியத்தில் என்னை நேசித்தவர்களே
மரணத்தில் என்னை மறந்துவிடாதீர்கள்”

காணிக்கை

“முகத்தார்” : குடும்பத்தினர்

- 207 -

நன்றியுரை

என்றும் வாழ்த்தும், என் நெஞ்சத்தில் என்றென்றும் வாழும், ...

"முகத்தார் வீட்டுப் பொங்கலுக்கு" பாலும் பயறும் பச்சை அரிசியும் எனக்களித்த இனிய நண்பர் பாரீஸ் "ஓசை மனோ", எஸ். மனோகரன் அவர்கட்கும்,

அவருடன் பங்கேற்ற, பாரீஸ் கிருஷ்ணா பதிப்பகம் உரிமையாளர் Y. பாலச்சந்திரன், அவர்தம் சகாக்கள், திருவாளர்கள் பிரேம்குமார், ஜெய்க்குமார், கண்ணன், பத்மநாதன் அவர்கட்கும்,

ஊக்குவித்த என் சமகாலக் கலைஞர் - நண்பன் A. ரகுநாதன், கலையுலக நண்பன் திரு. வண்ணைத் தெய்வம் அவர்கட்கும்,

ஆசியுரையும், அணிந்துரையும் தந்து, பொங்கலுக்குச் சுவையூட்டிய அருமை "அண்ணா", கவிமணி அமுது, சமகால, இலங்கை வானொலி பாரீஸ் வானொலி ஆயுட்கால நண்பன் "அன்புக்குட்டி" ராஜகோபால் அவர்கட்கும், பாரீஸ் T.R.T. நிறுவனத்தினர்க்கும்,

பக்குவமாய் படைத்தளித்த மணிமேகலைப் பிரசுரம், (சென்னை, தமிழகம்) நிர்வாகிகளுக்கும்,

என் கோடானுகோடி நன்றிகள்!

"முகத்தான்" ஜே.க.

~~Desu Jahnaw~~
~~26/10/99~~

**புலம்பெயர் மண்ணில்
பெற்ற பல
பாராட்டுரைகளிலிருந்து,
ஒரு சில வரிகள்...**

1. அதே முகம், அதே மலர்ந்த சிரிப்பு, அதே அந்நியோன்யம், அதே உரிமை, அதே திறமை கொண்ட அதே நல்ல முகந்தான் ஜேக!
- மூத்த கலைஞர் A. ரகுநாதன், பாரீஸ்.
2. “ஒரு விருது கௌரவம் பெறுகிறது” எந்த விருதுக்கும் சொந்தக்காரர் இவர்!
- கவிஞர் “அருந்ததி”, பாரீஸ்.
3. தெள்ளு தமிழ் நடை, தெளிவே உரை நடை, தீர்மாய் மலர்ந்திடும் நற்குண நடை, அள்ளி எடுக்கும் வசீகரக் கண் நடை....
- கவிஞர் சிவலிங்கம் சிவபாலன், பாரீஸ்.
4. நாற்பது வருடங்கள் தாண்டி, கலைப்பணி புரிவதும், நாடுவிட்டு நாடுவந்தும் நாற்பதும் இருபத்தைந்தும் தாண்டிய போதிலும் கலைப்பணி புரிவதும் சாதனையே!
- கவிஞர் வண்ணைத் தெய்வம், பாரீஸ்.
5. மரணத்தின் விளிம்பிற்குச் சென்று மீண்டுவிட்ட செம்மல், மேடையில் ஏறிவிட்டால் வயிறு குலுங்கச் சிரிக்கச் செய்யாமல் இறங்கியதே கிடையாது.
- திரு. G.C. மோகன், செயலாளர், இளவாலை S.H.C. (OBA France)
6. “எந்நிலையிலும், தன்நிலை மாறாத கலைஞன்!”
- கலைஞர் கீழ் கரவை பொன்னையன்.

மலர் பிரிண்டர்ஸ் 044-8224803